

Przedstawimy propozycje ulepszeń w Czystym powietrzu. Chciałbym, żeby było to jeszcze w lutym

Krzysztof Bolesła, wiceminister klimatu

A6

Stany Zjednoczone chcą stworzenia bloku surowcowego, który pozwoli Zachodowi uniezależnić się od Chin

A3

DGP

Dziennik Gazeta Prawna

PONIEDZIAŁEK
9 LUTEGO 2026
DGP.pl

NR 26 (6695) ROK 32 ISSN 2080-6744, NR INDEKSU 348 066

PATRZYMY OBIEKTYWNIENIE ■ PISZEMY ODPOWIEDZIALNIE

9,90 zł
CENA GAZETY (W TYM 8% VAT)

KSeF nie zwalnia. Termin 1 kwietnia utrzymany

PODATKI

Katarzyna Jędrzejewska
Mariusz Szulc
dgp@infor.pl

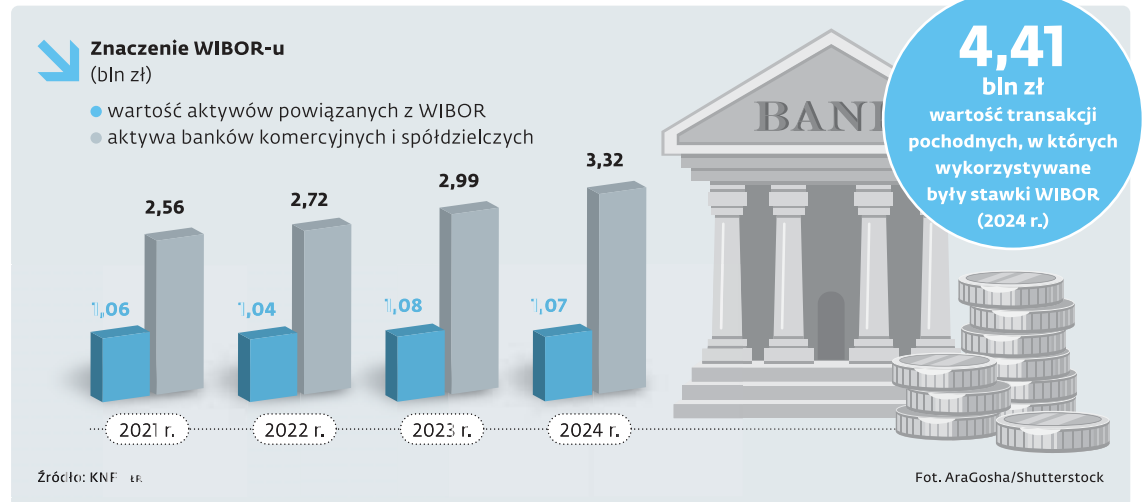
Ministerstwo Finansów nie planuje przesunięcia wyznaczonego na 1 kwietnia terminu, kiedy kolejni podatnicy VAT będą musieli zacząć wystawiać faktury przy użyciu KSeF. Poinformowało o tym w odpowiedzi na pytanie DGP.

Eksperti uważają, że to słuszna decyzja. Przesunięcie spowodowałoby więcej zamieszania niż korzyści – mówią.

Nadal natomiast nie można zgłaszać scamowych faktur w KSeF. O problemie zrobiło się głośno, gdy w sieci pojawił się filmik, na którym osoba kupująca w aptece prezerwatywy zażądała wystawienia faktury w KSeF na dane Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Również przed wejściem w życie obowiązkowego KSeF można było wystawić faktury na dane innego przedsiębiorcy, ale nie wpływały one do księgowości rozliczającej podatnika VAT. Teraz jest inaczej. MF zapewniało, że w Aplikacji Podatnika KSeF 2.0 pojawi się opcja zgłoszenia fiskusowi otrzymania oszukańczej faktury. Na razie jej nie ma.

wienia faktury w KSeF na dane Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Również przed wejściem w życie obowiązkowego KSeF można było wystawić faktury na dane innego przedsiębiorcy, ale nie wpływały one do księgowości rozliczającej podatnika VAT. Teraz jest inaczej. MF zapewniało, że w Aplikacji Podatnika KSeF 2.0 pojawi się opcja zgłoszenia fiskusowi otrzymania oszukańczej faktury. Na razie jej nie ma.

- Kogo obejmie KSeF za dwa miesiące B1
- Wynajmujesz prywatny majątek? Zobacz, czy będziesz musiał wystawiać faktury w KSeF B2
- Nadal nie można zgłaszać faktur scamowych w KSeF B3
- KSeF także w Tygodniku Podatki i Księgowość C1

Banki i klienci czekają na wyrok TSUE

WIBOR W czwartek Trybunał Sprawiedliwości UE wyda pierwszy wyrok dotyczący WIBOR-u. Trybunał odpowie m.in. na pytanie, czy sam WIBOR może być kwestionowany i czy oprocentowanie kredytu oparte na tym wskaźniku może zostać uznane za nieuczciwe. Sąd chce też ustalić, jakie byłyby skutki ewentualnego wyeliminowania WIBOR-u z umowy kredytowej. Dla banków wyrok może mieć skutki finansowe większe niż problem kredytów frankowych. Związek Banków Polskich przekonuje, że tsunami pozwów nie

będzie. Podkreśla, że spraw jest dziś niewiele, a dotychczasowe wyroki zapadały na korzyść banków. Innego zdania są prawnicy reprezentujący klientów. Liczą, że wyrok – podobnie jak kiedyś orzeczenie TSUE w sprawie frankowej małżeństwa Dziubaków – otworzy drogę do masowych pozwów przeciwko bankom. Teraz do sądów trafiają głównie pozwy składane przez osoby świadome ryzyka przegranej albo wprowadzone w błąd co do realnych szans na korzystne rozstrzygnięcie.

Komentarz A2, więcej B6

Nowa formacja Frontexu. Polska w grze

UNIA Agencja prowadzi z Warszawą i dwiema innymi stolicami rozmowy w sprawie lokalizacji siedziby powstających sił szybkiego reagowania

Michał Litorowicz
michal.litorowicz@infor.pl

Przedstawiciele Frontexu – Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej – są zdania, że sytuacja na granicach zewnętrznych UE pozostaje

staje na tyle zmienna, że do skutecznego radzenia sobie z nowymi wyzwaniami konieczne jest stworzenie nowej formacji. Frontex Quick Reaction Force (QRF) ma zostać powołana jeszcze w tym kwartale.

QRF pomyślano jako rozwiązanie pośrednie między standardowym rozmieszczeniem sił, planowanym z dużym wyprzedzeniem, a instrumentem szybkiej interwencji granicznej, z którego skorzystano m.in. w 2020 r. w związku z wydarzeniami na granicy grecko-tureckiej.

Jak wynika z odpowiedzi na interpelację niemieckiej europosłanki Özlem Demirel, nowa formacja będzie podzielona na część europejską (E-QRF) i kontyngentową (C-QRF). Pierwsza będzie mieć wydzielony, stały personel podzielony na 10-15-osobowe grupy (początkowo 4). Podstawowym celem E-QRF będzie reagowanie na zdarzenia przekraczające możliwości regularnego kontyngentu Frontexu działającego na konkretnym obszarze operacyjnym. Grupy C-QRF mają się przemieszczać w ramach jednego kontyngentu, by uzupełnić ewentualne braki.

Demirel zapytała także, czy agencja podjęła już decyzję co do lokalizacji siedziby E-QRF. Na początku lutego 2026 r. Hans Leijtens, dyrektor wykonawczy Frontexu, informował europosłankę o rozmowach z Niemcami, Estonią i Polską, gdzie mieści się główne biuro agencji.

„Estonia była pierwszym państwem członkowskim, które przedstawiło jasno określoną i elastyczną ofertę goszczenia E-QRF, łącząc ją z ofertą goszczenia struktury dowodzenia kontyngentu 7 (uruchomionego w lipcu 2025 r. – red.)” – napisał Leijtens.

W jednym z wcześniejszych pism – z października 2025 r. – urzędnik tłumaczył, że „E-QRF zaczęło funkcjonować jako sekcja w ramach jednego lub większej liczby kontyngentów”, a Frontex „prowadzi negocjacje z kilkoma państwami członkowskimi w sprawie goszczenia sił w różnych obszarach geograficz-

nych Europy”. Na razie nie do końca wiadomo więc, czy dla jednostki przewidziano jedną czy więcej siedzib.

Mimo że E-QRF ma pomagać stolicom w razie nieprzewidzianego wzrostu przepływów migracyjnych, zakres jej kompetencji może się okazać szerszy. Choć w piśmie z lutego br. Leijtens o tym nie wspomina, to w październiku twierdził, że E-QRF „może również udzielić wsparcia podczas wydarzeń o zasięgu międzynarodowym, takich jak zawody sportowe, konferencje ONZ itp., które przez krótki czas mają znaczący wpływ na ruch i potrzeby operacyjne na granicach zewnętrznych”.

Obecnie w terenie pracuje ok. 2 tys. funkcyj-

nariuszy Frontexu. Do 2027 r. stały korpus, czyli pierwsza w historii unijna służba mundurowa, ma liczyć 10 tys. osób, w tym 3 tys. funkcjonariuszy kategorii 1 zatrudnionych bezpośrednio przez Frontex. Reszta to funkcjonariusze straży granicznej oddelegowani przez państwa członkowskie. Zapowiedzi szefowej Komisji Europejskiej Ursuli von der Leyen mówią o rozbudowaniu bazy kadrowej agencji nawet do 30 tys. osób.

Według danych samej agencji liczba nielegalnych przekroczeń granic zewnętrznych UE spadła w 2025 r. o 26 proc., do 178 tys., czyli najniższego poziomu od 2021 r.

©

9 772080 674013 07

WIBOR w TSUE: być może początek, na pewno nie koniec

Łukasz Wilkowicz
zastępca redaktora
naczelnego

Czwartkowego wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE w sprawie legalności WIBOR-u oczekują z niecierpliwością przede wszystkim dwie strony. Po jednej stronie mamy banki, po drugiej – kancelarie, które chciałyby z bankami walczyć. Dla obu stawka jest większa niż w przypadku ciągnącego się od dwóch dekad tematu hipotek walutowych.

Banki opierają dużą część swojej działalności na stawkach referencyjnych. Dla nich podważenie WIBOR-u, najważniejszej ze stawek, byłoby końcem świata. Bez żadnej przesady.

Prawie rok temu odbyło się seminarium, w trakcie którego ekonomiści (uczelniani) prezentowali wyliczenia kosztów zakwestionowania WIBOR-u. Przedstawiono kilka scenariuszy. Koszt najmniej bolesnego dla banków wyceniono na... 130 mld zł. A to i tak więcej, niż kosztowały banki franki. Ten „łagodny scenariusz” mówi o „odwiborowaniu wszystkich aktywnych umów zawartych od 2011 r. – czyli o sytuacji, w której sądy zdecydowałyby, że odsetkową część rat stanowiłaby tylko marża kredytowa z umowy.

Jest też kilka scenariuszy pośrednich, a najdalej idący – unieważnienie zarówno aktywnych, jak i spłaconych hipotek i kredytów konsumpcyjnych, w których wykorzystywany był WIBOR – mówi o koszcie sięgającym 450 mld zł (same odsetki, do tego można doliczyć nieco ponad 30 mld zł prowizji).

Naprzeciw banku stoją prawnicy, którym wyczerpuje się potencjał spraw frankowych. Potrzebują nowego źródła przychodów. Jest więc całkowicie zrozumiałe, że próbują go szukać tam, gdzie „udokumentowane złoża” – by użyć sformułowania bliższego geologii – wydają się największe. Wszystko sprowadza się do tego, czy będzie łatwo się do nich dobrać.

Oczywiście interesariuszy kwestii WIBOR-u jest więcej. Nie zapominamy o klientach, bo przecież to oni spłacają te kredyty. Nad tym, czy stawka jest skonstruowana prawidłowo, nie zastanawiali się w drugiej połowie poprzedniej dekady, gdy przez długi czas WIBOR wynosił 1,7 proc. (a podstawowa stopa NBP 1,5 proc.), ani w pierwszym okresie po wybuchu pandemii, gdy stopa NBP spadła do 0,1 proc., a WIBOR wynosił 0,2 proc. Dopiero wzrost w okolicy co najmniej 7 proc., związany z podwyżkami stóp oficjalnych dokonywanymi przez Radę Polityki Pieniężnej w rozpaczliwej walce o zahamowanie inflacji, doprowadził do refleksji, że „coś może być nie tak”.

Nie zapominajmy i o państwie czy też – określając to w nieco bardziej skomplikowany sposób – instytucjach sieci bezpieczeństwa finansowego. Żadnej z nich nie zależy na wywróceniu sektora finansowego, który – na tle innych krajów – cieszy się całkiem przyzwoitą stabilnością. To jeden z powodów, dla których słyszymy z ich strony jednogłośnie zapewnienia, że do WIBOR-u nie powinno być zastrzeżeń. Inaczej niż w sprawie franków, gdzie tego wspólnego głosu nie było. Jednolite stanowisko w sprawie WIBOR-u rzecz jasna nie oznacza, że każda umowa spełnia wszystkie wymogi i że każdy klient był poinformowany o ryzyku, że stopy procentowe (i raty) mogą wzrosnąć. Choć taką wiedzę każdy powinien wynieść ze szkoły.

Szanse (dla banków – ryzyko), że w czwartek WIBOR zostanie zakwestionowany, są minimalne. Wskazuje na to poprzedzająca werdykt TSUE opinia rzecznika generalnego. To jednak nie znaczy, że w czwartek TSUE zakończy całą sprawę. Wyrok zgodny z opinią rzecznika nie sprawi, że nie będzie więcej prób podważania WIBOR-u. Gdyby zaś sędziowie okazali się bardziej radykalni (prokonsumenccy) niż rzecznik, byłby to sygnał do startu „wojny z WIBOR-em” na dużą skalę. ©

Politycy powinni stanąć w obronie marszałka Czarzastego

Karolina Wójcicka
dziennikarka
ds. międzynarodowych
DGP

To, że współpraca z wysłannikiem Donalda Trumpa nad Wisłą będzie trudna, było jasne jeszcze zanim Thomas Rose otrzymał oficjalną nominację na stanowisko ambasadora w Warszawie. Wskazywały na to wypowiedzi Rose’a, który już zimą 2025 r. sugerował, że ewentualne aresztowanie przez Polskę premiera Izraela Benjamina Netanjahu, ściganego przez MTK za zbrodnie w Strefie Gazy, zaszkodzi stosunkom polsko-amerykańskim. „Donald Tusk, uważaj!!! Groźnie aresztowaniem premiera Państwa Żydowskiego w Auschwitz nie pozostaje niezauważone przez USA. Polska zasługuje na więcej!” – pisał na portalu X.

Rose, zwolennik ruchu MAGA, nie ukrywał, że bliżej mu do obozu PiS niż do rządu tworzonego przez KO. Na antenie wPolsce24 przekonywał, że „wybory prezydenckie to kluczowy moment dla Polski, która będzie musiała zdecydować, czy chce zbliżyć się do centrum władzy w UE, czy pozostać dumnym, suwerennym krajem, wywiązującym się ze swoich zobowiązań sojuszniczych”. DGP dotarł przy tym do informacji wskazujących, że wspólne zdjęcie Karola Nawrockiego z Trumpem w kampanii miało być efektem m.in. zaangażowania Rose’a.

W czwartek doszło do pierwszego poważnego kryzysu w relacjach z wysłannikiem Białego Domu. Ambasador Rose poinformował, że „ze skutkiem natychmiastowym USA nie będą utrzymywać dalszych kontaktów z Włodzimierzem Czarzastym”. Jako

powód wskazał „niesprowokowane obelgi” kierowane pod adresem Donalda Trumpa. W rzeczywistości chodziło o odmowę złożenia przez marszałka Sejmu podpisu pod wnioskiem o przyznanie prezydentowi USA Pokojowej Nagrody Nobla. „Nie pozwolimy nikomu zaszkodzić stosunkom amerykańsko-polskim ani okazać braku szacunku Donaldowi Trumpowi, który zrobił tak wiele dla Polski i narodu polskiego” – stwierdził Rose we wpisie na portalu X.

Następnie agresywnie komentował wpisy internautów oburzonych jego zachowaniem, m.in. tak: „Czy powinniśmy zabrać naszych żołnierzy i sprzęt (do USA – red.)?”. Ten akurat wpis później usunął.

Premier Tusk słusznie wstał się za Czarzastym. „Panie Ambasadorze Rose, sojusznicy powinni nie siłować, a nie pouczać” – napisał. I w ten sam sposób powinno postąpić środowisko PiS. Nie ma znaczenia, że są politycznymi przeciwnikami. Brak jedności i gotowości do stawiania w obronie „swoich” osłabia nas na arenie międzynarodowej. I to nie tylko wobec sojuszników USA, bo polskim sporom uważnie przyglądają się też nasi wrogowie.

Dotychczas prawica nie wykazywała się szczególnie asertywnością wobec szaleństw obecnej administracji USA. Karol Nawrocki nie skrytykował prezydenta USA za jego słowa dotyczące żołnierzy NATO w Afganistanie, którzy – według Trumpa – „trzymali się nieco z tyłu” linii frontu. Ograniczył się do stwierdzenia, że „nie ma wątpliwości, iż polscy żołnierze są bohaterami”. Były prezydent Andrzej Duda w rozmowie z RMF FM ocenił natomiast, że w tej wypowiedzi nie było nic niestosownego, podkreślając, iż Trump „nikogo nie obraził”.

Pozostaje mieć nadzieję, że niechęć do postawienia się potężnemu sojusznikowi nie będzie trwać wiecznie. Nie obawiamy się, że doprowadziłoby to do załamania relacji z Białym Domem – w końcu Donald Trump szanuje silnych. ©

To nie technologia jest problemem

Grażyna Piotrowska-Oliwa
inwestorka,
menedżerka

Nigdy nie byłam fanką sztywnych regulacji i polityki nakazowej, bo natura ludzka lubi stawiać okoniem wobec przymusu. Biorąc na tapet kwestię ograniczenia dostępu młodzieży przed 16. rokiem życia do mediów społecznościowych, postanowiłam się przyjrzeć kilku tezom najczęściej pojawiającym się w dyskusji.

1. To wszystko wina technologii

Brzmi ciekawie, ale z prawdą nie ma nic wspólnego. Szybki rozwój telekomów zniósł bariery w dostępie do internetu, co powoduje, że jesteśmy bombardowani informacjami zarówno tymi pozytywnymi, jak i tymi o wysokim poziomie absurdu. Mamy również dostęp do niezliczonych gier i innych rozrywek. Ich działaniem na młode umysły zajmowano się już na początku XXI w., a wyniki badań wskazywały na pozytywny wpływ m.in. na refleks (np. gier wideo wymagających koncentracji znacznie dłużej niż przez kilka sekund), spostrzegawczość czy koordynację ruchową. Przy jednym założeniu oczywiście: zachowaniu umiaru. To on powinien być leitmotiwem dyskusji o korzystaniu z portali społecznościowych. Umiar ma bowiem kluczowe znaczenie przy masowym zalewie rolek, postów i ogromnej ilości treści politycznych, plotkarskich, a przede wszystkim wobec trwającego młodzież pragnienia zdobycia lajków i bycia zauważonym.

2. Utrata koncentracji i zaangażowania

Trudno się z tym nie zgodzić – naukowcy potwierdzają tezę o wpływie krótkich filmików na umiejętność koncentracji i skupienia się przez dłuższy czas na jednym zadaniu (nie tylko wśród młodzieży). Skutek uboczny: prokrastynacja. Przewijanie rolek czy postów można porównać do wciskania pilota TV – jest to zajęcie równie automatyczne, co nie-

angażujące intelektualnie, za to czasochłonne, bo szukamy na kablówce czegoś, co błyskawicznie przyciągnie naszą uwagę, wyróżni się w jakiś sposób albo swoim przekazem nami wstrząsnie. Stąd popularność rozmaitych challenge’ów, niektórych równie pomysłowych, co drastycznych. Obawy o zdrowie psychiczne i bezpieczeństwo młodzieży wobec złych wzorców (np. kult chudej sylwetki), hejt, nękanie i innego rodzaju cyberprzemoc do tej pory wydawały się nieistotne wobec strumieni pieniędzy płynących z mediów społecznościowych. To się zmieniło.

3. Nie da się ograniczyć dostępu do social mediów

A jednak się da. Jak pokazał przykład rozwiązań przyjętych w Australii, niekoniecznie trzeba wymagać dowodu tożsamości i naruszać dane osobowe, żeby skutecznie sprofilować użytkownika, chociażby przy użyciu biometrii (rozpoznanie twarzy i wieku) czy lokalizacji – mamy dziś (właśnie dzięki AI) całą paletę narzędzi. Osobną kwestią jest ryzyko naruszenia prywatności i de facto inwigilacja, może nawet na masową skalę. Nie można zapomnieć, że zakazany owoc będzie kusić, a ponadto, choć może trudno w to uwierzyć, w internecie jest wiele miejsc znacznie gorszych niż media społecznościowe.

4. Nie wiedzą, jak odróżnić fikcję od realu

Nie tylko młodzież ma z tym problem. I chociaż dorośli powinni mieć znacznie bardziej rozbudowane filtry analizy krytycznej, wystarczy sprawdzić codzienne wiadomości, by stwierdzić, że większość dorosłej części ludzkości jest naiwna jak dzieci. Dlatego jeżeli od małego nie będziemy uczyć, jak oceniać dochodzące do nas informacje, jak odsiać ziarno od plew, jak – w pozytywny sposób – kwestionować rzeczywistość i różne paradygmaty, to potem nikogo nie powinno dziwić, że młode umysły nie odróżniają wytworów Groka czy innego narzędzia AI od rzeczywistości. Bo przecież wyglądają one tak bardzo wiarygodnie, prawda? Wobec ograniczonych zdolności poznawczych pozwalających odróżnić prawdę od fałszu coraz trudniej zaprzeczyć, że internetowy hejt i żądza fejmów za wszelką cenę mogą najwyczejniej w świecie zabijać. I właśnie z tym problemem chcą (muszą?) się zmierzyć ustawodawcy w coraz większej liczbie państw. Trzymam kciuki. ©

Zachód buduje blok surowcowy

ŚWIAT Waszyngton potrzebuje partnerów do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw surowców krytycznych. Dziś są one monopolizowane przez Chiny. Mimo silnych napięć w relacjach sojuszniczych **amerykańska oferta współpracy w sprawie minerałów spotkała się ze sporym zainteresowaniem**

Marceli Sommer
marceli.sommer@infor.pl

Project Vault, czyli „Projekt Skarbiec”, to najnowszy pomysł Stanów Zjednoczonych w ramach polityki surowcowo-przemysłowej. Chodzi o wartość 12 mld dol. inicjatywę stworzenia strategicznej rezerwy surowców krytycznych na potrzeby USA i sprzymierzonych gospodarek, do której mają przystąpić potencjalni amerykańscy przemysłowcy i usługi cyfrowe, na czele z General Motors, Stellantisem, Boeingiem, GE Vernova czy Alphabetem (właścicielem m.in. Google’a).

Do tego dochodzi coraz dłuższa lista umów dwustronnych między USA a ich partnerami oraz koordynujący międzynarodową współpracę w tej dziedzinie nowy format: FORGE – Forum Geostategicznego Zaangażowania na rzecz Zasobów. Ma ono zastąpić powołane przez administrację Joego Bidena Partnerstwo ds. Bezpieczeństwa w zakresie Minerałów.

Jeszcze na przełomie roku powołana została inicjatywa Pax Silica, skoncentrowana na łańcuchach dostaw technologii cyfrowych, w tym półprzewodników, oraz sieć porozumień dwustronnych między Waszyngtonem a jego partnerami. Łącznie z podpisanymi właśnie 11 takimi umowami zawarto ich już ponad 20, w tym m.in. z Australią, Argentyną, Japonią, Koreą Płd., Tajlandią czy Filipinami. A w toku – jak twierdzi amerykański sekretarz ds. zasobów wewnętrznych Doug Burgum – jest jeszcze drugie tyle.

Mineralny blok handlowy

Jaki jest cel tych projektów? – Koncepcja jest taka, żebyśmy mieli bezcłowy handel i wymianę między naszymi krajami w dziedzinie krytycznych surowców i minerałów ziem rzadkich, żeby stworzyć blok, którego częścią mogą być ceny minimalne – wyjaśniał ostatnio Burgum w waszyngtońskim think tanku Centrum Studiów Strategicznych i Międzynarodowych. Amerykanie liczą, że to rozwiązanie najskuteczniej

zmitiguje ryzyka związane z surowcowym monopolem i zmobilizuje kapitał do inwestycji w wydobycie i przetwarzanie surowców. – Korzyści będą natychmiastowe i trwałe – przekonywał wiceprezydent J.D. Vance. Z kolei sekretarz stanu Marco Rubio akcentował, że w nowym surowcowym bloku każdy kraj może odegrać rolę. – Jeżeli nie macie minerałów, możecie włączyć się w ich przetwarzanie – zadeklarował.

Maria Shagina z IISS – Międzynarodowego Instytutu Studiów Strategicznych ocenia, że administracja USA uświadamia sobie, że działania w skali jednego kraju nie wystarczą, żeby rozwiązać problem surowcowego bezpieczeństwa, a umowy dwustronne często są zbyt fragmentaryczne w swoim zakresie i długotrwałe we wdrażaniu. Potrzebne było także – jak wskazywała ekspertka – wyjście poza logikę współpracy w wąskim gronie „krajów podobnie myślących” na rzecz znacznie szerszego podejścia pozwalającego na budowę dużego ekosystemu handlowego opartego na wzajemnie uzupełniających się potencjałach.

Jak wygląda zainteresowanie amerykańskimi pomysłami? Na poświęcony surowcom szczyt w Waszyngtonie swoich przedstawicieli przysłało ponad 50 państw, w tym większość rządów obu Ameryk i Europy, a także Indie, Mongolia, Kazachstan, Arabia Saudyjska oraz wiele bogatych w surowce krajów afrykańskich, na czele z Demokratyczną Republiką Konga. Ten ostatni kraj jest istotnym elementem układanki, ponieważ stanowi wyzwanie dla wyraźnie dominującej na tamtejszym rynku w ostatnich latach obecności chińskiego kapitału.

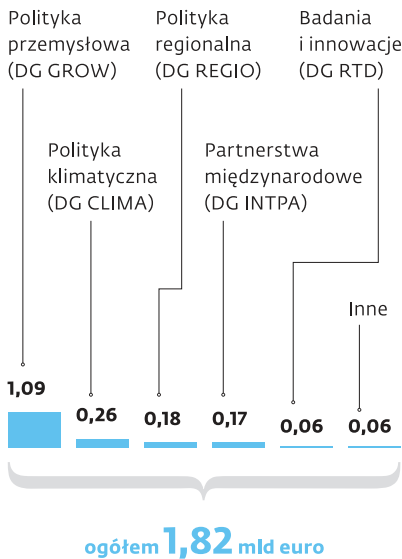
Kryzys sojuszniczego zaufania

Własne porozumienie z Ameryką ma też zawrzeć Unia Europejska. Według aktualnych deklaracji w ciągu miesiąca należy się spodziewać memorandum w tej sprawie. Dalszą, bardziej praktyczną współpracę zapowiedziano także na śródownym

Fundusze na rzecz surowców krytycznych (mld euro)

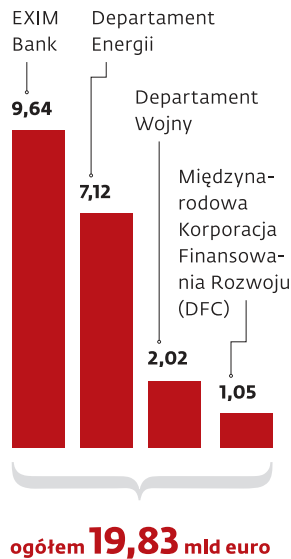
UE

wszystkie fundusze UE na lata 2017–2024

USA

wybrane środki administracji USA i jej agencji, na lata 2025–2026

Źródła: Europejski Trybunał Obrachunkowy, Council on Foreign Relations, Departament Stanu USA Fot. Graphixmania/Shutterstock

trójstronnym spotkaniu USA-UE-Japonia. Negocjacje w tym gronie – jak mówił przedstawiciel Białego Domu ds. handlu Jamieson Greer – określają podstawy przyszłych wielostronnych zobowiązań w zakresie handlu surowcami krytycznymi.

Dla Tokio bezpośrednią motywacją są najnowsze chińskie restrykcje, które na początku roku ograniczyły eksport do Japonii m.in. metali ziem rzadkich i ich produktów oraz dóbr podwójnego zastosowania. Obostrzenia dotknęły także przemysł cywilny. Za kolejnego kandydata do przystąpienia do pakietu uważany jest Meksyk, który wraz z Amerykanami przyjął 60-dniowy plan prac nad skoordynowaniem polityk surowcowych.

Kierunki działań Waszyngtonu są w dużej mierze zbieżne z planami opisanymi w unijnej strategii RESourceEU. Bruksela zapowiedziała m.in. stworzenie systemu wspólnych zakupów oraz zapasów krytycznych surowców. Jak donosi Agencja Reutersa, centralną rolę w pracach nad pilotażowymi rozwiązaniami w tej dziedzinie odgrywać mają trzy największe gospodarki Unii: Niemcy, Francja i Włochy. Powierzono im odpowiednio kwestie: źródeł dostaw, ich finansowania oraz fizycznego magazynowania krytycznych minerałów. Podobnie jak Stany Unia podpisała też serię umów o współpracy surowcowej

z krajami trzecimi, m.in. z Kanadą, Australią, Ukrainą, Kazachstanem, Argentyną, Chile i Demokratyczną Republiką Konga. Ogłoszona w grudniu strategia UE mówi też o możliwości ustanowienia cen minimalnych (co jest filarem propozycji USA).

Ale nie wszyscy mówią jednym głosem. Kanada, uznawana za istotną składową surowcowego sojuszu m.in. ze względu na swoje bogactwa mineralne, już zapowiedziała, że traktować będzie kwestię nowego bloku jako element szerszych rozmów o stosunkach z USA i Meksykiem. Negocjacje w sprawie przyszłości północnoamerykańskiej umowy o wolnym handlu mają się odbyć w tym roku.

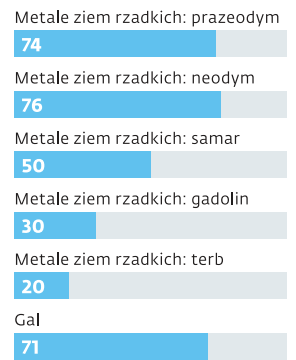
Autonomia strategiczna? Nie w surowcach

Jeszcze niedawno, bo w grudniu, obawy w kwestii surowcowego zbliżenia z Ameryką jako „coraz bardziej niepewnym partnerem” artykułował wprost m.in. wiceprzewodniczący KE Stéphane Séjourné. Od tego czasu w Brukseli rośnie jednak świadomość, że – jak sygnalizował ostatnio londyński think tank Chatham House – bez środków i determinacji USA trudno wyobrazić sobie przełom w zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw. Chiny nie są bowiem skłonne do ustępstw wobec UE, a dywersyfika-

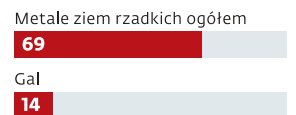
cja gospodarek europejskich – mimo kolejnych inicjatyw ostatnich lat (na czele z rozporządzeniem o surowcach krytycznych oraz niedawno ogłoszoną strategią RESourceEU) – rozpędza się dość powoli. Potwierdzają to m.in. ustalenia z najnowszego raportu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.

Audytory, na podstawie danych z początku ubiegłego roku, stwierdzili, że UE pozyskuje z Chin 97 proc. swojego zużycia przetworzonego magnezu (m.in. do produkcji elektrolizerów) i ponad dwie trzecie zapotrzebowania na sześć metali ziem rzadkich i gal (mają szerokie za-

Udział chińskich dostaw w zaspokajaniu zapotrzebowania UE (styczeń 2025 r., proc.)

Udział Chin i innych zagranicznych podmiotów z grupy ryzyka w amerykańskim imporcie (proc.)

Źródła: Europejski Trybunał Obrachunkowy, Council on Foreign Relations, Departament Stanu USA Fot. Graphixmania/Shutterstock

stosowanie we współczesnej gospodarce, w tym w przemyśle lotniczym i elektronice). Powodów do optymizmu nie dają postępy wspieranych z funduszy UE inwestycji, mających na celu dywersyfikację i reshoring (czyli odzyskiwanie zdolności produkcyjnych, które w imię optymalizacji kosztów wywedrowały do krajów trzecich) i recykling surowców. Teoretycznie niemal wszystkie z przeanalizowanych 19 przedsięwzięć powinny być gotowe do eksploatacji przed końcem bieżącej dekady. W praktyce zdecydowana większość projektów jest wciąż na etapie studiów wykonalności. ©©

Naszej koleżance

Małgorzacie Grzybowskiej

wyrazy głębokiego współczucia
i słowa wsparcia z powodu śmierci

TATY

składają

koleżanki i koledzy
z Grupy INFOR PL

Od przewoźnika do architekta łańcuchów dostaw. Strategiczna transformacja Grupy Transportowej

Tomasz Macherowski, prezes zarządu Grupy Transportowej.

Od lokalnej firmy transportowej do jednego z najszybciej rosnących, zintegrowanych operatorów logistycznych w Polsce. Historia Grupy Transportowej to przykład konsekwentnie realizowanej strategii, opartej na technologii, specjalizacji i odpowiedzialnym skalowaniu biznesu. To także opowieść o tym, jak polski kapitał może skutecznie konkurować na globalnym rynku logistyki.

Od transportu drogowego do zarządzania całym łańcuchem dostaw

Historia Grupy Transportowej rozpoczęła się w 2010 roku od klasycznej działalności w obszarze transportu drogowego. Już na starcie – jak podkreśla Tomasz Macherowski, prezes zarządu i współtwórca organizacji – ambicje wykraczały jednak poza rolę tradycyjnego przewoźnika.

– *Od początku przyświecała mi myśl, aby nie oferować rynkowi wyłącznie usługi transportowej. Tego było i nadal jest bardzo dużo. Chciałem zbudować operatora logistycznego, który bierze realną odpowiedzialność za cały łańcuch dostaw klienta* – wspomina prezes Grupy Transportowej.

To strategiczne założenie, oparte na długofalowym myśleniu, stało się fundamentem dalszego rozwoju. Grupa Transportowa konsekwentnie dywersyfikowała usługi, rozwijając kompetencje wewnątrz organizacji i przechodząc od transportu drogowego do pełnego portfolio rozwiązań logistycznych. Dziś obejmuje ono transport krajowy i międzynarodowy, przewozy promowe, transport specjalistyczny, fracht morski, lotniczy i kolejowy, rozwiązania intermodalne, logistykę kontraktową, magazynowanie – w tym e-commerce oraz własną agencję celną.

Grupa zatrudnia ponad 500 osób w wyspecjalizowanych spółkach, funkcjonujących w ramach jednego, spójnego ekosystemu operacyjnego.

Świadomy wzrost potwierdzony liczbami

Rok 2025 był dla Grupy Transportowej szczególnie udany – nie tylko wizerunkowo, ale przede wszystkim biznesowo. Wyniki są efektem konsekwencji, pracy na danych i świadomego zarządzania rozwojem.

– *Od lat powtarzam, że rozwój firmy to nie jednorazowy skok, ale proces. Codzienne decyzje, czasem trudne, czasem niepopularne, budują trwałą wartość. Dziś możemy powiedzieć jedno: firma się rozwija, bo jest prowadzona świadomie* – podkreśla Tomasz Macherowski.

Łączny obrót wszystkich spółek Grupy Transportowej przekroczył 800 mln zł, co

oznacza kolejny rok wzrostu – bez stagnacji, bez cofania się i bez szukania wymówek.

W segmencie transportu drogowego przychody wzrosły o 5,1%, przy jednoczesnym zwiększeniu wolumenu przewiezionych towarów o 6,6% i ograniczeniu liczby przejechanych kilometrów o blisko 2,5%. To namacalny dowód na skuteczność zaawansowanego planowania tras i zarządzania łańcuchami dostaw przy wsparciu narzędzi opartych na AI – z korzyścią zarówno dla efektywności kosztowej, jak i środowiska.

Technologia i dane jako warunek stabilności biznesu

Zdaniem prezesa Grupy Transportowej prawdziwa transformacja cyfrowa nie jest dziś opcją, lecz warunkiem przetrwania w branży logistycznej.

– *Bez realnej rewolucji cyfrowej firmy logistyczne albo upadną, albo zostaną sprzedane. Na rynku utrzymają się tylko ci, którzy faktycznie wdrażają technologie, a nie jedynie o nich mówią* – zaznacza.

Grupa Transportowa wykorzystuje narzędzia IT i systemy wspierane przez sztuczną inteligencję – m.in. w księgowości, controllingu i back office – na poziomie przekraczającym 90% ich możliwości, podczas gdy w wielu organizacjach wskaźnik ten nie przekracza 20–30%. Kluczowe nie jest samo wdrożenie, lecz zdolność organizacji do integracji technologii z procesami i podejmowania decyzji w oparciu o dane.

Systemy wspierają dziś całość operacji: od planowania tras i optymalizacji zużycia paliwa, przez monitoring przesyłek w czasie rzeczywistym, po zaawansowane raportowanie i przygotowanie do obowiązków ESG.

Model organizacyjny oparty na specjalizacji

Struktura Grupy Transportowej została zaprojektowana w oparciu o zasadę wąskiej specjalizacji. Poszczególne linie biznesowe działają w ramach dedykowanych spółek, z własnymi prezesami odpowiedzialnymi za wyniki operacyjne, jakość usług i rozwój technologiczny.

Całość wspiera scentralizowany back office obejmujący IT, księgowość, controlling, prawo,

windykację, reklamacje oraz zarządzanie limitami kredytowymi. Model ten pozwala łączyć wysoką jakość operacyjną z efektem skali.

– *Jeżeli ktoś jest od wszystkiego, to jest od niczego. My stawiamy na specjalizację, pogłębianie kompetencji i ciągle szkolenia. Tylko w ten sposób można dowieźć najwyższe KPI* – podkreśla Tomasz Macherowski, prezes Grupy Transportowej.

Globalna skala i dynamiczny rozwój wyspecjalizowanych spółek

Międzynarodowy charakter działalności Grupy Transportowej najlepiej oddają wyniki jej wyspecjalizowanych podmiotów. Spółka GT Air & Ocean wygenerowała w 2025 roku ponad 140 mln zł obrotu, notując wzrosty we wszystkich segmentach: morskim, kolejowym i lotniczym. W ciągu trzech lat osiągnęła również wolumen 1700–2000 kontenerów miesięcznie.

Z kolei GT Logistics zanotowała spektakularne wzrosty operacyjne: +175% realizacji e-commerce rok do roku, +76% obsłużonych ciężarówek względem 2024 roku.

Agencja Celna GT AGO zwiększyła liczbę operacji importowych i eksportowych o blisko 30%, GT Ubezpieczenia podwoiło sprzedaż polis, a GT Service pozyskało 23% więcej klientów.

Każdy segment dołożył swoją część do wspólnego wyniku – co potwierdza skuteczność modelu opartego na dywersyfikacji i współpracy spółek.

ESG, efektywność i odpowiedzialna logistyka

Rosnąca skala działalności idzie w parze z odpowiedzialnością środowiskową. Dzięki technologii Grupa Transportowa była w stanie przewozić więcej towarów przy mniejszej liczbie kilometrów, ograniczając emisje i koszty operacyjne.

– *Dzięki systemom planujemy trasy w sposób świadomy: ograniczamy spalanie, omijamy korki, minimalizujemy straty. To rozwiązania dobre dla klienta, firmy i środowiska* – podkreśla prezes zarządu.

Obowiązki ESG – jak zaznacza, będą stopniowo obejmować cały łańcuch dostaw, podnosząc standardy także wśród mniejszych partnerów logistycznych.

Ambicje na 2026 rok: skala i infrastruktura

Strategicznym celem Grupy Transportowej pozostaje osiągnięcie pozycji numer jeden w Polsce wśród operatorów logistycznych opartych na polskim kapitale. W 2026 roku planowana jest budowa własnego, zautomatyzowanego centrum magazynowego o powierzchni ponad 21 tys. m², zlokalizowanego przy trasie S8, wraz z zapleczem biurowym i socjalnym.

Ambicją jest również przekroczenie poziomu 1 mld zł rocznego obrotu.

– *Największą wartością każdej organizacji są ludzie. Bez dobrego zespołu nawet najlepsza strategia i brand nie mają znaczenia* – podsumowuje Tomasz Macherowski, prezes zarządu Grupy Transportowej.

Bartosz Parchoniuk

<https://panorama-gospodarcza.gazetaprawna.pl/>

Rekordowe pożyczki na wojsko

OBRONNOŚĆ Rosną wydatki na zbrojenia, finansowane z Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych. Rok 2026 ma być jeszcze lepszy

Wojciech Kubik
wojciech.kubik@infor.pl

Ubiegłoroczne wydatki na zakup uzbrojenia, sfinansowane z Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych, wyniosły 51,4 mld zł – wynika z danych opublikowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, który zarządza FWSZ. Tym samym udało się sfinansować blisko 79 proc. planowanych wydatków. W porównaniu z ubiegłymi latami jest to znaczący postęp: w 2023 r. fundusz przeznaczył na zakup uzbrojenia 23,3 mld zł, a rok później niecałe 30 mld zł.

Operujący dziesiątkami miliardów złotych FWSZ to stosunkowo świeży, pozabudżetowy twór, powołany do życia w 2022 r.

na mocy ustawy o obrocie ojczyzny. Za pomocą emitowania obligacji i zaciągania pożyczek oraz kredytów ma finansować modernizację Wojska Polskiego. Rok 2025 pokazał, że swój cel osiąga często dzięki zawieraniu umów kredytowych z bankami państw, które sprzedają Polsce sprzęt.

Nie pożyczają, nie sprzedają

Przykładem jest Korea Południowa. W drugiej połowie 2025 r. podpisaliśmy z nią kontrakt na zakup 180 czołgów K2. Wartość: 6,5 mld dol. Umowy kredytowe BGK podpisał m.in. z koreańskim bankiem rozwoju Korea Export-Import Bank. Podobny jest mechanizm finansowania zakupu sprzętu z USA. Jak przyznała w rozmowie z Defencją Marta Postuła, wiceprezes BGK, Polska pozyskała już ze Stanów Zjednoczonych 15 mld dol. kredytów w ramach programu Foreign Military Financing. Dzięki tym pieniądzom będzie nas stać na sfinansowanie zakupu m.in. śmigłowców Apache,

myśliwców F-35 czy elementów systemu obrony powietrznej Wisła.

W ocenie specjalistów mechanizm ten jest korzystny nie tylko dla Polski, lecz także dla państwa, które zgodzi się pożyczyć nam pieniądze. – Jesteśmy klientem, który bierze kredyt, a dzięki temu państwo udzielające nam tych gwarancji kredytowych wie, że to ono będzie miało przychody dla gospodarki. Przykładem są Koreańczycy, którzy wiedzieli, że muszą nam zapewnić kredytowanie, bo inaczej nam czołgów K2 nie sprzedają – mówi DGP Mariusz Cielma, redaktor naczelny „Nowej Techniki Wojskowej”.

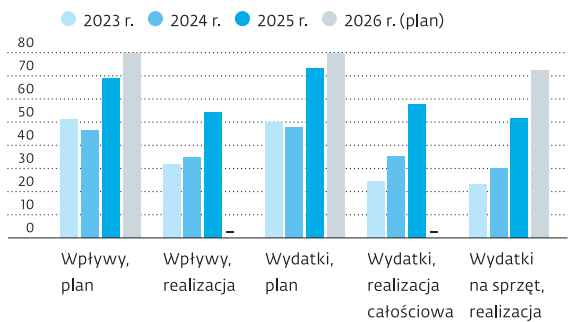
Potrzeby są większe

Po trzech latach działalności zadłużenie FWSZ przekroczyło 80 mld zł. W planie finansowym na 2026 r. zakłada się ponad 72 mld zł wydatków funduszu na sprzęt dla wojska. Choć kwoty robią wrażenie, to potrzeby wojska są jeszcze większe. Jak na dłoni pokazuje wyposażanie naszej ar-

Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych

Źródło: BGK
LR ©

Plan i wydatkowanie pieniędzy z funduszu w latach 2023–2025 po zmianach w ciągu roku (mld zł)

Koszty	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r. (plan)
FWSZ	0,89	5,1	6,4	7,3
obslugi				

mii w czołgi. Przy obecnej strukturze czterech dywizji, wojsko mówi o konieczności kupienia nawet tysiąca nowoczesnych czołgów. Do tej pory nabyliśmy 360 Abramsów i 360 koreańskich K2 Black Panther. W planach jest budowa kolejnych dwóch dywizji co w ocenie specjalistów spowoduje, iż zapotrzebowanie jedynie

na same czołgi może sięgnąć 1,5 tys. sztuk.

– Kolejnym workiem bez dna będzie obrona powietrzna. A będziemy dołączać kolejne programy. Przykładem niech będzie fakt, że mamy zakontraktowanych osiem baterii rakiet Patriot, a to plany sprzed kilkunastu lat. Dziś Ukraina mówi, że potrzebuje kilkudziesięciu ba-

terii, aby w miarę zabezpieczyć terytorium kraju – mówi Cielma.

Już rok 2025 pokazał przedsmak skali zakupów, które są dopiero przed nami. Agencja Uzbrojenia zawarła łącznie 150 umów na kwotę 105 mld zł. Wśród zamówionego sprzętu znalazło się m.in. 111 wozów bojowych Borsuk (6,5 mld zł), 180 czołgów K2 (6,5 mld dol.), satelity i radary oraz masa pocisków i amunicji. Trwa modernizacja myśliwców F-16 (3,8 mld dol.). Na horyzoncie widnieje zakup śmigłowców i samolotów transportowych oraz finansowanie wartego 15 mld zł programu obrony przeciwlotniczej San.

Część z planowanych wydatków uda się pokryć z europejskiego programu SAFE, z którego Polsce przyznano równowartość 185 mld zł. SAFE to również pożyczki, ale o niższym oprocentowaniu i terminie spłaty do 45 lat. Mimo to wsparcie FWSZ w kolejnych latach zostanie jednym z głównych źródeł pozyskiwania pieniędzy na modernizację polskiej armii. W 2025 r. obsługa kosztów pożyczek i kredytów zaciągniętych przez FWSZ wyniosła 6,4 mld zł. ©

Karina Strzelińska
karina.strzelinska@infor.pl

W bieżącym roku szkolnym psychologa zatrudniono w niemal co czwartej szkole, która w poprzednim roku pozostawała bez takiego specjalisty – wynika z danych systemu informacji oświatowej (SIO) przekazanych przez wiceminister edukacji Izabelę Ziętkę w odpowiedzi na interpelację poselską. W roku szkolnym 2024/2025 brak psychologa odnotowano w 17,6 proc. placówek, a w 2025/2026 – w 13,4 proc.

Dyrektorzy wciąż szukają specjalistów. W banku ofert pracy dla nauczycieli w woj. śląskim widnieją obecnie 66 ofert pracy dla szkolnych psychologów, w Małopolskim – 60, a w Mazowieckim – 53. Ale chętnych do pracy w oświacie nie ma zbyt wielu. Jedną z głównych barier są warunki finansowe. Na rynku

Psychologów szkolnych jak na lekarstwo

EDUKACJA Na półmetku roku szkolnego w wielu placówkach oświatowych wakaty na stanowisku psychologa nadal pozostają nieobsadzone. Z czasem problem może się jeszcze pogłębić

specjaliści mogą zarobić nawet kilka razy więcej niż w publicznej placówce oświatowej. Trudnością jest także rozbudowana biurokracja. – Każde działanie z ramienia zespołu szkolnej pomocy psychologiczno-pedagogicznej musi być udokumentowane i ewaluowane zgodnie z przepisami prawa oświatowego. To ogrom pracy. Dodatkowo rodzic może unikać współpracy, a w skrajnych sytuacjach jej odmówić – mówi Lucyna Kicińska, wiceprezesa Fundacji Życie Warto Jest Rozmowy.

Kolejną kwestią jest brak odpowiedniego

przygotowania zawodowego. – Studia psychologiczne nie przygotowują do pracy w szkole. Programy specjalizacji często nie uwzględniają realnych wyzwań tej profesji, takich jak współpraca z rodzicami, reagowanie na przemoc czy funkcjonowanie w ramach systemu edukacji – zaznacza ekspertka i dodaje, że różnica między pracą w gabinecie prywatnym a w szkole jest zasadnicza również dlatego, że poza szkołą psycholog może wybrać klienta, a w szkole – nie. Do szkół ogólnodostępnych trafiają uczniowie wymagający specjalistycznego wspar-

cia, a nauczyciele i psychologowie nie mają wystarczających narzędzi i przestrzeni, by skutecznie z nimi pracować. – To prowadzi do wypalenia, frustracji, przeciążenia oraz narastającej agresji w szkołach – tłumaczy.

Tymczasem stan zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży wciąż budzi niepokój. Z danych Komendy Głównej Policji wynika, że w 2025 r. liczba samobójstw wśród osób poniżej 19. roku życia wzrosła do 161, wobec 127 w 2024 r. i 145 w 2023 r. Resort edukacji deklaruje, że „podejmuje szereg działań zmierzających

do zwiększenia zatrudnienia nauczycieli specjalistów w szkołach, w tym psychologów”. Ziętkę wymienia wśród bezpłatnie kwalifikacyjne studia podyplomowe, ofertę bezpłatnych szkoleń, ale też projekty rozwijające kompetencje nauczycieli specjalistów. Zastrzega, że w prawie oświatowym istnieją przepisy, które ściśle określają system zatrudniania psychologów w placówkach.

Dyrektorzy podkreślają, że braki kadrowe wynikają także z niewłaściwych regulacji: zbyt sztywnych przepisów ograniczających autonomię szkół. Nowelizacja Karty nauczyciela z 2022 r. wprowadziła obowiązek zatrudniania nauczycieli specjalistów, w tym psychologów i pedagogów, a wymiar ich etatów uzależniono od liczby uczniów. W praktyce oznacza to, że w wielu szkołach, zwłaszcza ma-

łych, na terenach wiejskich, psycholog pracuje zaledwie kilka godzin tygodniowo.

– Gdyby szkoła mogła sama zdecydować, na co przeznaczyć godzinę – na psychologa, pedagoga czy innego specjalistę – system działałby sensownie – podkreśla Izabela Leśniewska, szefowa Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Kadry Kierowniczej Oświaty (OSKKO). – Pełnoetatowy specjalista ma szansę lepiej poznać dzieci, w pełni zaangażować się w pracę i skuteczniej reagować w kryzysowych sytuacjach – dodaje. Problem widzą również kuratorzy, którzy otrzymują od dyrektorów arkusze organizacyjne szkół z wakatami na stanowiskach psychologów. A sytuację może jeszcze pogorszyć niż demograficzny. – Mniejsza liczba uczniów jeszcze bardziej ograniczy wymiar pracy specjalistów – wyjaśnia Leśniewska. ©

DGP Dziennik Gazeta Prawna

Redakcja:

ul. Burakowska 14
01-066 Warszawa
tel. 22 530 40 40
e-mail: dgp@infor.pl

Redaktor naczelny:

Tomasz Pietryga

Zastępcy redaktora naczelnego:

Lukasz Guza, Lukasz Wilkowitz

Kierownicy działów:

Kraj, Świat i Gospodarka: Michał Potocki

Opinie: Marcin Kube

Podatki i Księgowość:

Katarzyna Jędrzejewska, Marcin Mroziuk (tygodnik PIK), Magdalena Sobczak (tygodnik RIA)

Firma i Prawo oraz Prawnik:

Małgorzata Kryszkiewicz, Izabela Rakowska-Boroń (tygodnik FIP)

Samorząd i Administracja oraz Kadry i Place:

Urszula Mirowska-Koskot, Joanna Pierzykowska-Rybczyk (tygodnik SIA), Leszek Jaworski (tygodnik KIP i US)

Dział Dodatków Poradniczych:

Monika Bugaj-Wojciechowska

Magazyn:

Anna Miasłoń, Piotr Czarnowski, Emilia Świętochowska, Maciej Weryński

Szef studia DTP:

Jacek Obrusiewicz

Główny grafik:

Cezary Cichoński

Fotoreporter:

Lukasz Milej

Centrum Reklamy

tel. 22 530 44 44

e-mail: reklama@infor.pl

Dyrektor Centrum Reklamy:

Michał Krukowski

Dyrektor Marketingu:

Krzysztof Wierczkowski

Członek Zarządu:

Marcin Krawczak

Biurowisko Opiekunów Klienta:

ul. Burakowska 14

01-066 Warszawa

tel. 22 761 30 30

801 626 666

e-mail: bok@infor.pl

Partnerskie biuro ogłoszeń:

Mariusz Zarzycki,

tel. 530 061 309

Produkcja:

Maciej Kównacki,

tel. 510 024 707

Druk:

Seregni Printing Group S.A.

INFOR

Wydawca Dziennika Gazety Prawnej:

INFOR PL S.A.

ul. Burakowska 14, 01-066 Warszawa

tel. 22 530 40 40

Grupa INFOR PL

Prezes zarządu: Ryszard Pieńkowski

Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania tekstów. Rozpowszechnianie materiałów redakcyjnych

zaworny w formie elektronicznej, jak i papierowej bez zgody wydawcy jest zabronione.

KRAJ A5

Zamówienia na prenumeratę przyjmują:

Kolporter:

Garmond Press,

GLM, AS Press

oraz urzędy pocztowe

Informacje o prenumeracie:

tel. 22 761 30 30,

dgp.pl/prenumerata

Materiały oznaczone jako: artykuły sponsorowane, prezentacje, cykle, teksty promocyjne, reklama, materiały partnera, materiały na zlecenie, materiały powstałe przy współpracy z (...), subiektywnie, debata, partner, organizator, nazwą wydarzenia (np. Perły Samorządu), partner wydania oraz inne o tożsamym charakterze stanowią materiały reklamowe w rozumieniu art. 36 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. prawo prasowe.

© – znak zastrzeżenia praw autorskich; © – znak odpłatności; © – dwa znaki przy artykule oznaczają możliwość jego dalszego wykorzystania wyłącznie po uiszczeniu opłaty zgodnie z cennikiem (www.gazetaprawna.pl/licencje) i w zgodzie z Regulaminem korzystania z artykułów prasowych

Jeszcze w lutym propozycje ulepszeń w Czystym powietrzu

ROZMOWA Bolesta: Bank Światowy mówi, że optymalna liczba to ok. 4 tys. wniosków w programie tygodniowo. Będziemy się starali wstrzelić w ten poziom

Program „Czyste powietrze” został zawieszony w listopadzie 2024 r. Mówiono, że przerwa ma potrwać cztery miesiące i że była potrzebna, aby przeanalizować nieprawidłowości, przeprowadzić reformę programu i nadrobić zaległości w rozpatrywaniu wniosków. Minął ponad rok, a kontrole nadal trwają. Wartość wniosków, które nie zostały terminowo rozpatrzone, sięgała w styczniu 1,2 mld zł. Można mieć wątpliwości, czy program wyjdzie z etapu kontroli i rozliczeń. Wyjdzie. Spotykam się z prezesami wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej co tydzień; omawiamy wtedy postępy w rozliczaniu wniosków. Według danych na koniec stycznia suma wniosków o płatność niepodjętych do oceny spadła z 1,2 mld do nieco poniżej 1 mld zł. To efekt na-

szych działań i zwiększonego wysiłku. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazał WFOŚiGW pieniądze na zatrudnienie dodatkowych pracowników. W niektórych WFOŚiGW za obsługę programu odpowiada już nawet 100 osób. W 2023 r., gdy zasady programu były najbardziej poluzowane, a liczba wniosków rekordowa, w niektórych WFOŚiGW wnioskami o płatność zajmowały się dwie osoby. Nowo zatrudnione osoby muszą się jeszcze przeszkolić i wdrożyć się, żeby szybciej oceniać wnioski. Do końca pierwszego kwartału zmniejszymy wartość niepodjętych do oceny wniosków co najmniej o połowę.

Nawet jeśli to się uda, to czy będzie możliwe odzyskanie zaufania wykonawców, którzy muszą miesiącami czekać na rozli-

Krzysztof Bolesta, wice-minister klimatu i środowiska

czenie inwestycji? Na 12 lutego zapowiadają kolejny protest. Będziemy pracować nad tym, żeby dalej poprawiać program. Niedługo przedstawimy propozycje ulepszeń w programie do konsultacji publicznych.

Kiedy poznamy szczegóły? Chciałbym, żeby było to jeszcze w lutym. Obecnie finalizujemy uzgodnienia między MKiŚ, NFOŚiGW a WFOŚiGW. Chcemy ułatwić proces dla beneficjentów, gmin i uczciwych wykonawców, których jest większość na rynku. Chcemy wprowadzić narzędzie

polecanych wykonawców, nad którym Instytut Ochrony Środowiska pracuje z Bankiem Światowym. To pomoże operatorom i beneficjentom wybierać wykonawców, a tym ostatnim zapewni stabilizację. Chcemy też zmodyfikować warunki inwestycji związane z obowiązkowym audytem energetycznym.

Ponadto planujemy złączyć zasady dotyczące wymogu posiadania nieruchomości przez trzy lata, a także związać się umownie z wykonawcami. Dziś umowa istnieje między WFOŚiGW a beneficjentem, z kolei wykonawca jest stroną trzecią. To według mnie powód wielu nadużyć, ale też frustracji samych wykonawców. Związanie wykonawców umową z WFOŚiGW sprawi, że będą mieli nie tylko obowiązki, lecz także prawa.

W tym prawo do pozywania WFOŚiGW za nieterminowe płatności? Jeśli WFOŚiGW naruszy umowę, to oczywiście będą

moгли dochodzić swoich praw. Jednocześnie będą musieli przestrzegać warunków umowy, więc to będzie działać w obie strony. Jestem przekonany, że to dobre rozwiązanie.

A czy wierzy pan, że te reformy zwiększą popularność programu? Obecnie liczba składanych wniosków jest na niskim poziomie. W styczniu liczba składanych wniosków tygodniowo wynosiła 704 w pierwszym tygodniu oraz 948 i 643 w kolejnych. Trudno prognozować, jak zmiany wpłyną na decyzje konkretnych ludzi o inwestycji. Jednak z tego, co zgłaszają nam WFOŚiGW oraz Bank Światowy, wynika, że wymóg posiadania nieruchomości przez trzy lata i inwestycji realizującej pełen zakres audytu najbardziej odstrasza beneficjentów od udziału w programie. Chcemy więc te dwa elementy zmodyfikować, ale trudno jest prognozować, w jakim stopniu wpłyną to na wzrost.

W listopadzie Robert Gajda, wiceprezes NFOŚiGW, mówił DGP, że optymalną liczbą byłoby 3-4 tys. wniosków tygodniowo w 2026 r. Bank Światowy również mówi nam, że jest to ok. 4 tys. wniosków tygodniowo. Będziemy się starali wstrzelić w ten poziom.

Ale coraz częściej słychać, że kontrole stały się zbyt restrykcyjne i czasochłonne. I podważane są wydatki na produkty i materiały tylko nieco wyższe od średniej. Rozumiem głosy nawołujące do zignorowania nieprawidłowości i wypłaty pieniędzy, żeby tylko robić postęp w wymianie źródeł ciepła. Ale państwo nie może tak działać. Musimy dbać i o beneficjentów, i o budżet państwa. Nie ma prawa, które pozwala na marnowanie pieniędzy publicznych.

Trzeba się upewnić w dziesiątkach tysięcy umów, czy nie przepłacono za drzwi, okna lub urządzenia grzewcze? Zdecydowanie tak. Państwo daje ludziom środki publiczne na inwestycje, ale w zamian oczekuje rozsądku w wydawaniu. Dlatego właśnie WFOŚiGW posługują się tabelą kosztów i pieczołowicie oceniają różne elementy inwestycji. Sprawdzają ceny i pytają o uzasadnienie wyższych kwot na fakturze. Nie oznacza to, że kwestionowane faktury są automatycznie odrzucane – uruchamiają natomiast

proces wyjaśnień. To oczywiście wydłuża ocenę, ale jest niezbędne, aby zadbać o to, jak wydajemy pieniądze podatników.

Program „Czyste powietrze” jest ważny nie tylko ze względu na walkę ze smogiem, lecz także na konieczność ograniczenia wzrostu kosztów ogrzewania. Według Bertelsmann Stiftung wprowadzenie ETS2 będzie miało największe skutki właśnie w Polsce. Jeśli ceny uprawnień sięgną 60 euro za tonę CO₂, przeciętne gospodarstwo domowe w skali roku może zapłacić za ogrzewanie o 372 euro więcej niż obecnie. Przy cenie 180 euro za tonę – ponad 1 tys. euro więcej. To prawda. Polska jest krajem, w którym koszty ETS2 będą zdecydowanie najwyższe. Oprócz nas znaczący wzrost kosztów wystąpi także w kilku państwach Europy Środkowo-Wschodniej, ale w większości krajów te koszty są radykalnie niższe. Dzięki naszym rozmowom z innymi państwami członkowskimi doprowadziliśmy do tego, że wejście ETS2 zostało odsunięte o rok. Będziemy jednak działać dalej, żeby odsunąć ten termin jeszcze bardziej, a oprócz tego wprowadzić zmiany w systemie.

Jakie są kolejne kroki negocjacji dotyczących reformy ETS2, w tym elementów związanych z kontrolą cen uprawnień do emisji? Odsunięcie wdrożenia ETS2 o rok zostało już formalnie przyjęte. Teraz w Radzie UE trwają prace nad pakietem rozwiązań, które mają ograniczyć wzrost cen uprawnień i tym samym złagodzić obciążenia dla gospodarstw domowych. Analizowane są różne podejścia – np. Francja proponuje wprowadzenie sztywnego korytarza cenowego i my też propozycję popieramy.

Kiedy można się spodziewać decyzji? Cypr chce, by pakiet rozwiązań został uzgodniony podczas jego prezydentury w Radzie UE, więc w pierwszej połowie roku. Liczymy na przekonanie większości państw do wprowadzenia sztywnego korytarza cenowego, ale na ten moment tej zgody jeszcze nie ma. Więcej krajów skłania się ku rozwiązaniom polegającym na zwiększaniu podaży uprawnień na rynku, jeśli ceny znacząco nadmierne rosną. ©

Rozmawiała Aleksandra Hołownia
Cała rozmowa na dgp.pl

AUTOPROMOCJA

DGP | Dziennik Gazeta Prawna

Wszystko o czasie pracy w 2026 r.

Publikacja **Czas pracy 2026** to praktyczny poradnik omawiający zagadnienia związane z prawidłowym planowaniem, ewidencją i rozliczaniem czasu pracy.

- Normy i wymiar czasu pracy
- Okresy odpoczynku
- Systemy i rozkłady czasu pracy
- Rozliczanie pracy w godzinach nadliczbowych
- Rozliczanie czasu pracy w różnych systemach rozliczeniowych
- Praca w porze nocnej, w niedziele i święta
- Czas pracy przy pracy zdalnej
- Wymiary czasu pracy w 2026 r. – tabele

Kup na sklep.infor.pl

11 organizacji przedsiębiorców apeluje do prezydenta, aby ochronił ich przed „wywłaszczeniem”

Nowelizacja ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (KSC) została uchwalona przez Senat i złożona na biurko prezydenta. Polski biznes wskazuje na gigantyczne koszty, których mogą nie udźwignąć przedsiębiorcy, przeregulowane prawo i liczne błędy legislacyjne, apelując jednocześnie do prezydenta o weryfikację przepisów KSC z Konstytucją.

Nowelizacja ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa stała się przedmiotem jednego z poważniejszych konfliktów na linii państwo-biznes w ostatnich latach. Szeroka koalicja organizacji zrzeszających przedsiębiorców zapelowała do prezydenta Karola Nawrockiego o podjęcie kroków mających na celu ochronę polskich firm przed skutkami regulacji, którą określono mianem „wywłaszczenia”.

– W piśmie przedstawiamy argumenty, które przemawiają za niewprowadzaniem regulacji w życie, wskazując na negatywne konsekwencje, które będą wynikać z jej obowiązywania – tłumaczy Andrzej Szmigiel, członek Business Centre Club oraz Łoży Warszawskiej BCC, dodając, że przedsiębiorcy zdają sobie sprawę, że zawetowanie ustawy może być niemożliwe, ponieważ za jej przyjęciem opowiedziały się dwa największe ugrupowania polityczne.

– Liczymy natomiast na skierowanie ustawy do Trybunału Konstytucyjnego, który w naszej ocenie zgodzi się ze stawianymi względem niej zarzutami – uzupełnia Andrzej Szmigiel.

Piotr Podgórski, radca prawny, wiceprezes Ogólnopolskiej Federacji Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl, zaznacza, że przedsiębiorcy w pełni popierają ideę walki z cyberzagrożeniami, „które mają służyć poprawie bezpieczeństwa Polski. Nie powinno to się jednak odbywać ich kosztem. Zwraca uwagę, że ustawa stanowi nadregulację w stosunku do dyrektywy NIS2, a część jej przepisów jest niezgodna z konstytucją.

– W żadnym kraju UE przepisy dotyczące cyberbezpieczeństwa nie są tak rygorystyczne. To może przełożyć się na utratę konkurencyjności przez polskie firmy, a w efekcie doprowadzić do bankructwa wielu z nich, bowiem koszty wdrożenia nowej ustawy oraz wydatki związane z koniecznością wyzbycia się sprzętu będą ogromne – podkreśla Piotr Podgórski, zaznaczając, że duża część przedsiębiorców wciąż nie jest świadoma nadejścia zmian i ryzyk z nimi związanych.

Utrata majątku bez odszkodowania

Przedsiębiorcy zwracają uwagę, że proponowane w ustawie rozwiązania w sposób drastyczny wręcz ingerują w prawo własności oraz wolność działalności gospodarczej, nie oferując przy tym żadnych mechanizmów kompensacyjnych, co stawia Polskę w pozycji wyjątkowej na tle innych państw UE, niestety w negatywnym tego słowa znaczeniu.

W centrum kontrowersji znajduje się wprowadzona w ustawie instytucja dostawcy wysokiego ryzyka (DWR). Przedsiębiorcy podkreślają, że jej kształt nie jest wymagany przez unijną dyrektywę NIS2, lecz stanowi nadgorliwą i wadliwą implementację wytycznych o charakterze poprawnym.

Zgodnie z przepisami minister cyfryzacji zyska uprawnienie do wydawania decyzji administracyjnych, które w praktyce eliminują z polskiego rynku sprzęt i oprogramowanie konkretnych producentów. Do tego, jak zauważają eksperci, zastosowano kryterium narodowości dostawców spoza NATO i UE. Jak wskazano w apelu, przesłanki oczywiście powinny być określone i mieć charakter przede wszystkim techniczny, a nie uznaniowy.

Dla tysięcy firm oznacza to konieczność natychmiastowego zaprzestania zakupów oraz obowiązek usunięcia na własny koszt posiada-

nej już infrastruktury w terminie 4 lub 7 lat. Autorzy apelu argumentują, że choć ustawa nie przewiduje formalnego transferu własności na rzecz Skarbu Państwa, to jej skutki są tożsame z wywłaszczeniem. I wskazują, że gwarantowana ochrona własności, o której mowa w art. 21 i art. 64 Konstytucji RP, nie może być fikcją, a państwo ma obowiązek powstrzymania się od przyjmowania regulacji, które tę ochronę nadmiernie ograniczają bez zapewnienia słusznego odszkodowania.

– Właściciel danej infrastruktury, który dotychczas legalnie z niej korzystał, zostanie zmuszony do pozbycia się sprzętu i do jego wymiany na nowy, niejednokrotnie droższy. I to wszystko na własny koszt – podkreśla Piotr Podgórski.

Ustawodawca nie przewidział żadnego programu subsydiowania wymiany sprzętu ani innych form rekompensaty finansowej. Jak zauważa Piotr Podgórski, przedsiębiorcy będą ponosić negatywne konsekwencje decyzji ministra cyfryzacji, mimo, że w chwili zakupu działali w oparciu o renomę danego dostawcy i jakość oferowanego sprzętu, spełniającego wysokie wymagania techniczne.

Reprezentanci MŚP wskazują z kolei na to, że usuniętego na własny koszt sprzętu nie będą mieli możliwości już w żaden sposób wykorzystać w wyniku wykluczenia danego producenta z rynku, co wiąże się z „utopieniem środków przeznaczonych na zakup” – jak mówi wprost jeden z mniejszych przedsiębiorców.

Przedsiębiorcy wskazują, że koszty te mogą być liczone w miliardach złotych, a w dołączonej do ustawy ocenie skutków regulacji całkowicie pominięto ich kalkulację. Nie wskazano konsekwencji finansowych dla 40 tysięcy podmiotów z kategorii kluczowych i ważnych. Podkreślają, że brak odszkodowania przy jednoczesnym nakazie usuwania mienia jest rażącym naruszeniem zasady proporcjonalności wywodzonej z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Istnieją alternatywne metody zapewnienia cyberbezpieczeństwa, takie jak certyfikacja, audyty czy dywersyfikacja dostawców, które nie niosą za sobą tak niszczących skutków ekonomicznych.

Koszty poniosą jednak nie tylko przedsiębiorcy, ale również użytkownicy końcowi, czyli konsumenci, którzy będą musieli zapłacić więcej za usługi takie jak dostęp do internetu, wywóz śmieci czy usługi farmaceutyczne. Rodzi to z kolei pytanie czy ustawodawca przewidział również te dodatkowe obciążenia finansowe, które poniesie przysłowiowy „Kowalski”.

Utopione koszty i ograniczenie prawa odwołań

Przedsiębiorcy zwracają też uwagę na naruszenie w ustawie konstytucyjnych standardów proceduralnych. Nowelizacja ogranicza bowiem gwarancje procesowe stron postępowania w sprawie uznania za dostawcę wysokiego ryzyka.

– Poprzez wyłączenie kluczowych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawodawca de facto zamknął drogę do obrony interesów ogromnej większości firm – mówi Andrzej Szmigiel.

Do tego wprowadza się cenzus majątkowy, zgodnie z którym w postępowaniu przed ministrem mogą uczestniczyć jedynie najwięksi gracze rynkowi i tylko z sektora telekomunikacyjnego, osiągający przychody przekraczające wielokrotność przeciętnego wynagrodzenia.

Nowelizacja obejmuje jednak 18 sektorów gospodarki, a więc nie daje możliwości odwołania dla mniejszych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i wszystkich innych podmiotów z 17 pozostałych sektorów.

Pozostali przedsiębiorcy, mimo że wynik postępowania bezpośrednio wpłynie na ich sytuację prawną i finansową, zostają pozbawieni statusu strony. Taka asymetria proceduralna jest trudna do pogodzenia z zasadą równości wobec prawa, zwłaszcza że decyzyje o uznaniu dostawcy za podmiot wysokiego ryzyka mają rygor natychmiastowej wykonalności. Oznacza to, że nawet jeśli przedsiębiorca po latach wygra spór przed sądem administracyjnym, infrastruktura będzie już dawno wymieniona, a poniesione koszty nie do odzyskania.

Niejawny proces i wykluczenie z udziału w postępowaniu

Przedsiębiorcy zwracają również uwagę na problematykę skarg do sądów administracyjnych, które według nowej ustawy mają być rozpatrywane na posiedzeniach niejawnych. Co więcej, skarżący może otrzymać jedynie okrojony wersję uzasadnienia wyroku, pozbawioną informacji niejawnych, co w praktyce uniemożliwia skuteczne sformułowanie skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Takie ukształtowanie procesu sądowego, zdaniem organizacji przedsiębiorców, narusza art. 45 Konstytucji RP oraz normy międzynarodowe zawarte w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Karcie Praw Podstawowych UE.

Wadliwa legislacja w świetle wyroków TSUE

W apelu wykazano również błędy w procesie legislacyjnym, które mogą uczynić ustawę martwym prawem. Chodzi o brak notyfikacji przepisów technicznych w Komisji Europejskiej, co jest obowiązkiem wynikającym z Dyrektywy 2015/1535. Autorzy apelu przypominają, że inne kraje unijne, jak Niemcy czy Francja, dopełniły tej staranności. Polska natomiast zignorowała ten wymóg, co według ustalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości UE powoduje bezskuteczność takich przepisów w sporach przed sądami krajowymi. W praktyce może to doprowadzić do paraliżu stosowania ustawy, a każda próba wyegzekwowania nakazu usunięcia sprzętu na podstawie nienotyfikowanych przepisów będzie skutkowałą masowymi skargami o odszkodowawczych przeciwno Skarbowi Państwa. W ten sposób, zamiast realnie wzmacniać cyberbezpieczeństwo, nowa regulacja może narazić budżet państwa i podatników na gigantyczne obciążenia.

Przedsiębiorcy mają nadzieję na interwencję prezydenta i wypracowanie rozwiązań, które skutecznie ochronią państwo przed cyberatakami, nie czyniąc jednocześnie z polskich firm ofiar nieprzemyślanej polityki regulacyjnej.

Sygnatariusze apelu

Apel do Prezydenta RP podpisali przedstawiciele organizacji: Bioforum Związków Firm Biotechnologicznych, Związków Pracodawców Business Centre Club, Rada Bezpieczeństwa Biznesowego Małych i Średnich Operatorów Telekomunikacyjnych, Federacja Przedsiębiorców Polskich, Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej, Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom, Fundacja Nasza Wizja, Polska Izba Handlu, Polskie Towarzystwo Gospodarcze, Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl, Organizacja Pracodawców Rada Przedsiębiorców.

**CYFROWA
GOSPODARKA**

Materiał z serwisu partnerskiego Cyfrowa Gospodarka

Pociągi jeszcze długo nie pojedą pod Łodzią

INFRASTRUKTURA Trzeba wybrać nowego wykonawcę tunelu średnicowego w Łodzi. Wyrzucona firma mówi, że **nie odda oprogramowania** do drążącej go tarczy

Krzysztof Śmietana
krzysztof.smietana@infor.pl

Marcin Mochocki, wiceprezes spółki PKP Polskie Linie Kolejowe, mówi DGP o szczegółach powodów rozwiązania z Przedsiębiorstwem Budowy Dróg i Mostów z Mińska Mazowieckiego umowy na realizację tunelu średnicowego w Łodzi między Dworcem Fabrycznym a Kaliskim. Inwestor podkreślał, że firma nie ma odpowiedniego potencjału, by skończyć inwestycję, i popełniła wiele błędów technicznych, to widać, że przesądającym powodem zerwania kontraktu był spór o pieniądze. W czasie prowadzonych od prawie półtora roku mediacji wykonawca argumentował, że przyznana wcześniej 10-proc. waloryzacja w nikłym stopniu pokrywa wzrost kosztów. Przypominał, że kontrakt zawarto w 2017 r., a od tego czasu ceny materiałów i robocizny drastycznie podskoczyły.

Brak robót

– Nie przystępowaliśmy do mediacji z wykonaw-

cą tunelu z założeniem, że określona kwota może być za duża czy za mała. Zakładaliśmy, że jeśli przedstawiona kalkulacja podniesienia wartości kontraktu będzie oparta na faktycznie występujących czynnikach makroekonomicznych, to byłoby gotowi to zaakceptować. Umówiliśmy się, że przeprowadzimy waloryzację koszykową, czemu miał pomóc wzór przyjęty przez zewnętrznego eksperta. Druga strona uznała wynik tej kalkulacji za niewystarczający i chciała sobie zachować prawo do dalszego sądzenia się o zwiększenie wartości kontraktu – mówi Mochocki.

Dodaje, że PBDiM nie umiał uargumentować żądanych kwot tak, by było możliwe ich zgodne z prawem wprowadzenie do wynagrodzenia. Wskazuje, że od kilku miesięcy wykonawca nie tylko nie pracował przy drążeniu tunelu, lecz także zaprzestął robót na wszystkich innych odcinkach, w tym na budowie podziemnych stacji. Według PKP PLK nie było perspektyw

na skrócenie inwestycji z tym wykonawcą.

Drążenie głównego tunelu pod centrum Łodzi było wstrzymane od prawie półtora roku. Tarcza stanęła, gdy zaważyła się jedna z kamienic. Od tego momentu 250 mieszkańców przebywa w hotelach lub u rodziny. PKP PLK przypomina, że wykonawca zgłaszał kilka terminów wznowienia drążenia, ale żadnego z nich nie dotrzymał.

Teraz inwentaryzacja

Mariusz Serzysko, prezes PBDiM, twierdzi, że firma w ostatnim czasie zaprzestała prac, bo nie dostawała zapłaty od PKP PLK. Wykonawca dodaje, że zainwestował w projekt łącznie ponad pół miliarda. PBDiM zamierza walczyć o pieniądze w sądzie.

PKP PLK zapowiada, że zajmie się teraz inwentaryzacją placu budowy, w tym sprzętu, który tam pozostał. – Inwestycję dokończy dwóch wykonawców. Osobno wybierzemy firmę, która dokończy drążenie tunelu. W tym przypadku chcemy skorzystać z ograniczonych form po-

Kontrakt na budowę tunelu kolejowego w Łodzi zawarto w 2017 r.

stępowania. Jeśli chodzi o wyposażenie obiektów, w tym stacji, to zastosujemy standardowy tryb przetargu nieograniczonego – zapowiada Marcin Mochocki.

Kluczowe będzie przejście zmechanizowanej tarczy TBM, która tkwi pod ziemią. Odebranie maszyny wykonawcy umożliwi znowelizowana ustawa o transporcie kolejowym. Prezydent Karol Nawrocki ją podpisał, ale zapis o przejmowaniu ruchomych elementów skierował do Trybunału Konstytucyjnego. Mochocki przypomina, że tarcza stanowiła zastaw pod finansowanie dla inwestycji. W efekcie wierzyciel najpewniej

przejmie maszynę, a wtedy PKP PLK podejmie z nią rozmowy na temat użycia tarczy do końca drążenia podziemnego przejazdu.

Ile prac wykonano?

PBDiM wskazuje, że zaawansowanie inwestycji wynosi 71,3 proc. Tym wyliczeniem zaprzecza spółka PKP PLK, która, powołując się na analizy inżyniera kontraktu, twierdzi, że sięgnęło ono tylko 53 proc.

Tarcza nie ruszy bez oprogramowania do niej. Wykonawca już zapowiada, że ono nie podlega przejściu zapisanemu w znowelizowanej ustawie o transporcie ko-

lejowym. Co na to PKP PLK? – Producent maszyny to firma Herrenknecht, z którą w przeszłości współpracowaliśmy. Jeśli wykonawca chciałby uszczuplać zdolności tarczy – np. przez czasowe uszkodzenia czy przez modyfikację oprogramowania – to działalby na szkodę swoich wierzycieli. Ale jeśli by do tego doszło, podejmiemy współpracę z firmami, które serwisują takie maszyny – zapowiada Marcin Mochocki.

PKP PLK nie chce teraz deklarować żadnych terminów dokończenia inwestycji. Można się spodziewać, że może to jeszcze zająć kilka lat.

Ekspert już na starcie inwestycji wskazywali, że trzeba się spodziewać kłopotów, bo tunel drążony jest płytko pod starymi zabudowaniami. Obecne władze spółki dodają, że w 2017 r. wybrano firmę bez doświadczenia przy drążeniu tuneli. Ówczesne konsorcjum Energo-pol Szczecin – PBDiM wskazywało wprawdzie, że ta ostatnia firma uczestniczyła w budowie II linii metra w Warszawie, ale – jak przypomina PKP PLK – realizowała ona wtedy jedynie prace na powierzchni. ©

KONIUNKTURA

Przetwórstwo u największego

partnera handlowego Polski ma **coraz więcej zamówień**, ale na razie nie przekłada się to na wzrost produkcji

Tomasz Józwiak
tomasz.jozwiak@infor.pl

Produkcja przemysłowa w Niemczech była w grudniu o 1,9 proc. niższa niż miesiąc wcześniej. Wcześniej przez trzy miesiące wzrastała. W całym 2025 r. obniżyła się o 1,1 proc. Był to czwarty z rzędu spadkowy rok.

Więcej zamówień dla przemysłu obronnego

„Mamy fazę pęcznienia butelki ketchupu. Portfele zamówień szybko się zapelniają, ale produkcja wciąż pozostaje w tyle. Jednak to tylko kwestia czasu, gdy nadrobi zaległości” – napisali w komentarzu do danych ekonomści INC.

Portfel zamówień dla sektora wytwórczego rósł w grudniu czwarty

Globalny przemysł na krzywej wznoszącej

miesiąc z rzędu i osiągnął najwyższy poziom od trzech lat. Wynika to zapewne przede wszystkim ze zleceń na wyposażenie i sprzęt wojskowy składanych przez niemiecki rząd. Wśród gałęzi przemysłu, w których nowe zamówienia rosną najszybciej, znajduje się produkcja pozostałego sprzętu transportowego obejmująca także pojazdy bojowe.

W tym sektorze ketchup z butelki już udało się wycisnąć: w grudniu produkcja wzrosła o 10,5 proc. Innym obszarem ze znaczącym wzrostem zleceń jest wytworzenie wyrobów metalowych obejmujące m.in. broń i amunicję.

Jednak ożywienie w samym tylko przemyśle obronnym to za mało, żeby doprowadzić do przełomu w całym sektorze wytwórczym. Z głębokimi problemami wciąż zmaga się motoryzacja, najważniejsza gałąź niemieckiego przemysłu. Przy produkcji samochodów i części do nich pracuje ok. 800 tys. osób, 10 razy

więcej niż zatrudnia przemysł obronny.

Stuttgart pożyczca

Robert Bosch, największy producent części samochodowych na świecie, poinformował w ostatnich dniach, że w 2025 r. miał zysk operacyjny o 45 proc. niższy niż rok wcześniej. Firma zwolni 20 tys. osób (5 proc. zatrudnionych). Redukcje będą dotyczyć

przede wszystkim niemieckich pracowników. W styczniu liczba osób bez pracy w Niemczech przekroczyła 3 mln. Stopa bezrobocia wzrosła do 6,6 proc. To najwyższy poziom od 12 lat.

Problemy przemysłu motoryzacyjnego znajdują odbicie w finansach samorządów. Przychody z podatku CIT Stuttgartu wyniosły w 2025 r. 750 mln

euro. Były niższe niż rok wcześniej o ponad 40 proc. W budżecie miasta pojawił się pierwszy od 2018 r. deficyt. Radni zdecydowali, że także w dwóch kolejnych latach będą uzupełniać dochody pożyczkami. Stuttgart to jedno z centrów niemieckiej motoryzacji. Siedziby mają tam Robert Bosch i Mercedes.

Ożywienie na świecie

Szanse na poprawę koniunktury w sektorze wytwórczym Niemiec, gdzie Polska kieruje ok. 27 proc. eksportu towarów, można wiązać także z poprawiającą się koniunkturą w przemyśle w wymiarze globalnym.

Jak wynika z odczytów wskaźników PMI, powstających na podstawie ankiet wśród menedżerów prywatnych firm, w styczniu produkcja przemysłowa rosła w trzech na cztery państwa badane przez firmę S&P Global. Pod koniec zeszłego roku odsetek państw sygnalizujących wzrost produkcji wynosił 50 proc.

Wieloletnie maksimum osiągnęła produkcja

w nastawionych na eksport gospodarkach, takich jak Japonia i Korea Południowa.

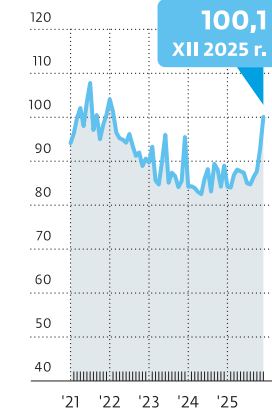
– Eksport większości azjatyckich państw w ostatnich miesiącach wzrósł. Perspektywy dla sektorów nakierowanych na sprzedaż zagraniczną są dobre, przynajmniej w krótkim terminie – ocenił Shivaan Tandon, ekonomista z Capital Economics, cytowany przez Agencję Reutersa. Po raz pierwszy od 12 miesięcy powyżej poziomu równowagi wzrósł przemysłowy wskaźnik PMI dla USA, wyliczony przez Instytut Zarządzania Podażą.

Z perspektywy krajowego przemysłu, który ostatnio wypada słabo w porównaniach PMI, uwagę zwraca ożywienie w Czechach, jeszcze silniej niż Polska powiązanych z Niemcami. Produkcja przemysłu była tam w grudniu wyższa niż rok wcześniej o 3,8 proc. Nowe zamówienia dla sektora wytwórczego zwiększyły się w ujęciu rocznym o 25 proc., napędzane przez 40-proc. wzrost zleceń z zagranicy. ©

Przemysłowy wskaźnik PMI dla państw G20 (pkt)

Arabia Saudyjska	56,3
Indie	55,4
Indonezja	52,6
USA	52,4
Australia	52,3
W. Brytania	51,8
Japonia	51,5
Francja	51,2
Korea Płd.	51,2
Świat	50,9
Kanada	50,4
Chiny	50,3
Holandia	50,1
Hiszpania	49,2
Niemcy	49,1
Polska	48,8
Turcja	48,1
Włochy	48,1
Brazylia	47,0
Meksyk	46,3

Nowe zamówienia dla niemieckiego przemysłu (2021 = 100, pkt)

Źródła: DeStatis, S&P Global

Podatki i księgowość

VAT Czy osoba, która wynajmuje swój prywatny majątek (np. mieszkanie, garaż czy lokal usługowy), będzie musiała wystawiać faktury przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur? **B2**

Firma i prawo

KREDYTY Już w czwartek TSUE wyda pierwszy wyrok w sprawie WIBOR-u. Prawnicy reprezentujący kredytobiorców liczą na to, że decyzja ta pozwoli im wygrywać kolejne sprawy **B6**

Prawnik

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI Pomysł sędziowskich prawyborów do KRS wkrótce z planu B może się stać planem A. Ale czy da się je przeprowadzić tak, by kryzys nie eskalował? **B8**

Samorząd i administracja

PROCEDURY Od stycznia kwota zasiłku pogrzebowego wzrosła, a termin wypłaty skrócił się o połowę. Uproszczone też procedury, jednak nadal wsparcia od państwa nie można uzyskać jednym kliknięciem **B9**

Kadry i płace

KODEKS PRACY Choć niebawem miną trzy lata od uregulowania pracy zdalnej, to wciąż ta forma zatrudnienia rodzi problemy w firmach. Zwłaszcza tych, które stawiają na jej model w wersji hybrydowej **B10**

1 kwietnia pewny. Sprawdź, kogo obejmie KSeF za dwa miesiące

VAT Ministerstwo Finansów **nie planuje przesunięcia terminu – wyznaczonego na 1 kwietnia** – kiedy to kolejni podatnicy VAT będą musieli zacząć wystawiać faktury przy użyciu KSeF. Poinformowało o tym w odpowiedzi na pytanie DGP

Katarzyna Jędrzejewska
katarzyna.jedrzejewska@infor.pl

Ekspert uważają, że to słuszną decyzją. Przesunięcie terminu wyznaczonego na 1 kwietnia spowodowałoby więcej zamieszania niż korzyści – mówią. – Oczekiwałam raczej od Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Cyfryzacji zaangażowania i konkretnych prac, aby w kwietniu br. profil zaufany był w stanie obsłużyć ok. 3 mln osób prowadzących jednoosobowe działalności – mówi Piotr Kępiasty, doradca podatkowy, Zrozumvat.pl.

– Dalsze przekładanie terminu mogłoby wzmocnić przekonanie, że KSeF jest rozwiązaniem nieostatecznym, co w praktyce zniechęciłoby część firm do realnego wdrożenia systemu – dodaje Piotr Juszczyk, główny doradca podatkowy InFakt (patrz: opinie).

Problemy z logowaniem ustały

Od czwartku można już bez problemu logować się do Krajowego Systemu e-Faktur – zarówno za pomocą podpisu kwalifikowanego (płatnego), jak i bezpłatnego profilu zaufanego. Powinno więc działać także logowanie do aplikacji mobilnej KSeF.

W ubiegłym tygodniu – gdy były trudności z logowaniem się do KSeF – Ministerstwo Finansów poinformowało w odpowiedzi na pytanie DGP, że „Aplikacja mobilna po powiązaniu z KSeF nie wymaga ponownego

użycia profilu zaufanego”. Nie jest to prawdą, ponieważ po próbie ponownego zalogowania się do aplikacji mobilnej użytkownik telefonu widzi komunikat: „Wymagane ponowne uwierzytelnienie. Uwierzytelnij się profilem zaufanym, aby zaktualizować posiadane uprawnienia”. Problemem było w minionym tygodniu właśnie skorzystanie z profilu zaufanego, bo próba uwierzytelnienia się w ten sposób kończyła się komunikatem: „Wystąpił nieoczekiwany błąd. Przepraszamy, coś poszło nie tak i nie możesz skoryzyskać z aplikacji”.

Od czwartku już tych problemów nie ma i, jak poinformował resort w odpowiedzi na pytanie DGP, „MF nie prowadzi prac mających na celu zmianę ustawowego terminu objęcia obowiązkowym KSeF następczej grupy podatników”.

Kto od 1 kwietnia

Utrzymanie dotychczasowego harmonogramu oznacza, że od kwietnia 2026 r. faktury przy użyciu KSeF będzie musiała wystawiać znacznie więcej podatników niż do tej pory. Przypomnijmy, że 1 lutego br. obowiązek ten objął największe firmy – których wartość sprzedaży brutto w 2024 r. przekroczyła 200 mln zł.

Natomiast od 1 kwietnia KSeF stanie się obowiązkowy dla podatników, którzy wystawiają faktury na łączną kwotę (brutto) w miesiącu powyżej 10 tys. zł. Ci, którzy

wystawiają miesięcznie faktury na łączną kwotę (brutto) mniejszą lub równą 10 tys. zł, zostaną objęci obowiązkowym KSeF od stycznia 2027 r.

Jak liczyć 10 tys. zł

Do limitu 10 tys. zł wlicza się wartość faktur (papierowych i elektronicznych), które co do zasady powinny być wystawione w KSeF. Nie wlicza się wartości sprzedaży:

- na rzecz konsumentów (osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej),
- udokumentowanej paragonami fiskalnymi,
- udokumentowanej fakturami fiskalnymi (wystawionymi za pomocą kas rejestrujących).

Tak też wynika z odpowiedzi zamieszczonych na stronie ksef.podatki.gov.pl:

Czy do limitu 10 tys. zł należy wliczać wartość sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej udokumentowaną wyłącznie przy użyciu kasy rejestrującej, w stosunku do której nie została wystawiona faktura?

Nie. Do limitu 10 tys. zł nie wlicza się wartości sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej udokumentowanej wyłącznie przy użyciu kasy rejestrującej.

Czy do limitu 10 tys. zł należy wliczać wartość sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzą-

cych działalności gospodarczej udokumentowaną fakturą konsumencką?

Nie. Faktury konsumenckie nie są objęte obowiązkowym KSeF. Do limitu 10 tys. zł wlicza się wyłącznie wartość tych faktur, w stosunku do których podatnik jest zobowiązany do wystawienia ich w KSeF.

Czy do limitu 10 tys. zł należy wliczać wartość faktur wystawionych przy użyciu kas rejestrujących oraz paragonów fiskalnych do 450 zł uznanych za faktury uproszczone?

Nie, gdyż w tych przypadkach można wystawić faktury w postaci papierowej lub elektronicznej. Do limitu 10 tys. zł wlicza się jedynie faktury, które obowiązkowo należy wystawić w KSeF. Dlatego do wartości sprzedaży 10 tys. zł nie będzie wliczana ani wartość faktur wystawionych przy użyciu kas rejestrujących, ani wartość paragonów fiskalnych do 450 zł uznanych za faktury uproszczone.

Czy do limitu 10 tys. zł są wliczane tylko faktury, które obowiązkowo należy wystawiać w KSeF (B2B), czy wlicza się wszystkie wystawione faktury?

Do limitu 10 tys. zł wlicza się jedynie faktury, które obowiązkowo należy wystawić w KSeF (tj. w stosunku do których nie istnieją żadne wyłączenia lub przepisy epizodyczne pozwalające na ich wystawienie poza KSeF). ©

OPINIA

Byłoby więcej problemów niż korzyści

PIOTR KĘPIASTY
doradca podatkowy, Zrozumvat.pl

Uważam, że w tym momencie przesunięcie kwietniowego terminu spowodowałoby więcej problemów niż korzyści. Wielu podatników przygotowuje się do KSeF i jakiegokolwiek przesunięcia mogą wydużyć proces dostosowawczy w całej gospodarce. Oczekiwałam raczej od Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Cyfryzacji zaangażowania i konkretnych prac, aby w kwietniu br. profil zaufany był w stanie obsłużyć ok. 3 mln osób prowadzących jednoosobowe działalności. Do tego mamy osoby uprawnione, które również korzystają z tego narzędzia, np. do wykonania operacji w imieniu spółek. Jeżeli profil zaufany będzie w kwietniu działał tak, jak w pierwszym tygodniu lutego br., to dojdzie do blokady obrotu gospodarczego. Wielu przedsiębiorców nie będzie w stanie wystawić faktury, ponieważ nie mają kwalifikowanego podpisu elektronicznego. A przecież KSeF nie miał nikogo zmuszać do zakupu płatnych podpisów.

OPINIA

Nie potęgujemy chaosu

PIOTR JUSZCZYK
główny doradca podatkowy InFakt

Przesunięcie terminu objęcia kolejnej grupy podatników obowiązkiem wystawiania faktur w KSeF niewiele by dziś dało. Przedsiębiorcy mieli na przygotowanie się do zmian naprawdę dużo czasu, a kolejne przesuwanie dat granicznych mogłoby jedynie pogłębić niepewność i dezorientację co do tego, kto, od kiedy i na jakich zasadach ma stosować nowe obowiązki. Już teraz obserwujemy chaos informacyjny związany z komunikatami o braku sankcji, wyjątkach czy nieformalnym luzowaniu obowiązku wystawiania faktur. Problemy techniczne, takie jak chwilowa niedostępność profilu zaufanego czy logowania przy użyciu kwalifikowanego podpisu elektronicznego, powinny być rozwiązywane operacyjnie, a nie przez zmianę prawa. Kluczowe w mojej ocenie jest dziś nie kolejne przesunięcie, lecz stabilność, przewidywalność i jasny sygnał, że KSeF obowiązuje i trzeba się do niego dostosować.

Wynajmujesz prywatny majątek? Zobacz, czy obejmie cię KSeF

VAT Czy ten, kto wynajmuje **swój prywatny majątek** (np. mieszkanie, garaż, lokal usługowy), będzie musiał wystawiać faktury przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur?

Katarzyna Jędrzejewska
katarzyna.jedrzejewska@infor.pl

Odpowiedź na te pytania jest „zaszyfrowana” w piśmie, które Ministerstwo Finansów wystosowało do Stowarzyszenia Księgowych w Polsce. Postanowiliśmy to pismo „odszyfrować”. Nie było to łatwe zadanie, ponieważ pismo jest długie, wielowątkowe, a odpowiedzi nie padają w nim wprost.

„Odszyfrowało” je również SKwP, lecz jego konstatacja zmroziła krew w żyłach niejednemu wynajmującemu. Stowarzyszenie pisze na swojej stronie internetowej: „Stanowisko Ministerstwa Finansów wskazuje, iż osoba np. prowadząca działalność nierejestrowaną lub użytkująca przychody z najmu majątku «prywatnego» będzie zobowiązana w takim przypadku (tj. aby wystawić fakturę poprzez KSeF) złożyć zgłoszenie rejestracyjne i zarejestrować się jako podatnik VAT zwolniony”.

Nie jest to błędne stwierdzenie, ale najpierw musimy odpowiedzieć sobie na pytanie: kiedy ten, kto zarabia na wynajmie, faktycznie będzie musiał wystawiać faktury przy użyciu KSeF.

Od kiedy KSeF?

Nie mówimy oczywiście o 1 lutego 2026 r. (ten termin dotyczył największych firm), tylko o 1 kwietnia 2026 r., a i to pod warunkiem, że podatnik wystawia co miesiąc faktury na łączną kwotę (brutto) powyżej 10 tys. zł. Jeżeli wystawia je na kwotę mniejszą lub równą 10 tys. zł, to „wejdzie w KSeF” dopiero od 1 stycznia 2027 r.

Czy te terminy dotyczą również osób wynaj-

mujących prywatny majątek? Odpowiedź brzmi: to zależy, czy korzystają ze zwolnienia z VAT.

Zwolnienia z VAT przy wynajmie

Przypomnijmy, że wynajmujący może korzystać ze zwolnienia:

- przedmiotowego (ze względu na przedmiot najmu), czyli na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 36 ustawy o VAT, albo
- podmiotowego, gdy jego roczna sprzedaż nie przekracza 240 tys. zł (ani w poprzednim roku, ani w bieżącym).

Wspomniany art. 43 ust. 1 pkt 36 zwalnia z VAT „usługi w zakresie wynajmowania lub wydzierżawiania nieru-

chomości o charakterze mieszkalnym lub części nieruchomości, na własny rachunek, wyłącznie na cele mieszkaniowe lub na rzecz społecznych agencji najmu”.

Czy zwolniony z VAT wystawia faktury?

W odpowiedzi na pytanie SKwP Ministerstwo Finansów przypomniało, że co do zasady podatnik zwolniony z VAT (czy to przedmiotowo, czy podmiotowo) nie musi wystawiać faktur, chyba że zażąda tego nabywca. Nabywca może zgłosić takie żądanie w ciągu trzech miesięcy – wynika z art. 106b ust. 2 i 3 ustawy o VAT.

„A contario, jeżeli żądanie zostało zgłoszone po terminie, wtedy podatnik nie ma obowiązku wystawienia faktury. W takim przypadku, na podstawie ustawy o VAT, nie ma obowiązku udo-

kumentowania takiej transakcji” – napisało ministerstwo. I dodało: „Jeśli jednak podatnik wystawi dokument, to dokumentem tym powinna być faktura, gdyż stanowi udokumentowanie czynności podlegającej opodatkowaniu VAT” (choć z niego zwolnionej – red.).

Jednocześnie resort przypomniał, że nie ma obowiązku wystawienia faktury na żądanie nabywcy, gdy miałyby ona dokumentować np. czynności, o których mowa w art. 19a ust. 5 pkt 4 ustawy o VAT. W tym przepisie są wymienione m.in. najem, dzierżawa, leasing i usługi o podobnym charakterze.

Jaki z tego wniosek? Nawet jeśli najemca (dzierżawca) zażąda w ciągu trzech miesięcy wystawienia faktury, to wynajmujący (wydzierżawiający) nie musi jej wystawić. A skoro nie musi jej wystawić, to omija go też obowiązek stosowania KSeF.

Przykład

Właściciel lokalu wynajmuje go na gabinet dentystyczny. Mimo że nie jest to mieszkanie, wynajmujący jest zwolniony z VAT ze względu na wielkość swoich rocznych obrotów (w 2025 r. nie przekroczyła ona 240 tys. zł i w 2026 r. również nie przekroczy tego limitu). Najemca zażądał w ciągu trzech miesięcy od zapłaty wystawienia faktury? Czy wynajmujący musi ją wystawić? Nie, ponieważ świadczy czynności, o których mowa w art. 19a ust. 5 pkt 4 ustawy o VAT, a w takiej sytuacji nie ma obowiązku wystawienia faktury na żądanie nabywcy (art. 106b ust. 3 pkt 1 lit. a ustawy o VAT).

Kiedy wynajmujący wystawi fakturę w KSeF?

Wynajmujący musi natomiast wystawiać faktury, jeżeli jego roczne obroty przekroczyły w 2026 r. (lub przekroczyły w 2025 r.) kwotę 240 tys. zł, a jego nieruchomość nie jest objęta zwolnieniem

Kiedy podatnik zwolniony z VAT musi wystawić fakturę w KSeF?

Kiedy podatnik, mimo że jest zwolniony z VAT, będzie musiał wystawiać faktury w KSeF? Wyjaśniło to Ministerstwo Finansów, tłumacząc zasady ogólne, a więc dotyczące nie tylko wynajmujących.

Z pisma MF do SKwP wynika, że podatnik zwolniony z VAT będzie musiał wystawiać faktury w KSeF, gdy zażąda tego nabywca (w ciągu trzech miesięcy), a jednocześnie:

- żaden inny przepis nie zwalnia podatnika z obowiązku spełnienia żądania nabywcy (tak jak zwalnia przy najmie, dzierżawie, leasingu) i
 - nabywca nie będzie w zakresie tej transakcji konsumentem (jeśli będzie konsumentem, to może dostać zwykłą fakturę, poza KSeF).
- W takiej sytuacji – jak wyjaśniło Ministerstwo Finansów w odpowiedzi na pytanie SKwP – „podatnicy VAT, także zwolnieni, podlegają pod zasady ustawy o VAT, więc skoro ustawa o VAT określa sposób dokumentowania czynności fakturą, to podatnik zwolniony wystawia w takim przypadku ten dokument, który odpowiednio od 1 lutego/1 kwietnia 2026 r. będzie zasadniczo

podlegał wystawieniu przy użyciu KSeF. Dotyczy to także tzw. faktur uproszczonych, które od 1 lutego 2026 r. będzie można wystawić w KSeF. Temu celowi służy nowelizacja rozporządzenia w sprawie wystawiania faktur, gdzie wprowadzono obowiązek podawania NIP przez wystawcę faktury uproszczonej, w przypadku gdy podlega ona wystawieniu w KSeF (...)

Obowiązek wystawiania faktur ustrukturyzowanych przy użyciu KSeF przez podatników zwolnionych wpływa na konieczność posługiwania się numerem identyfikacji podatkowej przez podatnika na wystawionych fakturach (zgodnie z wymaganiami technicznymi KSeF). W przypadku gdy faktura uproszczona będzie wystawiana w KSeF, powinna zawierać numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany na potrzeby VAT. Wprowadzona zasada oznacza, że w przypadku gdy podatnik wykonujący czynności wyłącznie zwolnione z VAT (i podatnik zwolniony z VAT podmiotowo) będzie wystawiał fakturę w KSeF – będzie obowiązany do podania NIP”.

Wynajmujący musi wystawiać faktury, jeżeli jego roczne obroty przekraczają 240 tys. zł, a nieruchomość nie jest objęta zwolnieniem przedmiotowym

przedmiotowym (na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 36 ustawy o VAT), czyli:

- ma charakter niemieszkalny (użytkowy) lub
- jest mieszkalna, ale nie jest wynajmowana na cele mieszkaniowe (np. mieszkanie wynajmowane firmie).

To oznacza, że przy wynajmie na cele niemieszkalniowe wynajmujący uniknie wystawiania faktur tylko pod warunkiem, że jest zwolniony z VAT podmiotowo (ma obroty nieprzekraczające 240 tys. zł rocznie). Jeżeli nie spełnia żadnego warunku zwolnienia (ani podmiotowego, ani przedmiotowego), to musi wystawiać faktury. A to oznacza, że od 1 kwietnia 2026 r. będzie musiał stosować KSeF.

To z kolei wiąże się z obowiązkiem posiadania NIP. Wymusza to rozporządzenie ministra finansów i gospodarki z 7 grudnia 2025 r. zmie-

niające rozporządzenie w sprawie wystawiania faktur (Dz.U. poz. 1742). Weszło ono w życie 1 lutego 2026 r.

Wynajem konsumentowi

Jeżeli właściciel wynajmuje mieszkanie osobie fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej (konsumentowi), na cele mieszkaniowe, to nie musi wystawić faktury w KSeF. Wynika to z art. 106gb ust. 4 pkt 6 ustawy o VAT.

Czy musi na żądanie nabywcy wystawić fakturę poza KSeF? Nie, ponieważ – jak już powiedzieliśmy – świadczy czynności, o których mowa w art. 19a ust. 5 pkt 4 ustawy o VAT, a w takiej sytuacji nie ma obowiązku wystawienia faktury na żądanie nabywcy (art. 106b ust. 3 pkt 1 lit. a ustawy o VAT).

Co z kasą fiskalną przy wynajmie?

Co do zasady w kasie fiskalnej rejestruje się sprzedaż na rzecz konsumentów, czyli osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej (oraz rolników ryczałtowych – art. 111 ust. 1 ustawy o VAT). Można uniknąć tego obowiązku, gdy:

- wynajem jest w całości udokumentowany fakturą lub
- wynajmujący otrzyma w całości zapłatę za po-

średnictwem poczty, banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, a z ewidencji i dowodów dokumentujących zapłatę jednoznacznie wynika, jakiej konkretnie czynności dotyczyła.

Tak stanowi poz. 29 załącznika do rozporządzenia ministra finansów z 17 grudnia 2024 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących (Dz.U. poz. 1902).

Innymi słowy, wystawienie faktury zwalnia z obowiązku stosowania kasy fiskalnej. Czy musi to być faktura wystawiona przy użyciu KSeF? Nie, ponieważ ciągle mówimy o wynajmie na rzecz konsumentów, a im nie trzeba wystawiać faktur przy użyciu KSeF. Tak wynika z art. 106gb ust. 4 pkt 6 ustawy o VAT.

Czy w takiej sytuacji wynajmujący musi podać na fakturze swój NIP? Nie musi – odpowiedział Ministerstwo Finansów. „W przypadku, gdy podatnik nie jest obowiązany do wystawiania faktur w KSeF, np. wystawia wyłącznie faktury tzw. konsumenckie, nie będzie zobligowany do podawania tego numeru na wystawianych fakturach. Wówczas faktury będzie mógł wystawiać na dotychczasowych zasadach” – wyjaśnił resort. ©

Odpowiedź MF na pytanie zamieszczone na stronie Ksef.podatki.gov.pl

Czy osoba fizyczna, która wynajmuje firmie lokal, a nie jest zarejestrowana do celów VAT, będzie musiała od 1 kwietnia 2026 r. wystawiać faktury w KSeF?

Co do zasady tak, gdyż osoba, która wynajmuje lokal jest podatnikiem prowadzącym działalność gospodarczą na gruncie ustawy o VAT. Nie będzie jednak musiała wystawiać faktur w KSeF do końca 2026 r., jeśli wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) udokumentowana fakturami nie przekroczy 10 tys. zł w skali miesiąca.

Nadal nie można zgłaszać faktur scamowych w KSeF

VAT

Mariusz Szulc
mariusz.szulc@infor.pl

W Aplikacji Podatnika KSeF 2.0 nie ma jeszcze przycisku, który pozwoli zgłosić fiskusowi otrzymanie oszukańczej faktury. Takiej funkcjonalności nie ma również w interfejsie Krajowego Systemu e-Faktur.

Ministerstwo Finansów zapewniło niedawno, że pojawi się ona już 1 lutego 2026 r. Terminu nie udało się utrzymać. KSeF umożliwi zgłaszanie oszukańczych faktur dopiero w przyszłości – poinformował Zbigniew Stawicki, zastępca szefa Krajowej Administracji Skarbowej, odpowiadając 4 lutego 2026 r. na interpelację poselską nr 14585. Nie podał konkretnej daty.

Dlaczego to tak ważne dla przedsiębiorców? Od dawna wyrażali oni obawy, że gdy wejdzie w życie obowiązkowy KSeF, nieuczciwe podmioty zaczną masowo wystawiać faktury na cudze dane, paraliżując tym samym pracę działów księgowych.

Wątpliwości w tym zakresie nasiliły się w styczniu 2026 r., gdy jeden z polityków opo-

zycji zasugerował w internecie, że ofiarą takiego procederu mogą się stać instytucje publiczne.

Prezerwatywy na kancelarię premiera

W ostatnich dniach polityk znalazł pierwszego naśladowcę. W sieci został zamieszczony filmik, na którym osoba kupująca w aptece prezerwatywy zażądała wystawienia faktury w KSeF na dane Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Autor filmiku przekonywał, że jego pomysł jest dowodem na lukę systemową.

Również przed wejściem w życie obowiązkowego KSeF można było wystawić faktury na dane innego przedsiębiorcy, ale takie faktury nie wpływały do księgowości rozliczającej podatnika VAT. Teraz, gdy działa centralny system, ofiarą scamu może paść każdy przedsiębiorca.

Ministerstwo Finansów chce pomóc

Resort finansów jest tego świadomy. W wywiadzie udzielonym redakcji DGP („Firmy otrzymały wsparcie, starczyło dużo czasu na przygotowanie do KSeF”, DGP 233/2025) przedsta-

wiciele MF zapewniali, że przedsiębiorcy będą mogli zgłaszać oszukańcze faktury fiskusowi w KSeF. Potem pojawiły się informacje, że przycisk do zgłaszania faktur oszusta pojawił się w KSeF od 1 kwietnia 2026 r., a więc gdy obojętny związek wystawiania faktur ustrukturyzowanych obejmie małe i średnie firmy. Jednak 26 stycznia 2026 r. podczas briefingu prasowego zapewniano, że przycisk do zgłaszania scamu pojawił się w Aplikacji Podatnika KSeF już 1 lutego 2026 r.

Zbigniew Stawicki doradzał wtedy przedsiębiorcom, którzy padną ofiarą takiego oszusta, aby zgłaszali to skarbowce oraz organom ścigania. Przypomniał, że wystawca fałszywej faktury podlega odpowiedzialności karnej. Ryzykuje też dodatkowym zobowiązaniem w VAT. Przestrzegając, że zidentyfikowanie takiego podmiotu jest łatwiejsze niż kiedykolwiek wcześniej, ponieważ zostawia on ślad cyfrowy.

Rozwiązania nadal nie ma

Nadal jednak ani w KSeF, ani w Aplikacji Podatni-

ka nie ma przycisku do zgłaszania faktur scamowych. Grupa posłów, która wystąpiła z interpelacją, zwróciła uwagę na sytuację, w której wystawca prześle do KSeF pustą fakturę (dokumentującą transakcję, która nie miała miejsca) lub prawdziwą fakturę, ale z zawyżoną ceną zakupu towaru lub usługi. W tej sytuacji jeżeli odbiorca odmówi zapłaty zawyżonej ceny, może zostać pozwany do sądu, a także spotkać się z pytaniem, dlaczego nie odrzucił faktury. Posłowie spytali więc, kiedy zostanie udostępniona w KSeF funkcja przyjęcia faktury (z ograniczonym czasem terminem).

W odpowiedzi Zbigniew Stawicki wyjaśnił, że funkcjonalności, której domagają się posłowie, w KSeF nie będzie. Pojawi się za to wspomniany przycisk do zgłaszania faktur scamowych. „Aby zgłosić fakturę, konieczne będzie wpisanie uzasadnienia zgłoszenia. Dzięki temu możliwe będzie identyfikowanie potencjalnych źródeł nadużyć” – podsumował zastępca szefa KAS. ©

Ulga dla młodych. Czy klub sportowy powinien pobierać zaliczki na PIT?

ORZECZENIE

Izabela Tomaszewska-Gałuszka

izabela.tomaszewska-galuszka@infor.pl

Czy przychody zawodników klubu sportowego mogą być objęte ulgą dla młodych, czyli zwolnione z podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy o PIT? Na to pytanie odpowiedział NSA.

Sprawa dotyczyła spółki prowadzącej profesjonalny klub sportowy. Klub zawarł z zawodnikami (osobami fizycznymi nieprowadzącymi działalności gospodarczej) kontrakty obejmujące działania sportowe (gra w drużynie) oraz usługi promocyjno-reklamowe, w tym udostępnianie wizerunku. Zawodnikom przysługiwało jedno wynagrodzenie, obejmujące stałą podstawę oraz bonusy za osiągnięcia.

Co z zaliczkami na PIT od zawodników?

Klub chciał się upewnić, że wobec zawodni-

ków, którzy nie ukończyli 26 lat, może jako płatnik nie pobierać zaliczek na PIT ze względu na zwolnienie przewidziane w art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy o PIT. Twierdził, że ich przychody należy zakwalifikować jako przychody z umów zlecenia, o których mowa w art. 13 pkt 8 ustawy o PIT. Są więc one objęte ulgą dla młodych.

Fiskus: to przychody z uprawiania sportu

Dyrektor Krajowej Administracji Skarbowej był innego zdania. Stwierdził, że wynagrodzenie wypłacane zawodnikom to przychód z uprawiania sportu, o którym mowa w art. 13 pkt 2 ustawy o PIT. Są to zatem przychody z działalności wykonywanej osobiście, a nie ze zlecenia. Takie przychody nie są objęte ulgą dla młodych – wyjaśnił.

Uznał, że przychody z uprawiania sportu obejmują wszelkie należności

otrzymywane przez zawodników, w tym także wynagrodzenie za obojętne świadczenia z pomocą i reklamą. Elementy te – jak podkreślił – mają charakter pomocniczy i nierozdzielnie związane z działalnością sportową. Dlatego nie mogą być wyodrębniane jako inne źródło przychodów – uznał.

Umowy obejmują nie tylko sport

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu (sygn. akt I SA/Op 312/22) uchylił tę interpretację. Zwrócił uwagę na to, że działalność zawodników jest wykonywana na podstawie kontraktów obejmujących szeroki zakres obowiązków, nieograniczonych wyłącznie do uprawiania sportu. Nie można więc uznać całego wynagrodzenia wypłacanego zawodnikom za przychód z uprawiania sportu w rozumieniu art. 13 pkt 2 ustawy o PIT. Należy je zakwalifikować

jako przychód z umów, o których mowa w art. 13 pkt 8 ustawy o PIT – stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny.

Orzekł więc, że skoro przychody zawodników są przychodami z umów zlecenia, to są objęte zwolnieniem na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy o PIT.

Jest ulga dla młodych

Również Naczelny Sąd Administracyjny był zdania, że działalności zawodników nie można utożsamiać wyłącznie z uprawianiem sportu w rozumieniu art. 13 pkt 2 ustawy o PIT. Są to przychody, o których mowa w art. 13 pkt 8 ustawy o PIT, co oznacza, że mieszczą się one w katalogu przychodów objętych ulgą dla młodych – orzekł sąd kasacyjny. ©

ORZECZNICTWO

Wyrok NSA z 29 stycznia 2026 r., sygn. akt II FSK 560/23
www.serwis.gazetaprawna.pl/orzeczenia

Kup sklep.infor.pl

OBWIESZCZENIE WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

Zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 6 w zw. z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2025 r., poz. 1222), dalej specustawa, art. 72 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112), art. 9 i 10 § 1 oraz art. 61 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) – dalej jako Kpa, niniejszym zawiadamia się, że w dniu 12 stycznia 2026 r. na wniosek inwestora wydano decyzję Nr 4/SPEC/2026, znak: WIR-I.747.3.75.2022.DR/MSK zm. 3 o zmianie decyzji Nr 227/SPEC/2022 z dnia 13 października 2022 r. o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu znak: WI-I.747.3.75.20522.DW, zmienionej decyzją nr 114/SPEC/2024 z dnia 22 sierpnia 2024 r., znak: WI-I.747.3.75.2022.DR.zm dla:

inwestor: CLEVEREN Sp. z o.o.
(dawniej CLEVEREN Holding Sp. z o.o. Sp. k.),
ul. Puławska 2, 02-566 Warszawa,

inwestycja: Budowa gazociągu łączącego projektowaną stację gazową Operatora Systemu Przesyłowego z instalacją gazową bloku parowo-gazowego przy ul. Posąg 7 Panien w Warszawie w ramach zadania „Przyłączenie do sieci przesyłowej OGP GAZ-SYSTEM Bloku parowo gazowego zlokalizowanego w dzielnicy Ursus”.

Zmiana dotyczy numeracji działek ewidencyjnych objętych decyzją, w związku z dokonanymi podziałami, w zakresie:

Było:

powiat warszawski zachodni:
gmina Ożarów Mazowiecki, jednostka ew. nr: 143206 5
obręb 0011 Mory: dz. ew. nr 25/6,

Jest:

powiat warszawski zachodni:
gmina Ożarów Mazowiecki, jednostka ew. nr: 143206 5
obręb 0011 Mory: dz. ew. nr 25/28, 25/29.

Ponadto zmiana dotyczy terminów, w których decyzja wywołuje skutek wynikający z art. 24 ust. 1b specustawy, dla działek:

powiat warszawski zachodni:
gmina Ożarów Mazowiecki, jednostka ew. nr: 143206 5
obręb 0028 Ośrodek Doświadczalny Macierzysz: dz. ew. nr 4/141,
obręb 0011 Mory: dz. ew. nr 16/4, 25/28, 25/29, 25/9, 48/5, 48/6, 52/6, 25/10, 25/12, 46/11, 46/12, 46/13, 46/14, 46/15, 46/16, 47/6, 47/7, 48/7, 52/7, 55/9, 49/4, 55/19, 58/13,

powiat m. st. Warszawa
gmina m. st. Warszawa, jedn. ew. nr 146502 8
obręb 1308 6-13-08: dz. ew. nr 62/11,
obręb 1312 6-13-12: dz. ew. nr 1/1, 1/2, 1/3, 2/3, 2/4,
obręb 1401 6-14-01: dz. ew. nr 1/1,

gmina m. st. Warszawa, jedn. ew. nr 146512 8
obręb 0909 2-09-09: dz. ew. nr 122/2.

Akta sprawy do wglądu znajdują się w Wydziale Infrastruktury i Rolnictwa Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie (Plac Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa, gdzie można zgłaszać ewentualne uwagi i wnioski do czasu wydania orzeczenia w sprawie.

Strona może zapoznać się z aktami postępowania na pl. Bankowy 3/5 pok. 7 **po wcześniejszym umówieniu się telefonicznie pod nr 22 695-62-19. Osoby nie umówione nie będą obsługiwane.**

Informacja w sprawach będzie ponadto udzielana telefonicznie w poniedziałek w godz. 13.00 - 16.00 lub w czwartek w godz. 8.00 - 12.00 pod nr 22 695-66-48. Informacja ta ma na celu jedynie przedstawienie aktualnego stanu postępowania. Podczas rozmowy strony nie uzyskują informacji o planowanym terminie zakończenia postępowania.

W trakcie prowadzonego postępowania, o czynnościach tutejszego organu, strony postępowania będą informowane w drodze publicznych obwieszczeń, zgodnie z art. 49 § 1 Kpa.

Data publicznego obwieszczenia: 9 lutego 2026 r.

WI-I.747.3.75.2022.DR/MSK zm. 3

Przełomowy wyrok NSA w sprawie fundacji rodzinnych

ORZECZENIE Skoro ustawa o fundacji rodzinnej stanowi jedynie o podmiotach „o podobnym charakterze”, to fiskus nie może samodzielnie wiązać tego pojęcia z **podobieństwem w zakresie opodatkowania** – orzekł NSA

Tomasz Lewicki
starszy menedżer w zespole ds. podatków międzynarodowych w KPMG w Polsce

dr Mateusz Lewandowski
ekspert w tym zespole, radca prawny, pełnomocnik w sprawie rozpatrzonej przez NSA

Sprawa dotyczyła przysięgo fundatora, który planował wnieść do fundacji rodzinnej ogół praw i obowiązków w zagranicznych spółkach osobowych niemających osobowości prawnej i transparentnych podatkowo.

Czy dochody będą zwolnione z CIT?

Fundator zakładał, że uczestnictwo fundacji rodzinnej w takich podmiotach mieści się w zakresie dozwolonej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 5 ustawy o fundacji rodzinnej (Dz.U. z 2023 r. poz. 326 ze zm.).

Liczył więc na to, że uzyskiwane za ich pośrednictwem dochody

fundacji rodzinnej będą zwolnione z podatku na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy o CIT. Argumentował, że zagraniczne spółki osobowe (w szczególności: luksemburskie spółki o formie prawnej SCSp oraz spółki typu limited partnership utworzone zgodnie z prawem Kajmanów) są podmiotami o charakterze podobnym do polskich spółek osobowych.

Fiskus: podobieństwo musi być podatkowe

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej nie podzielił tego stanowiska. W interpretacji z 9 września 2024 r. (sygn. 0114-KDIP2-1.4010.414.2024.1.KW) wskazał, że w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o fundacji rodzinnej mowa jest o „przystępowaniu do spółek handlowych, funduszy inwestycyjnych, spółdzielni oraz podmiotów o podobnym charakterze”.

Skoro w przepisie tym posłużono się pojęciem podmiotów „o podobnym charakterze”, to podobieństwo to powinno obejmować również aspekt podatkowy, tj. czy

dany podmiot zagraniczny jest podatnikiem CIT w państwie swojej siedziby – wyjaśnił dyrektor KIS. Uznał, że jeżeli dany podmiot nie spełnia tego warunku (jak w przypadku spółek transparentnych, których dochody podlegają opodatkowaniu tylko na poziomie wspólnika), to nie jest podmiotem „o podobnym charakterze” w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o fundacji rodzinnej.

Rozbieżności w orzecznictwie

Zanim zapadł w tej sprawie wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego, analogiczne zagadnienie było już przedmiotem licznych rozstrzygnięć wojewódzkich sądów administracyjnych. Ich orzeczenia nie były jednolite. Część sądów była zdania, że brak opodatkowania samej spółki osobowej nie może przesądzać o wyłączeniu zwolnienia podatkowego dla fundacji rodzinnej, jeżeli charakter i funkcjonowanie takiego podmiotu odpowiadają spółkom osobowym znanym polskiemu prawu (np. nieprawomoc-

ne wyroki WSA w Warszawie z 23 kwietnia 2024 r., sygn. akt III SA/Wa 259/24 i 23 października 2024 r., III SA/Wa 1599/24, wyrok WSA w Łodzi z 9 kwietnia 2024 r., I SA/Łd 114/24).

Odmienny, profiskalny pogląd zaprezentowały w nieprawomocnych wyrokach: WSA w Warszawie (z 13 marca 2024 r., III SA/Wa 2753/23 i 11 marca 2025 r., III SA/Wa 2891/24) i WSA w Poznaniu (z 5 grudnia 2024 r., I SA/Po 536/24). Z orzeczeń tych wynikało, że dochody fundacji rodzinnej osiągnięte za pośrednictwem zagranicznych spółek osobowych nie są zwolnione z CIT.

Przełomowy wyrok NSA

NSA rozstrzygnął ten spór 22 stycznia 2026 r. (II FSK 553/25). Orzekł, że pojęcie podmiotu „o podobnym charakterze” nie może być utożsamiane z „podmiotem identycznym” ani sprowadzane do jednego, arbitralnie dobranego kryterium. Podmiotem o podobnym charakterze jest bowiem ten podmiot, który wykazuje cechy zbliżone do instytucji znanych polskiemu prawu. Kluczowe znaczenie ma więc ustalenie, czy spółki za-

graniczne umożliwiają działanie w sposób zbliżony do polskich spółek handlowych.

Naczelnny Sąd Administracyjny wskazał, że kwestia opodatkowania (spółek osobowych) nie wynika wprost z ustawy o fundacji rodzinnej, a to właśnie ona ma zasadnicze znaczenie dla oceny zakresu działal-

ności fundacji rodzinnych i ich zwolnienia z CIT. Do tej regulacji powinna się odwoływać wykładnia przepisów.

Natomiast organy podatkowe nie są uprawnione do uzupełnienia regulacji ustawowej o dodatkowe kryterium testu podatkowego. Nie powinny się koncentrować wyłącznie na tym, czy zagraniczne spółki są podatnikami CIT w państwie swojej siedziby.

Wyjątków nie można domniemywać

Wyrok NSA zasługuje na aprobatę. Fundacja rodzinna została objęta podmiotowym zwolnieniem z CIT i jest to zasada ogólna, od której ustawodawca może, rzecz jasna, przewidywać wyjątki, ale muszą być one sformułowane jednoznacznie. Nie można domniemywać wyjątków od zwolnienia podatkowe-

go ani konstruować ich w drodze wykładni rozszerzającej. Organ powinien się ograniczyć do treści ustawy, w której pojęcie podobieństwa nie zostało opatrzone przymiotnikiem „podatkowe”. Natomiast oparł swoją ocenę wyłącznie na kryteriach podatkowych, bez wyjaśnienia, dlaczego właśnie ten element miałby przesądzać o wyłączeniu dochodów fundacji ze zwolnienia.

Zrezygnowano z ograniczenia

Dyrektor KIS pominął nie tylko treść przepisu, lecz także zasadę rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść podatnika. Odwoływanie się do celów regulacji nie mogło zmienić tej oceny, zwłaszcza że w toku prowadzonych w 2025 r. prac legislacyjnych wprost rozważano wyłączenie ze zwolnienia z CIT tych przychodów fundacji rodzinnej, które pochodziłyby z udziału w spółkach niebędących osobami prawnymi. Rozwiązanie to nie weszło ostatecznie w życie, co potwierdza, że ustawodawca świadomie zrezygnował z wprowadzenia takiego ograniczenia, a jego późniejsze odtwarzanie w drodze wykładni rozszerzającej nie znajduje uzasadnienia. ©

Przeniesienie środków z kapitału rezerwowego na zakładowy. Czy to ukryty zysk?

ORZECZENIE

Paweł Jastrzębowski
pjastrzebowski@infor.pl

Spółka akcyjna, opodatkowana estońskim CIT, podwyższyła kapitał zakładowy ze środków zgromadzonych na kapitale rezerwowym, pochodzących z zysku z poprzedniego roku. Czy to ukryty zysk? Na to pytanie odpowiedział Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku.

Chodziło o spółkę akcyjną, która od 2022 r. jest podatnikiem ryczałtu od dochodów spółek, zwanego potocznie estońskim CIT. W 2024 r. spółka osiągnęła zysk. Decyzją walnego zgromadzenia jego część została wypłacona w postaci dywidendy, a reszta trafiła na kapitały: zapasowy i rezerwowo.

Podwyższenie kapitału zakładowego

Następnie walne zgromadzenie akcjonariuszy podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału za-

kładowego. Postanowiono, że zostaną wyemitowane nowe akcje, które zostaną w całości pokryte wkładami z kapitału rezerwowego. W rezultacie doszło do przeniesienia środków z kapitału rezerwowego na kapitał zakładowy.

Jakie skutki przeniesienia?

Spółka uważała, że nie musi zapłacić estońskiego CIT od takiego podwyższenia kapitału zakładowego. Argumentowała, że opodatkowany

W art. 28m ust. 3 pkt 6 ustawy o CIT mowa jest nie o zysku, lecz o równowartości zysku przeznaczanego na podwyższenie kapitału zakładowego

jest tylko zysk faktycznie wypłacony wspólnikowi albo bezpośrednio przeznaczony na podwyższenie kapitału zakładowego. W tym wypadku natomiast trafił on najpierw na kapitał rezerwowo, a dopiero później został przesunięty wewnątrz spółki. Nie doszło zatem ani do wypłaty, ani do powstania ukrytego zysku – przekonywała spółka.

Czy to ukryty zysk?

Spór z fiskusem toczył się o art. 28m ust. 3 ustawy o CIT, który wymienia katalog świadczeń uznawanych za ukryty zysk. Spółka była zdania, że należy pominąć użyte w tym przepisie określenie „w szczególności”. Przepis ten powinien mieć charakter zamknięty, bo tego wymaga zasada zapisana w art. 217 Konstytucji RP – argumentowała spółka. Przypomniała, że zgodnie z tym przepisem ustawa nakładająca podatek powinna precyzyjnie określać, jakiego rodzaju zda-

zenia są objęte obowiązkiem podatkowym.

Spółka musi zapłacić podatek

Nie zgodził się z nią dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej. W interpretacji z 18 września 2025 r. (sygn. 0111-KDIB1-2.4010.373.2025.1.END) wyjaśnił, że opodatkowane estońskim CIT są również inne formy dystrybucji, które są alternatywne dla dywidendy.

Zgodził się ze spółką, że istota estońskiego CIT rzeczywiście polega na opodatkowywaniu zysku w momencie jego efektywnej dystrybucji ze spółki kapitałowej do jej udziałowców (akcjonariuszy). Nie ogranicza się to jednak tylko do formalnej wypłaty dywidendy. Ukrytym zyskiem jest także równowartość zysku przeznaczanego na podwyższenie kapitału zakładowego – wyjaśnił dyrektor KIS.

Dodał, że ukrytym zyskiem nie jest tylko takie podwyższenie kapitału za-

kładowego, które nie pochodzi z wypracowanego zysku. Nawiązał tu do art. 442 par. 1 kodeksu spółek handlowych i wyjaśnił, że podwyższenie kapitału zakładowego spółki akcyjnej ze środków spółki nie może być finansowane bezpośrednio z zysku. Może być przeprowadzone ze środków pochodzących z kapitału zapasowego lub kapitałów (funduszy) rezerwowych, utworzonych z zysku spółki.

Tak też się stało w tej sprawie. Kapitał zakładowy spółki został podwyższony ze środków zgromadzonych na kapitale rezerwowym, pochodzących z zysku za rok ubiegły. Tym samym powstaje dochód z ukrytych zysków (art. 28m ust. 3 pkt 6 ustawy o CIT) – w wysokości równowartości zysku przeznaczanego na podwyższenie kapitału zakładowego – stwierdził organ.

Mowa o równowartości zysku

Zgodził się z nim Wojewódzki Sąd Administra-

cyjny w Gdańsku. Wyjaśnił, że wbrew twierdzeniu spółki określenie „w szczególności” mają swoje znaczenie. Oznaczają, że zamieszczony w przepisie katalog nie jest zamknięty, lecz otwarty.

Sędzia Małgorzata Gorzeń zwróciła ponadto uwagę na to, że w art. 28m ust. 3 pkt 6 ustawy o CIT mowa jest nie o zysku, lecz o „równowartości zysku przeznaczanego na podwyższenie kapitału zakładowego”. Nawiązała także do art. 442 par. 1 k.s.h.

– Przywołane przepisy przewidują pośrednie finansowanie kapitału zakładowego z zysku, a nie bezpośrednie. Dlatego ustawodawca użył określenia „równowartość”, a nie „zysk” – podsumowała sędzia Gorzeń. Wyrok jest nieprawomocny. ©

Autor jest doradcą podatkowym

ORZECZNICTWO

Wyrok WSA w Gdańsku z 20 stycznia 2026 r., sygn. akt I SA/Gd 839/25
www.serwis.gazetaprawna.pl/orzeczenia

Podatek od nieruchomości. Spór o stację transformatorową

ORZECZENIE Czy podatek od nieruchomości jest wyłącznie od części budowlanych stacji transformatorowej? Rozstrzygnął to Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Paweł Jastrzębowski
pjastrzebowski@infor.pl

Wyrok zapadł już na gruncie nowych przepisów, obowiązujących od 1 stycznia 2025 r. Od tego dnia, przypomnijmy, wprowadzono niezależne od prawa budowlanego definicje budynku i budowli na potrzeby podatku od nieruchomości.

Stacja transformatorowa w piwnicy

Rozpatrzone przez sąd sprawą dotyczyła stacji transformatorowej zlokalizowanej na terenie zakładu spółki, w piwnicy jednego z jej budynków. Jest to urządzenie wolnostojące, nieprzymocowane trwale do podłoża, służące do zmiany wartości napięcia prądu przy zachowaniu tej samej częstotliwości i mocy.

Stacja składa się z kilku kluczowych elementów, takich jak: transformator, rozdzielnia elektryczna oraz układy zabezpieczające, które mają zapewniać bezpieczeństwo w razie awarii oraz prawidłowe użytkowanie urządzenia.

We wniosku o interpretację spółka wskazała, że stacja transformatorowa nie była przedmiotem odrębnych robót budowlanych. Została posadowiona w ramach szerszego procesu inwestycyjnego, więc nie było potrzebne odrębne zezwolenie budowlane. Została przetransportowana w całości i w takiej postaci umieszczona w docelowej lokalizacji.

Czy to urządzenie techniczne?

Spółka uważała, że jest to urządzenie techniczne w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z tym przepisem urządzenie techniczne jest budowlą wyłącznie w zakresie jego części budowlanych. W konsekwencji – jak twierdziła spółka – stacja transformatorowa powinna być opodatkowana jako budowla wyłącznie w zakresie jej części budowlanych, jeżeli takowe ma.

Podkreśliła, że transformator pełni samodzielną funkcję techniczną – zmienia napięcie z wyższego na niższe, odpowiednie dla stan-

dardów instalacji elektrycznych. Natomiast linia elektroenergetyczna pełni funkcję przesyłu energii bez konieczności zmiany napięcia. Są to zatem elementy infrastruktury o odrębnych funkcjach – argumentowała spółka.

To urządzenie budowlane

Prezydent miasta zgodził się, że stacja transformatorowa jest budowlą, ale nie podzielił stanowiska spółki co do podstawy opodatkowania. W interpretacji indywidualnej z 13 sierpnia 2025 r. (nr WBMIPI-III.3120.593.2025.ZT) stwierdził, że nie ma tu zastosowania przywołany przez spółkę art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d, lecz lit. c tego przepisu. Zgodnie z nim budowla jest urządzenie budowlane, w tym „inne urządzenia techniczne” bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a (czyli wymienionym w załączniku nr 4 do ustawy, a więc np. linią elektroenergetyczną) – niezbędne do jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Mimo że stacja nie została wzniesiona w wyniku robót budowlanych, to korzystanie z energii elektrycznej przesyłanej linią elektroenergetyczną jest uzależnione od istnienia stacji trans-

formatorowej. Sam przesył energii, bez możliwości jej wykorzystania przez odbiorcę końcowego, byłby bowiem bezcelowy – zauważył prezydent miasta.

W konsekwencji stwierdził, że stacja transformatorowa stanowi urządzenie techniczne bezpośrednio związane z linią elektroenergetyczną i niezbędne do jej użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Stacja jest niezbędna

Stanowisko to podzielił WSA w Gdańsku. W uzasadnieniu wyroku sędzia sprawozdawca Małgorzata Gorzeń wskazała, że art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy odnosi się m.in. do obiektów budowlanych wymienionych w załączniku nr 4, wśród których jest linia elektroenergetyczna. Stacja transformatorowa jest natomiast niezbędna do korzystania z przesyłanej energii „o takich, a nie innych częstotliwościach”, co przesądza o jej kwalifikacji jako budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy.

Wyrok jest nieprawomocny. ©

Autor jest doradcą podatkowym

ORZECZNICTWO

Wyrok WSA w Gdańsku z 27 stycznia 2026 r., sygn. akt I SA/Gd 795/25
www.serwis.gazetaprawna.pl/orzeczenia

Kiedy rozpoznać koszt przy pożyczaniu kryptowalut?

ORZECZENIE

Paweł Jastrzębowski
pjastrzebowski@infor.pl

Podatnik ma przychód, gdy dostaje nadpłatę w kryptowalucie. A co z kosztem jego uzyskania? Czy wykaże go równolegle, czy dopiero w momencie zbycia waluty wirtualnej?

Wyjaśnił to Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku. Chodziło o spółkę, która udostępniła kontrahentowi walutę wirtualną. Kontrahent zobowiązał się do zwrotu tej samej ilości kryptowaluty, ale powiększonej o nadpłatę. Był to ekwiwalent wynagrodzenia za korzystanie z waluty.

Spółka była zdania, że przychód podatkowy uzyskuje w momencie otrzymania nadpłaty w kryptowalucie, według wartości rynkowej (art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT). Uważała, że w tym samym momencie powinna rozpoznać koszt jego uzyskania – w tej samej wysokości, zgodnie z art. 15 ust. 11 ustawy o CIT.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził, że przychód powstaje w momencie otrzymania przez spółkę nadpłaty w kryptowalucie. Nie zgodził się natomiast, że w tym samym momencie spółka ma prawo rozpoznać koszt uzyskania tego przychodu. Może ona potrącić koszt dopiero w momencie zbycia waluty wirtualnej – stwierdził w interpretacji z 1 września 2025 r. (sygn. 0114-KDIP2-2.4010.332.2025.2.SP). Jako podstawę wskazał art. 15 ust. 11 ustawy o CIT.

Wyjaśnił, że art. 15 ust. 11 ustawy o CIT, na który powołuje się spółka, odnosi się do przychodów, o których mowa w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. f tej ustawy o CIT. Pozwała on na rozliczenie wydatków bezpośrednio poniesionych na nabycie waluty wirtualnej. Natomiast przychód, jaki uzyskuje spółka w wyniku otrzymania nadpłaty z tytułu udostępnienia walut wirtualnych, powstaje na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT i w wysokości określonej na podstawie art. 12 ust. 5 ustawy o CIT.

W związku z tym wydatek z tytułu nabycia tej waluty spółka może rozliczyć jako koszt zgodnie z art. 15 ust. 11 ustawy o CIT.

Tak samo orzekł WSA w Gdańsku. – Wszyskie wywody, które miałyby przybliżyć logikę tego rodzaju widzenia przepisów, jak prezentuje spółka, nie przystają do samego brzmienia przepisów – uzasadniła wyrok sędzia Joanna Zdzienicka-Wiśniewska.

Wyrok jest nieprawomocny. ©

ORZECZNICTWO

Wyrok WSA w Gdańsku z 20 stycznia 2026 r., sygn. akt I SA/Gd 840/25
www.serwis.gazetaprawna.pl/orzeczenia

WYCIĄG Z OGŁOSZENIA

Prezydent Miasta Tarnobrzega ogłasza drugi przetarg ustny nieograniczony na sprzedaż nieruchomości stanowiących własność Miasta Tarnobrzega położonych w Tarnobrzegu przy ul. Dominikańskiej z przeznaczeniem pod zabudowę mieszkaniową i usługi:

- Działka ewidencyjna nr 5021 o powierzchni 0,1584 ha wraz z udziałem 1/3 w drodze wewnętrznej stanowiącej działkę nr 5024 o powierzchni 0,0345 ha – cena wywoławcza nieruchomości wynosi 1 300 000,00 zł + 23 % podatek VAT.
- Działka ewidencyjna nr 5022 o powierzchni 0,1338 ha wraz z udziałem 1/3 w drodze wewnętrznej stanowiącej działkę nr 5024 o powierzchni 0,0345 ha – cena wywoławcza nieruchomości wynosi 1 100 000,00 zł + 23 % podatek VAT.
- Działka ewidencyjna nr 5023 o powierzchni 0,1095 ha wraz z udziałem 1/3 w drodze wewnętrznej stanowiącej działkę nr 5024 o powierzchni 0,0345 ha – cena wywoławcza nieruchomości wynosi 900 000,00 zł + 23 % podatek VAT.

Pierwszy przetarg ustny nieograniczony na sprzedaż nieruchomości został przeprowadzony w dniu 01.12.2025 r. i zakończył się wynikiem negatywnym. Przetarg odbędzie się w dniu 15 kwietnia 2026 r. o godzinie 11.00 w sali narad Urzędu Miasta Tarnobrzega przy ul. Kościuszki 32, pok. 201.

Wadium w formie pieniężnej w wysokości 80 000,00 zł./słownie: osiemdziesiąt tysięcy złotych 00/100/ na każdą nieruchomość należy wpłacić na konto Urzędu Miasta Tarnobrzega nr 71 1240 2744 1111 0000 3990 9563 Bank Pekao S.A I Oddział Tarnobrzeg w terminie do dnia 08 kwietnia 2026 r.

Za datę wpłacenia wadium uważa się wpływ wymaganej kwoty na ww. rachunek bankowy do dnia 08 kwietnia 2026 r.

Szczegółowych informacji, dotyczących przetargu udziela Biuro Obsługi Interesantów Urzędu Miasta Tarnobrzega przy ul. Mickiewicza 7, stanowisko nr 3 ds. gospodarki nieruchomościami tel. 822-65-70 wew. 278 oraz Wydział Geodezji i Gospodarki Gruntami tel. 822-65-70 wew. 218.

Ogłoszenie o przetargu dostępne jest również pod adresem: www.tarnobrzeg.pl, w Biuletynie Informacji Publicznej: www.bip.tarnobrzeg.pl oraz wywieszono w siedzibie Urzędu Miasta Tarnobrzega przy ul. Mickiewicza 7 w Tarnobrzegu.

Znak: GG-VI.6840.15.2025

Tarnobrzeg, 26.01.2026 r.

WYCIĄG Z OGŁOSZENIA

Prezydent Miasta Tarnobrzega ogłasza drugi przetarg ustny nieograniczony na sprzedaż nieruchomości zabudowanej ozn. nr ewid. 300/7 i 300/8 o powierzchni 0,6045 ha stanowiącej własność Miasta Tarnobrzega położonej w Tarnobrzegu przy ul. Przy Zalewie obręb Tarnobrzeg z przeznaczeniem pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną z funkcją usługowo – handlową.

Cena wywoławcza nieruchomości wynosi 1 900 000,00 zł (słownie: jeden milion dziewięćset tysięcy złotych 00/100).

Przetarg odbędzie się w dniu 15 kwietnia 2026 r. o godz. 1000 w sali narad Urzędu Miasta Tarnobrzega przy ul. Kościuszki 32, pok. 201.

Wadium w formie pieniężnej w wysokości 100 000,00 zł./słownie: sto tysięcy złotych 00/100/ należy wpłacić na konto Urzędu Miasta Tarnobrzega nr 71 1240 2744 1111 0000 3990 9563 PKO S.A. I Oddział Tarnobrzeg w terminie do dnia 8 kwietnia 2026 r.

Za datę wpłacenia wadium uważa się wpływ wymaganej kwoty na ww. rachunek bankowy do dnia 8 kwietnia 2026 r.

Szczegółowych informacji udziela Biuro Obsługi Interesantów – stanowisko d/s gospodarki nieruchomościami Urzędu Miasta Tarnobrzega przy ul. Mickiewicza 7 tel. 15 81 81 278 oraz Wydział Geodezji i Gospodarki Gruntami tel. 15 81 81 221.

Pełną informację dotyczącą nieruchomości oraz przetargu zawiera ogłoszenie wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta Tarnobrzega przy ul. Mickiewicza 7 w Tarnobrzegu. Ogłoszenie o przetargu dostępne jest również pod adresem: www.tarnobrzeg.pl, w Biuletynie Informacji Publicznej: www.bip.tarnobrzeg.pl.

Znak: GG-VI.6840.5.2024

Tarnobrzeg 26.01.2026 r.

WYCIĄG Z OGŁOSZENIA

Prezydent Miasta Tarnobrzega ogłasza trzeci przetarg ustny nieograniczony na sprzedaż nieruchomości ozn. nr ewid. 3690/8 o powierzchni 0,4420 ha stanowiącej własność Miasta Tarnobrzega położonej w Tarnobrzegu przy ul. Sandomierskiej, obręb Tarnobrzeg z przeznaczeniem pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną z funkcją usługowo – handlową.

Cena wywoławcza nieruchomości wynosi 2 995 000,00 zł (słownie: dwa miliony dziewięćset dziewięćdziesiąt pięć tysięcy złotych 00/100) + 23% podatku VAT

Przetarg odbędzie się w dniu 15 kwietnia 2026 r. o godz. 1030 w sali narad Urzędu Miasta Tarnobrzega przy ul. Kościuszki 32, pok. 201.

Wadium w formie pieniężnej w wysokości 150 000,00 zł./słownie: sto pięćdziesiąt tysięcy złotych 00/100/ należy wpłacić na konto Urzędu Miasta Tarnobrzega nr 71 1240 2744 1111 0000 3990 9563 PKO S.A. I Oddział Tarnobrzeg w terminie do dnia 8 kwietnia 2026 r.

Za datę wpłacenia wadium uważa się wpływ wymaganej kwoty na ww. rachunek bankowy do dnia 8 kwietnia 2026 r.

Szczegółowych informacji udziela Biuro Obsługi Interesantów – stanowisko d/s gospodarki nieruchomościami Urzędu Miasta Tarnobrzega przy ul. Mickiewicza 7 tel. 15 81 81 278 oraz Wydział Geodezji i Gospodarki Gruntami tel. 15 81 81 221.

Pełną informację dotyczącą nieruchomości oraz przetargu zawiera ogłoszenie wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta Tarnobrzega przy ul. Mickiewicza 7 w Tarnobrzegu. Ogłoszenie o przetargu dostępne jest również pod adresem: www.tarnobrzeg.pl, w Biuletynie Informacji Publicznej: www.bip.tarnobrzeg.pl.

WIBOR przed TSUE. Czy czeka nas fala pozwów?

KREDYTY W czwartek Trybunał Sprawiedliwości UE wyda **pierwszy wyrok w sprawie WIBOR**. Prawnicy reprezentujący kredytobiorców liczą, że pozwoli im on wygrywać kolejne sprawy. Zaś Związek Banków Polskich przypomina, że wyroki polskich sądów były korzystne dla banków

Renata Krupa-Dąbrowska
renata.krupa-dabrowska@infor.pl

12 lutego TSUE odpowie na cztery pytania skierowane przez Sąd Okręgowy w Częstochowie w sprawie kredytów złotówkowych (C-471/24), a w kolejce czeka już kilka kolejnych spraw do rozpatrzenia dotyczących WIBOR.

Prawnicy zajmujący się kredytami frankowymi liczą na to, że czwartkowy wyrok TSUE będzie korzystny dla złotówkowych kredytobiorców i – podobnie jak w przypadku frankowiczów po wyroku w sprawie Dziubaków (C-260/18) – wywoła falę pozwów przeciwko bankom, które stosowały WIBOR.

Związek Banków Polskich studzi emocje. Jest przekonany, że tak się nie stanie. Obecnie w sądach jest niewiele tego typu spraw, a dotychczasowe wyroki, jakie w nich zapadły, były korzystne dla banków.

Banki: tsunami nie będzie

Pierwsze trzy pytania polskiego sądu sprowadzają się do problemu ustalenia, czy stawka WIBOR w ogóle może być kwestionowana oraz czy sposób oprocentowania kredytu oparty na tym wskaźniku można uznać za nieuczciwy. Czwarte pytanie dotyczy skutków ewentualnej eliminacji WIBOR. Sąd chce się też dowiedzieć, czy stwierdzenie nieuczciwości WIBOR spowodowałoby zmianę kredytu na kredyt oprocentowany stałą stopą (wyłącznie z marżą), czy też – podobnie jak w przypadku kredytów frankowych – doprowadziłoby do unieważnienia całej umowy (jej nieważności lub bezskuteczności).

ZBP i prawnicy obsługujący banki spodziewają się, że trybunał podzieli wnioski rzecznika

ka generalnego TSUE przedstawione w opinii z 11 września 2025 r. Zgodnie z dotychczasową praktyką trybunału jest to scenariusz najbardziej prawdopodobny.

– Nie ma jednak podstaw, by oczekiwać przełomu porównywalnego z orzeczeniami TSUE w sprawach kredytów frankowych, ani tym bardziej zapowiadanego „bankowego Armagedonu”. Te zapowiedzi opierają się na tezach o rzekomej wadliwości WIBOR, jego podatności na manipulację czy niezgodności z prawem, które nie znajdują potwierdzenia ani w obowiązujących regulacjach, ani w dotychczasowej analizie prawnej – studzi emocje dyrektor Katarzyna Urbańska, dyrektor zespołu prawnego-legislacyjnego w ZBP.

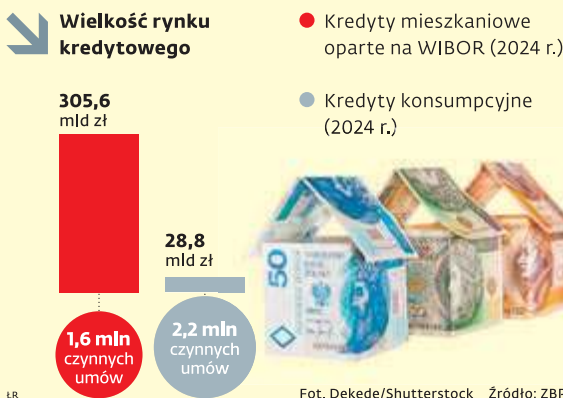
Zdaniem ZBP TSUE nie będzie oceniał legalności WIBOR-u jako wskaźnika referencyjnego ani jego metodologii, ponieważ są to kwestie uregulowane bezpośrednio w prawie unijnym (w szczególności w rozporządzeniu BMR) i objęte nadzorem administracyjnym.

– Zakres analizy trybunału ogranicza się do oceny postanowień umownych oraz sposobu realizacji obowiązków informacyjnych wobec konsumenta w świetle dyrektywy 93/13 – tłumaczy Katarzyna Urbańska.

Prawniczka zakłada, że TSUE potwierdzi dotychczasową linię orzeczniczą sądów polskich, które oddały powództwa kredytobiorców, oraz zamknie drogę do kwestionowania umów kredytowych opartych na WIBOR z powodu rzekomej niezgodności z prawem, nietransparentności wskaźnika, domniemanej dowolności banków w jego

Sprawy dotyczące wskaźnika WIBOR

Na koniec grudnia 2025 r. w sądach toczyło się ponad 2700 spraw dotyczących wskaźnika WIBOR. Do tej pory zapadły 153 prawomocne wyroki, wszystkie na korzyść banków.

ustalaniu lub podatności na manipulację.

Tak samo myśli Wojciech Wandzel, adwokat, wspólnik w KKG Legal, który na co dzień reprezentuje banki.

– Wyrok TSUE będzie zgodny ze stanowiskiem rzecznika generalnego, który uznał, że klauzule zmiennego oprocentowania oparte na wskaźniku WIBOR mogą podlegać badaniu pod kątem abuzowości, lecz jednocześnie przypomniał, że nie wszystkie informacje muszą być kredytobiorcy dostarczone przez kredytodawcę (bank), o ile są one publicznie dostępne – mówi mec. Wojciech Wandzel.

Według niego rzecznik przeciął również dyskusję co do możliwości badania w procesie sądowym samego mechanizmu ustalania wskaźnika WIBOR. Takie badanie wykracza bowiem poza zakres stosowania dyrektywy konsumenckiej (dyrektywy 93/13).

– Jeżeli więc trybunał podzieli stanowisko rzecznika generalnego, to wyrok z 12 lutego 2026 r. potwierdzi dotychczasową linię orzeczniczą polskich sądów, które oddały powództwa konsumentów. Może on więc położyć kres próbom podważania umów kredytowych opartych na WIBOR – uważa prawnik.

Prawnicy frankowi: to pierwsza jaskółka

Prawnicy frankowiczów są odmiennego zdania. W ich opinii fakt, że w sądach to-

czy się niewiele spraw, a większość wyroków jest korzystna dla banków, o niczym jeszcze nie świadczy.

– Teraz pozwy o nieważność umów kredytów złotowych kierują do sądów albo osoby, które liczą się z ryzykiem przegranej i takie istotne ryzyko akceptują, albo też osoby, które zostały wprowadzone w błąd co do rzeczywistych szans na uzyskanie korzystnego rozstrzygnięcia – zauważa Radosław Górski, radca prawny, Kancelaria Prawna Radosław Górski i Wspólnicy.

Z doświadczenia jego kancelarii wynika, że zdecydowana większość sędziów, do których trafiły sprawy dotyczące kredytów opartych na WIBOR, czeka na rozstrzygnięcia TSUE. Część postępowań formalnie zawiesza, a w pozostałych sprawach, nawet jeśli nie ma formalnego zawieszenia, nie dochodzi do merytorycznego rozstrzygnięcia.

– To, że sądy zawieszają postępowania i udzielają zabezpieczeń w postaci wstrzymania spłaty, ma duże znaczenie. Pokazuje, że sędziowie dostrzegają poważne wątpliwości co do rozstrzygnięcia tych spraw i dopuszczają możliwość uwzględnienia roszczeń konsumentów – podkreśla mec. Górski.

Prawniki twierdzą, że wbrew narracji sektora bankowego opinia rzecznika generalnego jest korzystna dla konsumentów i może ułatwić im uzyskanie pozytywnych rozstrzygnięć

w sporach z bankami, o ile TSUE stanowisko rzecznika podzieli. Wszystko dlatego, że rzecznik jednoznacznie dopuścił możliwość sądowej kontroli postanowień umownych dotyczących oprocentowania opartego na WIBOR z perspektywy zgodności z prawem Unii Europejskiej. Wskazał, że dyrektywa 93/13/EWG pozwala na ocenę mechanizmu zmiennego oprocentowania, w sytuacji gdy warunki umowne w sposób niejasny lub nieprzejrzysty informują konsumenta o istotnych elementach oprocentowania, takich jak jego charakter, metoda wyznaczania, administrator wskaźnika czy potencjalne konsekwencje ekonomiczne jego stosowania. Ponadto zdaniem rzecznika postanowienia umowne mogą mieć nieuczciwy charakter i prowadzić do znaczącej nierównowagi stron, jeżeli konsument nie wyraził świadomej zgody na ryzyko zmiany oprocentowania po otrzymaniu pełnych, rzetelnych i obiektywnych informacji o zmienności WIBOR oraz o sposobie jego ustalania.

– Z doświadczenia naszej kancelarii wynika, że w większości umów kredytowych zawieranych przed 2017 r. banki ograniczyły się do ogólnej informacji, że „WIBOR może się zmieniać”. Klienci nie otrzymywali danych historycznych, symulacji spłaty przy wzroście stóp procentowych ani informacji o sposobie wyznaczania wskaźnika czy jego administratorze. W umowach sprzed 2015 r. obowiązek rzetelnego informowania o ryzyku był często lekceważony podobnie jak w przypadku kredytów frankowych – wyjaśnia Radosław Górski.

Zdaniem Damiana Nartowskiego, radcy prawnego i wspólnika WN Legal Wątrobiński Nartowski, wyrok TSUE, jeśli będzie korzystny dla konsumentów, może diametralnie zmienić podejście polskich sądów do spraw WIBOR. Zastrzega jednak, że podobnie jak po wyroku w sprawie Dziubaka wypracowanie jed-

nolitej linii orzeczniczej może zająć trochę czasu.

WIBOR to nie franki?

Pojawia się pytanie, czy los spraw wiborowych będzie podobny do tych frankowych.

– W sprawach frankowych problemem była rzekoma jednostronna swoboda banku w ustalaniu kursu waluty (odesłanie do tabel kursowych banków). Natomiast w sporach dotyczących WIBOR chodzi o rzekomą dowolność i podatność na manipulację w zakresie ustalania wskaźnika, który w rzeczywistości jest uregulowany prawnie i nadzorowany przez państwo. To dwie zupełnie różne rzeczywistości prawne – przekonuje Katarzyna Urbańska.

ZBP przypomina, że WIBOR jest wskaźnikiem o silnym oparciu w prawie krajowym i unijnym. Powstaje zgodnie z rozporządzeniem BMR, administrator działa na podstawie licencji Komisji Nadzoru Finansowego, a wskaźnik znajduje się w rejestrze kluczowych wskaźników referencyjnych ESMA. Banki mają obowiązek stosować jedynie wskaźniki zgodne z BMR, nie mają żadnej możliwości wpływania na poziom WIBOR, a za metodologię i publikację odpowiada wyłącznie niezależny administrator pod nadzorem państwa.

Prawnicy zajmujący się sprawami frankowymi widzą jednak pewne podobieństwa między kredytami frankowymi a złotówkowymi.

– Spodziewam się orzeczenia, z którego zarówno sektor bankowy, jak i strona konsumenta będą się starały wybrać dla siebie jak najwięcej. Pytanie, która strona wybierze więcej i racjonalnie to przedstawi. Myślę, że będziemy bardzo dokładnie analizować sentencję orzeczenia oraz jego uzasadnienie. Wydaje mi się, że każde zdanie z tego orzeczenia, zmierzające do zakwestionowania klauzuli zmiennego oprocentowania, w tym zbudowanej z WIBOR, będzie mogło wpływać na zmianę dotychczasowego, negatywnego podejścia większości sądów do roszczeń kredytobiorców – komentuje Damian Nartowski. ©

Minister
Finansów i Gospodarki

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 49 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), oraz art. 10 ust. 5 pkt 6 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1839),

Minister Finansów i Gospodarki

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 26 stycznia 2026 r., znak: DLI-II.7620.25.2023.JK.14(KM), zmieniającą w części decyzję Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 8 września 2022 r., znak: DLI-II.7620.18.2021.ML.12, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Kujawsko-Pomorskiego Nr 1/2021 z dnia 27 kwietnia 2021 r., znak: WIR.II.747.18.2020.EP, uzupełnioną postanowieniem z dnia 14 maja 2021 r., znak: WIR.II.747.18.2020.EP, ustalając lokalizację strategicznej inwestycji w sektorze naftowym pn.: „Budowa pośredniej stacji pomp SC-1A pomiędzy SC-1 Góry i IKS Solino”, będącej częścią strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ujętej w poz. 2 załącznika do ustawy pn.: „Budowa rurociągów ropy naftowej lub produktów naftowych w celu zmiany przebiegu trasy istniejących rurociągów ropy naftowej lub produktów naftowych albo ich odbudowa, rozbudowa, przebudowa, remont, rozbiórka lub zmiana sposobu użytkowania wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi”.

Z treścią decyzji z dnia 26 stycznia 2026 r. wraz z załącznikiem oraz aktami sprawy można zapoznać się w Ministerstwie Rozwoju i Technologii w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, w wtorki, czwartki i piątki, w godzinach od 10:00 do 14:30, po wcześniejszym umówieniu się telefonicznie pod numerem telefonu (022) 323 40 70, jak również z treścią decyzji (bez załącznika) – w urzędzie gminy właściwym ze względu na lokalizację inwestycji, tj. w Urzędzie Gminy w Boniewie. Od decyzji Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 26 stycznia 2026 r. stronom przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Finansów i Gospodarki. Złożenie przez co najmniej jedną stronę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy powoduje konieczność ponownego rozstrzygnięcia sprawy przez Ministra Finansów i Gospodarki. Wówczas skarga do sądu administracyjnego (złożona obok ww. wniosku) traktowana jest jako wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wskazane środki zaskarżenia wnoszą się odpowiednio w terminie 14 dni (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) i w terminie 30 dni (skarga do sądu administracyjnego), od dnia, w którym zawiadomienie o wydaniu decyzji Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 26 stycznia 2026 r. uważa się za dokonane. Zawiadomienie o wydaniu decyzji Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 26 stycznia 2026 r. uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publikacji w Ministerstwie Rozwoju i Technologii obwieszczenia informującego o wydaniu decyzji Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 26 stycznia 2026 r.

Data publikacji obwieszczenia: 9 lutego 2026 r.

Informacja o zamiarze nabycia akcji Quart Development S.A. w drodze przymusowego wykupu

1. Treść żądania, ze wskazaniem jego podstawy prawnej.

Podmioty żądające sprzedaży, wskazane w punktach 2a-2d niniejszej Informacji („**Żądający Sprzedaży**”), są stronami porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5) ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2025 r., poz. 592 t.j. z późn. zm. („**Ustawa o Ofercie**”)), zawartego w dniu 9 stycznia 2026 r. (dalej „**Porozumienie**”), które wiąże – Czart Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu, Przemysław Kruzynski, Romana Jędrzejczyka oraz Zofię Stawera-Jędrzejczyk, dotyczącego m.in. zgodnego nabycia akcji Quart Development S.A. z siedzibą we Wrocławiu, ul. Fabryczna 14D, 53-609 Wrocław (KRS: 0000324518, dalej: **Spółka**). Na podstawie § 5 Porozumienia, Czart Sp. z o.o. jest uprawniona do samodzielnego wykonania w imieniu wszystkich pozostałych stron Porozumienia prawa żądania od pozostałych akcjonariuszy Spółki sprzedaży na rzecz Czart Sp. z o.o. wszystkich posiadanych przez nich akcji, o którym mowa w art. 82 ust. 1 Ustawy o Ofercie, w przypadku, osiągnięcia lub przekroczenia przez wszystkie strony Porozumienia łącznie 95% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu Spółki. W przypadku, o którym mowa powyżej, wszystkie prawa i obowiązki w ramach procedury przymusowego wykupu odpowiednio przysługują lub obciążają Czart Sp. z o.o. W dniu 9 stycznia 2026 r. Żądający Sprzedaży przekroczyli łącznie próg 95% ogólnej liczby głosów w Spółce i posiadają łącznie 12.737.962 akcji Spółki, stanowiących 99,28% kapitału zakładowego Spółki uprawniających łącznie do 18.177.962 głosów na walnym zgromadzeniu Spółki, co stanowi 99,50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu Spółki.

W związku z przekroczeniem przez Żądających Sprzedaży progu 95% ogólnej liczby głosów w Spółce, Żądający Sprzedaży są uprawnieni do żądania od pozostałych akcjonariuszy Spółki sprzedaży wszystkich posiadanych przez nich akcji, zgodnie z art. 82 ust. 1 Ustawy o Ofercie.

Pozostali akcjonariusze Spółki („**Akcjonariusze Mniejszościowi**”) posiadają łącznie 92.038 (słownie: dziewięćdziesiąt dwa tysiące trzydzieści osiem) akcji Spółki, stanowiących 0,72% kapitału zakładowego Spółki, uprawniających do wykonywania 92.038 (słownie: dziewięćdziesiąt dwa tysiące trzydzieści osiem) głosów, stanowiących 0,50% ogólnej liczby głosów w Spółce („**Akcje**”).

Mając na uwadze powyższe, Żądający Sprzedaży niniejszym żądają od Akcjonariuszy Mniejszościowych sprzedaży wszystkich posiadanych przez nich Akcji („**Przymusowy Wykup**”).

Niniejsze żądanie sprzedaży Akcji jest ogłaszane na podstawie art. 82 ust. 1 Ustawy o Ofercie.

2a. Firma (nazwa), siedziba, adres oraz kod LEI, o ile Żądający Sprzedaży 1 go posiada.

Czart Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu, ul. Fabryczna 19, 53-609 Wrocław, LEI: 259400XE2TG2CNKMSU56,

2b. Imię i nazwisko oraz kod LEI, o ile Żądający Sprzedaży 2 go posiada.

Przemysław Kruzynski,

2c. Imię i nazwisko oraz kod LEI, o ile Żądający Sprzedaży 3 go posiada.

Roman Jędrzejczyk,

2d. Imię i nazwisko oraz kod LEI, o ile Żądający Sprzedaży 4 go posiada.

Zofia Stawera-Jędrzejczyk.

3. Dane podmiotu wykupującego Akcje

Podmiotem wykupującym Akcje w ramach Przymusowego Wykupu („**Wykupujący**”) jest Żądający Sprzedaży 1 (określany dalej również jako: „**Wykupujący 1**”).

3a. Firma (nazwa), siedziba, adres oraz kod LEI, o ile Wykupujący 1 go posiada.

Czart Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wrocławiu, ul. Fabryczna 19, 53-609 Wrocław, LEI: 259400XE2TG2CNKMSU56.

4. Firma, siedziba, adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej podmiotu pośredniczącego oraz kod LEI, o ile podmiot pośredniczący go posiada.

Firma: Dom Maklerski BDM Spółka Akcyjna

Siedziba: Bielsko-Biała

Adres: ul. Stojalowskiego 27, 43-300 Bielsko-Biała

Telefon: +48 33 81 28 440, +48 33 81 28 441

Faks: +48 33 81 28 442

E-mail: bdm@bdm.pl

Kod LEI: 259400I8YOW5HP01QY82

Wskazany powyżej podmiot zwany jest dalej: „Podmiotem Pośredniczącym”.

5. Oznaczenie Akcji objętych Przymusowym Wykupem oraz ich liczby i rodzaju, ze wskazaniem liczby głosów na walnym zgromadzeniu, do jakiej uprawnia jedna Akcja danego rodzaju, wysokości kapitału zakładowego Spółki i łącznej liczby jej akcji oraz kod LEI Spółki, o ile spółka go posiada.

Przedmiotem Przymusowego Wykupu jest 92.038 (słownie: dziewięćdziesiąt dwa tysiące trzydzieści osiem) zdematerializowanych akcji zwykłych na okaziciela o wartości nominalnej 1,00 zł (jeden złoty zero groszy) każda, dopuszczone do obrotu w alternatywnym systemie obrotu NewConnect prowadzonym przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. („**GPW**”) oraz oznaczone w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A. („**KDPW**”) kodem ISIN: PLQRDV00016. Na każdą Akcję przypada jeden głos na walnym zgromadzeniu Spółki. Kapitał zakładowy Spółki wynosi 12.830.000,00 zł oraz dzieli się na 12.830.000 akcji. Kod LEI Spółki: 2594009CCPAUHH2PE57.

6. Procentowa liczba głosów z Akcji objętych Przymusowym Wykupem i odpowiadająca jej liczba Akcji.

Akcje reprezentują 0,50% ogólnej liczby głosów w Spółce, którym odpowiada 92.038 (słownie: dziewięćdziesiąt dwa tysiące trzydzieści osiem) akcji.

7. Określenie proporcji, w jakich nastąpi nabycie Akcji przez każdy z podmiotów - jeżeli Akcje mają być nabyte przez więcej niż jeden podmiot.

92.038 (słownie: dziewięćdziesiąt dwa tysiące trzydzieści osiem) Akcji nabędzie wyłącznie Wykupujący 1.

8. Cena wykupu, określona odrębnie dla każdego z rodzajów Akcji o tożsamych uprawnieniach co do prawa głosu - jeżeli Akcje objęte Przymusowym Wykupem różnią się pod względem liczby głosów na walnym zgromadzeniu, do jakiej uprawnia Akcja danego rodzaju.

Akcje będące przedmiotem Przymusowego Wykupu są jednego rodzaju – wszystkie Akcje są zdematerializowanymi akcjami zwykłymi na okaziciela, które nie różnią się pod względem uprawnień, a w szczególności w zakresie liczby głosów przysługujących na walnym zgromadzeniu Spółki.

Cena wykupu jest jednakowa dla wszystkich Akcji i wynosi 4,00 zł (słownie: cztery złote i zero groszy) za każdą wykupywaną Akcję („**Cena Wykupu**”).

9. W przypadku akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym - cenę ustaloną, z zastrzeżeniem art. 82 ust. 2a ustawy, zgodnie z art. 79 ust. 1-3 ustawy, od której nie może być niższa cena wykupu, określoną odrębnie dla każdego z rodzajów akcji o tożsamych uprawnieniach co do prawa głosu - jeżeli akcje objęte przymusowym wykupem różnią się pod względem liczby głosów na walnym zgromadzeniu, do jakiej uprawnia akcja danego rodzaju, ze wskazaniem podstaw ustalenia tej ceny.

Nie dotyczy – Akcje nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

10. W przypadku akcji wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu - cenę ustaloną, z zastrzeżeniem art. 82 ust. 2a ustawy, zgodnie z art. 91 ust. 6-8 ustawy, od której nie może być niższa cena wykupu, określoną odrębnie dla każdego z rodzajów akcji o tożsamych uprawnieniach co do prawa głosu - jeżeli akcje

objęte przymusowym wykupem różnią się pod względem liczby głosów na walnym zgromadzeniu, do jakiej uprawnia akcja danego rodzaju, ze wskazaniem podstaw ustalenia tej ceny.

Cena Wykupu została ustalona zgodnie z art. 79 ust. 2, 3a i 3b, art. 79a oraz art. 91 ust. 6-8 Ustawy o Ofercie.

Średnia arytmetyczna ze średnich dziennych cen ważonych wolumenem obrotu akcjami Spółki z okresu sześciu miesięcy poprzedzających przekazanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 82 ust. 5 Ustawy o Ofercie, w czasie których dokonywany był obrót akcjami Spółki w alternatywnym systemie obrotu, wynosi 3,85 zł.

Średnia arytmetyczna ze średnich dziennych cen ważonych wolumenem obrotu akcjami Spółki z okresu trzech miesięcy poprzedzających przekazanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 82 ust. 5 Ustawy o Ofercie, w czasie których dokonywany był obrót akcjami Spółki w alternatywnym systemie obrotu, wynosi 3,99 zł.

Najwyższa cena, jaką za Akcje będące przedmiotem Przymusowego Wykupu Żądający Sprzedaży, podmioty od nich zależne lub podmioty wobec nich dominujące, podmioty będące osobami trzecimi, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 3 lit. a, lub podmioty będące stronami zawartego z Żądającymi Sprzedaży porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 („**Podmioty Powiązane**”), zapłacił lub zobowiązał się zapłacić, w okresie 12 miesięcy poprzedzających przekazanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 82 ust. 5 Ustawy o Ofercie, wynosi: 3,46 zł.

W okresie 12 miesięcy poprzedzających przekazanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 82 ust. 5 Ustawy o Ofercie Żądający Sprzedaży ani Podmioty Powiązane nie nabywali akcji Spółki w zamian za świadczenia niepieniężne, tj. nie wydali ani nie zobowiązali się wydać rzeczy lub praw w zamian za Akcje będące przedmiotem Przymusowego Wykupu. Nie zachodzi sytuacja, o której mowa w art. 79 ust. 3a i 3b Ustawy o Ofercie.

Ogłoszenie Przymusowego Wykupu nie było poprzedzone, w okresie 12 miesięcy poprzedzających przekazanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 82 ust. 5 Ustawy o Ofercie, pośrednim nabyciem akcji Spółki przez Żądających Wykupu lub Podmioty Powiązane.

Akcje będące przedmiotem Przymusowego Wykupu są jednego rodzaju – wszystkie Akcje są zdematerializowanymi akcjami zwykłymi na okaziciela, które nie różnią się pod względem uprawnień, a w szczególności liczby głosów przysługujących na walnym zgromadzeniu Spółki.

11. Procentowa liczba głosów z akcji oraz odpowiadająca jej liczba akcji, jaką samodzielnie posiada każdy z Żądających Sprzedaży.

Żądający Sprzedaży 1 posiada 5.923.490 akcji Spółki, stanowiących 46,17% kapitału zakładowego Spółki uprawniających do 10.943.490 głosów na walnym zgromadzeniu Spółki, co stanowi 59,90% ogółu głosów na walnym zgromadzeniu Spółki;

Żądający Sprzedaży 2 posiada 420.000 akcji Spółki, stanowiących 3,27% kapitału zakładowego Spółki uprawniających do 840.000 głosów na walnym zgromadzeniu Spółki, co stanowi 4,60% ogółu głosów na walnym zgromadzeniu Spółki;

Żądający Sprzedaży 3 posiada 5.739.584 akcji Spółki, stanowiących 44,73% kapitału zakładowego Spółki uprawniających do 5.739.584 głosów na walnym zgromadzeniu Spółki, co stanowi 31,42% ogółu głosów na walnym zgromadzeniu Spółki;

Żądający Sprzedaży 4 posiada 654.888 akcji Spółki, stanowiących 5,10% kapitału zakładowego Spółki uprawniających do 654.888 głosów na walnym zgromadzeniu Spółki, co stanowi 3,58% ogółu głosów na walnym zgromadzeniu Spółki.

12. Wskazanie podmiotów zależnych od Żądających Sprzedaży lub wobec nich dominujących oraz podmiotów będących stronami zawartego z nimi porozumienia, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 Ustawy o Ofercie, oraz rodzaju powiązań między tymi podmiotami a Żądającymi Sprzedaży - jeżeli Żądający Sprzedaży osiągnęli wspólnie z tymi podmiotami liczbę głosów z akcji Spółki uprawniającą do Przymusowego Wykupu.

Wszystkich Żądających Sprzedaży łączy Porozumienie. Przedmiotem Porozumienia jest m.in. określenie zasad współpracy stron, w tym zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu Spółki oraz nabywania akcji Spółki. W dniu 9 stycznia 2026 r. Żądający Sprzedaży przekroczyli łącznie próg 95% ogólnej liczby głosów w Spółce i posiadają łącznie 12.737.962 akcji Spółki, stanowiących 99,28% kapitału zakładowego Spółki uprawniających łącznie do 18.177.962 głosów na walnym zgromadzeniu Spółki, co stanowi 99,50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu Spółki.

Żądający Sprzedaży 1 jest podmiotem zależnym od Żądającego Sprzedaży 2. Żądający Sprzedaży 3 i 4 są małżeństwem.

13. Procentowa liczba głosów z akcji Spółki oraz odpowiadająca jej liczba akcji, jaką posiada każdy z podmiotów, o których mowa w pkt 12.

Informacja dotycząca procentowej liczby głosów z akcji Spółki i odpowiadającej jej liczby akcji, jaką posiada każdy z podmiotów, o których mowa w pkt 12, została wskazana w pkt 11 powyżej.

14. Dzień rozpoczęcia Przymusowego Wykupu.

Przymusowy Wykup rozpocznie się w dniu 9 lutego 2026 r. („**Dzień Rozpoczęcia**”).

15. Dzień wykupu.

Dzień wykupu został ustalony na dzień 13 lutego 2026 r. („**Dzień Wykupu**”).

16. Pouczenie, że właściciele Akcji zostaną pozbawieni swoich praw z Akcji poprzez zapisanie, w dniu wykupu, Akcji podlegających Przymusowemu Wykupowi na rachunku papierów wartościowych wykupującego.

Zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r., poz. 722 t.j. z późn. zm.) w Dniu Wykupu, Akcjonariusze Mniejszościowi zostaną pozbawieni praw z Akcji, co nastąpi w drodze zapisania Akcji podlegających Przymusowemu Wykupowi na rachunku papierów wartościowych Wykupującego 1.

17. Miejsce, termin i sposób zapłaty za nabywane Akcje.

Zapłata Ceny Wykupu za Akcje będące przedmiotem Przymusowego Wykupu nastąpi w Dniu Wykupu poprzez przelewanie na rachunek Akcjonariusza Mniejszościowego kwoty równej iloczynowi liczby Akcji zapisanych na rachunku papierów wartościowych danego Akcjonariusza Mniejszościowego w Dniu Wykupu oraz Ceny Wykupu. Zapłata nastąpi zgodnie z odpowiednimi regulacjami KDPW.

18. Wzmiątka o złożeniu w podmiocie pośredniczącym świadectw depozytowych lub ich uwierzytelnionych kopii potwierdzających osiągnięcie liczby głosów z Akcji uprawniającej do Przymusowego Wykupu.

Żądający Sprzedaży 1 – 4 złożyli w Podmiocie Pośredniczącym świadectwa depozytowe lub ich uwierzytelnione kopie obejmujące łącznie na 12.737.962 akcji Spółki, stanowiących 99,28% kapitału zakładowego Spółki uprawniających łącznie do 18.177.962 głosów na walnym zgromadzeniu Spółki, co stanowi 99,50% ogólnej liczby głosów w Spółce.

19. Wzmiątka o ustanowieniu zabezpieczenia, o którym mowa w art. 82 ust. 4 Ustawy o Ofercie, na okres nie krótszy niż do końca dnia zapłaty Ceny Wykupu, ze wskazaniem czy zapłata nastąpi z wykorzystaniem tego zabezpieczenia zgodnie z § 5 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 11 lutego 2021 r. w sprawie nabywania akcji spółki publicznej w drodze przymusowego wykupu.

Przed ogłoszeniem Przymusowego Wykupu, Wykupujący 1 ustanowił zabezpieczenie w formie pieniężnej, na rachunku inwestycyjnym prowadzonym przez Podmiot Pośredniczący, w wysokości nie mniejszej niż Cena Wykupu przypadająca na wszystkie Akcje będące przedmiotem Przymusowego Wykupu, na okres nie krótszy niż do dnia zapłaty Ceny Wykupu. Zapłata Ceny Wykupu za Akcje nastąpi z wykorzystaniem środków stanowiących zabezpieczenie w formie pieniężnej, zgodnie z § 5 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 11 lutego 2021 r. w sprawie nabywania akcji spółki publicznej w drodze przymusowego wykupu (Dz. U. z 2021 r. poz. 294).

Za Żądającego Sprzedaży 1, działającego w imieniu wszystkich pozostałych stron Porozumienia podpisała Monika Szymczyk

W imieniu Podmiotu Pośredniczącego podpisała Monika Szymczyk

Minister
Finansów i Gospodarki

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 49 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), oraz art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1222), a także art. 72 ust. 6 w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1112),

Minister Finansów i Gospodarki

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 20 stycznia 2026 r., znak: DLI-II.7620.1.2024.JK.32, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Małopolskiego z dnia 5 grudnia 2023 r., znak: WI-IV.747.1.15.2023, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu dla inwestycji pn.: „Przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN400 relacji Sędziszów – Tarnów Mościce wraz z odgałęzieniami na terenie miasta Tarnowa”, oraz umarządzającą postępowanie odwoławcze w zakresie jednego odwołania.

Z treścią decyzji z dnia 20 stycznia 2026 r. wraz z załącznikiem oraz aktami sprawy można zapoznać się w Ministerstwie Rozwoju i Technologii w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, w wtorki, czwartki i piątki, w godzinach od 10:00 do 14:30, po wcześniejszym umówieniu się telefonicznie pod numerem telefonu (022) 323 40 70, jak również z treścią decyzji (bez załącznika) – w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rozwoju i Technologii pod adresem: <https://www.gov.pl/web/rozwojtechnologia/obwieszczenia-decyzje-komunikaty> oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację inwestycji, tj. w Urzędzie Gminy Lisia Góra, Urzędzie Gminy Skrzyszów, Urzędzie Gminy Tarnów, Urzędzie Miasta Tarnowa.

Na decyzję Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 20 stycznia 2026 r. przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Finansów i Gospodarki, w terminie 30 dni od dnia, w którym zawiadomienie o wydaniu tej decyzji uważa się za dokonane. Zawiadomienie o wydaniu decyzji Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 20 stycznia 2026 r. uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publikacji w Ministerstwie Rozwoju i Technologii obwieszczenia informującego o wydaniu ww. decyzji Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 20 stycznia 2026 r.

Data publikacji obwieszczenia i treści decyzji: 9 lutego 2026 r.

3 miesiące gratis w zimowej promocji

* Dotyczy oferty na 6 miesięcy

DGP | Dziennik Gazeta Prawna

Twój dostęp do eksperckiej wiedzy.

dgp.pl/prenumerata

Iustitia odkrywa karty w sprawie KRS

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI Dopiero po tym, jak kandydatury na sędziów do KRS spłyną do Sejmu, odbędą się sędziowskie prawyborcy. **Głosowanie, planowane na wiosnę, mają zorganizować prezesi sądów** – taki scenariusz w przypadku weta do ustawy o KRS kreśli największe stowarzyszenie sędziowskie

Sonia Otfinowska
sonia.otfinowska@infop.pl

Rządowym planem A na naprawę sytuacji w Krajowej Radzie Sądownictwa wciąż oficjalnie pozostaje podpisanie przez prezydenta noweli o KRS, zgodnie z którą 15 sędziowskich członków tego organu wybierać będą sędziowie. Zawarte w noweli wymogi, takie jak ten dotyczący stażu, który w rezultacie wyeliminowałby z możliwości kandydowania do KRS większość tzw. neosędziów, są jednak dla prezydenta nie do zaakceptowania, o czym przed uchwaleniem ustawy przez Sejm dał znać szef KPRP Zbigniew Bogucki.

Ekspresowe tempo procedowania, choć raczej nie wybrzmiewało to w oficjalnych deklaracjach, wynikało z kalendarza wyborów do KRS, w której – jeśli kolejnych wyborów się nie przeprowadzi – dalej zasiadać będą dotychczasowi członkowie. Wszystko wskazuje też na to, że głowa państwa w pełni wykorzysta przysługujące mu 21 dni na podpisanie lub zawetowanie ustawy, co dodatkowo opóźni wdrożenie planu B – czyli wyboru 15 sędziowskich członków rady przez sędziów, którego akceptacja przez Sejm byłaby jedynie formalnością.

Do marca kandydatury, w kwietniu prawyborcy

Przełom w dość teoretycznych do tej pory dyskusjach przyniosło sobotnie nadzwyczajne zebranie delegatów Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”. Jak przekazano mediom dzień później, podjęta na nim uchwała zawiera apel do prezydenta o podpis pod ustawą, ale też kreśli scenariusz na wypadek weta. Zgodnie z dokumentem przedstawicielem największego sędziowskiego stowarzyszenia zaakceptują wybór sędziowskich członków do KRS na mocy obo-

wiązującej ustawy, pod warunkiem że Sejm jedynie potwierdzi wybór tych kandydatów, którzy uzyskają najlepszy wynik w sędziowskich prawyborach.

W uchwale zaapelowano również do członków Iustitii o udział w prawyborach, które mają być przeprowadzone przez prezesów sądów, oraz zobowiązano zarząd do podjęcia rozmów ze „środowiskami sędziów deklarujących poparcie dla przywrócenia praworządności” w celu wyłonienia wspólnej listy kandydatów.

Do zebrania delegatów doszło zaledwie kilka dni przed upływem zapisanego w obecnej ustawie o KRS (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1186) terminu na wydanie przez marszałka Sejmu obwieszczenia o rozpoczęciu naboru kandydatów do rady. Przepisy przesądzają, że ma to nastąpić nie wcześniej niż 120 i nie później niż 90 dni przed upływem obecnej kadencji członków rady, a zasiadających obecnie w KRS sędziów Sejm wybrał 12 maja 2022 r. W nieoficjalnych rozmowach z częścią parlamentarzystów słychać było, że i nowela o KRS, i potencjalne prawyborcy są już w zasadzie spóźnione.

– Uważam, że spóźnienia nie ma, ale oczywiście po ewentualnym wecie trzeba przystąpić do uruchomienia procedury wyboru – ocenił natomiast w rozmowie z DGP senator Trzeciak Drogi, członek KRS Kazimierz Michał Ujazdowski.

Dyskutowany dotychczas wariant prawyborczy zakładał, że najpierw odbędzie się sędziowskie głosowanie, a później zwycięscy kandydaci zostaną zgłoszeni do marszałka Sejmu. Jednocześnie, ponieważ takich kandydatów może zgłosić grupa 25 sędziów lub grupa 2 tys. obywateli, scenariusz, w którym obok kandydatów wyłonionych w prawyborach spły-

wać będą też inne, był bardzo prawdopodobny.

Z tego, co mówił w niedzielę prezes Iustitii Bartłomiej Przymusiński, wynika, że kolejność ma być odwrotna. Najpierw przez miesiąc kandydatury mają spływać do marszałka Sejmu, a dopiero później – nad tymi zgłoszonymi kandydaturami – ma dojść do sędziowskiego głosowania. Jak wskazał sędzia Przymusiński, z kalendarza wynika, iż mogłoby ono się odbyć w kwietniu.

Neoneo-KRS?

Niedzielne ogłoszenie jest jednym z pierwszych komunikatów wchodzących w proceduralną część całego przedsięwzięcia, które od początku wzbudza duże emocje. Ponieważ to właśnie ustawa z 2017 r. zaowocowała sytuacją, w której obecnie kwestionowany jest status ponad 3 tys. sędziów, trudno wyobrazić sobie działania na jej podstawie bez ryzyka oskarżeń o podwójne standardy. Zdaniem prezesa Fundacji Court Watch Bartosza Pilitowskiego znamiennie jest, że rządzący decydują się sięgnąć po tę opcję dopiero wtedy, kiedy znaleźli się pod ścianą. Jednak jego zdaniem lepiej późno niż wcale.

– Nigdy nie należałem do osób, które uważały, że mamy do czynienia z „neo-KRS”. Oczywiście są mocne argumenty za tym, że skoro kompetencje Sejmu w zakresie wyboru przedstawicieli do rady są zapisane w konstytucji, to organ ten nie powinien przyznawać sobie dodatkowych. Ale odbieranie legitymacji bardzo ważnemu organowi konstytucyjnemu tylko na podstawie odmiennej interpretacji konstytucji to już moim zdaniem pójdzie za daleko – ocenia.

Inaczej na sprawę patrzy senator Ujazdowski, według którego obecne przepisy o radzie są niekonstytucyjne, natomiast niezależnie od tego trzeba

„podać próbę naprawy”, która nie powinna być obciążona dogmatyzmem.

– Jeśli można postawić dobry krok na gruncie wadliwych przepisów, to trzeba go postawić. Dobry wariant w niedoskonałych ramach jest zawsze lepszy niż zły wariant w złych ramach – mówi senator.

Rozmówcy DGP – z którymi rozmawialiśmy jeszcze przed ogłoszeniem Iustitii – wskazywali też, choć głównie anonimowo, że w ramach możliwości cały proces powinien się odbywać z dala od stowarzyszeń sędziowskich.

– Uważam, że prawyborcy powinny się odbywać na linii minister – prezesi sądów – stwierdził krótko Ujazdowski.

M.in. przez spodziewaną dominację konkretnego stowarzyszenia żadnych szans na to, by radę obsadzić w sposób niebudzący wątpliwości, nie widzi były wiceszef MS, poseł PiS Sebastian Kaleta.

– To, co nam się szykuje, to neoneo-KRS. Nagle ustawa, która była źródłem anarchii, stanie się ustawą akceptowalną, w momencie kiedy konkretna grupa sędziów, związana ze stowarzyszeniem Iustitia, planuje wskazać kandydatów do KRS. I to nie w prawyborach, bo żadnych prawyborów w sensie formalnym nie będzie, tylko w plebiscycie, de facto w prywatnych ankietach – przekonuje.

I podkreśla, że skoro prezesi sądów nie mają kompetencji do organizacji prawyborów, to „każda czynność podejmowana w tym kierunku w ramach ich władztwa i z użyciem majątku, którym zarządzają, będzie po prostu przekroczeniem uprawnień, przestępstwem”.

Plan dobry, choć niedoskonały

– Na horyzoncie mamy realne zagrożenie powstania „neo-KRS bis”, czyli tworu, który będzie kontestowany ponownie, tylko z innej strony sce-

Obowiązująca procedura wskazywania sędziowskich kandydatów na członków KRS

Art. 11a. ust. 1 i 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1186)

„Marszałek Sejmu, nie wcześniej niż na sto dwadzieścia i nie później niż na dziewięćdziesiąt dni przed upływem kadencji członków Rady wybranych spośród sędziów obwieszcza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski» o rozpoczęciu procedury zgłaszania kandydatów na członków Rady”.

„Podmiotami uprawnionymi do zgłoszenia kandydata na członka Rady jest grupa co najmniej:

- dwóch tysięcy obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, którzy ukończyli osiemnaście lat, mają pełną zdolność do czynności prawnych i korzystają z pełni praw publicznych;
- dwudziestu pięciu sędziów, z wyłączeniem sędziów w stanie spoczynku”.

© P IR

ny politycznej – przyzna je również Pilitowski. Jego zdaniem jednak taki scenariusz wcale nie musi się ziścić.

– Możliwe jest przeprowadzenie głosowania, które będzie po prostu uczciwe – ocenił.

Zdaniem naszego rozmówcy bardzo istotne jest wiążące zapewnienie, że sędziowski wybór zostanie uszanowany. Jak wskazuje, Sejm mógłby zrobić to w drodze uchwały, w której posłowie zadeklarują, iż „niejako zrzekają się przyznanej na mocy ustawy z 2017 r. władzy na rzecz środowiska sędziowskiego”.

– Rządzący muszą przekonać do tego pomysłu nie tylko samych sędziów, lecz także społeczeństwo i instytucje unijne – przypomina prezes Court Watch.

Choć takiej uchwały wcale nie musiałyby respektować opozycyjne kluby, zdaniem rozmówcy DGP samo jej podjęcie wywarłoby pewną presję.

– Nie wiem, czy wyłamanie się z takiej deklaracji byłoby politycznie korzystne. I jeśli sędziowskie prawyborcy faktycznie odbędą się w sposób uczciwy, to wybór sędziów wcale nie musi być dla PiS niekorzystny – dodaje.

Obecne przepisy zapewniają każdemu klubowi poselskiemu co najmniej jednego kandydata na ostatecznej liście

15 nazwisk, wyłanianej przez sejmową komisję. Wystarczy więc, że PiS lub Konfederacja wytypują kandydata niezależnie od wyniku sędziowskich prawyborów, a ten do rady po prostu będzie musiał trafić.

Zdaniem większości zwolenników prawyborów to ryzyko, które warto ponieść.

– Jeśli procedura będzie rzetelna i poważna, to zakładam, że każdy z obserwatorów dostrzeże różnicę między składem KRS-u, w którym 80 proc. zależy od większości politycznej, a składem KRS-u, co do którego sędziowie dokonali swobodnego wyboru, mimo że ustawa do tego zniechęcała – ocenia senator Ujazdowski.

Otwarte pozostaje pytanie, jak minister sprawiedliwości podejdzie do podpisów pod kandydaturami składanymi przez sędziów powołanych po 2018 r. Zgodnie z ustawą w terminie trzech dni od dnia otrzymania zgłoszenia marszałek Sejmu zwraca się na piśmie do ministra sprawiedliwości o potwierdzenie posiadania przez osoby popierające zgłoszenie statusu sędziego. Tym samym mogłoby dojść do sytuacji, w której zakwestionowanie sędziowskiego statusu osób składających podpisy doprowadziłoby do wykluczenia z prawyborów części kandydatów. © P

Zasiłek wzrósł, ale formalności pozostały

PROCEDURY Od stycznia kwota zasiłku pogrzebowego wzrosła, a termin wypłaty skrócił się o połowę. Uproszczono też procedury, jednak nadal wsparcia od państwa nie można uzyskać jednym kliknięciem

Beata Lisowska
beata.lisowska@infor.pl

Od stycznia zasiłek pogrzebowy jest wypłacany na nowych zasadach. Po kilkunastu latach świadczenie zostało zwaloryzowane i obecnie rodziny zmarłych otrzymują z ZUS 7 tys. zł (o 3 tys. zł więcej niż dotychczas). Pomimo znaczącego wzrostu kwota nadal jest niższa niż średni koszt pochówku, który według GUS w ubiegłym roku wyniósł ok. 10 tys. zł.

Zasiłek pogrzebowy to nie jest zwrot kosztów pogrzebu, lecz wspomnienie rodziny, które nadal nie pokrywa wszystkich wydatków związanych z organizacją pochówku. Zamknięcie się w kwocie 7 tys. zł jest możliwe tylko w małych miejscowościach i przy bardzo skromnych wymaganiach rodziny. W dużych miastach ceny pogrzebów sięgają kilkunastu, nawet 20 tys. złotych – tłumaczy Jerzy Jarosz, właściciel zakładu pogrzebowego Arka w Głogowie.

Ponieważ prawo do tego świadczenia wygasa dopiero po 12 miesiącach od dnia śmierci osoby, po której zasiłek przysługuje, część rodzin zmarłych w grudniu wstrzymywała się ze złożeniem wniosku do nowego roku, licząc być może na wyższą wypłatę, ale niczego nie wskórają.

Akt zgonu będzie wystawiony z datą grudnia, kiedy obowiązują

wała inna kwota zasiłku – podkreśla Beata Kopyńska, rzeczniczka prasowa oddziału ZUS w Katowicach.

Wynika to wprost z nowelizacji z 9 maja 2025 r. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2025 r. poz. 718), zgodnie z którą zasiłek pogrzebowy przysługuje w wysokości obowiązującej w dniu śmierci osoby, której koszty pogrzebu zostały poniesione.

Krótszy termin

Obowiązujące od stycznia przepisy miały przyspieszyć terminy i usprawnić procedurę wypłaty zasiłku pogrzebowego. Rodziny od dawna apelowały o likwidację zbędnych formalności, aby w traumatycznym momencie utraty bliskiej osoby można było otrzymać wsparcie jak najszybciej i jak najprościej. Od stycznia ustawowy termin wypłaty świadczenia wyraźnie się skrócił, bo z 30 do 14 dni.

Z sondy przeprowadzonej przez DGP wśród przedsiębiorców pogrzebowych wynika, że jest on przez ZUS przestrzegany. Jeśli zostaje on wydłużony, wynika to z konieczności dostarczenia dodatkowych dokumentów. Jest to jednak zgodne z ustawą, która przewiduje, że wypłata zasiłku powinna nastąpić nie później niż 14 dni od wyjaśnienia

ostatniej okoliczności niezbędnej do stwierdzenia uprawnień do niego.

Pośrednictwo zakładów

Nowe przepisy usankcjonowały prawnie praktykę powszechnie stosowaną od wielu lat, czyli pośrednictwo zakładów pogrzebowych w procedurze ubiegania się o świadczenie. Obecnie wniosek do ZUS (na podstawie upoważnienia udzielonego przez osobę, która pokryła koszty pogrzebu) mogą już oficjalnie składać przedsiębiorcy, co w praktyce oznacza odciążenie rodzin zmarłych.

Zakład – w zależności od dyspozycji – wypłaca zasiłek na konto bankowe przedsiębiorcy lub osoby uprawnionej.

Realnym ułatwieniem dla bliskich osoby zmarłej jest także zniesienie obowiązku dołączania do wniosku odpisów aktu stanu cywilnego, co od stycznia jest możliwe w większości standardowych przypadków. ZUS teraz może te dokumenty samodzielnie pobrać z rejestru stanu cywilnego – podkreśla Wojciech Labuda, doradca zarządu Polskiej Izby Branży Pogrzebowej.

Niektóre wymogi zostały

Jednak w przeciwieństwie do ZUS nie wszystkie urzędy stanu cywilnego honorują pełno-

mocnictwo osób trzecich przy załatwianiu formalności związanych z wystawianiem aktu zgonu. Jak dowiedział się DGP od pracowników zakładów pogrzebowych, niektóre USC nadal wymagają obecności członka rodziny przy sporządzeniu protokołu zgłoszenia zgonu, aby wyjaśnić i skorygować z nim ewentualne nieścisłości w danych dotyczących zmarłego.

Jeżeli pracownik zakładu pogrzebowego upoważnienie rodziny do zgłoszenia zgonu i kartę zgonu wystawioną przez lekarza, to w naszym urzędzie akt zgonu oczywiście sporządzimy. Jednak taka osoba nie wie nic o zmarłym, dlatego urzędnicy wołają, gdy jest ktoś z najbliższej rodziny, bo zdarzają się błędy w numerze PESEL czy nieścisłości dotyczące stanu cywilnego zmarłego – podkreśla Dorota Kruźlak, kierowniczka USC w Świdnicy.

Niepełna cyfryzacja

Wbrew oczekiwaniom przedsiębiorców pogrzebowych i rodzin osób zmarłych procedura ubiegania się o zasiłek pogrzebowy nie została jeszcze w pełni zdigitalizowana.

Na pełną rewolucję w tym zakresie trzeba jeszcze poczekać, bo nowelizacja z 29 grudnia 2025 r. rozporządzenia w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. 2025 r. poz. 1888) wprowadziła w tym zakresie roczny okres przejściowy.

Na razie jest możliwość składania wniosków o zasiłek pogrze-

Zasiłek pogrzebowy na nowych zasadach

Komu przysługuje?

Zasiłek otrzymuje ten, kto zapłacił za pogrzeb (zazwyczaj osoba najbliższa – małżonek lub dzieci, ale także osoba spoza rodziny, np. sąsiad lub instytucja – np. DPS).

Jakie są wymagane dokumenty?

- wniosek o wypłatę zasiłku pogrzebowego Z-12,
- oryginały rachunków kosztów pogrzebu,
- dokumenty potwierdzające pokrewieństwo lub powinowactwo z osobą zmarłą (np. odpis skrócony aktu urodzenia, małżeństwa),
- pełnomocnictwo (jeśli w postępowaniu o zasiłek pogrzebowy rodzinę ma reprezentować pełnomocnik, np. zakład pogrzebowy).

Jaka kwota zasiłku?

- 7 tys. zł – dla członka rodziny zmarłego – bez względu na to, ile w rzeczywistości kosztował pogrzeb,
- maksymalnie 7 tys. zł – dla osoby spoza rodziny lub instytucji (należy udokumentować wszystkie wydatki związane z pogrzebem).

Jeśli za pogrzeb płaci więcej niż jedna osoba – zasiłek będzie podzielony proporcjonalnie do poniesionych wydatków.

Jakie terminy?

Wniosek o zasiłek pogrzebowy można złożyć w ciągu 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, po której zasiłek przysługuje. ZUS ma 14 dni na rozpatrzenie wypłaty świadczenia, licząc od dnia złożenia kompletnych dokumentów.

© LR

bowy elektronicznie także za pośrednictwem przedsiębiorców, natomiast docelowo te dokumenty od przyszłego roku będą mogły być przesyłane przez portal e-ZUS. Na razie więc zakłady pogrzebowe mogą wysłać wnioski elektronicznie na skrzynkę podawczą ZUS, natomiast dedykowana im usługa elektroniczna jest jeszcze w toku. Czekamy na jej wdrożenie, wtedy będzie możliwa ocena efektów tej reformy – podkreśla Wojciech Labuda.

Ustawodawca nie spełnił także w pełni oczekiwań branży dotyczących

pełnej deregulacji świadczenia przysługującego rodzinom zmarłych.

Branża funeralna postuluje, aby zasiłek w większości standardowych przypadków (jeden wnioskodawca, najbliższa rodzina) mógł być wypłacany z automatu, bez konieczności przedkładania dokumentów potwierdzających wydatki poniesione w związku z pochówkiem. Postulat nie został uwzględniony i zgodnie ze znalezionym rozporządzeniem nadal, ubiegając się o świadczenie, należy przedłożyć w ZUS rachunki poniesionych kosztów pogrzebu. ©

Budżetówka dopina ostateczne stawki wynagrodzeń

PROJEKTY

Artur Radwan
artur.radwan@infor.pl

Ponieważ w życie weszła ustawa budżetowa na 2026 r. z 9 stycznia 2026 r. (Dz.U. z 2026 r. poz. 26), pojawiła się podstawa prawna do wydania rozporządzeń w sprawie 3-proc. podwyżek dla budżetówki.

Do konsultacji społecznych trafił projekt rozporządzenia ministra obrony narodowej określającego stawki uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych. Po wejściu w życie tego rozporządzenia z wyrównaniem od 1 stycznia 2026 r. uposażenie zasadnicze we wszystkich grupach

i dla wszystkich stopni wojskowych będzie wyższe. Dla starszych oficerów podwyżka wyniesie od 290 zł do 660 zł, a dla młodszych od 270 zł do 280 zł. Z kolei dla starszych podoficerów będzie to wzrost o 250 zł, a dla młodszych od 220 zł do 230 zł. Najniższy wzrost uposażenia przewidziany jest dla szeregowych – od 200 zł do 210 zł. Szeregowy będzie więc otrzymywał w tym roku uposażenie zasadnicze wynoszące 6,5 tys. zł brutto, a generał (tzw. cztero-gwiazdkowy) – czyli szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego – może liczyć na 22 610 zł brutto uposażenia zasadniczego.

– 10 zł różnicy między poszczególnymi stopniami demotywuje. A już z pewnością między korpuserami szeregowych, podoficerów i oficerów różnica w uposażeniach powinna być znacząca. Tylko w ten sposób można zachęcić żołnierzy do ubiegania się o awans na wyższy stopień wojskowy – mówi gen. prof. Stanisław Koziej, były szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego.

Ponadto według niego takie przepisy powinny być opracowywane w trakcie roku budżetowego, a nie w momencie, kiedy kwoty podwyżek są już ustalone.

Wcześniej do konsultacji trafił projekt nowe-

lizacji rozporządzenia ministra edukacji narodowej i sportu w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 755 ze zm.). Z ustaleń DGP wynika, że konsultacje resortu edukacji z organizacjami związkowymi zostały zaplanowane na 17 lutego 2026 r., jednak szanse na jakiegokolwiek zmiany (podobnie jak w przypadku stawek dla żołnierzy zawodowych) są niewielkie.

Projekt rozporządzenia stanowi kolejny dowód rażącego lekceważenia środowiska oświatowego, degradacji zawodu nauczyciela oraz systemowego niszczenia polskiej edukacji. Przedłożony dokument nie realizuje żadnych postulatów płacowych, nie rekompensuje wieloletnich zaniedbań ani dramatycznego spadku realnej wartości wynagrodzeń nauczycieli – wskazuje dr Waldemar Jakubowski, przewodniczący Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”.

Jak dodaje, zaproponowane stawki są oderwane od rzeczywistości gospo-

darczej, ignorują inflację, wzrost kosztów życia oraz rosnące obciążenia zawodowe nauczycieli.

Minister edukacji po raz kolejny próbuje propagandowo ogłosić „podwyżki”, które w istocie nie mają żadnego znaczenia dla poprawy sytuacji materialnej pracowników oświaty – uważa Waldemar Jakubowski.

Minimalne stawki wynagrodzenia zasadniczego mają wzrosnąć: w przypadku nauczycieli mających tytuł zawodowy magistra z przygotowaniem pedagogicznym bez stopnia awansu zawodowego o 155 zł, mianowanych o 159 zł, a dyplomowanych o 186 zł. ©

Praca okazjonalna nie jest bezwzględny prawem pracownika

PROCEDURY Choć niebawem miną trzy lata od uregulowania pracy zdalnej w kodeksie pracy, to wciąż ta forma zatrudnienia powoduje problemy w firmach. Zwłaszcza tych, które stawiają na jej model w wersji hybrydowej

Patrycja Otto
patrycja.otto@infor.pl

Z danych GUS wynika, że w I kw. 2025 r. pracę zdalną, czyli poza firmą z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej, wykonywało 1,912 mln osób. W 2024 r. było to 1,614 mln. Do tego 2,784 mln osób wykonywało swoje obowiązki w domu zwykle lub czasami – to ponad 180 tys. więcej niż przed rokiem. Praca zdalna zyskuje więc na popularności, ale rodzi też coraz większe kłopoty, szczególnie w firmach stawiających na model hybrydowy, czyli z przewagą pracy stacjonarnej w skali miesiąca.

Praca hybrydowa

Pracodawcy mają kłopot z tym, jak traktować wnioski od pracowników będących na pracy hybrydowej o pracę zdalną okazjonalną, czyli świadczoną przez 24 dni w roku poza miejscem pracy – mówi Izabela Zawacka, radca prawny, Prawo Przedsiębiorstw i HR. Szczególnie że udzielenie zgody może prowadzić w praktyce do przekształcenia pracy hybrydowej w całkowicie zdalną. A tego pracodawcy chcieliby uniknąć.

Marta Kosakowska-Tomczyk, radca prawny, starszy prawnik w kancelarii Raczkowski, podkreśla, że 24 dni pracy zdalnej okazjonalnej są dniami niezależnymi,

czyli nie wliczają się do puli „regulaminowych” dni pracy zdalnej.

– Jeśli w firmie jest ustalona pewna pula regulaminowych dni pracy zdalnej, wynikających z wdrożonego modelu hybrydowego, każdy pracownik może ponad te dni wnioskować o 24 dni pracy zdalnej okazjonalnej – uważa.

Zdaniem prawników pracodawca ma obowiązek rozpatrzyć taki wniosek.

– Nie ma natomiast obowiązku się zgodzić albo może się zgodzić tylko na poszczególne lub pojedyncze dni pracy zdalnej okazjonalnej – podkreśla Marta Kosakowska-Tomczyk i dodaje, że odmowa nie wymaga uzasadnienia wobec pracownika, jednak jej przyczyny powinny zostać odnotowane wewnętrznie w celach dowodowych.

Podobnie uważa Aleksandra Woźniak, radca prawny w kancelarii Banasik Woźniak i Wspólnicy Kancelaria Radców Prawnych, zauważając, że praca zdalna jest formą organizacji pracy, a nie bezwzględnym prawem pracownika.

– Kodeks pracy nie przewiduje ani jednej sytuacji, w której pracodawca jest bezwzględnie związany wnioskiem pracownika o pracę zdalną. Dotyczy to nawet tych składanych przez pracowników uprzywilejowanych, np. pracowni-

ce w ciąży czy pracownika wychowującego dziecko do lat 4. Pracodawca może nie uwzględnić takiego wniosku, gdy nie jest to możliwe ze względu na organizację lub rodzaj pracy wykonywanej przez pracownika – tłumaczy. Jednocześnie dodaje, że odmowa zgody na pracę zdalną okazjonalną może dotyczyć zarówno tych przypadków, gdy praca z przyczyn oczywistych nie może być wykonywana zdalnie, np. dlatego, że jest fizyczna, jak i tych gdy pracownik biurowy jest znacznie mniej efektywny w domu niż w miejscu pracy, gdy w danym okresie konieczna jest jego fizyczna obecność, np. z uwagi na udział w negocjacjach czy spotkaniach stacjonarnych czy też gdy praca w danym okresie dotyczy tajemnicy przedsiębiorstwa, a łączy zdalne nie są w 100 proc. bezpieczne.

– Pracodawca nie jest więc związany wnioskiem pracownika o okazjonalną pracę zdalną, a granice jego uznania w tym zakresie wyznacza jedynie zasada równego traktowania w zatrudnieniu oraz zakaz dyskryminacji – wyjaśnia Aleksandra Woźniak. Z kolei Izabela Zawacka dodaje, że w razie częściowego uwzględnienia wniosku konieczne jest potwierdzenie przez pracownika zamiaru wykonywania pracy zdalnej tylko przez część pro-

ponowanego we wniosku okresu.

Angelika Czarnecka, radca prawny zarządzająca praktyką prawa pracy w kancelarii J.Dauman Legal, zwraca natomiast uwagę na to, że ewentualne przejście w praktyce na niemal całkowitą pracę zdalną z modelu hybrydowego nie wynika z konstrukcji przepisów, lecz z określonych decyzji organizacyjnych pracodawcy.

– Praca hybrydowa określa maksymalny, akceptowany przez strony zakres pracy zdalnej – zaznacza. Dlatego, jak mówi, jeśli przez akceptację kolejnych wniosków o pracę zdalną okazjonalną zakres ten ulega istotnemu rozszerzeniu, dochodzi nie do zmiany podstawy prawnej zatrudnienia, lecz do rozmycia ustalonego modelu organizacji pracy.

– W takiej sytuacji pracodawca jest uprawniony do reakcji, w tym do odmowy dalszej zgody na pracę zdalną okazjonalną, wskazując na konieczność zachowania przyjętego modelu pracy i zapewnienia prawidłowego funkcjonowania zakładu – mówi Angelika Czarnecka.

Dni okazjonalne

Jak wyjaśniają eksperci, kolejnym pytaniem, z jakim zgłaszają się pracodawcy, jest to, czy mogą się jakoś zabezpieczyć przed tym, by praca hybrydowa ostatecznie nie przekształciła się w zdalną.

– Pracodawcy, którzy decydują się na systemowe wprowadzenie pra-

Praca hybrydowa i zdalna

Praca hybrydowa

wymaga wdrożenia porozumienia z pracownikiem albo wydania przez pracodawcę regulaminu czy podpisania porozumienia ze związkami zawodowymi o zasadach jej wykonywania lub uregulowania w układzie zbiorowym pracy. Pracownik otrzymuje zwrot kosztów związanych z wykonywaniem pracy zdalnej najczęściej w postaci ryczałtu.

Praca zdalna okazjonalna

jest wykonywana wyłącznie na wniosek pracownika i ma charakter incydentalny. Jej celem jest zaspokojenie nagłej potrzeby pracownika do zostania w domu, a jednocześnie powyższe nie utrudnia wykonywania pracy. Za dni pracy zdalnej okazjonalnej pracownikowi nie przysługują żadne dodatkowe świadczenia

Fot. Visual Generation, Shutterstock

cy zdalnej w zakładzie, np. w układzie zbiorowym pracy, wdrażają regulację, zgodnie z którą w ramach pracy zdalnej udzielanej w systemie hybrydowym do liczby dni pracy zdalnej w takim systemie wlicza się z góry prawo do 24 dni pracy zdalnej okazjonalnej – podpowiada Izabela Zawacka i zaznacza, że w jej ocenie nie ma przeszkód, aby pracodawca udzielający pracy zdalnej na podstawie ww. art. 67⁹⁹ par. 6 k.p. określił, że w ramach pracy zdalnej zawiera się również liczba dni pracy okazjonalnej.

Także według Angeliki Czarneckiej kluczowe znaczenie ma precyzyjne ukształtowanie zasad

pracy hybrydowej już na etapie jej uzgadniania. Pracodawca może określić minimalną liczbę dni obecności w biurze, zastrzec, że praca zdalna okazjonalna nie może naruszać harmonogramu hybrydowego oraz uzależnić zgodę na dodatkowe dni pracy zdalnej od bieżących potrzeb organizacyjnych.

– W razie odmowy może jednoznacznie powołać się na treść zawartego porozumienia o pracy hybrydowej – informuje i dodaje, że taka argumentacja mieści się w granicach uprawnień pracodawcy i nie wymaga wykazywania trwałej „niemożliwości” wykonywania pracy w biurze.

Nie ma ulgi na PFRON, gdy zapłata za usługę trafiła na złe konto

NIEPEŁNOSPRAWNI

Michalina Topolewska
michalina.topolewska@infor.pl

Jeśli kontrahent zapłacił terminowo, ale na niewłaściwy rachunek, który nie należy do pracodawcy, który zrealizował usługę, to nie może od niego otrzymać informacji o wysokości ulgi we wpłacie na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON).

Tak wynika z odpowiedzi PFRON przekazanej Edycie Sieradzkiej, ekspertce ds. zatrudnia-

nia osób niepełnosprawnych Federacji Przedsiębiorców Polskich. Zadane przez nią pytanie dotyczyło pracodawcy, który 31 grudnia 2025 r. wystawił klientowi fakturę za zrealizowaną usługę z terminem płatności 14 stycznia br. Kontrahent zapłacił należność 13 stycznia, ale okazało się, że pieniądze wpłynęły przez pomyłkę na konto zupełnie innego podmiotu. Ta firma zwróciła pieniądze pracodawcy, ale po 14 stycznia. Doszło więc do sytuacji, w której faktura została zapłacono-

na w terminie, ale pracodawca ma wątpliwości, czy może wystawić informację z kwotą ulgi we wpłacie na PFRON, gdy klient napisze np. wyjaśnienie, że pomyłkowo przesłał pieniądze na niewłaściwy rachunek bankowy.

Fundusz wyjaśnia, że art. 22 ust. 2 ustawy z 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 913 ze zm.) określa trzy podstawowe warunki, które mu-

szą być spełnione, aby podmiot zobowiązany do wpłat na rzecz PFRON mógł skorzystać z obniżenia jej kwoty. Pierwszym z nich jest udokumentowanie fakturą zakupu produkcji lub usługi od pracodawcy, który udziela ulg we wpłatach na PFRON. Drugim wymogiem jest uregulowanie zapłaty za zakup produkcji lub usługi w terminie wskazanym na fakturze. Natomiast trzecim warunkiem jest udokumentowanie przez kontrahenta kwoty obniże-

nia informacją, która została wystawiona przez pracodawcę-sprzedającego w terminie, o którym mówi art. 22 ust. 10 pkt 1 ustawy. Ten zaś przewidywał, że co do zasady powinno do tego dojść po uregulowaniu należności – do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przypadał termin płatności za zakup produkcji lub usługi.

PFRON podkreśla, że zapłata – bez względu na jej formę – musi być dokonana w całości w terminie nie późniejszym niż data widniejąca na

fakturze. Dlatego w sytuacji opisanej w pytaniu nie ma możliwości wystawienia informacji o kwocie obniżenia, ponieważ zapłata za fakturę została dokonana z jego przekroczeniem.

– Wprowadzić można powiadzenie, że faktura została opłacona terminowo, do 14 stycznia, ale nie z punktu widzenia przepisów ustawy o rehabilitacji, bo pieniądze wpłynęły do pracodawcy, który powinien je otrzymać, już po tej dacie – potwierdza Edyta Sieradzka.

GIP nie wyda interpretacji w trakcie kontroli

PROJEKTY

Ewa Martyna

ewa.martyna@infor.pl

Główny inspektor pracy nie będzie mógł wydać interpretacji indywidualnej, jeśli wobec pracodawcy toczy się już postępowanie administracyjne prowadzone przez Państwową Inspekcję Pracy lub Zakład Ubezpieczeń Społecznych. To jedna z kluczowych zmian, które zostaną wprowadzone do projektu nowelizacji ustawy o PIP po uwagach zgłoszonych przez Ministerstwo Finansów (MF).

Przypomnijmy, że najnowsza wersja projektu nowelizacji ustawy o PIP przyznaje głównemu inspektorowi pracy prawo do wydawania interpretacji indywidualnych w zakresie stosowania przepisów prawa pracy dotyczących ustaleń, czy przedstawiony wniosek stosunek pracy stanowi umowę o pracę w rozumieniu art. 22 par. 1 kodeksu pracy.

Poza zakazem wydawania interpretacji w trakcie kontroli resort pracy uwzględni także inne uwagi zgłoszone przez MF. Do wniosku o wydanie interpretacji ma zostać wprost dopuszczona możliwość dołączania dokumentów, np. umów, które pozwolą lepiej zobrazować rzeczywisty charakter współpracy.

Istotną zmianą ma być również przekazywanie wydanych interpretacji do ZUS oraz Krajowej Administracji Skarbowej. Dzięki temu pracodawca nie będzie musiał każdorazowo samodzielnie przedstawiać interpretacji tym organom w toku ewentualnych postępowań podatkowych lub składkowych.

Ministerstwo Finansów i Gospodarki krytycznie oceniło także przepis, zgodnie z którym interpretacja nie może zostać zmieniona, jeżeli wywołała „nieodwracalne skutki prawne”. Zdaniem resortu finansów sformułowanie to jest nieostre i może rodzić poważne problemy interpretacyjne. Ustalenie, czy dany stosunek prawny jest umową o pracę, wywołuje bowiem skutki daleko wykraczające poza

prawo pracy – obejmuje m.in. rozliczenia podatkowe, składkowe oraz relacje biznesowo-finansowe, także wobec osób trzecich. Dlatego zaproponowano usunięcie tego zapisu albo jego precyzyjne doprecyzowanie.

Część uwag dotycząca kwestii interpretacji nie została jednak zaakceptowana. Resort pracy jednoznacznie sprzeciwił się postulatowi, które zmierzają do objęcia jedną interpretacją „zblizonych” lub „niemal identycznych” stanów faktycznych. W odpowiedzi na uwagi wskazał, że interpretacja indywidualna z samej swojej istoty musi dotyczyć jednego, konkretnie opisanego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Rozszerzenie jej zakresu na inne, nawet bardzo podobne przypadki oznaczałoby w praktyce stworzenie quasiinterpretacji ogólnej, której

projekt ustawy o PIP celowo nie przewiduje. Zdaniem resortu pracy takie rozwiązanie prowadziłoby do nieuprawnionego rozszerzenia kompetencji Państwowej Inspekcji Pracy.

„Wprowadzenie de facto interpretacji generalnej (...) zmierzałoby do uczynienia z PIP organu, który dokonywałaby wykładni prawa – a ta co do zasady powinna być zastrzeżona dla władzy sądowniczej” – czytamy w odpowiedzi Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Jednocześnie ministerstwo podkreśla, że zachowanie prawa GIP do weryfikacji rzeczywistego stanu faktycznego w toku kontroli jest rozwiązaniem celowym i koniecznym. Interpretacja indywidualna nie może bowiem pełnić funkcji tarczy ochronnej w sytuacjach, w których rzeczywisty sposób wykonywania pracy odbiega od opisu przedstawionego we wniosku. Tylko takie ukształtowanie przepisów – zdaniem resortu – pozwala pogodzić interes pracodawcy z ochroną rynku pracy przed obchodzeniem przepisów prawa pracy.

Etap legislacyjny
Projekt przyjęty przez Stały Komitet Rady Ministrów

Więcej na www.gazeta-prawna.pl

W Polsce AI zastąpi pracowników później niż w innych krajach Europy

INNOWACJE Niższe koszty pracy i certyfikowane zawody spowalniają wdrażanie sztucznej inteligencji w Polsce, przez co korzyści z AI mogą być mniejsze niż w innych państwach UE

Patrycja Otto

patrycja.otto@infor.pl

Choć sztuczna inteligencja (AI) ma być dla Europy tym, czym niegdyś elektryczność, dla Polski korzyści mogą się okazać o połowę mniejsze niż u unijnych liderów – wynika z najnowszej analizy grupy badawczej CESifo.

Sztuczna inteligencja jest dziś odmienną przez wszystkie przypadki w kontekście ratowania europejskiej produktywności. Jednak modelowanie makroekonomiczne oparte na metodologii Darona Acemoglu (2024) wskazuje, że zamiast wielkiego boomu Europę czeka raczej skromna ewolucja. Wzrost gospodarczy wynikający z innowacji i zmian technologicznych wyniesie w ciągu najbliższych pięciu lat ok. 1,1 proc. W tym zestawieniu Polska łąduje jednak w grupie państw o najniższych przewidywanych korzyściach. Dla naszego kraju bowiem prognozy oscylują wokół zaledwie 0,6 proc. To stawia nas w jednym rzędzie z Rumunią i Maltą, do tego poniżej średniej unijnej.

Co zatem sprawia, że technologia ma zadziałać nad Wisłą słabiej niż w innych krajach Europy? Z raportu wynika wprost, że głównym motorem wdrażania AI w europejskich firmach nie jest dostępność kapitału czy poziom cyfryzacji, lecz poziom wynagrodzeń. Każdy wzrost płac o 1 euro na godzinę zwiększa prawdopodobieństwo wykorzystania AI w firmie o 0,75 pkt proc. – Tymczasem koszty pracy w Polsce, mimo sukcesywnych podwyżek płacy minimalnej w ostatnich latach, wciąż są niższe niż w innych krajach UE. Tym samym motywacja pracodawców do zastępowania ludzi algorytmami lub wspomaganie ich pracy drogimi systemami AI jest po prostu mniejsza – zauważa Mariusz Zielonka, główny ekonomista Konfederacji Lewiatan. Zatem, jak zauważa, firmom częściej opłaca się pozostać przy tradycyjnym modelu pracy niż inwestować w technologię, której koszt wdrożenia i utrzymania może przewyższać oszczędności z funduszu płac.

Do tego dochodzi specyfika naszego kraju. W Polsce przemysł

jest bardziej zdyswersyfikowany niż w innych państwach UE, w tym u naszych najbliższych sąsiadów. To sprawia, że w takich krajach jak np. Czechy, w których kluczową rolę odgrywa przemysł motoryzacyjny, zastępowanie pracy ludzkiej robotami jest prostsze.

Drugim hamulcem specyficznym dla polskiego rynku pracy jest jego struktura. Autorzy raportu zwracają uwagę, że bariery wejścia do zawodów skutecznie zniechęcają do implementacji AI. Tymczasem w zawodach regulowanych proces integracji AI jest wolniejszy i bardziej kosztowny.

Do tego dochodzą restrykcje krajowe i ogólnoeuropejskie, jak unijny akt o AI (AI Act) oraz przepisy o ochronie danych osobowych (RODO). Analiza wykazuje, że łączny efekt regulacji może obniżyć zyski z AI o ponad 30 proc. Sam tylko akt o AI, nakładający rygorystyczne wymagania na systemy wysokiego ryzyka i modele o dużej mocy obliczeniowej, może zniechęcać firmy do stosowania AI w trudnych zadaniach, takich

jak diagnostyka czy zaawansowane procesy decyzyjne.

– Firmy mają obawy, czy prawo w niedługim czasie od inwestycji nie zmieni się na niekorzyść, co obniży zyskowność z przedsięwzięcia – zauważa Mariusz Zielonka.

Z raportu płynie jeszcze jeden niekorzystny wniosek dla Polski. AI może spowolnić doganianie bogatszych krajów przez Polskę, jeśli sytuacja się nie zmieni. A to dlatego, że korzyści z AI kumulują się w krajach o wyższych dochodach i większym udziale usług białych kołnierzyków, takich jak finanse czy IT.

Łukasz Kozłowski, główny ekonomista Federacji Przedsiębiorców Polskich, zauważa jednak, że demografia, mająca wpływ na kurczenie się rynku pracownika, przy jednocześnie ograniczonym dostępie do pracowników z innych krajów będzie skłaniała firmy do wdrażania nowych technologii.

– W największym stopniu będzie to jednak widoczne w usługach, dopiero potem z powodu robotyzacji i automatyzacji zyska przemysł. Przy czym nie należy zapominać, że branża usługowa odpowiada za dwie trzecie PKB w kraju – dodaje.

©

KOMUNIKATY

Prezydent m.st. Warszawy

Znak sprawy: UD-XIV-WAB.6740.3.2026.PBE

OBWIESZCZENIE

Zawiadamiam, że rozpoczęliśmy postępowanie administracyjne, które dotyczy wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego obejmującego budowę drogi publicznej, gminnej ul. Forsycji wraz z budową kanalizacji deszczowej na terenie działek ewidencyjnych nr: **51/24, 394, 404, 424, 441, 453, 417/1** (po podziale działki nr ew. 417), **419/3** (po podziale działki nr ew. 419/1), położonych przy ul. Forsycji w dzielnicy Wesoła miasta stołecznego Warszawy.

Postępowanie rozpoczęliśmy w wniosek Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy reprezentowanego przez Burmistrza Dzielnicy Wesoła.

Pouczenie

Każdy, kto wykaże interes prawny może zapoznać się z aktami sprawy w siedzibie Urzędu Dzielnicy Wesoła m.st. Warszawy w Wydziale Architektury i Budownictwa, 05-075 Warszawa, ul. 1 Praskiego Pułku 33, w godzinach 8.00 – 15.30, w dni robocze, w terminie **14 dni od daty publicznego ogłoszenia**.

Podstawa prawna

- art. 11d ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. – o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 311);
- art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025r. poz. 1691)

Wyciąg z ogłoszenia Prezydenta Miasta Torunia

o drugim przetargu ustnym nieograniczonym na sprzedaż nieruchomości zabudowanej, stanowiącej własność Gminy Miasta Toruń, położonej w Toruniu przy ul. Adama Mickiewicza 60, oznaczonej geodezyjnie jako działka numer 114 o powierzchni 0,0418 ha, w obrębie nr 8, zapisanej w księdze wieczystej KW Nr T01T/00031132/0.

Opis nieruchomości: budynek mieszkalny z częścią usługową o zróżnicowanej wysokościowo bryle, z początku XX wieku. Budynek mieszkalny jest obiektem o jednej kondygnacji nadziemnej z usługowym poddaszem, podobnie część usługowa jest jednokondygnacyjna z poddaszem o wysokości pomieszczeń poniżej 2,20 m. Budynek stanowi oficynę położoną na zapleczu kamienicy frontowej, zbudowaną w tradycyjnej technologii i konstrukcji. W budynku znajdują się pomieszczenia o różnym przeznaczeniu i funkcjonalności.

Łączna powierzchnia użytkowa wszystkich 4 lokali (2 mieszkalnych i 2 użytkowych) wynosi 240,67 m² + powierzchnie wspólnego użytku: 19,84 m² oraz podwórce o pow. 200,68 m².

Budynek jest nieużytkowany (pustostan).

Cena wywoławcza: 557.000,00 zł, wadium 55.000,00 zł

Sprzedaż podlega zwolnieniu z podatku VAT jako, że dostawa nieruchomości spełnia przesłanki do zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług - na podstawie art. 43 ust. 1 pkt. 10 ustawy o podatku od towarów i usług. Nieruchomość przeszła przez proces „pierwszego zasiedlenia”, a jej dostawa nastąpi po upływie dwóch lat od tego zdarzenia.

W przetargu mogą wziąć udział podmioty, które wpłacą wadium w pieniądzu przelewem na konto Urzędu Miasta Torunia - BANK MILLENNIUM S.A. O/Toruń nr 62 1160 2202 0000 0003 3943 1400 w terminie **do dnia 8 kwietnia 2026r., włącznie**. Za datę wpłaty wadium uznaje się dzień wpływu środków pieniężnych na konto Gminy.

Przetarg odbędzie się **dnia 14 kwietnia 2026r., o godz. 10.00** w siedzibie Urzędu Miasta Torunia - Wydziału Gospodarki Nieruchomościami, przy ul. Grudziądzkiej 126/b, w sali konferencyjnej nr 115, na pierwszym piętrze. Ogłoszenie o przetargu zostało opublikowane na stronach internetowych Urzędu Miasta Torunia w Biuletynie Informacji Publicznej oraz wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta Torunia przy ul. Grudziądzkiej 126 b, II piętro.

Szczegółowych informacji w sprawie warunków przetargu oraz jego regulaminu udzielać będzie pracownik Wydziału Gospodarki Nieruchomościami – Iwona Więckowska, pod nr tel. (0-56) 61-18-401. Oferta inwestycyjna również na stronie www.bip.torun.pl w zakładce: nieruchomości.

US

20 LUTEGO

Wpłata miesięcznej zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą

20 LUTEGO

Wpłata miesięcznej zaliczki na podatek dochodowy od osób prawnych

25 LUTEGO

Termin przesłania jednolitego pliku kontrolnego dla potrzeb VAT (JPK_VAT)

25 LUTEGO

Termin rozliczenia VAT i złożenia deklaracji VAT-8, VAT-9M, VAT-12

25 LUTEGO

Termin złożenia w formie elektronicznej VAT-UE, czyli informacji podsumowującej o dokonanych wewnątrzwspólnotowych transakcjach

Dziennik Ustaw z 2 lutego 2026 r.**Umundurowanie żołnierzy**

Rozporządzenie ministra obrony narodowej z 22 stycznia 2026 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie noszenia umundurowania przez żołnierzy

• Wejdzie w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia, tj. 17 lutego 2026 r.

Poz. 116

Omówienie: Zgodnie z nowymi przepisami żołnierze noszą berety w kolorach:

- bordowym – w jednostkach powietrznodesantowych i jednostkach kawalerii powietrznej oraz w 22. Karpackim Batalionie Piechoty Górskiej;
- niebieskim – w jednostkach obrony wybrzeża, w 8. Koszalińskim Pułku Przeciwlotniczym i Centrum Przygotowań do Misji Zagranicznych, a także w składzie ubioru wyjściowego i polowego w Inspektoracie Wsparcia Sił Zbrojnych (z wyjątkiem żołnierzy noszących umundurowanie Marynarki Wojennej), w Dowództwie 1. Pomorskiej Brygady Logistycznej i batalionie dowodzenia Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych. Żołnierze 11. Lubuskiej Dywizji Kawalerii Pancerniej im. Króla Jana III Sobieskiego, w charakterze specjalnej odznaki honorowej, noszą krawat koloru czarnego oraz pochwętkę koloru czarnego nakładaną na lewy ramiennik kurtki munduru i płaszcz ubioru galowego, wyjściowego i służbowego w czasie pełnienia służby w strukturach organizacyjnych dywizji.

Zgodnie z nowymi regulacjami zezwala się żołnierzom na noszenie w składzie ubioru polowego, w czasie realizacji zadań służbowych – butów typu taktycznego, posiadających sznurowane cholewki sięgające ponad kostkę i wzmocnione czubki chroniące palce stóp przed urazami z antyprzebiciową podeszwą, bez elementów kontrastujących i odblaskowych oraz widocznego logo producenta, w kolorze brązowym zbliżonym do kolorów występujących we wzorze trzewików i wzorze trzewików zimowych określonych w rozporządzeniu, zapewniających żołnierzowi bezpieczeństwo, innych od określonych wzorów.

Ponadto zezwala się żołnierzom na noszenie:

- przedmiotów w czasie trwania i po zakończeniu badań użytkowych przedmiotów umundurowania i wyekwipowania (testowanych w warunkach rzeczywistych) w ramach prac rozwojowych lub modernizacyjnych, do czasu utraty wartości użytkowej przez te przedmioty;
- przedmiotów otrzymanych w ramach doraźnych zakupów interwencyjnych, w trakcie realizacji zadań służbowych, do czasu utraty wartości użytkowej przez te przedmioty.

Badanie wypadków lotniczych

Rozporządzenie ministra obrony narodowej z 26 stycznia 2026 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji oraz działania Komisji Badania Wypadków Lotniczych Lotnictwa Państwowego

• Wejdzie w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia, tj. 17 lutego 2026 r.

Poz. 117

Omówienie: Przewodniczący Komisji Badania Wypadków Lotniczych Lotnictwa Państwowego (nazywanej dalej „Komisją Lotnictwa Państwowego”) może wznowić badanie wypadku lub incydentu lotniczego, gdy zostaną ujawnione nowe okoliczności lub dowody istotne dla sprawy.

Przewodniczący informuje o wznowieniu badania wypadku lub incydentu lotniczego ministra obrony narodowej, a w przypadku wypadków i incydentów lotniczych zaistniałych w lotnictwie służb porządku publicznego – ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W przypadku wznowienia badania wypadku lub incydentu lotniczego dotychczas obowiązujący raport końcowy stanowi integralną część dokumentacji niezbędnej do podjęcia przez Komisję Lotnictwa Państwowego uchwały w sprawie wznowionego badania.

Zgodnie z omawianym rozporządzeniem po podjęciu przez Komisję Lotnictwa Państwowego uchwały o zakończeniu wznowionego badania wypadku lub incydentu lotniczego raport końcowy z tego badania staje się dokumentem wyłącznie obowiązującym w zakre-

sie ustaleń i zaleceń dotyczących tego zdarzenia, a traci moc obowiązującą dotychczasowy raport końcowy.

Opłaty za czynności radców prawnych

Obwieszczenie ministra sprawiedliwości z 23 stycznia 2026 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia ministra sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych

Poz. 118

Dokumenty elektroniczne

Ustawa z 9 stycznia 2026 r.

o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym

Poz. 119

• Wejdzie w życie 31 marca 2026 r., z wyjątkiem przepisów, które wchodzi w życie 31 maja 2026 r.

Omówienie: Nowelizacja wprowadziła zmiany w ustawie o księgach wieczystych i hipotece. Nowe przepisy dotyczą przypadku, gdy złożono za pośrednictwem systemu teleinformatycznego wnioski o wydanie: odpisu ksiąg wieczystych, wyciągu z ksiąg wieczystych oraz zaświadczenia o zamknięciu ksiąg wieczystych. W takiej sytuacji Centralna Informacja Ksiąg Wieczystych umożliwi ich pobranie w postaci dokumentów elektronicznych pozwalających na samodzielne sporządzenie wydruków za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Pobrane dokumenty elektroniczne oraz ich wydruki mają moc dokumentów wydawanych przez sąd, jeżeli posiadają cechy umożliwiające ich weryfikację z danymi zawartymi w centralnej bazie danych ksiąg wieczystych.

Zgodnie z nowymi unormowaniami minister sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia cechy dokumentów elektronicznych oraz ich wydruków, mających moc dokumentów wydawanych przez sąd, oraz sposób i tryb ich weryfikacji z danymi zawartymi w centralnej bazie danych ksiąg wieczystych – uwzględniając zasadę jawności ksiąg wieczystych i powszechność dostępu do nich, szybkość postępowania, zakres danych zawartych we wniosku, konieczność zapewnienia możliwości i sprawności weryfikacji pobranego dokumentu elektronicznego oraz samodzielnie wydrukowanego dokumentu z danymi zawartymi w centralnej bazie danych ksiąg wieczystych oraz konieczność zapewnienia ochrony centralnej bazy danych ksiąg wieczystych przed nieuprawnionym dostępem osób trzecich, a także treść i strukturę księgi wieczystej.

Obowiązujące unormowania przewidują, że Centralna Informacja Ksiąg Wieczystych pobiera opłaty od wniosków o wydanie odpisu księgi wieczystej, wyciągu z księgi wieczystej, zaświadczenia o zamknięciu księgi wieczystej oraz od wniosku o wyszukanie ksiąg wieczystych.

Zgodnie z omawianą nowelizacją minister sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem finansów, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość tych opłat, uwzględniając potrzebę pokrycia kosztów administracyjnych oraz zróżnicowania opłat od wniosków o uzyskanie poszczególnych dokumentów w zależności od sposobu złożenia wniosku, sposobu doręczenia dokumentów oraz postaci wydawanego dokumentu, a także konieczność realizacji ustawowych zadań przez podmiot wnioskujący o wyszukanie ksiąg wieczystych. Nowelizacja wprowadziła również zmiany w ustawie o Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS). Ustawa ta przewiduje m.in., że informacja o zarejestrowaniu w systemie teleinformatycznym sprawy obejmująca numer w KRS, sygnaturę sprawy i datę rejestracji sprawy albo dokonaniu wpisu w pozycji KRS obejmująca numer w KRS, sygnaturę sprawy, datę dokonania wpisu i numer wpisu – dotycząca podmiotu wpisanego do rejestru, o którym mowa w odpowiednich przepisach ustawowych, jest automatycznie przesyłana za pośrednictwem systemu teleinformatycznego każdemu, kto za pośrednictwem tego systemu wskazał numer w KRS podmiotu, którego informacja ta ma dotyczyć.

Zgodnie natomiast z omawianą nowelizacją informacje te mogą być automatycznie przesyłane za pośrednictwem aplikacji mObywatel jej użytkownikowi, który za jej pośrednictwem wskazał numer w KRS podmiotu, którego informacja ta ma dotyczyć, a z którym użytkownik ten jest powiązany przez numer PESEL. Wyżej wymienione informacje są przesyłane przez wskazany okres, nie dłużej niż przez rok, albo do chwili rezygnacji z ich otrzymywania.

Dziennik Ustaw z 3 lutego 2026 r.**Zakładowy fundusz świadczeń socjalnych**

Rozporządzenie ministra sprawiedliwości z 28 stycznia 2026 r. w sprawie sposobu tworzenia i gromadzenia środków zakładowego

• Wejdzie w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia, tj. 18 lutego 2026 r.

Poz. 120

funduszu świadczeń socjalnych dla pracowników zatrudnionych w jednostkach sfery budżetowej więziennictwa, niebędących funkcjonariuszami Służby Więziennej, oraz wysokości odpisu na ten fundusz

Omówienie: We wszystkich jednostkach sfery budżetowej więziennictwa tworzy się fundusz świadczeń socjalnych oraz ustala się wysokość odpisu na ten fundusz w sposób określony w przepisach ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Jednostka tworząca fundusz przekazuje środki na rachunek bankowy w terminie do 30 września danego roku kalendarzowego, z tym że w terminie do 31 maja tego roku przekazuje kwotę stanowiącą co najmniej 75 proc. równowartości odpisów, o których mowa w odpowiednich regulacjach ustawowych. Środki funduszu gromadzi się na odrębnym rachunku bankowym tworzącej go jednostki.

Postępowanie o udzielenie zamówienia

Rozporządzenie ministra sprawiedliwości z 29 stycznia 2026 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu i sposobu udzielenia zamówienia na wydrukowanie i doręczenie zadań na egzamin adwokacki

• Weszło w życie z dniem następującym po ogłoszeniu, tj. 4 lutego 2026 r.

Poz. 121

Omówienie: Nowe regulacje przewidują m.in., że z postępowania o udzielenie zamówienia wyklucza się wykonawców, wobec których wydano prawomocny wyrok sądu lub ostateczną decyzję administracyjną o zaleganiu z uiszczeniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, chyba że wykonawca przed upływem terminu do składania zgłoszeń o przystąpieniu do negocjacji dokonał płatności należnych podatków, opłat lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne wraz z odsetkami lub grzywnami lub zawarł wiążące porozumienie w sprawie spłaty tych należności.

Monitor Polski z 26 stycznia 2026 r.**Przeciętne miesięczne wynagrodzenie**

Obwieszczenie prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z 22 stycznia 2026 r. w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, włącznie z wypłatami z zysku, w czwartym kwartale 2025 r.

Poz. 117

Omówienie: Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw, włącznie z wypłatami z zysku, w czwartym kwartale w 2025 r. wyniosło 9228,64 zł.

Monitor Polski z 29 stycznia 2026 r.**Wykaz kancelarii notarialnych**

Obwieszczenie ministra sprawiedliwości z 23 stycznia 2026 r. w sprawie ogłoszenia wykazu zarejestrowanych kancelarii notarialnych

Poz. 148

Omówienie: Wykaz zarejestrowanych kancelarii notarialnych stanowi załącznik do obwieszczenia. Wyżej wymieniony wykaz obejmuje kancelarie notarialne zarejestrowane według stanu na 31 grudnia 2025 r.

©

krzysztof.tomaszewski@infor.pl

OBWIESZCZENIE z dnia 9 lutego 2026 r.

Stosownie do art. 8 ust. 1 pkt 3 i ust. 1a, w związku z art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. – o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2025 r. poz. 1222) oraz art. 10 § 1 i art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691),

WOJEWODA PODKARPACKI Z A W I A D A M I A

że na wniosek z dnia 11 grudnia 2025 r., uzupełniony w dniu 2 stycznia 2026 r. oraz 7 stycznia 2026 r., Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A., ul. Mszczonowska 4, 02-337 Warszawa, zostało wszczęte postępowanie administracyjne

znak: I-XI.7840.2.5.2025

w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę inwestycji pn.: „**Budowa gazociągu DN1000 MOP 8,4MPa relacji Rozwadów – Strachocina wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi**” **Odcinek I: Rozwadów – Głuchów. W ramach zadania: „Budowa gazociągu Rembelszczyna-Wronów-Rozwadów-Strachocina wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województwa mazowieckiego, lubelskiego i podkarpackiego”,** na działkach o numerach ewidencyjnych:

- województwo podkarpackie, powiat stalowowlski
jednostka ewidencyjna 181803_2 Pysznica, obręb ewidencyjny 0004 Kłyżów
- 1400/3 (TB1S/00053606/4), 1610/2 (TB1S/00007703/7), 1850/2 (TB1S/00007703/7), 1607/4 (TB1S/00018930/7), 1608 (TB1S/00008105/2), 1611/2 (TB1S/00071883/1), 1609 (TB1S/00030461/8), 1614/2 (TB1S/00006383/0), 1612/2 (TB1S/00069526/4), 1618/3 (TB1S/00017138/8), 1606 (TB1S/00009993/0), 1615/2 (TB1S/00032428/9), 1613/2 (TB1S/00060680/8), 1620 (TB1S/00006180/7), 1607/2 (TB1S/00035099/4), 1557 (TB1S/00009368/0), 1577 (TB1S/00069559/4), 1571 (TB1S/00007563/3), 1560 (TB1S/00060332/4), 1556 (TB1S/00030343/5), 1550 (TB1S/00007676/8), 1575/1 (TB1S/00032897/7), 1567 (TB1S/00033906/1), 1552 (TB1S/00021241/4), 1555/1 (TB1S/00017240/6), 1568 (TB1S/00009260/3), 1559 (TB1S/00027316/3), 1547 (TB1S/00013694/5), 1569 (TB1S/00007308/8), 1574/1 (TB1S/00020422/0), 1579 (TB1S/00018802/1), 1585 (-), 1576 (TB1S/00016213/1), 1586 (-), 1548 (TB1S/00069581/7), 1549 (TB1S/00067125/9), 1583 (TB1S/00034894/0), 1573/1 (TB1S/00018993/6), 1562/1 (TB1S/00038910/7), 1566 (TB1S/00041601/2), 1551 (TB1S/00068453/4), 1564/1 (-), 1553 (TB1S/00021241/4), 1565/1 (-), 1545 (TB1S/00021180/8), 1546 (-), 1578 (TB1S/00038440/1), 1572/2 (TB1S/00004793/3), 1558 (TB1S/00032427/2), 1570 (TB1S/00043016/8), 1561 (TB1S/00006033/2), 1554 (TB1S/00007305/7), 1563 (TB1S/00019070/7), 1581 (TB1S/00009563/7), 1580 (TB1S/00015894/1), 1582 (TB1S/00060441/1), 1584 (TB1S/00016808/9), 1544 (TB1S/00009259/3), 1940/1 (-), 1866 (TB1S/00028098/5), 1871/3 (TB1S/00046630/9), 1863/2 (TB1S/00046630/9), 1861/2 (TB1S/00007320/8), 1865 (TB1S/00032571/6), 1862/2 (TB1S/00016308/4), 1870/3 (TB1S/00028096/1), 1869/3 (TB1S/00032571/6), 1867/2 (TB1S/00042185/6), 1864 (TB1S/00036681/8), 2580/3 (TB1S/00039918/0), 1663/14 (-), 380 (TB1S/00053606/4), 2280 (TB1S/00053606/4), 295/2 (TB1S/00053606/4), 2160 (TB1S/00053606/4), 538 (TB1S/00053606/4), 2046/3 (TB1S/00031568/5), 2046/2 (TB1S/00031569/2), 2049 (TB1S/00014560/4), 2045/2 (TB1S/00031569/2), 2043/1 (TB1S/00030289/8), 2045/3 (TB1S/00031568/5), 2042/1 (TB1S/00031569/2), 2582 (TB1S/00022384/5), 588 (TB1S/00059471/0), 445 (TB1S/00020473/2), 308 (TB1S/00020473/2), 603 (TB1S/00005825/4), 600 (-), 599 (TB1S/00065723/7), 457 (TB1S/00020036/7), 2105 (TB1S/00030343/5), 578/1 (TB1S/00020734/0), 2184/1 (TB1S/00028102/7), 604 (TB1S/00016412/6), 517 (-), 544 (TB1S/00021693/7), 489 (TB1S/00037838/1), 2052 (TB1S/00033062/2), 2126/1 (TB1S/00012440/3), 1925 (TB1S/00046385/6), 545 (TB1S/00036719/4), 2110 (TB1S/00018910/1), 2112 (TB1S/00018910/1), 2118 (TB1S/00060434/9), 522 (TB1S/00020880/8), 561 (TB1S/00052900/8), 530 (TB1S/00017240/6), 553 (TB1S/00044674/5), 564/2 (TB1S/00004030/7), 2178/1 (TB1S/00006177/3), 514 (TB1S/00068143/8), 513 (TB1S/00021207/4), 304 (TB1S/00021206/7), 2176/1 (TB1S/00006177/3), 2125 (TB1S/00058818/8), 597 (-), 1922 (-), 2055/1 (TB1S/00020858/5), 298 (-), 2111 (TB1S/00071883/1), 2114 (TB1S/00071883/1), 302 (-), 569 (-), 453 (TB1S/00007677/5), 476 (TB1S/00012814/6), 546 (TB1S/00029338/7), 558 (TB1S/00003160/0), 2041/1 (TB1S/00046608/6), 2096 (TB1S/00007142/6), 2117 (-), 552 (-), 2123 (-), 607 (TB1S/00045228/1), 583 (TB1S/00030471/1), 571/1 (TB1S/00015541/2), 2119 (TB1S/00015542/9), 301 (TB1S/00019777/3), 539 (TB1S/00019777/3), 578/2 (TB1S/00019777/3), 531/1 (TB1S/00003956/7), 2106 (TB1S/00017138/8), 1915/3 (TB1S/00004419/8), 2108 (-), 2124 (TB1S/00018920/4), 579 (TB1S/00034080/1), 1918 (TB1S/00019358/0), 1924 (TB1S/00034894/0), 303 (TB1S/00020662/4), 499 (-), 510 (TB1S/00032421/0), 587 (TB1S/00042992/6), 2182/1 (TB1S/00071793/3), 300 (TB1S/00020586/7), 602 (TB1S/00043567/5), 601 (TB1S/00061866/3), 479 (TB1S/00021180/8), 273/1

(TB1S/00028778/6), 305 (TB1S/00066001/7), 589 (TB1S/00016540/2), 595 (TB1S/00008281/9), 1917 (TB1S/00032428/9), 2107 (TB1S/00032428/9), 472 (TB1S/00016829/2), 568 (TB1S/00070705/3), 2581 (TB1S/00070705/3), 503 (TB1S/00057923/0), 468 (TB1S/00020539/3), 606 (TB1S/00030778/3), 484 (TB1S/00045365/3), 452 (TB1S/00007305/7), 309 (TB1S/00007305/7), 526 (TB1S/00072211/7), 502 (TB1S/00033146/5), 306 (TB1S/00072151/8), 307 (-), 557 (TB1S/00029338/7), 596 (TB1S/00059471/0), 460 (TB1S/00039935/5), 2172(-), 2025/1 (-), 2180/1 (TB1S/00002469/9), 1916 (TB1S/00060783/0), 2109 (-), 299 (TB1S/00009912/9), 277 (TB1S/00000519/1), 2057 (TB1S/00000519/1), 2174 (TB1S/00000519/1), 1926/3 (TB1S/00000519/1), 1921 (TB1S/00028576/0), 571/2 (TB1S/00000522/5), 2126/2 (TB1S/00022601/3), 1923 (TB1S/00034525/3), 2577 (TB1S/00053606/4), 2058 (TB1S/00053606/4), 567 (TB1S/00036442/1), 598 (TB1S/00068535/3), 1926/25 (-), 1926/28 (TB1S/00000519/1), 2040/2 (TB1S/00046608/6), 1941/58 (-), 2093/1 (TB1S/00043610/2), 2094/5 (TB1S/00043610/2), 2098/7 (-), jednostka ewidencyjna 181803_2 Pysznica, obręb ewidencyjny 0005 Pysznica

1178/4 (TB1S/00046083/9), 1178/5 (TB1S/00044740/9), 1178/6 (TB1S/00044728/9), 1178/7 (TB1S/00044729/6), 1178/8 (TB1S/00044730/6), 1178/9 (TB1S/00044731/3), 1178/10 (TB1S/00044732/0), 1178/11 (TB1S/00044733/7), 1178/12 (TB1S/00044734/4), 1178/13 (TB1S/00044735/1), 1178/14 (TB1S/00044736/8), 1178/15 (TB1S/00044737/5), 1178/16 (TB1S/00044738/2), 1178/17 (TB1S/00044739/9), 1400/1 (TB1S/00006402/0), 1123 (TB1S/00007257/5), 1391 (-), 1138 (TB1S/00032336/7), 1394 (TB1S/00032336/7), 2364 (TB1S/00061211/7), 2371 (TB1S/00032336/7), 1114 (TB1S/00021022/3), 1416 (TB1S/00021022/3), 1424 (TB1S/00021022/3), 1612 (TB1S/00021022/3), 2285 (TB1S/00021022/3), 2315 (TB1S/00021022/3), 2391 (TB1S/00021022/3), 2233 (TB1S/00039961/6), 1429 (TB1S/00008019/2), 1404 (TB1S/00017133/3), 1438 (-), 1415 (TB1S/00018571/2), 1435 (TB1S/00018572/9), 2303 (TB1S/00018643/8), 1442 (TB1S/00041517/6), 2301 (TB1S/00007037/7), 2392 (TB1S/00034701/1), 2365 (TB1S/00059723/2), 2372 (TB1S/00034701/1), 1426 (TB1S/00043704/8), 1396 (TB1S/00007533/4), 1397 (TB1S/00045439/3), 1398 (TB1S/00036018/0), 1395 (TB1S/00041489/0), 1410 (TB1S/00007961/3), 1428 (TB1S/00020792/4), 1427 (TB1S/00010230/4), 2302 (TB1S/00026033/8), 2304 (TB1S/00006226/2), 2357 (TB1S/00067577/2), 2356 (TB1S/00053549/6), 1433 (TB1S/00013534/6), 1405 (TB1S/00007589/1), 1437 (TB1S/00006489/3), 2366 (TB1S/00007537/2), 2373 (TB1S/00007537/2), 1178/2 (-), 1412 (TB1S/00016859/1), 1180/3 (TB1S/00004716/0), 2355 (TB1S/00044213/6), 1401 (TB1S/00026333/1), 1411 (TB1S/00023534/9), 2359 (TB1S/00031516/6), 1605 (TB1S/00007710/9), 1444 (TB1S/00007343/5), 2281 (TB1S/00007343/5), 1440 (TB1S/00059786/1), 1182 (TB1S/00067315/8), 1180/2 (TB1S/00030456/0), 1181 (TB1S/00004716/0), 1445 (TB1S/00061277/7), 2300 (TB1S/00032221/8), 1436 (TB1S/00006579/1), 1177 (TB1S/00007581/5), 2374 (-), 2367 (-), 1414 (TB1S/00015821/9), 1406 (TB1S/00009396/5), 1443 (-), 1399 (TB1S/00007206/3), 1430 (TB1S/00021608/5), 1409 (TB1S/00037834/3), 1407 (TB1S/00006586/3), 2375 (TB1S/00020576/4), 2368 (TB1S/00020576/4), 2280/1 (TB1S/00007527/9), 1408 (TB1S/00007573/6), 1441 (TB1S/00007410/6), 2283 (TB1S/00007410/6), 1170 (-), 1130 (-), 1129 (-), 2298 (TB1S/00063902/2), 2369 (TB1S/00023386/6), 1431 (TB1S/00006186/9), 2358 (TB1S/00021518/7), 1434 (TB1S/00012191/2), 1402 (TB1S/00032006/5), 1439 (TB1S/00015512/0), 1432 (TB1S/00028337/3), 1179/3 (TB1S/00029701/3), 1413 (TB1S/00034348/8), 6201 (TB1S/00037595/5), 6202 (TB1S/00037595/5), 6213 (TB1S/00037595/5), 6219 (TB1S/00037595/5), 6224 (TB1S/00037595/5), 6230 (TB1S/00037595/5), 6231 (TB1S/00037595/5), 1446 (TB1S/00007709/9), 1403 (TB1S/00037140/1), 2282 (TB1S/00037622/4), 1122/6 (TB1S/00007257/5), 1122/7 (TB1S/00057540/1), 2297/1 (TB1S/00031170/8), 2297/2 (TB1S/00028670/9), 1400/5 (TB1S/00070708/4), 1400/6 (TB1S/00070710/1), jednostka ewidencyjna 181803_2 Pysznica, obręb ewidencyjny 0003 Jastkowice

4085 (TB1S/00003704/6), 4086 (TB1S/00003704/6), 4089 (TB1S/00003704/6), 4111 (TB1S/00061411/9), 4113 (TB1S/00003704/6), 4114 (TB1S/00061411/9), 4115 (TB1S/00003704/6), 4157 (TB1S/00003704/6), 4158 (TB1S/00003704/6), 4159 (TB1S/00003704/6), 4160 (TB1S/00003704/6), 4161 (TB1S/00003704/6), 4196 (TB1S/00003704/6), 4197 (TB1S/00003704/6), 4220 (TB1S/00003704/6), 4221 (TB1S/00003704/6), 4240 (TB1S/00003704/6), 4241 (TB1S/00003704/6), 4258 (TB1S/00003704/6), 4260 (TB1S/00003704/6), 4275 (TB1S/00003704/6), 4276 (TB1S/00003704/6), 3681/1 (-), 3650 (TB1S/00060744/5), 4051 (-), 3922 (-), 3925 (-), 3971/1 (TB1S/00058837/7), 4060 (TB1S/00058837/7), 4062 (-), 3930 (TB1S/00021325/7), 3928 (TB1S/00061631/7), 3931 (TB1S/00061631/7), 3935 (TB1S/00061631/7), 3910 (TB1S/00015803/7), 3912 (TB1S/00052032/2),

3911 (TB1S/00021813/5), 3923 (TB1S/00010168/8), 3940 (TB1S/00010168/8), 3924/1 (TB1S/00005931/0), 3929 (TB1S/00069124/6), 3932 (TB1S/00069124/6), 3933 (TB1S/00069125/3), 3934 (TB1S/00069126/0), 3927/1 (TB1S/00029673/7), 4061/2 (-), 4059/1 (-), 3924/3 (TB1S/00023843/8), 3924/4 (TB1S/00023843/8), 3924/5 (TB1S/00023843/8), 4083/1 (TB1S/00003704/6), 4054/3 (-), 4156 (TB1S/00003704/6),

jednostka ewidencyjna 181804_2 Radomyśl nad Sanem, obręb ewidencyjny 0009 Rzeczycza Długa

370/1 (TB1S/00009620/5), 329 (TB1S/00009620/5), 274 (-), 289 (-), 294 (KW 59683), 273 (KW 65124), 292 (TB1S/00063887/0), 415 (-), 297 (-), 299 (-), 287 (KW 29212), 298 (KW 28007), 416/2 (TB1S/00028190/0), 416/1 (TB1S/00028190/0), 320 (TB1S/00007806/9), 321 (TB1S/00007806/9), 360 (KW 68513), 328/2 (TB1S/00009056/0), 263 (-), 286/2 (TB1S/00004321/4), TB1S/00004322/1), 272 (-), 414 (TB1S/00007864/3), 323 (-), 296 (TB1S/00061593/8), 276 (-), 284 (TB1S/00032251/7), 285 (TB1S/00032251/7), 412 (TB1S/00065285/4), 339 (TB1S/00035127/0), 324 (-), 330/1 (TB1S/00036941/9), 260 (TB1S/00035380/1), 328/1 (-), 330/2 (KW 42351, 42352), 264 (KW 83050), 295 (KW 83050), 262 (TB1S/00043454/0), 409 (-), 322 (-), 261 (TB1S/00061298/0), 413 (-), 259 (KW 59199), 420 (KW 72226), 286/1 (KW 18389, TB1S/00004321/4),

jednostka ewidencyjna 181804_2 Radomyśl nad Sanem, obręb ewidencyjny 0010 Rzeczycza Okrągła

423 (-), 492 (-), 587 (-), 487 (TB1S/00061695/3), 598 (TB1S/00016319/4), 600 (KW 24611), 535 (-), 424 (TB1S/00047005/6), 435 (TB1S/00047002/5), 466 (-), 489 (-), 547 (TB1S/00037955/7), 589 (TB1S/00047817/1), 454 (KW 61823), 540 (-), 484 (TB1S/00063952/7), 497 (TB1S/00030317/4), 538 (KW 88078), 453 (TB1S/00018755/6), 474 (KW 64769), 425 (-), 527 (TB1S/00023204/7), 431 (TB1S/00032681/0), 440 (TB1S/00032681/0), 436 (-), 467 (-), 533 (TB1S/00065458/8), 596 (-), 562 (-), 597 (-), 498 (TB1S/00005577/0), 531 (KW 45433), 427 (-), 560 (TB1S/00040858/1), 536 (-), 588 (KW 68480), 599 (KW 68480), 542 (TB1S/00029348/0), 464 (TB1S/00006862/2), 452 (-), 447 (-), 445/1 (-), 428 (TB1S/00027095/7), 429 (TB1S/00032748/8), 494 (TB1S/00032720/6), 594 (TB1S/00057273/8), 496 (TB1S/00013797/7), 432 (TB1S/00044394/8), 483/2 (TB1S/00071491/6), 551 (TB1S/00062502/1), 446 (TB1S/00038615/9), 563/1 (KW 42661 ST), 543 (TB1S/00006623/8), 595 (TB1S/00016623/8), 491 (TB1S/00062031/8), 442 (KW 43376 ST), 441 (TB1S/00042659/0), 550 (-), 554 (TB1S/00018991/2), 555 (TB1S/00014119/8), 564 (TB1S/00009619/5), 534 (TB1S/00007241/0), 473 (KW 73639), 468 (TB1S/00006962/3), 495 (TB1S/00070728/0), 499 (TB1S/00006962/3), 462 (TB1S/00006962/3), 539 (TB1S/00006962/3),

- województwo podkarpackie, powiat niżański
jednostka ewidencyjna 181203_2 Jezowe, obręb ewidencyjny 0005 Groble
- 1547 (-), 1664 (TB1N/00097345/2), 1558 (TB1N/00104885/2), 1532/3 (TB1N/00104886/9), 1505 (TB1N/00097474/5), 1528 (TB1N/00025971/4), 1533/1 (TB1N/00104853/3), 1534 (TB1N/00053437/4), 1557 (-), 1561 (TB1N/00103458/3), 1562 (TB1N/00029526/8), 1530 (TB1N/00026003/5), 1523 (TB1N/00066471/8), 1560 (TB1N/00075031/8), 1529 (TB1N/00018619/7), 1559 (TB1N/00061367/1), 1885 (TB1N/00074461/4), 1886 (TB1N/00074907/3), 1893 (TB1N/00074907/3), 1882 (TB1N/00074461/4), 1916 (TB1N/00098006/1), 1531/3 (-), 1531/4 (-), 1531/5 (-), 1531/6 (-), 1531/7 (-), 1846/3 (TB1N/00103545/0), 1846/4 (TB1N/00074907/3), 1900/3 (TB1N/00103545/0), 1900/4 (TB1N/00074907/3), 1421/3 (TB1N/00044338/4),

jednostka ewidencyjna 181205_4 Nisko, obręb ewidencyjny 0001 Nisko

5077 (TB1N/00006745/2), 5080 (-), 5095 (-), 5100/1 (TB1N/00046382/1), 5082 (-), 5081 (TB1N/00080135/5), 5098/1 (-), 5092 (-), 5099/1 (-), 5310 (TB1N/00045235/9), 5078 (TB1N/00109599/5), 5097/2 (TB1N/00104997/0), 5098/2 (-), 5102/5 (TB1N/00078502/2), 5084 (TB1N/00007458/0), 5085/2 (TB1N/00027491/9), 5087/2 (TB1N/00040528/5), 5088/2 (TB1N/00002151/3), 5091/2 (-), 5094/2 (-), 5101/2 (TB1N/00035832/1), 5100/4 (TB1N/00046382/1), 5099/4 (-),

jednostka ewidencyjna 181206_4 Rudnik nad Sanem, obręb ewidencyjny 0001 Rudnik nad Sanem

4820 (TB1N/00004173/7), 4824 (TB1N/00090722/0), 4823 (TB1N/00090722/0), 4839/1 (TB1N/00079234/9), 4840/1 (TB1N/00079234/9), 4825 (TB1N/00093197/1), 4826 (TB1N/00093197/1), 4837/1 (TB1N/00009113/4), 4844 (TB1N/00063300/8), 4843/1 (TB1N/00063300/8), 5773 (-), 5774 (TB1N/00103547/4), 4785 (-), 4811 (-), 5775 (TB1N/00100093/5), 4805/4 (TB1N/00007566/0), 4830/1 (TB1N/00007566/0), 5765/2 (TB1N/00074455/9), 5766 (TB1N/00074455/9), 5767 (TB1N/00074455/9), 5701 (TB1N/00074455/9), 5704 (TB1N/00074455/9), 5705 (TB1N/00074455/9), 5706 (TB1N/00074455/9), 5718 (TB1N/00074455/9), 5707/1 (TB1N/00074455/9), 5707/2 (TB1N/00074455/9), 5715 (TB1N/00074455/9), 5716 (TB1N/00074455/9), 5726 (TB1N/00074455/9), 5738 (TB1N/00074455/9), 5700/1 (TB1N/00074455/9), 5712/1 (TB1N/00110890/5), 5712/2 (TB1N/00074455/9), 5714/1 (TB1N/00110890/5), 5714/2 (TB1N/00074455/9), 5724/2 (TB1N/0007445

(RZ1A/00053747/8), 2949 (RZ1A/00044293/4), 2950/1 (RZ1A/00037617/0), 2954 (RZ1A/00049527/9), 2962 (-), 2968 (RZ1A/00040644/2), 2980 (RZ1A/00031277/2), 2998 (RZ1A/00021802/9), 2999 (RZ1A/00022093/2), 30 (RZ1A/00024898/9), 3002 (RZ1A/00032514/3), 3005 (-), 3010 (RZ1A/00040390/6), 3017/1 (RZ1A/00032290/6), 3022 (-), 3028 (RZ1A/00049063/8), 3037 (RZ1A/00068550/8), 3043 (RZ1A/00071309/8), 3052 (RZ1A/00058318/7), 3053 (RZ1A/00048881/1), 3060 (-), 3067 (-), 3077 (RZ1A/00028494/5), 3090 (RZ1A/00035009/1), 3093 (RZ1A/00049889/4), 3094 (RZ1A/00049888/7), 3095 (RZ1A/00049889/4), 3096 (-), 3097 (-), 3105 (RZ1A/00035009/1), 3107 (RZ1A/00035009/1), 3111 (RZ1A/00029538/3), 3112 (RZ1A/00005028/1), 3131 (RZ1A/00027465/6), 3133/3 (-), 3153 (-), 3155/3 (RZ1A/00055898/5), 3167 (RZ1A/00018768/4), 3168 (RZ1A/00048982/9), 3178/6 (RZ1A/00023085/0), 3190/1 (-), 3195 (RZ1A/00063964/8), 3196 (RZ1A/00071162/5), 3338 (RZ1A/00005322/2), 3350/2 (RZ1A/00011353/3), 3351/2 (RZ1A/00018768/4), 3359/2 (RZ1A/00057811/6), 3375/1 (RZ1A/00015430/5), 3381 (-), 3391/2 (-), 3391/6 (RZ1A/00026562/9), 3395 (RZ1A/00025159/4), 3401/3 (RZ1A/00018768/4), 3401/4 (RZ1A/00035864/2), 3414 (RZ1A/00018768/4), 3415 (RZ1A/00076305/5), 3421 (RZ1A/00027465/6), 3422 (-), 3424 (RZ1A/00042514/6), 3425 (RZ1A/00018847/2), 3447/5 (RZ1A/00002437/0), 3448/1 (RZ1A/00020153/7), 3450 (-), 3453/6 (RZ1A/00073233/8), 3492/1 (RZ1A/00073233/8), 3495 (-), 3511/1 (RZ1A/00073233/8), 3515/1 (RZ1A/00073233/8), 3521/2 (RZ1A/00058739/4), 3529/1 (-), 3533/1 (RZ1A/00070121/9), 3560/1 (RZ1A/00025952/3), 3589 (RZ1A/00043649/8), 3591/1 (RZ1A/00064080/4), 3594 (-), 3596 (RZ1A/00022446/2), 3600/2 (-), 3602/4 (RZ1A/00054452/0), 3605/2 (RZ1A/00045746/2), 3609/1 (-), 3618/5 (RZ1A/00022016/9), 3622 (RZ1A/00033985/2), 3638/3 (RZ1A/00040293/6), 3638/4 (RZ1A/00039622/2), 3640 (RZ1A/00039622/2), 3643 (RZ1A/00032356/7), 3650/2 (-), 3665/1 (RZ1A/00025519/6), 3666/8 (RZ1A/00026475/2), 3690/1 (-), 3708/2 (-), 3709/2 (RZ1A/00002144/9), 3851 (RZ1A/00005322/2), 3951 (RZ1A/00050827/2), 3953 (RZ1A/00033375/3), 3954 (RZ1A/00025542/6), 3955 (RZ1A/00013803/7), 3957/1 (RZ1A/00025816/8), 3958 (-), 3967 (-), 3968 (RZ1A/00046250/5), 3969 (RZ1A/00059920/7), 3970 (-), 3973 (RZ1A/00027465/6), 3974 (RZ1A/00027465/6), 3977 (RZ1A/00056274/2), 3978/1 (RZ1A/00025816/8), 3985 (RZ1A/00044333/7), 40 (RZ1A/00044601/7), 4142/3 (-), 4194 (RZ1A/00020472/9), 4197 (RZ1A/00041620/5), 4368/1 (-), 4892 (-), 49 (RZ1A/00037928/3), 4903/1 (RZ1A/00045860/7), 4904 (RZ1A/00062896/3), 4905 (RZ1A/00001765/1), 4937/1 (-), 4940/1 (-), 4947/3 (RZ1A/00057208/6), 4952/5 (RZ1A/00021608/9), 4958/1 (RZ1A/00073603/3), 4963/1 (RZ1A/00028629/1), 4974 (-), 4979 (-), 4987/1 (RZ1A/00021267/6), 4990/2 (RZ1A/00021132/1), 4992/1 (RZ1A/00024447/3), 4993 (RZ1A/00028060/4), 5007/1 (RZ1A/00054033/7), 5008/1 (RZ1A/00054033/7), 5011 (-), 5014/4 (RZ1A/00042527/0), 5015/4 (RZ1A/00049703/7), 5016/3 (RZ1A/00049702/0), 5041 (RZ1A/00020226/0), 5042/3 (RZ1A/00004154/6), 5044 (RZ1A/00048345/2), 5047/2 (RZ1A/00027393/0), 5048 (-), 5050 (RZ1A/00061994/3), 5052/1 (RZ1A/00062817/6), 5053/1 (RZ1A/00034518/5), 5054 (-), 5056 (-), 5076 (RZ1A/00008492/5), 5077 (RZ1A/00032768/8), 5080 (-), 5082/2 (RZ1A/00026376/8), 5087 (RZ1A/00026376/8), 5089/1 (RZ1A/00049702/0), 5114/2 (RZ1A/00061919/4), 5115 (RZ1A/00029727/5), 5117 (RZ1A/00038421/6), 5118 (-), 5119 (-), 5135/2 (-), 5138 (-), 5141/2 (RZ1A/00034395/6), 5154 (RZ1A/00041268/9), 5155 (RZ1A/00072386/8), 5156 (RZ1A/00031456/1), 5157 (RZ1A/00022644/0), 5158 (-), 5159 (RZ1A/00037247/5), 5160/3 (-), 5171/3 (-), 5171/4 (RZ1A/00019394/8), 5172/3 (RZ1A/00022644/0), 5174 (RZ1A/00055952/2), 5178 (-), 5179/2 (-), 5185 (-), 5197/1 (-), 5198 (-), 5209 (RZ1A/00023443/8), 5210 (-), 5212 (RZ1A/00058761/7), 5213 (RZ1A/00058761/7), 5227/2 (RZ1A/00022316/2), 5244/2 (RZ1A/00035886/2), 5247/2 (RZ1A/00048816/5), 5248 (-), 5270/2 (RZ1A/00026201/1), 5271/4 (RZ1A/00055782/9), 5274 (-), 5275/1 (RZ1A/00038421/6), 5280 (-), 5283 (RZ1A/00039031/2), 5295 (RZ1A/00020809/1), 5297/1 (RZ1A/00020809/1), 5308 (RZ1A/00067585/5), 5314 (RZ1A/00057048/6), 5326 (-), 5332 (RZ1A/00037967/8), 5333 (RZ1A/00029219/1), 5362 (-), 5364 (RZ1A/00071043/5), 5370 (-), 5371 (-), 5394/4 (RZ1A/00072520/0), 5395/6 (RZ1A/00072520/0), 5396/4 (RZ1A/00072400/3), 5397/1 (RZ1A/00063642/5), 5398 (-), 5399 (RZ1A/00046216/5), 5403 (-), 5427 (RZ1A/00068626/2), 5428 (RZ1A/00050568/8), 5431 (RZ1A/00022655/0), 5432 (RZ1A/00030369/7), 5436/1 (-), 5443/3 (RZ1A/00062348/7), 5443/4 (RZ1A/00035982/5), 5444 (-), 5465/1 (-), 5466 (RZ1A/00001960/8), 5468 (RZ1A/00008361/8), 5469/2 (RZ1A/00035781/6), 5470 (RZ1A/00036069/6), 5472/1 (RZ1A/00037967/8), 5473 (RZ1A/00061662/7), 5476 (RZ1A/00034953/6), 5539/1 (-), 5540 (RZ1A/00071087/5), 5541 (RZ1A/00037967/8), 5544/2 (RZ1A/00027981/9), 5570 (RZ1A/00042807/7), 5572/1 (RZ1A/00035331/7), 5572/2 (-), 5573/2 (RZ1A/00076572/7), 5574/3 (RZ1A/00036069/6), 5575/4 (RZ1A/00032549/7), 5582 (RZ1A/00047611/1), 56 (RZ1A/00033474/7), 5622/1 (-), 5628/2 (RZ1A/00042956/6), 5629 (RZ1A/00060252/3), 5632 (-), 5633 (RZ1A/00048147/4), 5635/1 (-), 5638 (RZ1A/00006810/7), 5645 (RZ1A/00021267/6), 5646 (RZ1A/00044764/7), 5678 (-), 5679/2 (RZ1A/00036679/5), 5683/2 (RZ1A/00049591/8), 5684/2 (RZ1A/00035331/7), 5687 (RZ1A/00021326/8), 5692 (RZ1A/00001629/6), 5693 (-), 5694 (RZ1A/00030476/0), 5725 (-), 5729/1 (-), 5736 (RZ1A/00063611/9),

5737 (RZ1A/00005121/3), 5741 (-), 5742 (RZ1A/00057602/8), 5784 (-), 5790 (RZ1A/00038287/4), 5791 (RZ1A/00050213/5), 5792 (-), 5793 (RZ1A/00028844/4), 5798 (-), 5799/1 (RZ1A/00001570/7), 5803 (RZ1A/00071536/8), 5805/1 (RZ1A/00053396/2), 5806 (RZ1A/00007890/8), 5897/2 (RZ1A/00057914/8), 5898 (RZ1A/00027981/9), 5899 (RZ1A/00039030/5), 5900 (-), 5903 (RZ1A/00059808/6), 5904 (RZ1A/00056095/3), 5906 (RZ1A/00025255/7), 5907/3 (RZ1A/00053396/2), 5908 (RZ1A/00044031/0), 5909 (-), 5910/4 (RZ1A/00057914/8), 5911/2 (RZ1A/00053396/2), 5912/1 (RZ1A/00021048/5), 5913 (-), 5916 (RZ1A/00022626/8), 5918/2 (-), 5918/3 (RZ1A/00006850/9), 5936 (-), 5938 (-), 5941 (RZ1A/00030445/4), 64/1 (RZ1A/00021142/4), 64/2 (RZ1A/00021142/4), 68 (RZ1A/00021142/4), 71 (RZ1A/00057600/4), 72/2 (RZ1A/00018113/8), 74/2 (RZ1A/00044663/9), 5372 (RZ1A/00002257/4), 2722 (RZ1A/00032459/9), 2934 (RZ1A/00051482/8), 5467 (RZ1A/00031550/0), 5739 (RZ1A/00051573/3), 83/5 (RZ1A/00051684/4), 3659/2 (RZ1A/00033782/9), 2966 (RZ1A/00061331/8), 5804/2 (RZ1A/00021112/5), 3524/2 (RZ1A/00044317/9), 5311 (-), 5731/1 (RZ1A/00052133/4), 5045/3 (RZ1A/00023930/9), 87/2 (RZ1A/00012081/2), 2937/2 (RZ1A/00029538/3), 2942/5 (RZ1A/00063968/6), 2942/3 (RZ1A/00052463/6), 2937/1 (RZ1A/00052463/6), 2784 (RZ1A/00052511/8), 113/2 (RZ1A/00070966/4), 2817 (RZ1A/00052521/1), 5363/1 (RZ1A/00026789/6), 3375/3 (RZ1A/00016023/6), 4960/2 (RZ1A/00050033/9), 5252/2 (RZ1A/00059267/1), 2731 (RZ1A/00075551/7), 846 (RZ1A/00075551/7), 2760/2 (RZ1A/00028292/9), 2761/2 (RZ1A/00028292/9), 4893 (RZ1A/00021155/8), 4946/1 (RZ1A/00021155/8), 5367 (RZ1A/00064592/6), 2792 (RZ1A/00056281/4), 4888/1 (RZ1A/00022920/9), 3956 (RZ1A/00038303/3), 5442 (RZ1A/00048646/2), 4961/4 (RZ1A/00050033/9), 4952/3 (RZ1A/00073603/3), 8216/1 (RZ1A/00053396/2), 5639/2 (RZ1A/00032448/9), 5680/2 (RZ1A/00063997/8), 4985/1 (RZ1A/00009642/9), 5009/4 (RZ1A/00044283/1), 8292 (RZ1A/00035703/6), 4896/2 (RZ1A/00056384/6), 3671/6 (RZ1A/00045991/4), 3673/10 (RZ1A/00045991/4), 3676/4 (RZ1A/00045991/4), 5366/3 (RZ1A/00057713/9), 5640/2 (RZ1A/00038259/9), 5641/2 (RZ1A/00040725/4), 5122/2 (RZ1A/00059938/6), 5124/2 (RZ1A/00063361/0), 993/2 (RZ1A/00059479/0), 994/2 (RZ1A/00059479/0), 180/3 (RZ1A/00062022/6), 180/4 (RZ1A/00062023/3), 180/5 (RZ1A/00062024/0), 140/4 (RZ1A/00050547/5), 174/6 (RZ1A/00004260/2), 154/3 (RZ1A/00062517/3), 172/2 (RZ1A/00027749/1), 153/2 (RZ1A/00064231/8), 149/2 (RZ1A/00055138/0), 127/4 (RZ1A/00038328/4), 124/2 (RZ1A/00007070/4), 104/2 (RZ1A/00043890/2), 144/2 (RZ1A/00021428/3), 5445/2 (RZ1A/00035982/5), 3192/5 (RZ1A/00048331/1), 3192/6 (RZ1A/00064344/3), 3181/5 (RZ1A/00048331/1), 3181/6 (-), 5634/1 (RZ1A/00064665/9), 3420/2 (RZ1A/00076474/0), 5315/2 (RZ1A/00067083/6), 5575/6 (RZ1A/00043155/8), 3507/5 (RZ1A/00073233/8), 5226/7 (RZ1A/00067550/1), 5630/6 (RZ1A/00041122/4), 8506/12 (RZ1A/00071067/9), 4901/10 (RZ1A/00053255/2), 177/6 (RZ1A/00071748/7), 177/4 (RZ1A/00071749/4), 177/5 (RZ1A/00054312/7), 3489/2 (RZ1A/00073233/8), 3490/3 (RZ1A/00073233/8), 8505/3 (RZ1A/00048715/7), 8314/2 (RZ1A/00015752/8), 8710/3 (RZ1A/00049238/8), 2780/3 (RZ1A/00030267/2), 2783/3 (RZ1A/00007640/1), 5330/5 (RZ1A/00042471/2), 2734/2 (RZ1A/00076880/9), 2737/3 (RZ1A/00041467/4), 5242/3 (RZ1A/00052911/2),

jednostka ewidencyjna 181007_2 Żółnia, obręb ewidencyjny 0101 Brzoza Stadnicka
1586/2 (-), 1731 (RZ1A/00028529/0), 1732 (RZ1A/00042931/5), 1733 (RZ1A/00032917/8), 1734 (RZ1A/00042786/3), 1736 (RZ1A/00061596/3), 1737 (RZ1A/00059428/8), 1738/1 (RZ1A/00021558/3), 1738/2 (-), 1739 (-), 1740 (-), 1756 (RZ1A/00036191/0), 1757 (RZ1A/00014500/0), 1759 (RZ1A/00006881/2), 1760 (RZ1A/00057106/1), 1761 (RZ1A/00057106/1), 1762 (RZ1A/00042266/2), 1763 (RZ1A/00037006/4), 1730 (RZ1A/00005823/4), 1758 (RZ1A/00051681/3), 1764/1 (RZ1A/00020912/6), 1764/2 (RZ1A/00028091/0)

jednostka ewidencyjna 181004_2 Łańcut, obręb ewidencyjny 0005 Kosina
1229 (RZ1A/00014849/8), 1260 (RZ1A/00059718/8), 1266 (-), 147 (RZ1A/00043745/1), 148 (RZ1A/00033723/8), 149 (RZ1A/00069130/5), 153 (RZ1A/00041960/0), 154 (RZ1A/00037367/2), 155 (RZ1A/00033355/7), 166 (RZ1A/00021937/4), 168 (RZ1A/00021937/4), 169/1 (RZ1A/00042210/5), 169/2 (RZ1A/00045877/9), 170/1 (RZ1A/00019372/8), 171 (RZ1A/00075945/6), 173 (RZ1A/00037367/2), 196 (RZ1A/00076655/3), 197/2 (RZ1A/00031548/3), 198 (RZ1A/00045877/9), 209 (RZ1A/00017251/0), 210 (RZ1A/00076167/5), 211 (RZ1A/00076655/3), 213 (RZ1A/00021937/4), 215 (RZ1A/00024317/3), 2243 (RZ1A/00010978/3), 2247/1 (RZ1A/00045477/5), 2247/2 (RZ1A/00045477/5), 2248/2 (RZ1A/00055868/6), 2249/1 (RZ1A/00011739/3), 2253 (RZ1A/00032885/4), 2254 (RZ1A/00027906/0), 2255/2 (RZ1A/00047010/8), 258 (RZ1A/00071883/5), 260 (RZ1A/00047436/0), 261 (RZ1A/00055011/4), 262 (RZ1A/00038809/0), 264/1 (-), 293/2 (RZ1A/00025397/4), 304 (RZ1A/00020813/2), 305 (RZ1A/00048978/8), 306 (RZ1A/00024551/5), 312 (RZ1A/00058311/8),

313 (RZ1A/00021937/4), 314 (RZ1A/00033818/1), 337 (RZ1A/00043377/0), 339 (RZ1A/00070765/5), 341 (-), 342 (RZ1A/00054362/2), 343 (RZ1A/00000786/7), 344 (RZ1A/00066437/6), 395 (RZ1A/00066720/7), 396 (RZ1A/00012619/3), 399 (-), 400 (-), 401 (RZ1A/00060791/3), 402/2 (RZ1A/00054719/0), 403 (RZ1A/00031071/8), 419 (RZ1A/00041810/4), 420 (RZ1A/00017251/0), 421 (-), 4265 (RZ1A/00064298/5), 4266 (RZ1A/00013725/6), 4267 (RZ1A/00046189/6), 4268 (-), 4279 (-), 4280 (-), 4281 (-), 4282 (RZ1A/00058973/6), 471 (RZ1A/00037367/2), 478/1 (RZ1A/00016075/5), 478/2 (RZ1A/00054362/2), 479 (RZ1A/00056772/3), 509/2 (RZ1A/00029760/8), 512 (RZ1A/00060079/6), 513 (RZ1A/00045477/5), 514 (RZ1A/00057472/7), 515 (RZ1A/00035790/2), 516 (RZ1A/00060079/6), 517 (RZ1A/00036786/8), 518 (RZ1A/00026786/5), 519 (RZ1A/00047184/8), 524 (RZ1A/00014005/0), 527 (RZ1A/00037367/2), 534 (RZ1A/00055632/3), 535 (RZ1A/00073592/2), 536 (RZ1A/00064771/5), 537/1 (RZ1A/00045011/1), 537/2 (RZ1A/00026786/5), 537/3 (RZ1A/00045011/1), 538 (RZ1A/00047184/8), 567 (RZ1A/00060014/3), 574 (RZ1A/00054948/4), 575 (RZ1A/00055632/3), 576 (RZ1A/00054948/4), 582 (-), 583 (RZ1A/00027340/4), 584 (RZ1A/00063269/6), 610 (RZ1A/00020289/9), 612/1 (RZ1A/00026909/4), 612/2 (RZ1A/00026023/9), 614 (-), 615 (RZ1A/00039728/5), 617 (RZ1A/00039860/2), 626 (RZ1A/00057791/9), 670 (-), 671 (RZ1A/00034210/6), 673/1 (RZ1A/00039530/0), 673/2 (RZ1A/00074794/5), 673/3 (RZ1A/00074794/5), 673/4 (RZ1A/00064505/0), 676 (RZ1A/00044394/2), 677 (RZ1A/00044394/2), 678 (RZ1A/00003124/0), 682 (RZ1A/00028172/2), 683 (RZ1A/00044392/8), 689/1 (RZ1A/00063269/6), 689/2 (RZ1A/0003038/0), 709 (-), 719 (RZ1A/00068879/0), 84 (RZ1A/00063922/2), 85 (RZ1A/00069538/5), 91 (RZ1A/00065635/7), 92 (RZ1A/00026355/5), 1000 (RZ1A/00034016/6), 1001 (RZ1A/00043619/9), 1002 (RZ1A/00069052/4), 1011 (RZ1A/0006016/1), 1028 (RZ1A/00047243/0), 1029 (RZ1A/00025155/6), 1037 (-), 1038 (-), 104/1 (RZ1A/00006802/8), 105 (RZ1A/00065051/9), 1053 (RZ1A/00005658/6), 1054 (RZ1A/00038338/7), 1064 (RZ1A/00060367/2), 1065 (RZ1A/00006562/3), 1073/2 (-), 1085 (RZ1A/00047873/5), 1086 (RZ1A/00028281/9), 1109 (RZ1A/00060367/2), 1110/1 (RZ1A/00020289/9), 1111 (RZ1A/00063922/2), 1112 (RZ1A/00063922/2), 1126/1 (RZ1A/00022896/1), 1126/2 (RZ1A/00011739/3), 1145 (RZ1A/00008859/6), 1147 (-), 1176 (RZ1A/00043968/0), 1178 (RZ1A/00063318/5), 1216 (RZ1A/00037839/2), 336 (RZ1A/00023912/7), 1073/1 (RZ1A/00023912/7), 338 (RZ1A/00023912/7), 1191 (RZ1A/00004442/2), 672 (RZ1A/00031954/2), 103 (RZ1A/00038483/8), 96 (RZ1A/00030672/4), 1146 (RZ1A/00043968/0), 1148 (RZ1A/00043968/0), 2248/1 (RZ1A/00052398/9), 418 (RZ1A/00052518/7), 197/1 (RZ1A/00070976/7), 994 (RZ1A/00049517/6), 616 (RZ1A/00030250/0), 1226/1 (RZ1A/00065576/5), 167 (RZ1A/00048977/1), 1127 (RZ1A/00044064/0), 1190 (RZ1A/00044064/0), 303 (RZ1A/00053620/2), 2252/2 (RZ1A/00055867/9), 214/3 (RZ1A/00070279/1), 335 (-), 1252 (RZ1A/00021128/0), 2249/2 (RZ1A/00011740/3),

jednostka ewidencyjna 181004_2 Łańcut, obręb ewidencyjny 0003 Gluchów
1195/2 (RZ1A/00034419/1), 1196 (RZ1A/00037366/5), 1466/2 (RZ1A/00041054/6), 1477 (RZ1A/00047075/1), 936 (RZ1A/00060001/9), 954 (-), 955 (RZ1A/00037366/5), 956 (RZ1A/00037366/5), 961 (RZ1A/00048084/4), 976 (RZ1A/00067442/1), 908/9 (RZ1A/00061741/5), 1466/6 (RZ1A/00030303/7), 1466/7 (RZ1A/00030303/7), 1466/8 (RZ1A/00030303/7);

- w nawiasie () podano numer księgi wieczystej

Z aktami sprawy strony niniejszego postępowania mogą zapoznać się w siedzibie Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie Delegatura w Krośnie, 38-400 Krosno ul. Bieszcz

(RZ1E/00025997/4), 5267 (RZ1E/00041495/3), 5268
 (RZ1E/00033021/1), 5432 (RZ1E/00045581/1), 5433
 (RZ1E/00043584/8), 5434 (RZ1E/00037164/3), 5435
 (RZ1E/00020799/1), 5436 (RZ1E/00058888/7), 5437
 (RZ1E/00058975/4), 5438 (RZ1E/00025454/6), 5519/1
 (RZ1E/00029122/8), 5776 (RZ1E/00041495/3), 5777 (-), 5779/1
 (RZ1E/00036425/4), 5781 (RZ1E/00024639/0), 5785 (-), 5789 (-),
 5793 (RZ1E/00059405/5), 5799 (RZ1E/00024391/9), 5800
 (RZ1E/00048740/5), 5805 (-), 5806 (RZ1E/00052643/6), 5807
 (RZ1E/00041495/3), 5808 (RZ1E/00060971/3), 5811
 (RZ1E/00018871/3), 5812 (RZ1E/00015339/1), 5813
 (RZ1E/00015339/1), 5816 (-), 5817 (RZ1E/00008052/3), 5819
 (RZ1E/00041495/3), 5820 (-), 5821 (RZ1E/00059559/9), 5822
 (RZ1E/00049450/2), 5823 (RZ1E/00027985/1), 5824
 (RZ1E/00041495/3), 5825 (RZ1E/00048943/8), 5826
 (RZ1E/00058888/7), 5827 (RZ1E/00027433/7), 5828
 (RZ1E/00053846/6), 5829 (RZ1E/00031720/7), 5831
 (RZ1E/00041495/3), 5832 (-), 5833 (RZ1E/00020763/0), 5834/1
 (RZ1E/00019920/9), 5835 (RZ1E/00011507/2), 5836 (-), 5837
 (RZ1E/00020668/4), 5838 (-), 5839 (RZ1E/00020668/4), 5840 (-),
 7533 (RZ1E/00030837/3), 7535 (RZ1E/00020011/4), 7536 (-), 7537
 (RZ1E/00042708/7), 7538 (RZ1E/00026917/7), 7540
 (RZ1E/00050639/1), 7542 (RZ1E/00021376/7), 7543 (-), 7544
 (RZ1E/00047165/3), 7545 (RZ1E/00049957/6), 7546
 (RZ1E/00051002/4), 7547 (RZ1E/00047137/8), 7548 (-), 7549 (-),
 7550 (RZ1E/00029890/2), 7638/1 (RZ1E/00029421/4), 7638/2
 (RZ1E/00029421/4), 7639/1 (RZ1E/00058576/7), 7639/2
 (RZ1E/00026890/1), 7640 (RZ1E/00038048/1), 7641 (-), 7642
 (RZ1E/00059995/7), 7645 (-), 7646 (RZ1E/00049239/7), 7647/1
 (RZ1E/00036843/0), 7647/2 (RZ1E/00060056/3), 7649
 (RZ1E/00066771/3), 7650 (RZ1E/00058976/1), 7651
 (RZ1E/00069643/8), 7652 (RZ1E/00069135/4), 7660
 (RZ1E/00036485/2), 7661 (RZ1E/00025933/8), 7662
 (RZ1E/00035601/5), 7663 (RZ1E/00051026/8), 7664 (-), 7665
 (RZ1E/00037555/1), 7666 (RZ1E/00051309/6), 7667
 (RZ1E/00036553/0), 7668 (RZ1E/00064579/3), 7669
 (RZ1E/00039491/8), 7670 (RZ1E/00019227/1), 7671
 (RZ1E/00068142/9), 7672 (RZ1E/00024012/9), 7673
 (RZ1E/00057586/3), 7674 (RZ1E/00048756/0), 7675
 (RZ1E/00065401/2), 7676 (RZ1E/00043584/8), 7677
 (RZ1E/00019098/7), 7679 (RZ1E/00049239/7), 7680
 (RZ1E/00019822/2), 7681 (RZ1E/00024342/1), 7682
 (RZ1E/00024641/7), 7683 (RZ1E/00052519/8), 7684
 (RZ1E/00052512/9), 7748 (RZ1E/00036485/2), 7750
 (RZ1E/00027494/2), 7777 (RZ1E/00068360/3), 7778
 (RZ1E/00026312/6), 7779 (RZ1E/00024527/2), 7791 (-), 7792
 (RZ1E/00051002/4), 7793 (RZ1E/00068360/3), 7794
 (RZ1E/00061951/4), 7795 (RZ1E/00046931/7), 7796
 (RZ1E/00057260/2), 7798 (RZ1E/00026312/6), 7799
 (RZ1E/00025933/8), 7800 (RZ1E/00036485/2), 7802
 (RZ1E/00049684/1), 7803 (RZ1E/00061951/4), 7917
 (RZ1E/00068360/3), 7918 (RZ1E/00046931/7), 7919
 (RZ1E/00045552/9), 7920 (RZ1E/00039491/8), 7922
 (RZ1E/00066507/2), 7923 (RZ1E/00027494/2), 8322
 (RZ1E/00047137/8), 8323 (-), 8324 (RZ1E/00047137/8), 8325
 (RZ1E/00065401/2), 8326 (RZ1E/00049957/6), 8335/1 (-), 8336
 (RZ1E/00020011/4), 8524 (RZ1E/00060832/7), 8573
 (RZ1E/00063347/1), 8574 (-), 8576 (RZ1E/00036031/5), 8577
 (RZ1E/00036465/6), 8578 (RZ1E/00024472/1), 8579
 (RZ1E/00035484/8), 8582 (RZ1E/00056077/5), 8583 (-), 8584
 (RZ1E/00041495/3), 8585 (-), 8586 (-), 8587 (RZ1E/00054111/2),
 8589 (RZ1E/00024631/4), 8592 (RZ1E/00055072/3), 8593
 (RZ1E/00046690/5), 8594 (RZ1E/00035270/5), 8599 (-), 8600
 (RZ1E/00027985/1), 8601 (RZ1E/00048825/5), 8602
 (RZ1E/00023860/1), 8603 (-), 8605 (RZ1E/00062023/7), 8606 (-),
 8607 (RZ1E/00065678/4), 8608 (-), 8609 (RZ1E/00024972/6), 8610
 (RZ1E/00065517/8), 8611 (RZ1E/00051220/8), 8612
 (RZ1E/00065517/8), 8613 (RZ1E/00051876/1), 8614
 (RZ1E/00067775/8), 8615 (RZ1E/00024012/9), 8617
 (RZ1E/00041495/3), 8619 (-), 8620 (RZ1E/00052354/3), 8622 (-),
 8623 (RZ1E/00019318/6), 8624 (RZ1E/00006410/7), 8625
 (RZ1E/00062022/0), 8627 (RZ1E/00013512/4), 8654/2
 (RZ1E/00011507/2), 8655/2 (RZ1E/00058037/7), 8656/2
 (RZ1E/00058037/7), 8657/2 (RZ1E/00037231/4), 8658/1
 (RZ1E/00053215/4), 8658/2 (RZ1E/00024474/5), 8659/1
 (RZ1E/00049107/3), 8659/2 (RZ1E/00036031/5), 8661
 (RZ1E/00036031/5), 8662 (RZ1E/00033522/3), 8925
 (RZ1E/00037658/3), 8931 (RZ1E/00049107/3), 8932
 (RZ1E/00053215/4), 8935 (-), 8936 (RZ1E/00046578/4), 8937
 (RZ1E/00046578/4), 8939 (RZ1E/00035754/2), 8940
 (RZ1E/00036469/4), 8941 (RZ1E/00021354/7), 8942
 (RZ1E/00024117/5), 8943 (RZ1E/00053758/2), 9005
 (RZ1E/00055071/6), 9006 (RZ1E/00046126/1), 9007 (-), 9008
 (RZ1E/00052524/6), 9009 (-), 9073 (RZ1E/00053214/7), 9074
 (RZ1E/00055837/4), 9075 (RZ1E/00046126/1), 9077 (-), 9078
 (RZ1E/00055837/4), 9079 (RZ1E/00062375/9), 9080
 (RZ1E/00055071/6), 9081 (RZ1E/00033522/3), 9082
 (RZ1E/00024631/4), 9083 (-), 9084 (RZ1E/00044001/5), 9086
 (RZ1E/00036843/0), 9088 (RZ1E/00029216/4), 9089 (-), 9090
 (RZ1E/00046268/8), 9091 (-), 9092 (-), 9093 (RZ1E/00058037/7),
 9094 (RZ1E/00060082/4), 13823 (RZ1E/00065777/8), 13824
 (RZ1E/00065777/8), 13825 (RZ1E/00052462/3), 13826
 (RZ1E/00054207/2), 13827 (RZ1E/00054207/2), 13828 (-), 13829
 (RZ1E/00059530/0), 13881 (RZ1E/00027986/8), 13883 (-), 13887
 (RZ1E/00033907/6), 13888 (RZ1E/00036646/9), 13889

(RZ1E/00021214/4), 13890 (RZ1E/00027983/7), 13891 (-), 13892
 (RZ1E/00056082/3), 13895 (RZ1E/00049972/7), 13896
 (RZ1E/00061563/7), 13897 (RZ1E/00050041/2), 13898
 (RZ1E/00019603/1), 13899 (RZ1E/00034718/1), 13900
 (RZ1E/00032900/0), 13901 (RZ1E/00038911/2), 13902
 (RZ1E/00045556/7), 13903 (RZ1E/00026580/5), 13904
 (RZ1E/00024526/5), 14025 (-), 14026 (RZ1E/00024972/6), 14027
 (RZ1E/00062320/9), 14028 (RZ1E/00022310/4), 14054
 (RZ1E/00062429/3), 14055 (RZ1E/00022310/4), 14056
 (RZ1E/00065518/5), 14057 (-), 14058 (RZ1E/00061798/3), 14059
 (RZ1E/00036293/9), 5660 (RZ1E/00054599/6), 1630
 (RZ1E/00054599/6), 8944/2 (RZ1E/00046369/6), 5259/2
 (RZ1E/00056115/4), 5229 (RZ1E/00019267/3), 8572
 (RZ1E/00030278/6), 13893 (RZ1E/00030278/6), 5214
 (RZ1E/00047370/3), 5518 (RZ1E/00047370/3), 5792
 (RZ1E/00047370/3), 13886 (RZ1E/00047426/1), 8621
 (RZ1E/00067201/4), 5778 (RZ1E/00058080/3), 7644
 (RZ1E/00059983/0), 8929 (RZ1E/00062348/1), 8597
 (RZ1E/00060573/3), 4897 (RZ1E/00047889/4), 7602
 (RZ1E/00047889/4), 7653 (RZ1E/00047889/4), 7659
 (RZ1E/00047889/4), 7678/1 (RZ1E/00047889/4), 7678/2
 (RZ1E/00047889/4), 7755 (RZ1E/00047889/4), 7797
 (RZ1E/00047889/4), 7801 (RZ1E/00047889/4), 7883
 (RZ1E/00047889/4), 7932 (RZ1E/00047889/4), 8650
 (RZ1E/00047889/4), 13833 (RZ1E/00047889/4), 13885
 (RZ1E/00047889/4), 13923 (RZ1E/00047889/4), 14005
 (RZ1E/00047889/4), 14060 (RZ1E/00047889/4), 4073
 (RZ1E/00047889/4), 5319 (RZ1E/00047889/4), 5852
 (RZ1E/00047889/4), 7734 (RZ1E/00047889/4), 8580
 (RZ1E/00047889/4), 8628 (RZ1E/00047889/4), 9095
 (RZ1E/00047862/9), 13832 (RZ1E/00047861/2), 7648
 (RZ1E/00029403/2), 9087 (RZ1E/00061927/7), 13830
 (RZ1E/00021214/4), 7534 (RZ1E/00026923/2), 8660
 (RZ1E/00047889/4), 8341 (RZ1E/00047889/4), 9076
 (RZ1E/00048036/7), 5266 (RZ1E/00048110/0), 5788
 (RZ1E/00028116/6), 8626 (RZ1E/00048202/2), 5191
 (RZ1E/00048203/9), 13894 (RZ1E/00048176/0), 8595
 (RZ1E/00052193/6), 8604 (RZ1E/00024643/1), 7658
 (RZ1E/00058824/1), 13884 (RZ1E/00056841/2), 7643
 (RZ1E/00038436/8), 8653/2 (RZ1E/00050000/3), 8339/2
 (RZ1E/00026923/2), 8340/2 (RZ1E/00030837/3), 5775/1
 (RZ1E/00055719/1),

jednostka ewidencyjna 180805_5 Nowa Sarzyna, obręb ewidencyjny
 0003 Sarzyna

3129 (RZ1E/00060532/4), 3146 (RZ1E/00037910/8),
 3113 (RZ1E/00057226/2), 3114/1 (RZ1E/00026016/1),
 3114/2 (RZ1E/00024647/9), 5091 (RZ1E/00051907/8),
 5097 (RZ1E/00051907/8), 5098 (RZ1E/00051907/8), 5108
 (RZ1E/00051907/8), 5117 (RZ1E/00051907/8), 5118
 (RZ1E/00051907/8), 5104 (RZ1E/00051907/8), 5127
 (RZ1E/00051907/8), 5131 (RZ1E/00051907/8), 5133
 (RZ1E/00051907/8), 5090 (RZ1E/00051907/8), 5107
 (RZ1E/00051907/8),

jednostka ewidencyjna 180805_5 Nowa Sarzyna, obręb ewidencyjny
 0006 Łętowina

1434 (RZ1E/00045192/7), 1432 (RZ1E/00025768/0), 1429 (-),
 1441 (-), 1442 (RZ1E/00030374/9), 1430 (RZ1E/00057868/4),
 1438 (-), 125 (-), 41 (-), 44 (-), 48 (-), 2 (RZ1E/00042474/7),
 124 (RZ1E/00042474/7), 1283 (RZ1E/00042474/7), 1437
 (-), 42 (RZ1E/00037219/4), 45 (RZ1E/00037220/4), 46
 (RZ1E/00037824/8), 47 (RZ1E/00028094/5), 49 (RZ1E/00028094/5),
 40 (RZ1E/00030499/1), 43 (RZ1E/00034779/6), 4661
 (RZ1E/00062163/0), 50 (RZ1E/00011008/4), 1433
 (RZ1E/00045191/0), 1435 (RZ1E/00045630/0), 1436
 (RZ1E/00045630/0), 4662/2 (RZ1E/00019354/0), 4662/1
 (RZ1E/00046534/4), 4664/2 (RZ1E/00020976/6), 4664/1
 (RZ1E/00047011/9), 4687 (RZ1E/00043837/7), 4691
 (RZ1E/00043837/7), 4675 (RZ1E/00043837/7), 4683
 (RZ1E/00043837/7), 4688 (RZ1E/00043837/7), 4676
 (RZ1E/00043837/7), 4682 (RZ1E/00043837/7), 4658/1
 (RZ1E/00062503/6), 4681/4 (RZ1E/00043837/7),

• województwo podkarpackie, powiat łańcucki

jednostka ewidencyjna 181002_2 Białobrzegi, obręb ewidencyjny
 0001 Białobrzegi

2098/2 (-), 2098/3 (-), 2099 (-), 2100 (RZ1A/00050348/0),
 2102 (RZ1A/00008028/2), 2103 (RZ1A/00008028/2), 2104
 (RZ1A/00012097/7), 2105 (-), 2106 (RZ1A/00012097/7),
 2107 (RZ1A/00048572/2), 2108 (-), 2127 (-), 2128 (-), 2129
 (RZ1A/00019663/5), 2130 (-), 2131 (RZ1A/00048572/2),
 2134 (RZ1A/00020768/1), 2135 (RZ1A/00041361/1), 2136
 (RZ1A/00038168/4), 2137 (RZ1A/00026568/1), 2138 (-), 2139
 (-), 2140 (-), 2142 (RZ1A/00061436/4), 2143 (RZ1A/00019664/2),
 2144/1 (RZ1A/00041889/8), 2146 (RZ1A/00033611/0),
 2148 (RZ1A/00007009/6), 2149 (RZ1A/00055993/1), 2161
 (RZ1A/00027875/3), 2162 (RZ1A/00008028/2), 2163 (-),
 2164/1 (-), 2164/2 (-), 2165 (-), 2166 (RZ1A/00042939/1),
 2185 (RZ1A/00026568/1), 2187 (RZ1A/00043136/9), 2190/2
 (RZ1A/00048329/4), 2194 (-), 2195 (RZ1A/00004042/8), 2196
 (RZ1A/00048658/9), 2200/1 (RZ1A/00018126/2), 2203 (-),
 2204 (RZ1A/00044390/4), 2205 (RZ1A/00041514/9), 2206
 (RZ1A/00019557/9), 2211 (RZ1A/00028266/8), 2220/1 (-), 2220/3
 (RZ1A/00014597/6), 2221 (-), 2222 (-), 2223 (RZ1A/00030193/2),
 2277 (-), 2289 (RZ1A/00077090/1), 2290/2 (RZ1A/00026385/4),
 2293 (RZ1A/00048597/3), 2294 (RZ1A/00043422/1), 2297

(RZ1A/00058131/2), 2306/1 (RZ1A/00040899/4), 2320
 (RZ1A/00067094/6), 2321 (RZ1A/00067025/2), 2322 (-), 2323
 (RZ1A/00075400/4), 2333 (-), 2334 (RZ1A/00061460/1), 2335
 (RZ1A/00065532/5), 2336 (RZ1A/00026939/3), 2337 (-), 2338/1
 (RZ1A/00010148/6), 2338/2 (-), 2338/3 (RZ1A/00024330/0),
 2339 (RZ1A/00025437/7), 2340/1 (RZ1A/00043891/9), 2340/2
 (-), 2341 (-), 2345 (-), 2346 (-), 2347 (RZ1A/00055219/2), 2348
 (RZ1A/00063711/0), 2350/1 (RZ1A/00060975/7), 2351 (-), 2355
 (-), 2358 (RZ1A/00073932/8), 2359 (-), 2360 (RZ1A/00064964/5),
 2815/3 (RZ1A/00050807/6), 2817 (RZ1A/00038566/4), 2819
 (-), 2820 (RZ1A/00021452/0), 2821 (RZ1A/00009860/3),
 2822 (RZ1A/00061460/1), 2823 (RZ1A/00061997/4), 2824
 (RZ1A/00026939/3), 2825 (-), 2830/1 (-), 2831 (-), 2878
 (RZ1A/00055056/1), 367 (-), 380 (RZ1A/00025872/8), 381
 (RZ1A/00019672/1), 383 (-), 384/1 (RZ1A/00055056/1), 390
 (RZ1A/00062628/4), 391 (-), 392 (RZ1A/00041413/1), 396
 (RZ1A/00054919/2), 400 (RZ1A/00028099/6), 412 (-), 426 (-),
 445/2 (-), 467/1 (RZ1A/00067841/8), 467/2 (RZ1A/00028099/6),
 470 (RZ1A/00023554/9), 471 (RZ1A/00025716/7), 472
 (RZ1A/00061532/7), 473/1 (RZ1A/00025716/7), 473/2
 (RZ1A/00025716/7), 474 (-), 475 (RZ1A/00054919/2), 477
 (RZ1A/00054919/2), 48 (-), 49 (RZ1A/00018177/4), 60 (-),
 66/2 (RZ1A/00037806/2), 67 (RZ1A/00054192/9), 68 (-), 70
 (RZ1A/00025097/1), 825 (-), 835 (-), 838/2 (RZ1A/00012791/2),
 842/3 (RZ1A/00048315/3), 842/6 (RZ1A/00048315/3), 845
 (RZ1A/00064855/8), 847/1 (RZ1A/00066631/6), 847/2
 (-), 847/3 (RZ1A/00064750/2), 851 (RZ1A/00008240/4),
 853 (RZ1A/00067173/4), 860 (RZ1A/00007722/0),
 861 (RZ1A/00007722/0), 863 (RZ1A/00058069/6), 16
 (RZ1A/00028458/1), 1654 (RZ1A/00057124/3), 17 (-), 2361
 (RZ1A/00051434/7), 469 (-), 397 (-), 389/2 (RZ1A/00066425/9),
 2153 (RZ1A/00051448/8), 379 (RZ1A/00022794/6), 385
 (RZ1A/00022794/6), 2189 (RZ1A/00025152/5), 2151/1
 (RZ1A/00051695/4), 2144/3 (RZ1A/00041170/5), 2356
 (RZ1A/00051993/3), 2147 (RZ1A/00052776/3), 386
 (RZ1A/00052869/2), 384/2 (-), 2343 (RZ1A/00014359/6),
 2349/3 (RZ1A/00053172/6), 2349/4 (RZ1A/00053172/6),
 2170/25 (RZ1A/00036770/3), 1139/2 (RZ1A/00048993/9),
 1324/2 (RZ1A/00024428/4), 1321/2 (RZ1A/00046856/3),
 1325/2 (RZ1A/00021607/2), 1320/3 (RZ1A/00041524/2),
 1138/6 (RZ1A/00043075/3), 1322/2 (RZ1A/00020862/0),
 1138/4 (RZ1A/00043073/9), 1348/2 (-), 859/6 (-), 2158/2 (-),
 2141/2 (RZ1A/00060412/3), 2181/2 (RZ1A/00019664/2),
 2318/3 (RZ1A/00067126/0), 2318/4 (RZ1A/00067126/0),
 2219/4 (RZ1A/00028266/8), 2219/5 (RZ1A/00019667/3), 2133/5
 (-), 2401/7 (RZ1A/00011632/3), 389/3 (RZ1A/00073483/5),
 2098/4 (-), 2401/9 (RZ1A/00068132/2), 2133/7 (-), 2133/8
 (-), 2288/6 (RZ1A/00016229/0), 2156/4 (RZ1A/00071492/7),
 2344/3 (RZ1A/00053023/7), 2890/1 (RZ1A/00066149/0),
 2890/5 (

(RZ1A/00053747/8), 2949 (RZ1A/00044293/4), 2950/1 (RZ1A/00036170/0), 2954 (RZ1A/00049527/9), 2962 (-), 2968 (RZ1A/00040644/2), 2980 (RZ1A/00031277/2), 2998 (RZ1A/00021802/9), 2999 (RZ1A/00022093/2), 30 (RZ1A/00024898/9), 3002 (RZ1A/00032514/3), 3005 (-), 3010 (RZ1A/00040390/6), 3017/1 (RZ1A/00032290/6), 3022 (-), 3028 (RZ1A/00049063/8), 3037 (RZ1A/00068550/8), 3043 (RZ1A/00071309/8), 3052 (RZ1A/00058318/7), 3053 (RZ1A/00048881/1), 3060 (-), 3067 (-), 3077 (RZ1A/00028494/5), 3090 (RZ1A/00035009/1), 3093 (RZ1A/00049889/4), 3094 (RZ1A/00049888/7), 3095 (RZ1A/00049889/4), 3096 (-), 3097 (-), 3105 (RZ1A/00035009/1), 3107 (RZ1A/00035009/1), 3111 (RZ1A/00029538/3), 3112 (RZ1A/00005028/1), 3131 (RZ1A/00027465/6), 3133/3 (-), 3153 (-), 3155/3 (RZ1A/00055898/5), 3167 (RZ1A/00018768/4), 3168 (RZ1A/00048982/9), 3178/6 (RZ1A/00023085/0), 3190/1 (-), 3195 (RZ1A/00063964/8), 3196 (RZ1A/00071162/5), 3338 (RZ1A/00005322/2), 3350/2 (RZ1A/00011353/3), 3351/2 (RZ1A/00018768/4), 3359/2 (RZ1A/00057811/6), 3375/1 (RZ1A/00015430/5), 3381 (-), 3391/2 (-), 3391/6 (RZ1A/00026562/9), 3395 (RZ1A/00025159/4), 3401/3 (RZ1A/00018768/4), 3401/4 (RZ1A/00035864/2), 3414 (RZ1A/00018768/4), 3415 (RZ1A/00076305/5), 3421 (RZ1A/00027465/6), 3422 (-), 3424 (RZ1A/00042514/6), 3425 (RZ1A/00018847/2), 3447/5 (RZ1A/00002437/0), 3448/1 (RZ1A/00020153/7), 3450 (-), 3453/6 (RZ1A/00073233/8), 3492/1 (RZ1A/00073233/8), 3495 (-), 3511/1 (RZ1A/00073233/8), 3515/1 (RZ1A/00073233/8), 3521/2 (RZ1A/00058739/4), 3529/1 (-), 3533/1 (RZ1A/00070121/9), 3560/1 (RZ1A/00025952/3), 3589 (RZ1A/00043649/8), 3591/1 (RZ1A/00064080/4), 3594 (-), 3596 (RZ1A/00022446/2), 3600/2 (-), 3602/4 (RZ1A/00054452/0), 3605/2 (RZ1A/00045746/2), 3609/1 (-), 3618/5 (RZ1A/00022016/9), 3622 (RZ1A/00033985/2), 3638/3 (RZ1A/00040293/6), 3638/4 (RZ1A/00039622/2), 3640 (RZ1A/00039622/2), 3643 (RZ1A/00032356/7), 3650/2 (-), 3665/1 (RZ1A/00025519/6), 3666/8 (RZ1A/00026475/2), 3690/1 (-), 3708/2 (-), 3709/2 (RZ1A/00002144/9), 3851 (RZ1A/00005322/2), 3951 (RZ1A/00050827/2), 3953 (RZ1A/00033375/3), 3954 (RZ1A/00025542/6), 3955 (RZ1A/00013803/7), 3957/1 (RZ1A/00025816/8), 3958 (-), 3967 (-), 3968 (RZ1A/00046250/5), 3969 (RZ1A/00059920/7), 3970 (-), 3973 (RZ1A/00027465/6), 3974 (RZ1A/00027465/6), 3977 (RZ1A/00056274/2), 3978/1 (RZ1A/00025816/8), 3985 (RZ1A/00044333/7), 40 (RZ1A/00044601/7), 4142/3 (-), 4194 (RZ1A/00020472/9), 4197 (RZ1A/00041620/5), 4368/1 (-), 4892 (-), 49 (RZ1A/00037928/3), 4903/1 (RZ1A/00045860/7), 4904 (RZ1A/00062896/3), 4905 (RZ1A/00001765/1), 4937/1 (-), 4940/1 (-), 4947/3 (RZ1A/00057208/6), 4952/5 (RZ1A/00021608/9), 4958/1 (RZ1A/00073603/3), 4963/1 (RZ1A/00028629/1), 4974 (-), 4979 (-), 4987/1 (RZ1A/00021267/6), 4990/2 (RZ1A/00021132/1), 4992/1 (RZ1A/00024447/3), 4993 (RZ1A/00028060/4), 5007/1 (RZ1A/00054033/7), 5008/1 (RZ1A/00054033/7), 5011 (-), 5014/4 (RZ1A/00042527/0), 5015/4 (RZ1A/00049703/7), 5016/3 (RZ1A/00049702/0), 5041 (RZ1A/00020226/0), 5042/3 (RZ1A/00004154/6), 5044 (RZ1A/00048345/2), 5047/2 (RZ1A/00027393/0), 5048 (-), 5050 (RZ1A/00061994/3), 5052/1 (RZ1A/00062817/6), 5053/1 (RZ1A/00034518/5), 5054 (-), 5056 (-), 5076 (RZ1A/00008492/5), 5077 (RZ1A/00032768/8), 5080 (-), 5082/2 (RZ1A/00026376/8), 5087 (RZ1A/00026376/8), 5089/1 (RZ1A/00049702/0), 5114/2 (RZ1A/00061919/4), 5115 (RZ1A/00029727/5), 5117 (RZ1A/00038421/6), 5118 (-), 5119 (-), 5135/2 (-), 5138 (-), 5141/2 (RZ1A/00034395/6), 5154 (RZ1A/00041268/9), 5155 (RZ1A/00072386/8), 5156 (RZ1A/00031456/1), 5157 (RZ1A/00022644/0), 5158 (-), 5159 (RZ1A/00037247/5), 5160/3 (-), 5171/3 (-), 5171/4 (RZ1A/00019394/8), 5172/3 (RZ1A/00022644/0), 5174 (RZ1A/00055952/2), 5178 (-), 5179/2 (-), 5185 (-), 5197/1 (-), 5198 (-), 5209 (RZ1A/00023443/8), 5210 (-), 5212 (RZ1A/00058761/7), 5213 (RZ1A/00058761/7), 5227/2 (RZ1A/00022316/2), 5244/2 (RZ1A/00035886/2), 5247/2 (RZ1A/00048816/5), 5248 (-), 5270/2 (RZ1A/00026201/1), 5271/4 (RZ1A/00055782/9), 5274 (-), 5275/1 (RZ1A/00038421/6), 5280 (-), 5283 (RZ1A/00039031/2), 5295 (RZ1A/00020809/1), 5297/1 (RZ1A/00020809/1), 5308 (RZ1A/00067585/5), 5314 (RZ1A/00057048/6), 5326 (-), 5332 (RZ1A/00037967/8), 5333 (RZ1A/00029219/1), 5362 (-), 5364 (RZ1A/00071043/5), 5370 (-), 5371 (-), 5394/4 (RZ1A/00072520/0), 5395/6 (RZ1A/00072520/0), 5396/4 (RZ1A/00072400/3), 5397/1 (RZ1A/00063642/5), 5398 (-), 5399 (RZ1A/00046216/5), 5403 (-), 5427 (RZ1A/00068626/2), 5428 (RZ1A/00050568/8), 5431 (RZ1A/00022655/0), 5432 (RZ1A/00030369/7), 5436/1 (-), 5443/3 (RZ1A/00062348/7), 5443/4 (RZ1A/00035982/5), 5444 (-), 5465/1 (-), 5466 (RZ1A/00001960/8), 5468 (RZ1A/00008361/8), 5469/2 (RZ1A/00035781/6), 5470 (RZ1A/00036069/6), 5472/1 (RZ1A/00037967/8), 5473 (RZ1A/00061662/7), 5476 (RZ1A/00034953/6), 5539/1 (-), 5540 (RZ1A/00071087/5), 5541 (RZ1A/00037967/8), 5544/2 (RZ1A/00027981/9), 5570 (RZ1A/00042807/7), 5572/1 (RZ1A/00035331/7), 5572/2 (-), 5573/2 (RZ1A/00076572/7), 5574/3 (RZ1A/00036069/6), 5575/4 (RZ1A/00032549/7), 5582 (RZ1A/00047611/1), 56 (RZ1A/00033474/7), 5622/1 (-), 5628/2 (RZ1A/00042956/6), 5629 (RZ1A/00060252/3), 5632 (-), 5633 (RZ1A/00048147/4), 5635/1 (-), 5638 (RZ1A/00006810/7), 5645 (RZ1A/00021267/6), 5646 (RZ1A/00044764/7), 5678 (-), 5679/2 (RZ1A/00036679/5), 5683/2 (RZ1A/00049591/8), 5684/2 (RZ1A/00035331/7), 5687 (RZ1A/00021326/8), 5692 (RZ1A/00001629/6), 5693 (-), 5694 (RZ1A/00030476/0), 5725 (-), 5729/1 (-), 5736 (RZ1A/00063611/9),

5737 (RZ1A/00005121/3), 5741 (-), 5742 (RZ1A/00057602/8), 5784 (-), 5790 (RZ1A/00038287/4), 5791 (RZ1A/00050213/5), 5792 (-), 5793 (RZ1A/00028844/4), 5798 (-), 5799/1 (RZ1A/00001570/7), 5803 (RZ1A/00071536/8), 5805/1 (RZ1A/00053396/2), 5806 (RZ1A/00007890/8), 5897/2 (RZ1A/00057914/8), 5898 (RZ1A/00027981/9), 5899 (RZ1A/00039030/5), 5900 (-), 5903 (RZ1A/00059808/6), 5904 (RZ1A/00056095/3), 5906 (RZ1A/00025255/7), 5907/3 (RZ1A/00053396/2), 5908 (RZ1A/00044031/0), 5909 (-), 5910/4 (RZ1A/00057914/8), 5911/2 (RZ1A/00053396/2), 5912/1 (RZ1A/00021048/5), 5913 (-), 5916 (RZ1A/00022626/8), 5918/2 (-), 5918/3 (RZ1A/00006850/9), 5936 (-), 5938 (-), 5941 (RZ1A/00030445/4), 64/1 (RZ1A/00021142/4), 64/2 (RZ1A/00021142/4), 68 (RZ1A/00021142/4), 71/1 (RZ1A/00057600/4), 72/2 (RZ1A/00018113/8), 74/2 (RZ1A/00044663/9), 5372 (RZ1A/00002257/4), 2722 (RZ1A/00032459/9), 2934 (RZ1A/00051482/8), 5467 (RZ1A/00031550/0), 5739 (RZ1A/00051573/3), 83/5 (RZ1A/00051684/4), 3659/2 (RZ1A/00033782/9), 2966 (RZ1A/00061331/8), 5804/2 (RZ1A/00021112/5), 3524/2 (RZ1A/00044317/9), 5311 (-), 5731/1 (RZ1A/00052133/4), 5045/3 (RZ1A/00023930/9), 87/2 (RZ1A/00012081/2), 2937/2 (RZ1A/00029538/3), 2942/5 (RZ1A/00063968/6), 2942/3 (RZ1A/00052463/6), 2937/1 (RZ1A/00052463/6), 2784 (RZ1A/00052511/8), 113/2 (RZ1A/00070966/4), 2817 (RZ1A/00052521/1), 5363/1 (RZ1A/00026789/6), 3375/3 (RZ1A/00016023/6), 4960/2 (RZ1A/00050033/9), 5252/2 (RZ1A/00059267/1), 2731 (RZ1A/00075551/7), 846 (RZ1A/00075551/7), 2760/2 (RZ1A/00028292/9), 2761/2 (RZ1A/00028292/9), 4893 (RZ1A/00021155/8), 4946/1 (RZ1A/00021155/8), 5367 (RZ1A/00064592/6), 2792 (RZ1A/00056281/4), 4888/1 (RZ1A/00022920/9), 3956 (RZ1A/00038303/3), 5442 (RZ1A/00048646/2), 4961/4 (RZ1A/00050033/9), 4952/3 (RZ1A/00073603/3), 8216/1 (RZ1A/00053396/2), 5639/2 (RZ1A/00032448/9), 5680/2 (RZ1A/00063997/8), 4985/1 (RZ1A/00009642/9), 5009/4 (RZ1A/00044283/1), 8292 (RZ1A/00035703/6), 4896/2 (RZ1A/00056384/6), 3671/6 (RZ1A/00045991/4), 3673/10 (RZ1A/00045991/4), 3676/4 (RZ1A/00045991/4), 5366/3 (RZ1A/00057713/9), 5640/2 (RZ1A/00038259/9), 5641/2 (RZ1A/00040725/4), 5122/2 (RZ1A/00059938/6), 5124/2 (RZ1A/00063361/0), 993/2 (RZ1A/00059479/0), 994/2 (RZ1A/00059479/0), 180/3 (RZ1A/00062022/6), 180/4 (RZ1A/00062023/3), 180/5 (RZ1A/00062024/0), 140/4 (RZ1A/00050547/5), 174/6 (RZ1A/00004260/2), 154/3 (RZ1A/00062517/3), 172/2 (RZ1A/00027749/1), 153/2 (RZ1A/00064231/8), 149/2 (RZ1A/00055138/0), 127/4 (RZ1A/00038328/4), 124/2 (RZ1A/00007070/4), 104/2 (RZ1A/00043890/2), 144/2 (RZ1A/00021428/3), 5445/2 (RZ1A/00035982/5), 3192/5 (RZ1A/00048331/1), 3192/6 (RZ1A/00064344/3), 3181/5 (RZ1A/00048331/1), 3181/6 (-), 5634/1 (RZ1A/00064665/9), 3420/2 (RZ1A/00076474/0), 5315/2 (RZ1A/00067083/6), 5575/6 (RZ1A/00043155/8), 3507/5 (RZ1A/00073233/8), 5226/7 (RZ1A/00067550/1), 5630/6 (RZ1A/00041122/4), 8506/12 (RZ1A/00071067/9), 4901/10 (RZ1A/00053255/2), 177/6 (RZ1A/00071748/7), 177/4 (RZ1A/00071749/4), 177/5 (RZ1A/00054312/7), 3489/2 (RZ1A/00073233/8), 3490/3 (RZ1A/00073233/8), 8505/3 (RZ1A/00048715/7), 8314/2 (RZ1A/00015752/8, RZ1A/00004923/8), 2780/3 (RZ1A/00030267/2), 2783/3 (RZ1A/00007640/1), 5330/5 (RZ1A/00042471/2), 2734/2 (RZ1A/00076880/9), 2737/3 (RZ1A/00041467/4), 5242/3 (RZ1A/00052911/2),

jednostka ewidencyjna 181007_2 Żółnia, obręb ewidencyjny 0101 Brzoza Stadnicka
1586/2 (-), 1731 (RZ1A/00028529/0), 1732 (RZ1A/00042931/5), 1733 (RZ1A/00032917/8), 1734 (RZ1A/00042786/3), 1736 (RZ1A/00061596/3), 1737 (RZ1A/00059428/8), 1738/1 (RZ1A/00021558/3), 1738/2 (-), 1739 (-), 1740 (-), 1756 (RZ1A/00036191/0), 1757 (RZ1A/00014500/0), 1759 (RZ1A/00006871/2), 1760 (RZ1A/00057106/1), 1761 (RZ1A/00057106/1), 1762 (RZ1A/00042266/2), 1763 (RZ1A/00037006/4), 1730 (RZ1A/00005823/4), 1758 (RZ1A/00051681/3), 1764/1 (RZ1A/00020912/6), 1764/2 (RZ1A/00028091/0)

jednostka ewidencyjna 181004_2 Łańcut, obręb ewidencyjny 0005 Kosina
1229 (RZ1A/00014849/8), 1260 (RZ1A/00059718/8), 1266 (-), 147 (RZ1A/00043745/1), 148 (RZ1A/00033723/8), 149 (RZ1A/00069130/5), 153 (RZ1A/00041960/0), 154 (RZ1A/000037367/2), 155 (RZ1A/00033355/7), 166 (RZ1A/00021937/4), 168 (RZ1A/00021937/4), 169/1 (RZ1A/00042210/5), 169/2 (RZ1A/00045877/9), 170/1 (RZ1A/00019372/8), 171 (RZ1A/00075945/6), 173 (RZ1A/00037367/2), 196 (RZ1A/00076655/3), 197/2 (RZ1A/00031548/3), 198 (RZ1A/00045877/9), 209 (RZ1A/00017251/0), 210 (RZ1A/00076167/5), 211 (RZ1A/00076655/3), 213 (RZ1A/00021937/4), 215 (RZ1A/00024317/3), 2243 (RZ1A/00010978/3), 2247/1 (RZ1A/00045477/5), 2247/2 (RZ1A/00045477/5), 2248/2 (RZ1A/00055868/6), 2249/1 (RZ1A/00011739/3), 2253 (RZ1A/00032885/4), 2254 (RZ1A/00027906/0), 2255/2 (RZ1A/00047010/8), 258 (RZ1A/00071883/5), 260 (RZ1A/00047436/0), 261 (RZ1A/00055011/4), 262 (RZ1A/00038809/0), 264/1 (-), 293/2 (RZ1A/00025397/4), 304 (RZ1A/00020813/2), 305 (RZ1A/00048978/8), 306 (RZ1A/00024551/5), 312 (RZ1A/00058311/8),

313 (RZ1A/00021937/4), 314 (RZ1A/00033818/1), 337 (RZ1A/00043377/0), 339 (RZ1A/00070765/5), 341 (-), 342 (RZ1A/00054362/2), 343 (RZ1A/00000786/7), 344 (RZ1A/00066437/6), 395 (RZ1A/00066720/7), 396 (RZ1A/00012619/3), 399 (-), 400 (-), 401 (RZ1A/00060791/3), 402/2 (RZ1A/00054719/0), 403 (RZ1A/00031071/8), 419 (RZ1A/00041810/4), 420 (RZ1A/00017251/0), 421 (-), 4265 (RZ1A/00064298/5), 4266 (RZ1A/00013725/6), 4267 (RZ1A/00046189/6), 4268 (-), 4279 (-), 4280 (-), 4281 (-), 4282 (RZ1A/00058973/6), 471 (RZ1A/00037367/2), 478/1 (RZ1A/00016075/5), 478/2 (RZ1A/00054362/2), 479 (RZ1A/00056772/3), 509/2 (RZ1A/00029760/8), 512 (RZ1A/00060079/6), 513 (RZ1A/00045477/5), 514 (RZ1A/00057472/7), 515 (RZ1A/00035790/2), 516 (RZ1A/00060079/6), 517 (RZ1A/00036786/8), 518 (RZ1A/00026786/5), 519 (RZ1A/00047184/8), 524 (RZ1A/00014005/0), 527 (RZ1A/00037367/2), 534 (RZ1A/00055632/3), 535 (RZ1A/00073592/2), 536 (RZ1A/00064771/5), 537/1 (RZ1A/00045011/1), 537/2 (RZ1A/00026786/5), 537/3 (RZ1A/00045011/1), 538 (RZ1A/00047184/8), 567 (RZ1A/00060014/3), 574 (RZ1A/00054948/4), 575 (RZ1A/00055632/3), 576 (RZ1A/00054948/4), 582 (-), 583 (RZ1A/00027340/4), 584 (RZ1A/00063269/6), 610 (RZ1A/00020289/9), 612/1 (RZ1A/00026909/4), 612/2 (RZ1A/00026023/9), 614 (-), 615 (RZ1A/00039728/5), 617 (RZ1A/00039860/2), 626 (RZ1A/00057791/9), 670 (-), 671 (RZ1A/00034210/6), 673/1 (RZ1A/00039530/0), 673/2 (RZ1A/00074794/5), 673/3 (RZ1A/00074794/5), 673/4 (RZ1A/00064505/0), 676 (RZ1A/00044394/2), 677 (RZ1A/00044394/2), 678 (RZ1A/00003124/0), 682 (RZ1A/00028172/2), 683 (RZ1A/00044392/8), 689/1 (RZ1A/00063269/6), 689/2 (RZ1A/0003038/0), 709 (-), 719 (RZ1A/00068879/0), 84 (RZ1A/00063922/2), 85 (RZ1A/00069538/5), 91 (RZ1A/00065635/7), 92 (RZ1A/00026355/5), 1000 (RZ1A/00034016/6), 1001 (RZ1A/00043619/9), 1002 (RZ1A/00069052/4), 1011 (RZ1A/0006016/1), 1028 (RZ1A/00047243/0), 1029 (RZ1A/00025155/6), 1037 (-), 1038 (-), 104/1 (RZ1A/00006802/8), 105 (RZ1A/00065051/9), 1053 (RZ1A/00005658/6), 1054 (RZ1A/00038338/7), 1064 (RZ1A/00060367/2), 1065 (RZ1A/00006562/3), 1073/2 (-), 1085 (RZ1A/00047873/5), 1086 (RZ1A/00028281/9), 1109 (RZ1A/00060367/2), 1110/1 (RZ1A/00020289/9), 1111 (RZ1A/00063922/2), 1112 (RZ1A/00063922/2), 1126/1 (RZ1A/00022896/1), 1126/2 (RZ1A/00011739/3), 1145 (RZ1A/00008859/6), 1147 (-), 1176 (RZ1A/00043968/0), 1178 (RZ1A/00063318/5), 1216 (RZ1A/00037839/2), 336 (RZ1A/00023912/7), 1073/1 (RZ1A/00023912/7), 338 (RZ1A/00023912/7), 1191 (RZ1A/00004442/2), 672 (RZ1A/00031954/2), 103 (RZ1A/00038483/8), 96 (RZ1A/00030672/4), 1146 (RZ1A/00043968/0), 1148 (RZ1A/00043968/0), 2248/1 (RZ1A/00052398/9), 418 (RZ1A/00052518/7), 197/1 (RZ1A/00070976/7), 994 (RZ1A/00049517/6), 616 (RZ1A/00030250/0), 1226/1 (RZ1A/00065576/5), 167 (RZ1A/00048977/1), 1127 (RZ1A/00044064/0), 1190 (RZ1A/00044064/0), 303 (RZ1A/00053620/2), 2252/2 (RZ1A/00055867/9), 214/3 (RZ1A/00070279/1), 335 (-), 1252 (RZ1A/00021128/0), 2249/2 (RZ1A/00011740/3),

jednostka ewidencyjna 181004_2 Łańcut, obręb ewidencyjny 0003 Gluchów
1195/2 (RZ1A/00034419/1), 1196 (RZ1A/00037366/5), 1466/2 (RZ1A/00041054/6), 1477 (RZ1A/00047075/1), 936 (RZ1A/00060001/9), 954 (-), 955 (RZ1A/00037366/5), 956 (RZ1A/00037366/5), 961 (RZ1A/00048084/4), 976 (RZ1A/00067442/1), 908/9 (RZ1A/00061741/5), 1466/6 (RZ1A/00030303/7), 1466/7 (RZ1A/00030303/7), 1466/8 (RZ1A/00030303/7);

- w nawiasie () podano numer księgi wieczystej

Z aktami sprawy strony niniejszego postępowania mogą zapoznać się w siedzibie Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie Delegatura w Krośnie, 38-400 Krosno ul. Bieszczadzka 1,

Nowe znaczniki w JPK_VAT bez okresu przejściowego

PRAKTYKA Wprowadzenie obowiązkowego KSeF nieprzypadkowo zbiegło się w czasie z modyfikacją zasad prowadzenia ewidencji dla potrzeb podatku od towarów i usług. Nie chodzi tutaj co prawda o jakieś rewolucyjne zmiany, jednak są one na tyle istotne, że podatnicy nie mogą ich zignorować

Radosław Kowalski
doradca podatkowy

Należy przygotować się na to, że już w JPK_V7 składanym za luty 2026 r. podatnicy będą musieli oznaczać w nowy sposób liczne pozycje w takim pliku. Dla wielu osób dużym zaskoczeniem może być w szczególności to, że te nowe obowiązki dotyczące oznaczania transakcji i zakupów występują już teraz, a nie np. od kwietnia. Niewątpliwie taka reakcja wynika z tego, że w szczególności w tym zakresie – tj. posługiwanie się nowymi znacznikami czy zamieszczanie numeru KSeF – są w bezpośredni sposób powiązane z korzystaniem z Krajowego Systemu e-Faktur. Na nic jednak tłumaczenie, że przecież:

- podatnik jeszcze nie musi fakturować w modelu ustrukturyzowanym,
- nie ma sankcji za uchybienia w stosowaniu KSeF,
- nawet przedstawiciele resortu finansów w mniej lub bardziej bezpośredni sposób zdradzają, że 2026 r. to de facto swoisty okres próbny dla modelu ustrukturyzowanego w fakturowaniu.

Poza systemem

Właśnie ze względu na to, że większość podatników nie będzie jeszcze wystawiać faktur przy użyciu KSeF w lutym i marcu, a wielu z nich nie czuje się w obowiązku stosowania takiego sposobu fakturowania nawet od kwietnia (a dokładniej: choć go mają, to nie szczególnie się nim przejmują), jednolite pliki kontrolne tworzone dla podatku od towarów i usług przekazywane administracji skarbowej trzeba uzupełnić w szczególności o jeden ze znaczników. Chodzi o oznaczenie „BFK”.

Jeżeli chodzi o takie oznaczenie, przepisy rozporządzenia ministra finansów, inwestycji i rozwoju z 15 października 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług (Dz.U. poz. 1988; ost.zm. Dz.U. z 2025 r. poz. 245) zdają się jednoznaczne. Zarówno bowiem po stronie sprzedawcy, jak i zakupu mają w ten sposób być oznaczane faktury elektroniczne oraz faktury w postaci papierowej. Jednak już lektura załącznika do rozporządzenia zawierającego „Objaśnienia co do sposobu wypełniania i miejsca

składania deklaracji oraz sposób wykazywania danych w ewidencji przesyłanej zgodnie z art. 109 ust. 3b i 3c ustawy” prowokuje do zastanowienia, jak tak naprawdę należy stosować znacznik „BFK” – zwłaszcza w odniesieniu do znacznika „DI”. Jeszcze większe wątpliwości pojawią się po zapoznaniu się z broszurą informacyjną dotyczącą struktury JPK_VAT z deklaracją dla JPK_V7M(3) i JPK_V7K(3).

Ważne: Przepisy rozporządzenia stanowią wprost, że jeżeli wystawimy albo otrzymamy fakturę inną niż ustrukturyzowaną – a dokładniej fakturę elektroniczną lub w formie papierowej – trzeba oznaczyć ją w ewidencji VAT jako „BFK”.

Niby oczywista sprawa, ale już tutaj można się zastanowić, jak ten znacznik stosować wobec faktur z kas rejestrujących czy paragonofaktur – czyli paragonów będących fakturami uproszczonymi, o których mowa w art. 106e ust. 5 pkt 3 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 775; ost.zm. Dz.U. z 2025 r. poz. 1811; dalej: ustawa o VAT).

⇒ Czy są to faktury papierowe, względnie elektroniczne, dla których minister przewidział znacznik „BFK”? Moim zdaniem tak, ale czy na pewno zgodzą się z tym przedstawiciele administracji skarbowej?

Uwaga! W broszurze w przypadku znacznika „BFK” po stronie sprzedawcy wyjaśnienie jest następujące: „Oznaczenie dotyczy faktury elektronicznej oraz faktury w postaci papierowej, które zostały wystawione poza KSeF, np. faktura na rzecz konsumenta lub faktury wystawione przed obowiązkiem fakturowania za pośrednictwem KSeF”.

Biorąc pod uwagę, że chodzi o przykładowe wskazanie („np.”), zakładam, iż autor broszury nie kwestionuje zasadności zastosowania takiego oznaczenia również wówczas, gdy podatnik wystawił fakturę papierową lub elektroniczną nawet wtedy, gdy powinien już wygenerować ustrukturyzowaną. Czyli wniosek powinien być taki, że począwszy od lutego każda faktura inna niż ustrukturyzowana – bez względu na to, czy jest to sposób fakturowania zgodny z prawem, czy z jego naruszeniem – musi być oznaczona przez sprzedawcę jako „BFK”.

Kłopotliwy numer KSeF

Sprawę komplikuje znacznik „DI”, którego nie można pominąć. Co prawda w przepisach rozporządzenia znacznik przedstawiany jest jako właściwy dla dowodu sprzedaży innego niż fak-

tura, ale już w załączniku mowa jest o nim m.in. jako o tym, który należy zastosować, gdy podatnik wystawi fakturę offline24 lub offline niedostępność, udostępnianą nabywcy w sposób inny niż przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur (według resortu finansów ma to zastosowanie wyłącznie w sytuacji, gdy odbiorcami są podmioty wskazane w art. 106gb ust. 4 ustawy o VAT, tj. w szczególności osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej i podmioty zagraniczne bez polskiego NIP) oraz na dzień przesłania ewidencji podatnik nie posiada numeru identyfikującego tę fakturę w KSeF. To mogłoby sugerować, że „pełne” zastosowanie tego znacznika dokonywane jest dopiero na dzień wysyłki JPK_V7, jeżeli w tym dniu faktura nie ma numeru KSeF. Co ważne, to jednak nie koniec. Otóż po uzyskaniu numeru identyfikującego tę fakturę w KSeF podatnik koryguje ewidencję i oznacza tym numerem fakturę wcześniej wykazaną ze znacznikiem „DI”. Czyli konieczna jest korekta historyczna...

Moim zdaniem, sprawa jest tutaj bardziej skomplikowana. Przecież tak naprawdę podatnik może wystawić fakturę z zamiarem jej emisji jako elektronicznej, a dopiero później postanowi wgrać ją do KSeF, co czyni ją fakturą offline24. Owszem, przedstawiciele resortu finansów negują taką możliwość, ale trudno jest zgodzić się z tym, że taka sytuacja nie będzie miała miejsca. Bardziej racjonalnie podchodzi do takiej sytuacji dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, który w interpretacjach indywidualnych odnosi się do niej, potwierdzając, że nabywca może odliczyć VAT już z faktury elektronicznej/papierowej, a późniejsze jej trafienie do KSeF nie skutkuje koniecznością zmiany terminu odliczenia i korekty historycznej (tak np. w interpretacji indywidualnej z 13 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.804.2025.1.JG). Czyli który znacznik należało zastosować – „BFK” czy „DI”? Osobiście stawiam na „BFK”.

⇒ Czy w takiej sytuacji późniejsze wprowadzenie faktury elektronicznej do KSeF nie będzie wiązało się z korektą, skoro ta jest przewidziana dla znacznika „DI”? Niestety, jestem przekonany, że również przy „BFK” późniejsze wgranie faktury do KSeF wymusi korektę, w ramach której podatnik przyporządkuje i ujawni dla faktury numer KSeF, jednocześnie likwidując znacznik.

Obowiązki także u nabywcy

Omówione znaczniki dotyczą nie tylko sprzedawcy. Otóż nabywca, który otrzy-

ma fakturę papierową lub elektroniczną, ma oznaczyć ją w ewidencji zakupu jako „BFK”.

Po tej stronie broszura opisuje znacznik „BFK”: „Oznaczenie dotyczy faktur elektronicznych i faktur w postaci papierowej wystawionych bez użycia Krajowego Systemu e-Faktur, tj. w przypadku braku obowiązkowego wystawiania faktur przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur”.

O ile pierwsza część wyjaśnienia nie budzi wątpliwości, o tyle druga sugerująca, że taki znacznik jest stosowany wyłącznie, gdy nie było obowiązku stosowania fakturowania ustrukturyzowanego, według mnie jest nadinterpretacją zawężającą. Pomijając to, skąd – zwłaszcza w 2026 r. – nabywca ma wiedzieć, czy sprzedawca jest, czy nie jest zobowiązany do fakturowania ustrukturyzowanego (o ile ten sam mu nie powie), z przepisu w najmniejszym stopniu nie wynika, że obowiązek fakturowania ustrukturyzowanego lub brak takiej powinności ma jakiegokolwiek znaczenie dla stosowania „BFK”.

To moim zdaniem oznacza, że w każdym przypadku otrzymania faktury papierowej lub elektronicznej, odliczając z niej VAT, nabywca oznaczy ją „BFK”. **Uwaga!** Tutaj jednak należy sięgnąć do przyjaznej podatnikom wykładni, według której późniejsze wgranie faktury ustrukturyzowanej do KSeF nie zmienia terminu odliczenia VAT z takiego dokumentu. Owszem, tak jest, ale ze względu na cel wprowadzenia obowiązku oznaczania w ewidencjach VAT dokumentów faktur numerem KSeF jestem przekonany, że w takiej sytuacji nie tylko sprzedawca, lecz także nabywca jest zobligowany do dokonania korekty historycznej. Co prawda nie przesunie ona terminu odliczenia (jak wskazuje dyrektor KIS), ale w jej ramach podatnik wykaże w JPK_V7 numer KSeF faktury i wycofa oznaczenie „BFK”.

Dysponując numerem KSeF tego dokumentu u sprzedawcy i u nabywcy, organ będzie mógł efektywnie sprawdzić rozliczanie transakcji po obu jej stronach. Czyż nie temu służą fakturowanie ustrukturyzowane, posługiwanie się numerem KSeF i stosowanie znaczników?

Ważne: Ostatnim z nowych znaczników jest „OFF”. Dotyczy faktur wystawionych w trybie awarii KSeF, które nie mają numeru identyfikującego w KSeF na dzień złożenia ewidencji.

Jak rozliczyć w VAT i CIT zakup oprogramowania finansowo-księgowego zintegrowanego z

Marcin Szymankiewicz
doradca
podatkowy

Y spółka z o.o. (podatnik VAT czynny) jest firmą produkcyjną i prowadzi wyłącznie sprzedaż opodatkowaną VAT. Spółka kupiła 14 stycznia 2026 r. roczną licencję na program finansowo-księgowy zintegrowany z KSeF 2.0 (na okres od 1 lutego 2026 r. do 31 stycznia 2027 r.) od firmy X (podatnik VAT czynny). Zakup licencji został udokumentowany fakturą elektroniczną (PDF) wystawioną przez firmę X 14 stycznia 2026 r. na kwotę brutto 4428 zł (kwota netto: 3600 zł, VAT 828 zł), z siedmiodniowym terminem płatności. Spółka otrzymała tę fakturę tego samego dnia, a zapłaciła za nią 16 stycznia 2026 r. na rachunek bankowy firmy X figurujący na białej liście podatników VAT. Faktura nie zawierała żadnych dodatkowych oznaczeń, a w szczególności wyrazów „metoda kasowa”. Między spółką a firmą X nie zachodzą powiązania, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o VAT. Spółka rozlicza VAT i CIT na zasadach ogólnych, a jej rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy. Spółka opłaca VAT i zaliczki na CIT za okresy miesięczne. Jak powinna rozliczyć zakup rocznej licencji na program finansowo-księgowy zintegrowany z KSeF 2.0 w VAT i CIT?

VAT

Zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy o VAT w zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi, o którym mowa w art. 15 ustawy o VAT, przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. Kwotę podatku naliczonego stanowi suma kwot podatku wynikających z faktur otrzymanych przez podatnika z tytułu nabycia towarów i usług (art. 86 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy o VAT). W analizowanej sprawie kwotę podatku naliczonego stanowi kwota VAT wynikająca z otrzymanej od firmy X faktury, tj. 828 zł.

Zatem prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przysługuje wówczas, gdy zostaną spełnione określone warunki, tzn.:

- odliczenia tego dokonuje podatnik VAT oraz
- gdy towary i usługi, z których nabyciem podatek został naliczony, są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, tzn. takich, których następstwem jest określenie podatku należnego (powstanie zobowiązania podatkowego). Zasada ta wyklucza zatem możliwość obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego związanego z usługami i towarami, które nie są w ogóle wykorzystywane do czynności opodatkowanych, czyli w przypadku ich wykorzystania do czynności zwolnionych z VAT oraz niepodlegających temu podatkowi. Podkreślić należy, że ustawodawca nie uzależnia prawa do odliczenia od związku zakupu z obecnie wykonywanymi czynnościami opodatkowanymi. Wystarczające jest, że z okoliczności towarzyszących nabyciu towarów lub usług przy uwzględnieniu rodzaju prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej wynika, że zakupy te następują w celu ich wykorzystania w ramach jego działalności opodatkowanej.

Ważne: W każdym przypadku należy ocenić, czy intencją podatnika wykonującego określone czynności, z którymi łączą się skutki podatkowo-prawne, było wykonywanie czynności opodatkowanych.

Z opisu stanu faktycznego wynika, że spółka prowadzi wyłącznie sprzedaż opodatkowaną VAT. Zatem zakup rocznej licencji na program finansowo-księgowy zintegrowany z KSeF 2.0 wykazu-

je pośredni związek z prowadzoną działalnością gospodarczą, tj. w przypadku spółki działalnością opodatkowaną VAT. Nie wchodząc w szczegóły, należy przypomnieć, że 1 lutego 2026 r. wszedł w życie obowiązek wystawienia i otrzymywania przez firmy faktur za pomocą Krajowego Systemu e-Faktur (KSeF 2.0). Należy zatem wskazać, że w stosunku do zakupu tej rocznej licencji na program finansowo-księgowy zintegrowany z KSeF 2.0 spełniona jest przesłanka warunkująca możliwość odliczenia podatku naliczonego wynikającego z art. 86 ust. 1 ustawy o VAT.

Ustawodawca zapewnił podatnikowi prawo do odliczenia podatku naliczonego w całości lub w części, pod warunkiem nie tylko spełnienia przez niego przesłanek pozytywnych, wynikających z art. 86 ust. 1 ustawy o VAT, lecz także niezastąpienia przesłanek negatywnych, określonych w art. 88 ustawy o VAT. Przepis ten określa listę wyjątków, które pozbawiają podatnika prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. Spółka ma status podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny, a zatem nie zachodzi wyłączenie określone w art. 88 ust. 4 ustawy o VAT. Rozumiem, że również pozostałe wyłączenia z art. 88 ustawy o VAT nie stoją na przeszkodzie odliczeniu podatku naliczonego od zakupu rocznej licencji na program finansowo-księgowy zintegrowany z KSeF 2.0.

Należy zatem uznać, że spółce przysługuje pełne prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktury dokumentującej zakup tej licencji. Pozostaje ustalić, w jakim terminie spółka może z niego skorzystać.

Zgodnie z art. 86 ust. 10 ustawy o VAT prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych lub importowanych przez podatnika towarów i usług powstał obowiązek podatkowy. Z kolei z art. 86 ust. 10c ustawy o VAT wynika, że art. 86 ust. 10 ustawy o VAT stosuje się odpowiednio do całości lub części zapłaty uiszczanej przed dokonaniem dostawy lub wykonaniem usługi.

W analizowanym przypadku otrzymana faktura dokumentuje nabycie rocznej licencji na program finansowo-księgowy zintegrowany z KSeF 2.0 (na okres od 1 lutego 2026 r. do 31 stycznia 2027 r.). Zakup licencji został udokumentowany fakturą elek-

troniczną (PDF) wystawioną przez firmę X 14 stycznia 2026 r., z siedmiodniowym terminem płatności. Spółka otrzymała tę fakturę tego samego dnia, a zapłaciła za nią 16 stycznia 2026 r. na rachunek bankowy firmy X figurujący na białej liście podatników VAT. Otrzymana faktura nie zawierała żadnych dodatkowych oznaczeń, a w szczególności wyrazów „metoda kasowa”. Zatem w świetle art. 19a ust. 1, 2, 3 i 8 ustawy o VAT należy uznać, że obowiązek podatkowy z tytułu udzielenia przedmiotowej licencji powstał w styczniu 2026 r., tj. w dacie otrzymania zapłaty przez firmę X.

W świetle art. 86 ust. 10 i 10c ustawy o VAT należy uznać, że po stronie spółki prawo do odliczenia podatku naliczonego (w kwocie 828 zł) od nabycia rocznej licencji na program finansowo-księgowy zintegrowany z KSeF 2.0 powstało w rozliczeniu za styczeń 2026 r. Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że spółka 14 stycznia 2026 r. otrzymała fakturę dokumentującą nabycie licencji, a zatem odliczeniu podatku naliczonego wynikającego z tej faktury w rozliczeniu za styczeń 2026 r. nie sprzeciwia się art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy o VAT, który stanowi, że w przypadku podatku naliczonego wynikającego z otrzymanych faktur prawo do odliczenia powstaje nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę.

Na potrzeby schematu rozliczenia zakładam, że spółka odliczy podatek naliczony w rozliczeniu za styczeń 2026 r., a nie skorzysta z możliwości, jaką daje art. 86 ust. 11 ustawy o VAT, tj. odliczenia podatku naliczonego w deklaracji podatkowej za jeden z trzech następnych miesięcy.

Ważne: W JPK_V7M za styczeń 2026 r. spółka może odliczyć podatek naliczony od nabycia rocznej licencji na program finansowo-księgowy zintegrowany z KSeF 2.0 w kwocie 828 zł.

Zakup ten spółka ujmuje w ewidencji zakupu JPK_V7M na podstawie otrzymanej faktury (bez dodatkowych oznaczeń). Podatek naliczony ujmuje w polach JPK_V7M dotyczących tzw. pozostałych nabyć. I tak, w polach K_42 (ewidencja) i P_42 (deklaracja) wykazuje wartość nabycia netto, tj. 3600 zł, a w polach K_43 (ewidencja) i P_43 (deklaracja) podatek naliczony do odliczenia, tj. 828 zł.

CIT

Zgodnie z art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o CIT kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów ze źródła przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1 ustawy o CIT. Aby wydatek poniesiony przez podatnika stanowił dla niego koszt uzyskania przychodu, musi spełniać następujące warunki:

- został poniesiony przez podatnika, tj. w ostatecznym rozrachunku musi on zostać pokryty z zasobów majątkowych podatnika (nie stanowią kosztu uzyskania przychodu podatnika wydatki, które zostały poniesione na działalność podatnika przez osoby inne niż podatnik),

- jest definitywny (rzeczywisty), tj. wartość poniesionego wydatku nie została podatnikowi w jakikolwiek sposób zwrócona,
- pozostaje w związku z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą,
- został poniesiony w celu uzyskania przychodów, zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów,
- został właściwie udokumentowany,
- nie znajduje się w grupie wydatków, których zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o CIT nie uważa się za koszty uzyskania przychodów.

Uwaga! W myśl art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy o CIT nie uważa się za koszty uzyskania przychodów

wydatków na nabycie wartości niematerialnych i prawnych.

Amortyzacji podlegają, z zastrzeżeniem art. 16c, nabyte od innego podmiotu, nadające się do gospodarczego wykorzystania w dniu przyjęcia do używania licencje – o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo oddane przez niego do używania na podstawie umowy licencyjnej (sublicencji), umowy najmu, dzierżawy lub umowy określonej w art. 17a pkt 1 ustawy o CIT, zwane wartościami niematerialnymi i prawnymi (art. 16b ust. 1 pkt 5 ustawy o CIT). Jak wskazał dyrektor Kra-

cd. CIT

jowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z 28 sierpnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.349.2025.2.RH: „(...) licencje podlegają amortyzacji, jako wartości niematerialne i prawne, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- zostały nabyte przez Spółkę,
- nadają się do gospodarczego wykorzystania w dniu przyjęcia do używania,
- przewidywany okres ich używania jest dłuższy niż rok,
- są wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą”.

Ważne: W analizowanym przypadku spółka nabyła roczną licencję, a zatem nie spełnia ona definicji wartości niematerialnej i prawnej.

Wydatki poniesione na zakup rocznej licencji na program finansowo-księgowy zintegrowany z KSeF 2.0 mogą być zatem zaliczone wprost do kosztów uzyskania przychodów. Spółce przysługuje pełne prawo do odliczenia podatku naliczonego od zakupu tej licencji, dlatego podatek naliczony wynikający z faktury otrzymanej od firmy X nie stanowi kosztu uzyskania przychodów stosownie do art. 16 ust. 1 pkt 46 ustawy o CIT. W analizowanym przypadku kosztem uzyskania przychodów może być więc wyłącznie kwota netto zakupu tej licencji, tj. 3600 zł.

Wydatki na zakup rocznej licencji na program finansowo-księgowy zintegrowany z KSeF 2.0 należy uznać za koszty pośrednie. Jak wskazał dyrektor KIS w interpretacji indywidualnej z 30 września 2025 r., sygn. 0111-KDWB.4010.101.2025.2.BB: „(...) wydatki związane z nabytymi licencjami, których przewidywany okres używania nie przekracza roku, należy rozpoznać jako koszty uzyskania przychodów pośrednio związane z uzyskiwanymi przychodami, bowiem nie da się ich wprost przypisać do konkretnych przychodów”.

Koszty uzyskania przychodów, inne niż koszty bezpośrednio związane z przychodami, są potrącalne w dacie ich poniesienia. Jeżeli koszty te dotyczą okresu przekraczającego rok podatkowy, a nie jest możliwe określenie, jaka ich część dotyczy danego roku podatkowego, w takim przypadku stanowią koszty uzyskania przychodów proporcjonalnie do długo-

ści okresu, którego dotyczą (art. 15 ust. 4d ustawy o CIT).

Za dzień poniesienia kosztu uzyskania przychodów, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 4a i 4f-4h ustawy o CIT, uważa się dzień, na który ujęto koszt w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na podstawie otrzymanej faktury (rachunku), albo dzień, na który ujęto koszt na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku), z wyjątkiem sytuacji, gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów (art. 15 ust. 4e ustawy o CIT).

Jak wskazał dyrektor KIS w interpretacji indywidualnej z 30 września 2025 r., sygn. 0111-KDWB.4010.101.2025.2.BB: „(...) wydatki z tytułu nabycia licencji do (...) udzielenia na okres 12 miesięcy (...), stanowią pośrednie koszty uzyskania przychodów, rozpoznawane w kosztach w roku poniesienia, tj. w dacie ujęcia faktury lub innego dokumentu w księgach rachunkowych Spółki, z wyjątkiem tych które dotyczą okresu przekraczającego rok podatkowy, a nie jest możliwe określenie, jaka ich część dotyczy danego roku podatkowego. W takim przypadku stanowią koszty uzyskania przychodów proporcjonalnie do długości okresu, którego dotyczą”.

Należy uznać, że wydatki poniesione na zakup licencji mogą być potrącone odpowiednio:

- w kwocie 3300 zł w styczniu 2026 r. (tj. w części dotyczącej 2026 r., 3600 zł : 12 miesięcy x 11 miesięcy), kiedy zostały poniesione; spółka może je uwzględnić, kalkulując zaliczkę na CIT za styczeń 2026 r., a następnie w zeznaniu CIT-8 za 2026 r.
- w kwocie 300 zł w styczniu 2027 r. (tj. w części dotyczącej 2027 r.; 3600 zł : 12 miesięcy x 1 miesiąc); spółka może je uwzględnić, kalkulując zaliczkę na CIT za styczeń 2027 r., a następnie w zeznaniu CIT-8 za 2027 r.

Uwaga! Spółka powinna pamiętać o przesłaniu ksiąg rachunkowych – w strukturze JPK_KR_PD oraz JPK_ST_KR – właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego po zakończeniu roku podatkowego, w terminie do dnia upływu terminu złożenia zeznania CIT-8 (art. 9 ust. 1c ustawy o CIT).

Schemat rozliczenia zakupu rocznej licencji na program finansowo-księgowy zintegrowany z KSeF 2.0.*

1. JAKI PODATEK

VAT: Podstawa opodatkowania:

nie wystąpi

Podatek należny: nie wystąpi

Kwota nabycia netto: 3600 zł

Podatek naliczony: 828 zł

CIT: Przychody: nie wystąpią

Koszty uzyskania przychodów: 3600 zł,

z tym że 3300 zł to koszt uzyskania przy-

chodu 2026 r., a 300 zł to koszt uzyskania

przychodu 2027 r.

2. W JAKIEJ DEKLARACJI WYKAZAĆ PODATEK

VAT: W JPK_V7M w polach K_42 (ewidencja) i P_42 (deklaracja) spółka wykazuje wartość nabycia netto, tj. 3600 zł, a w polach K_43 (ewidencja) i P_43 (deklaracja) podatek naliczony do odliczenia, tj. 828 zł.

CIT: Wydatki poniesione na zakup przed-

miotowej licencji mogą być potrącone odpowiednio:

- w kwocie 3300 zł w styczniu 2026 r. (tj. w części dotyczącej 2026 r.), kiedy zostały poniesione; spółka może je uwzględnić, kalkulując zaliczkę na CIT za styczeń 2026 r., a następnie w zeznaniu CIT-8 za 2026 r.;
- w kwocie 300 zł w styczniu 2027 r. (tj. w części dotyczącej 2027 r.); spółka może je uwzględnić, kalkulując zaliczkę na CIT za styczeń 2027 r., a następnie w zeznaniu CIT-8 za 2027 r.

W schemacie rozliczenia zostały pominięte inne zdarzenia/czynności.

3. TERMIN ZŁOŻENIA DEKLARACJI

JPK_V7M: 25 lutego 2026 r.

CIT-8 za 2026 r.: 31 marca 2027 r.

CIT-8 za 2027 r.: 31 marca 2028 r.

* W schemacie rozliczenia zostały pominięte inne zdarzenia/czynności.

Czy nabycie udziału w nieruchomości może być bez PCC

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej rozstrzygnął, że ze zwolnienia z podatku na zakup pierwszego mieszkania nie można skorzystać w przypadku zakupu udziałów od pozostałych współwłaścicieli domu jednorodzinnego.

Marcin Mroziuk

marcin.mroziuk@infor.pl

Z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej wystąpił współwłaściciel domu jednorodzinnego z działką, który miał 50 proc. udziałów – nabytych w drodze dziedziczenia. Chciał on skorzystać z preferencji przewidzianej w art. 9 pkt 17 ustawy o PCC. Przepis ten zwalnia z opodatkowania PCC sprzedaż, której przedmiotem jest:

- prawo własności lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość,
- prawo własności budynku mieszkalnego jednorodzinnego,
- spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego albo domu jednorodzinnego,
- jeżeli kupującym jest osoba fizyczna lub osoby fizyczne, którym w dniu sprzedaży i przed tym dniem nie przysługiwało żadne z tych praw ani udział w tych prawach.

W przypadku, w którym kupującemu przysługuje lub przysługiwał udział w opisywanych prawach nabyty tytułem dziedziczenia – by mogło być zasto-

sowane zwolnienie – wielkość przysługującego mu udziału nie może przekroczyć 50 proc. (wnioskodawca zatem spełniał ten warunek).

W interpretacji indywidualnej z 15 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB2-3.4014.615.2025.1.LM, dyrektor KIS stwierdził, że zwolnieniem objęta jest umowa sprzedaży, której przedmiotem jest prawo własności do lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, budynku mieszkalnego jednorodzinnego lub spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego albo domu jednorodzinnego. Według organu nie podlega zatem zwolnieniu sprzedaż, której przedmiotem są jedynie udziały w takich prawach (udziały w nieruchomości).

Uwaga! Dyrektor KIS uznał, że ustawodawca jednoznacznie wskazał, że zwolniona z opodatkowania jest taka umowa sprzedaży, której przedmiotem jest prawo własności całego budynku.

Podstawa prawna

● art. 9 pkt 17 ustawy z 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 295; ost.zm. Dz.U. z 2025 r. poz. 1556)

Kiedy rodzicom łatwiej o ulgę na jedno dziecko

Aby limit dochodów nie dotyczył matki i ojca, ich jedyny potomek musi mieć orzeczenie o niepełnosprawności. Jeśli jest ona stwierdzona od urodzenia, data wydania tego dokumentu nie ma decydującego znaczenia.

Marcin Mroziuk

marcin.mroziuk@infor.pl

Takie wnioski płyną z interpretacji indywidualnej dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 31 grudnia 2025 r., sygn. 0113-KDIPT2-2.4011.990.2025.3.ST. Z wnioskiem o jej wydanie zwróciła się podatniczka, która wspólnie z mężem miała w 2024 r. dochody powyżej 112 tys. zł. Mimo przekroczenia limitu dochodów uprawniającego do skorzystania z ulgi prorodzinnej (art. 27f ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy o PIT), matka dziecka chciała skorzystać z tej preferencji. Wskazywała bowiem, że w myśl art. 27f ust. 2e ustawy o PIT limit ten nie dotyczy podatnika i jego małżonka, którzy wykonywali władzę rodzicielską w stosunku do jednego dziecka posiadającego dokument, jaki ustawodawca przewidział w art. 26 ust. 7d ustawy o PIT dla odliczenia ulgi rehabilitacyjnej.

W omawianej sprawie dziecko miało orzeczenie o niepełno-

sprawności, które zostało wydane 15 stycznia 2025 r. na podstawie wniosku złożonego 10 grudnia 2024 r. Podatniczka uważała, że w sytuacji, gdy wniosek został złożony pod koniec 2024 r., to przy dochodach powyżej 112 tys. zł ulga na dziecko z orzeczoną niepełnosprawnością przysługuje jej za cały rok.

Dyrektor KIS uznał, że skoro z orzeczenia o niepełnosprawności wydanego 15 stycznia 2025 r. wynika, że niepełnosprawność datuje się od urodzenia, to warunek posiadania przez dziecko statusu osoby niepełnosprawnej w 2024 r. został spełniony. W związku z tym organ potwierdził, że podatniczki nie dotyczył limit dochodów rodzica dziecka, o którym mowa w art. 27f ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy o PIT.

Podstawa prawna

● art. 26 ust. 7d, art. 27f ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tj. Dz.U. z 2025 r. poz. 163; ost.zm. Dz.U. z 2025 r. poz. 1858)

Podstawa prawna

● ustawa z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz.U. z 2025 r. poz. 775; ost.zm. Dz.U. z 2025 r. poz. 181n)
 ● rozporządzenie ministra finansów, inwestycji i rozwoju z 15 października 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług (Dz.U. poz. 1988; ost.zm. Dz.U. z 2025 r. poz. 245)
 ● ustawa z 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (tj. Dz.U. z 2025 r. poz. 278; ost.zm. Dz.U. z 2025 r. poz. 1846)

CYKL: Jednolity plik kontrolny w podatkach dochodowych

JPK_ST_KR będzie kolejnym cennym źródłem wiedzy dla administracji skarbowej

Tym raportem podatnicy prześlą do urzędów skarbowych wszystkie istotne informacje na temat rozliczeń środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych. Co może zwrócić uwagę fiskusa? Na co trzeba się przygotować?

dr Aleksander Łożykowski
radca prawny, doradca
podatkowy w LTCA Zarzycki
Niebudek Kubicz Sp. k.

Większość podatników będzie zobowiązana do raportowania JPK_CIT za 2026 r., na które składają się struktury:

- JPK_KR_PD – dotycząca ksiąg rachunkowych z dodatkowymi znacznikami oraz
- JPK_ST_KR – dotycząca ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych.

W przeciwieństwie do JPK_KR_PD, raportowanie JPK_ST_KR to zupełna nowość, a co za tym idzie, także nowe ryzyka i wyzwania związane ze znacznym zwiększeniem transparentności podatkowej w zakresie środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych. Należy zwrócić uwagę w szczególności na kilka obszarów, które podlegają raportowaniu w tym pliku.

► Nazwa

Ryzyko wiąże się z obowiązkiem podania samej nazwy środka trwałego. Częstą praktyką wśród podatników jest nadużywanie koncepcji zbiorczych środków trwałych. Nie będą stanowić odrębnych środków trwałych takie składniki majątku, które samodzielnie nie stanowią urządzenia ani nie tworzą konstrukcji spełniającej cel gospodarczy, nie są kompletne. Zbiorczy, zespolony funkcjonalnie środek trwały tworzy się tylko w przypadku, gdy kilka składników majątku jest ze sobą powiązanych w celu spełnienia przez nie określonych funkcji.

Uwaga! Błędą praktyką jest np. przyjmowanie zbioru niezwiązanych funkcjonalnie ze sobą laptopów, mebli, wentylatorów, jednostek klimatyzacji itp. Ten błąd będzie widoczny po przesłaniu pliku JPK_ST_KR już po samej nazwie środka trwałego.

► Klasyfikacja

Ważny jest też obowiązek podania odpowiedniej klasyfikacji środków trwałych. Podatnik, aby zastosować właściwą stawkę amortyzacji podatkowej, w pierwszej kolejności powinien dokonać prawidłowej klasyfikacji statystycznej danego środka trwałego. Czasami jest to oczywiste, ale niekiedy może budzić spore wątpliwości.

Uwaga! Różne opcje klasyfikacyjne, pod które teoretycznie mógłby podpadać dany składnik majątku, mogą rzutować na różne stawki amortyzacji podatkowej, a więc poprzez koszty podatkowe, oddziaływać na wysokość podatku należnego do zapłaty w danym roku podatkowym.

W przypadku nabycia nowych środków trwałych organ podatkowy będzie dodatkowo dysponował podglądem do ksiąg rachunkowych podatnika i kontrahenta, co może ułatwić odczytanie charakteru danego środka trwałego. W tym kontekście przyporządkowanie środka trwałego do błędnej klasyfikacji statystycznej będzie mogło podlegać weryfikacji przez organ podatkowy na bazie przekazywanych struktur JPK_CIT. W przypadku wątpliwości warto pozyskać interpretację klasyfikacyjną z Głównego Urzędu Statystycznego, która ograniczy ryzyko pomyłki.

► Ujawnianie

Warta uwagi jest też kwestia ujawniania środków trwałych i moment, w którym dany składnik majątku staje się faktycznie środkiem trwałym. Jeśli podatnik nabywa jakiś składnik majątku, to będzie to widoczne w JPK_KR_PD, a także w Krajowym Systemie e-Faktur. Nie jest więc możliwe „ukrycie” nieujawnionego środka trwałego. Chociaż lektura ustawy o CIT sprawia wrażenie, że podatnik ma możliwość nieujawniania środka trwałego, jeśli tak zechce, to jednak z JPK_KR_PD będzie wynikać, że dany składnik majątku został nabyty i nie został zaliczony do ewidencji środków trwałych, co może wzbudzać pytania ze strony urzędu skarbowego. Jednocześnie, aby uznać dany składnik majątku za środek trwały, należy spełnić określone warunki, w tym w szczególności składnik majątku:

- musi stanowić własność lub współwłasność podatnika,
 - być kompletny i zdalny do użytku w dniu przyjęcia do użytkowania,
 - przewidywany okres jego używania powinien być dłuższy niż rok.
- Środkiem trwałym może być też tylko taki składnik majątku, który wykorzystywany będzie przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo oddany do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub leasingu.
- Praktyka pokazuje, że podatnicy popełniają w tym zakresie różne błędy, np.:
- przyjmują, że wskazane warunki zostały spełnione,
 - nie dochowują staranności w dokumentowaniu spełnienia poszczególnych przesłanek. Podatnicy m.in.:
 - nie sprawdzają, czy zakup został dokonany z zastrzeżeniem własności,
 - nie weryfikują zamierzeń osób władających składnikami majątku co do okresu użytkowania środków trwałych i celów, do których mają służyć,
 - nie sprawdzają formalnego stwierdzenia zdatości do użytku,
 - pomijają wykorzystywanie danych środków trwałych przez inny podmiot powiązany.

Podobne ryzyko wiąże się także z klasyfikacją nabywanych usług

Kontynuujemy cykl, w którym eksperci przedstawiają praktyczne problemy związane z JPK_CIT, zwracając przy tym uwagę na kwestie zarówno księgowo, jak i podatkowe. Dotychczas w dodatku Podatki i Księgowość ukazały się artykuły:

- „JPK_CIT – największa zmiana w sprawozdawczości finansowej” (8 września 2025 r., DGP nr 173);
- „Czego skarbowka dowie się o kontrahentach firmy” (15 września 2025 r., DGP nr 178);
- „Jak przygotować księgi do nowej struktury raportowania” (22 września 2025 r., DGP nr 183);
- „Znaczniki i mapowanie kont to najtrudniejszy etap przygotowań” (13 października 2025 r., DGP nr 198);
- „Jakie są najczęstsze problemy z raportowaniem JPK_CIT” (20 października 2025 r., DGP nr 203);
- „JPK_CIT w praktyce: wdrożenie zmian w dziale finansowym krok po kroku” (27 października 2025 r., DGP nr 208);
- „Co wspólnego mają Krajowy System e-Faktur i JPK_CIT” (17 listopada 2025 r., DGP nr 222);
- „Taryfa ulgowa dla spółek opodatkowanych estońskim CIT, ale tylko częściowa” (29 grudnia 2025 r., DGP nr 250);
- „Fiskus z łatwością zauważy różnice między wynikiem finansowym i podatkowym” (19 stycznia 2026 r., DGP nr 11).

i licencji w kontekście obowiązku przyjęcia wartości niematerialnej i prawnej do ewidencji lub zaliczenia ich do kosztów pośrednich jednorazowo w dacie poniesienia.

► Zmiana wartości początkowej

Kolejnym newralgicznym elementem struktury JPK_ST_KR jest obowiązek podania zmiany wartości początkowej środka trwałego. W połączeniu z danymi z JPK_KR_PD organ dowiaduje się, że pewne wydatki poniesione przez podatnika mogą być przez niego zakwalifikowane jako ulepszenie środka trwałego, a inne jako remont niestanowiący ulepszenia, rozliczany zazwyczaj w kosztach podatkowych jednorazowo.

Ważne: Szczególnie należy uważać na zgodność opisów faktur, księgowania, z ich ekonomiczną treścią oraz sposobem ujęcia pod względem podatkowym.

Chodzi o to, żeby uniknąć np. takiej sytuacji, że wystawca dokumentu na fakturze umieszcza opis wskazujący na wydatki stanowiące ulepszenie środka trwałego, a podatnik traktuje to jako remont i rozlicza jednorazowo w kosztach podatkowych.

► Likwidacja

Ostatnim elementem, który może skupić wzrok administracji skarbowej, jest zaliczanie do kosztów podatkowych niezamortyzowanej war-

tości początkowej środków trwałych w przypadku ich likwidacji. Pamiętać należy, że nie zawsze wartość niezamortyzowanej wartości początkowej będzie można zaliczyć do kosztów podatkowych. Nie będzie to możliwe, jeżeli likwidacja środka trwałego wynika ze zmiany rodzaju działalności gospodarczej. Do kosztów nie będzie można zaliczyć także niezamortyzowanej wartości środka trwałego, jeśli nie nastąpiło definitywne pozbycie się środka trwałego lub nie zostało ono odpowiednio udokumentowane.

Wnioski

Struktura JPK_ST_KR to nowa jakość, jeśli chodzi o wiedzę organów podatkowych na temat środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych. Do tej pory to, co się działo ze środkami trwałymi i WNIp podatnika, i jak one wpływały na rozliczenie podatku dochodowego, pozostawało najczęściej w sferze jego sekretów. Czar jednak niedługo pryśnie i trzeba się na to przygotować.

Zapraszamy do zadawania pytań

pik@gazetaprawna.pl

Redaktor prowadzący:

Marcin Mroziuk – marcin.mroziuk@infor.pl

Sprawozdania: 10 wątpliwości dotyczących zobowiązań i rezerw

W praktyce największe trudności sprawia rozróżnienie zobowiązań, biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów oraz rezerw, zwłaszcza gdy ich wartość opiera się na szacunkach i informacjach wewnętrznych jednostki. Dodatkowym wyzwaniem jest podział na zobowiązania finansowe i niefinansowe. Ma to wpływ na poprawność prezentacji danych w sprawozdaniu, ustalenie wyniku finansowego oraz zakres wymaganych ujawnień.

dr Katarzyna Trzpioła
ekspert z zakresu finansów
i rachunkowości, Wydział
Zarządzania UW

Wycena kaucji

Pytanie 1

Jednostka wynajmuje lokale biurowe. Najemcy wnoszą kaucje zabezpieczające stan lokalu oraz terminowe regulowanie zobowiązań. Zgodnie z umową po zakończeniu najmu kaucja podlega zwrotowi w kwocie wpłaconej, powiększonej o wskaźnik inflacji. W przypadku zaległości lub usterek kaucja jest zaliczana na ich poczet lub traktowana jako odszkodowanie i nie podlega zwrotowi. Czy takie kaucje należy wyceniać na dzień bilansowy?

Odpowiedź

Tak. Jeżeli umowa przewiduje waloryzację, a wskaźnik jest znany na dzień bilansowy, wartość zobowiązania należy odpowiednio skorygować.

Uzasadnienie

Ustawa o rachunkowości nie zawiera definicji kaucji. W praktyce przyjmuje się, że kaucja jest sumą pieniężną złożoną jako zabezpieczenie wykonania zobowiązania. Jej cechą zasadniczą jest zwrotny charakter, jeśli zostaną spełnione warunki określone w umowie. W zależności od zapisów umownych kaucja może zostać:

- zaliczona na poczet niespłaconych zobowiązań (np. czynszu),
- zwrócona po zakończeniu umowy,
- zatrzymana jako odszkodowanie w przypadku niewywiązania się najemcy z umowy.

Oznacza to, że kaucja stanowi zabezpieczenie interesów wynajmującego i może zostać wykorzystana wyłącznie w sposób przewidziany w umowie. Jeżeli umowa przewiduje zwrot kaucji w kwocie powiększonej o wskaźnik inflacji, jednostka powinna ocenić, czy na dzień bilansowy istnieje obowiązek jej zwrotu w takiej właśnie wysokości.

Kaucje ujmuje się jako zobowiązania niefinansowe wobec najemców i wycenia się je w kwocie wymagającej zapłaty. Jeżeli jednak umowa przewiduje waloryzację kaucji, a wskaźnik inflacji jest znany na dzień bilansowy, wartość zobowiązania należy odpowiednio podwyższyć. Nie należy natomiast szacować przyszłych, nieznanych wskaźników waloryzacji.

Kaucje prezentuje się w bilansie w pozycji „Inne zobowiązania”. W zależności od terminu rozwiązania umowy najmu wykazuje się je jako zobowiązania krótkoterminowe lub długoterminowe. W przypadku umów zawartych na czas nieokreślony, które nie zostały wypowiedziane do dnia bilansowego, kaucje ujmuje się jako inne zobowiązania długoterminowe.

Stosowanie uproszczeń

Pytanie 2

Jednostka rozważa zastosowanie uproszczeń polegających na rezygnacji z ujmowania części zobowiązań lub biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów. Czy jest to dopuszczalne na gruncie ustawy o rachunkowości i w jakim zakresie?

Odpowiedź

Nie można zrezygnować z ujmowania zobowiązań. W odniesieniu do biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów oraz rezerw dopuszczalne są jednak określone uproszczenia, jeśli spełnione są warunki wynikające z ustawy o rachunkowości.

Uzasadnienie

Ustawa o rachunkowości przewiduje dwa rodzaje uproszczeń:

- wskazane wprost w przepisach,
- wynikające z zasady istotności.

Rezygnacja z ujmowania zobowiązań nie jest dopuszczalna, gdyż narusza zasadę kompletności ksiąg rachunkowych. Inaczej sytuacja wygląda w przypadku biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów oraz rezerw.

Pierwszy rodzaj uproszczeń wynika bezpośrednio z ustawy. Zgodnie z art. 39 ust. 6 oraz art. 7 ust. 2b u.r. z obowiązku tworzenia rezerw mogą być zwolnione niektóre jednostki mikro i małe. Zwolnienie to co do zasady nie dotyczy m.in. spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych oraz spółek jawnych i komandytowych, w których współnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są wyłącznie spółki kapitałowe lub podmioty o podobnej formie prawnej. Co do zasady nie mogą z niego korzystać również jednostki sektora finansów publicznych (z nielicznymi wyjątkami). W ramach tego uproszczenia kierownik jednostki może wprost wskazać w polityce rachunkowości, że jednostka nie ujmuje biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów dotyczących świadczeń pracowniczych oraz nie tworzy rezerw. W takim przypadku nie jest wymagane analizowanie wpływu tego rozwiązania na wierny i rzetelny obraz jednostki.

Drugi rodzaj uproszczeń wynika z art. 4 ust. 4 u.r. i opiera się na zasadzie istotności. Może on być stosowany nie tylko przez

Ważne definicje

► **Zobowiązanie** to wynikający z przeszłych zdarzeń obowiązek wykonania świadczenia o wiarygodnie określonej wartości, który spowoduje wykorzystanie posiadanych lub przyszłych aktywów jednostki (art. 3 ust. 1 pkt 20 ustawy o rachunkowości).

► **Rezerwy** to zobowiązania, których termin wymagalności lub kwota nie są pewne. Tworzy się je, gdy prawdopodobieństwo realizacji obowiązku jest wysokie, a pominięcie kosztu lub straty spowodowałoby istotne zniekształcenie obrazu sprawozdania finansowego (art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy o rachunkowości).

► **Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów** (dalej: RMBK), o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2 oraz ust. 2a ustawy o rachunkowości, dotyczą rezerw bezpośrednio związanych z działalnością operacyjną jednostki. W praktyce pojęcie RMBK obejmuje zarówno pozycje o charakterze pewnym (świadczenia już wykonane), jak i RMBK o charakterze rezerwowym. KSR nr 6 przyjmuje, że RMBK w tym znaczeniu są rezerwami, ale nie obejmują m.in. kosztów niezakończonych usług oraz niefakturowanych dostaw i usług, które ujmuje się jako zobowiązania z tytułu dostaw i usług.

► **Zobowiązania warunkowe** to możliwe obowiązki, których istnienie potwierdzą dopiero przyszłe zdarzenia (art. 3 ust. 1 pkt 28 ustawy o rachunkowości). Zobowiązań warunkowych nie ujmuje się w bilansie ani w rachunku zysków i strat, lecz ujawnia w informacji dodatkowej.

jednostki mikro i małe, lecz także przez inne jednostki, pod warunkiem że uproszczenie zmniejsza pracochłonność ewidencji i jednocześnie nie zniekształca obrazu sytuacji majątkowej, finansowej i wyniku finansowego jednostki. W takim przypadku konieczne jest indywidualne podejście oraz przeprowadzenie analizy wpływu uproszczenia na sprawozdanie finansowe.

W praktyce uproszczenia te dotyczą najczęściej kosztów o charakterze powtarzalnym i mało zmiennym, takich jak koszty administracyjne ponoszone w podobnej wysokości w każdym miesiącu. Nie jest natomiast właściwe ich stosowanie w odniesieniu do istotnych pozycji, np. niefakturowanych dostaw surowców lub energii mających znaczący wpływ na koszt wytworzenia produktów. Również jednostki, które nie mogą skorzystać z uproszczeń przewidzianych wprost w ustawie, w tym spółki kapitałowe oraz jednostki sektora finansów publicznych, mogą odstąpić od ujmowania niektórych biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów lub rezerw, jeżeli wykażą brak ich istotności. Warunkiem jest jednak posiadanie wewnętrznej dokumentacji potwierdzającej przeprowadzenie odpowiednich analiz.

Tworzenie tzw. rezerw na koszty

Pytanie 3

W praktyce często się zdarza, że faktury za czynsz, wodę czy energię wystawiane są w styczniu kolejnego roku, mimo że dotyczą świadczeń zrealizowanych w grudniu. Czy w takiej sytu-

acji jednostka zawsze powinna tworzyć rezerwy lub RMBK na niefakturowane jeszcze dostawy dóbr lub usług?

Odpowiedź

Tak. Jeżeli świadczenie zostało wykonane w danym roku obrotowym, a jednostka ma obowiązek zapłaty, koszt oraz odpowiadające mu zobowiązanie powinny zostać ujęte w sprawozdaniu finansowym tego okresu, nawet jeżeli nie zostały jeszcze potwierdzone fakturą.

Uzasadnienie

Sprawozdanie finansowe obejmuje wszystkie operacje gospodarcze dotyczące danego okresu sprawozdawczego. Jeżeli jednostka otrzymała w danym roku świadczenia od dostawców, powstaje po jej stronie obowiązek zapłaty lub wykonania świadczenia ekwiwalentnego niezależnie od momentu otrzymania faktury. W rachunkowości służą temu mechanizmy szacowania zobowiązań i ujmowania biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów, co stanowi realizację zasady współmierności przychodów i kosztów oraz zasady ostrożności.

Zgodnie z art. 39 ust. 2 u.r. jednostki dokonują biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy, wynikających w szczególności:

- ze świadczeń wykonanych na rzecz jednostki przez kontrahentów, jeżeli kwotę zobowiązania można oszacować w sposób wiarygodny,

Dokończenie na s. D2

Sprawozdania: 10 wątpliwości dotyczących zobowiązań i rezerw

Dokończenie ze s. D1

■ z obowiązku wykonania przyszłych świadczeń związanych z bieżącą działalnością, w tym świadczeń na rzecz pracowników oraz świadczeń wobec nieznanymi osobami, których kwotę można wiarygodnie oszacować, mimo że data powstania zobowiązania nie jest jeszcze znana.

Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów wynikające z pkt 1 mają zazwyczaj charakter krótkoterminowy i są praktycznie pewne. Natomiast w przypadku świadczeń z pkt 2, które często określane są potocznie jako rezerwy, horyzont czasowy może przekraczać 12 miesięcy, co przy ich wycenie wymaga uwzględnienia zmiany wartości pieniądza w czasie.

Zarówno RMBK, jak i rezerwy ujmuje się w kwocie wiarygodnego szacunku. Sposób wyceny zależy od rodzaju świadczenia. Przykładowo, przy ustalaniu rezerwy na niewykorzystane urlopy należy określić wartość wynagrodzeń pracowników posiadających niewykorzystane dni urlopu oraz przeciętne wynagrodzenie za jeden dzień urlopu, a następnie obliczyć łączną wartość zobowiązania wobec pracowników. Następnie trzeba zaksięgować wartość rezerwy na niewykorzystane urlopy:

■ Wn „Koszty działalności operacyjnej, na przykład koszty sprzedaży koszty zarządu”,

■ Ma „Rozliczenia międzyokresowe bierne - Rezerwy na świadczenia emerytalne i podobne”.

W przypadku niefakturowanej energii elektrycznej koszt można oszacować na podstawie faktycznego zużycia wynikającego z odczytów liczników oraz obowiązujących tarif, ewentualnie z wykorzystaniem danych z poprzednich okresów skorygowanych o zmiany cen. W odniesieniu do innych świadczeń podstawą szacunku są umowy, zamówienia i inne dostępne dokumenty. Należy przy tym pamiętać, że są to wartości szacunkowe i ostateczna kwota wynikająca z faktury może się od nich różnić, co jest naturalną cechą tego rodzaju zdarzeń.

Ujęcie kosztów dotyczących otrzymanych świadczeń oraz odpowiadających im zobowiązań w okresie, którego one dotyczą, zapewnia prawidłowe ustalenie wyniku finansowego oraz rzetelną ocenę poziomu zadłużenia jednostki, a tym samym zwiększa wiarygodność danych prezentowanych w sprawozdaniu finansowym.

Dane w informacji dodatkowej

Pytanie 4

Jednostka sporządzająca sprawozdanie finansowe musi ujawniać w informacji dodatkowej dane dotyczące zobowiązań, biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów oraz rezerw. Jakie informacje są w tym zakresie kluczowe i na co należy zwrócić szczególną uwagę, aby ujawnienia były kompletne i czytelne?

Odpowiedź

W informacji dodatkowej muszą się znaleźć szczegółowe i przejrzyste ujawnienia dotyczące struktury zobowiązań oraz zmian w zakresie biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów i rezerw, ze szczególnym uwzględnieniem ich terminów wymagalności, zabezpieczeń oraz przyczyn zmian wartości.

Uzasadnienie

Informacja dodatkowa powinna zawierać wiele danych dotyczących zarówno zobowiązań, jak i biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów oraz rezerw.

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do u.r. w informacji dodatkowej należy zaprezentować podział zobowiązań długoterminowych według pozycji bilansu oraz według pozostałego od dnia bilansowego, przewidywanego umową okresu spłaty:

- do 1 roku,
- powyżej 1 roku do 3 lat,
- powyżej 3 lat do 5 lat,
- powyżej 5 lat.

Dodatkowo jednostka powinna ujawnić łączną kwotę zobowiązań zabezpieczonych na majątku jednostki, wraz ze wskazaniem charakteru i formy zastosowanych zabezpieczeń.

W odniesieniu do biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów istotne jest zaprezentowanie wykazu istotnych pozycji, przy czym w praktyce dane te często ujmuje się łącznie z informacjami o rezerwach. Kluczowe znaczenie ma jednak prawidłowe przedstawienie zmian ich stanu. Należy wyraźnie rozróżnić zmiany wynikające z:

- utworzenia nowych rezerw lub biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów oraz ich wykorzystania (np. w wyniku wypłaty świadczeń),
- rozwiązania rezerw lub rozliczeń, które okazały się bezzasadne lub nadmierne,
- aktualizacji wartości, w tym wynikającej z dyskontowania.

Błędem jest łączne prezentowanie wykorzystania rezerw oraz ich rozwiązania lub innych zmniejszeń. Są to bowiem odrębne zdarzenia gospodarcze, które w różny sposób wpływają na stan rezerw i biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów na koniec okresu sprawozdawczego i powinny być wykazane jako oddzielne tytuły zmian w notach objaśniających.

W sprawozdaniu finansowym za 2025 r. zasadne jest również opisowe odniesienie się do przyczyn zmian wartości rezerw i biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów. Istotna będzie również informacja, jaka część tych zmian wynika z dyskontowania, a jaka ze wzrostu wartości nominalnej zobowiązań.

Wykazanie nieopłaconych faktur

Pytanie 5

Na dzień bilansowy jednostka ma nieopłacone faktury z tytułu dostaw i usług. Czy zobowiązania te można zaprezentować w sprawozdaniu finansowym w wartości nominalnej, czy też wymagają one aktualizacji?

Odpowiedź

Zobowiązania z tytułu dostaw i usług wykazuje się na dzień bilansowy w kwocie wymagającej zapłaty, a nie w wartości nominalnej, jeżeli z przepisów lub charakteru zobowiązania wynika obowiązek jej aktualizacji.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 8 u.r. zobowiązania wycenia się na dzień bilansowy w kwocie wymagającej zapłaty. Oznacza to, że wartość zobowiązania z tytułu dostaw i usług obejmuje nie tylko jego wartość nominalną, lecz także inne składniki wpływające na wysokość świadczenia należnego wierzycielowi. Należy doliczyć w szczególności odsetki za opóźnienie w zapłacie, jeżeli jednostka - jako nabywca - jest nimi obciążona na podstawie przepisów prawa (w tym art. 481 par. 1 kodeksu cywilnego) lub postanowień umownych. Nie ma przy tym znaczenia, czy jednostka otrzymała już notę odsetkową. Istotne jest, czy na dzień bilansowy ciąży na niej obowiązek zapłaty odsetek. Jeżeli taki obowiązek istnieje, jednostka powinna samodzielnie je naliczyć i powiększyć o nie wartość zobowiązania.

Pojęcie kwoty wymagającej zapłaty zostało doprecyzowane w stanowisku Komitetu Standardów Rachunkowości w sprawie rozrachunków z kontrahentami. Zgodnie z tym stanowiskiem kwota wymagająca zapłaty na dzień bilansowy obejmuje:

- wartość zobowiązania na dzień jego początkowego ujęcia (wartość nominalną),
- pomniejszenia o dokonane spłaty, przyznane rabaty, uznane reklamacje oraz kary umowne naliczone przez nabywcę,
- powiększenia o naliczone na dzień bilansowy odsetki, kary umowne oraz zasądzone koszty postępowania sądowego.

Zmniejszenie zobowiązań może wynikać m.in. z kar umownych naliczonych przez nabywcę na podstawie umowy. Kary te dotyczą wyłącznie zobowiązań niepieniężnych, takich jak opóźnienia w dostawie, wady towarów czy nienależyte wykonanie usług, i są dokumentowane notami księgowymi. Jeżeli jednak sprzedawca kwestionuje naliczoną karę lub jej zapłata jest niepewna, jednostka powinna oszacować prawdopodobieństwo jej odzyskania i - w razie potrzeby - dokonać odpisu aktualizującego należność.

Zwiększenie zobowiązań następuje natomiast przede wszystkim z tytułu odsetek za zwłokę. Jak wskazuje stanowisko KSR, nabywca ujmuje zobowiązanie z tego tytułu oraz obciąża nim koszty finansowe nie tylko wtedy, gdy otrzymał notę odsetkową, lecz także wówczas, gdy opóźnienie w zapłacie wystąpiło, a praktyką sprzedawcy jest naliczanie odsetek za opóźnienie. Kwotę zobowiązania mogą powiększać również rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, o których mowa w ustawie z 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Z art. 10 ust. 1 tej ustawy wynika, że wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnień do odsetek, przysługują od dłużnika - bez wezwania - rekompensata za koszty odzyskiwania należności, stanowiąca równowartość kwoty:

- 40 euro - gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5000 zł,
- 70 euro - gdy wartość świadczenia pieniężnego jest wyższa niż 5000 zł, ale niższa niż 50 000 zł,
- 100 euro - gdy wartość świadczenia pieniężnego jest równa lub wyższa niż 50 000 zł.

Równowartość rekompensaty ustala się według średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. W konsekwencji wykazywanie na dzień bilansowy nieopłaconych zobowiązań z tytułu dostaw i usług wyłącznie w wartości nominalnej, z pominięciem należnych odsetek i innych składników kwoty wymagającej zapłaty, może prowadzić do zniekształcenia obrazu sytuacji finansowej jednostki.

Wycena zobowiązań w walucie obcej

Pytanie 6

Jednostka mała stosuje w podatku dochodowym kasowe podejście do różnic kursowych. Czy w związku z tym musi wycenić na dzień bilansowy zobowiązania wyrażone w walutach obcych?

Odpowiedź

Tak. Niezależnie od stosowanego w podatku dochodowym podejścia do różnic kursowych, zobowiązania wyrażone w walucie obcej muszą być wyceniane na dzień bilansowy zgodnie z ustawą o rachunkowości.

Uzasadnienie

Zobowiązania wyrażone w walutach obcych podlegają co do zasady przeliczeniu na walutę polską na podstawie ustawy o rachunkowości. Brak takiej wyceny prowadziłby do zniekształcenia wartości zobowiązań prezentowanych w sprawozdaniu finansowym.

Wartością nominalną zobowiązania wyrażonego w walucie obcej jest kwota ustalona w momencie początkowego ujęcia, w wyniku przeliczenia wartości walutowej na złote według właściwego kursu.

Zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 2 u.r. zobowiązania ujmuje się w księgach rachunkowych po przeliczeniu według średniego kursu NBP z dnia poprzedzającego dzień dokonania transakcji. Tę samą zasadę stosuje się do odsetek naliczonych w walucie obcej - przelicza się je według średniego kursu NBP z dnia poprzedzającego dzień ich naliczenia.

Na dzień bilansowy, zgodnie z art. 30 ust. 1 u.r., należności i zobowiązania wyrażone w walutach obcych wycenia się po średnim kursie NBP obowiązującym na ten dzień. Wycena ta jest obowiązkowa, a powstałe różnice kursowe ujmuje się w wyniku finansowym, jako:

- przychody finansowe, jeżeli kurs waluty przy zobowiązaniach spada,
- koszty finansowe, jeżeli kurs waluty przy zobowiązaniach rośnie.

Jeżeli zobowiązanie dotyczy środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej w trakcie budowy lub dostosowania do użytkowania, różnice kursowe korygują wartość tego składnika aktywów. Podobne rozwiązanie, zgodnie z art. 28 ust. 4 u.r., może być stosowane do zapasów wymagających długiego okresu przygotowania do sprzedaży, jeśli zostało to przewidziane w polityce rachunkowości jednostki.

Dokonując wyceny zobowiązań w walutach obcych, należy pamiętać, że wycena powinna być przeprowadzana dla poszczególnych operacji gospodarczych, a nie dla salda końcowego. Saldo jest bowiem wypadkową wielu transakcji przeliczanych po różnych kursach. Przed wyceną konieczne jest zatem rozliczenie wszystkich płatności z kontrahentami.

Koszty badania sprawozdania

Pytanie 7

Jednostka zawarła umowę z firmą audytorską na badanie sprawozdania finansowego za 2025 r. Faktura za usługę badania jest wystawiona w 2026 r. Kwota obrotowym koszty badania powinny obciążyć wynik finansowy jednostki?

Odpowiedź

Jeżeli kwota badania jest istotna, koszty badania sprawozdania finansowego za 2025 r. należy ująć w tym właśnie roku poprzez utworzenie biernego rozliczenia międzyokresowego kosztów. Otrzymanie faktury w 2026 r. powoduje rozliczenie uprzednio utworzonego rozliczenia międzyokresowego.

Uzasadnienie

Jednostki zobowiązane do badania sprawozdań finansowych przez biegłego rewidenta ujmuje koszty badania jako koszty działalności operacyjnej. Z punktu widzenia rachunkowości koszty te dotyczą roku, za który sporządzane i badane jest sprawozdanie finansowe, niezależnie od momentu otrzymania faktury. Wynika to z zasady współmierności przychodów i kosztów. W praktyce najczęściej stosowanym rozwiązaniem jest utworzenie biernego rozliczenia międzyokresowego kosztów (potocznie określanego jako rezerwa na badanie sprawozdania finansowego). Rozliczenie to odzwierciedla fakt,

że jednostka w 2025 r. otrzymała usługę badania, która – zgodnie z umową – zostanie zafakturowana w kolejnym roku obrotowym. Biernie rozliczenie międzyokresowe kosztów prezentuje się jako zobowiązanie, najczęściej w pozycji zobowiązań z tytułu dostaw i usług.

Utworzenie biernego rozliczenia międzyokresowego kosztów na dzień bilansowy 2025 r. ujmuje się zapisem:

- Wn „Koszty zarządu”,
- Ma „Rozliczenia międzyokresowe biernie kosztów – badanie sprawozdania finansowego”.

Jeżeli jednostka nie prowadzi układu kalkulacyjnego kosztów, zapis ten może zostać ujęty na koncie Wn „490 Rozliczenia kosztów”.

W 2026 r., po otrzymaniu faktury od firmy audytorskiej, dokument ten ujmuje się standardowo jako koszt usług obcych:

- Wn „Koszty usług obcych”,
- Wn „VAT naliczony” – jeżeli podlega odliczeniu,
- Ma „Rozrachunki z dostawcami”.

Równolegle należy rozliczyć wcześniej utworzone biernie rozliczenie międzyokresowe kosztów:

- Wn „Rozliczenia międzyokresowe biernie kosztów – badanie sprawozdania finansowego”,
- Ma „Rozliczenie kosztów”.

Jeżeli kwota wynikająca z faktury różni się od wartości utworzonego biernego rozliczenia międzyokresowego kosztów, różnicę odnosi się do wyniku finansowego bieżącego roku:

- jako zwiększenie kosztów, gdy faktura opiewa na wyższą kwotę,
- jako zmniejszenie kosztów, gdy faktura jest niższa od utworzonego rozliczenia.

Takie ujęcie zapewnia, że koszty badania obciążają wynik finansowy roku 2025, którego dotyczy.

Należy jednocześnie pamiętać, że dla celów podatku dochodowego koszty badania sprawozdania finansowego stanowią koszty uzyskania przychodów dopiero na podstawie faktury wystawionej przez firmę audytorską. W efekcie powstaje różnica przejściowa pomiędzy wynikiem rachunkowym a podatkowym. Jednostki rozpoznające aktywa i rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego powinny na koniec 2025 r. ująć aktywo z tytułu odroczonego podatku, które zostanie rozliczone w 2026 r., po otrzymaniu faktury.

Jeżeli jednak jednostka regularnie poddaje swoje sprawozdania badaniu, a koszt usługi audytorskiej nie jest istotny, dopuszczalne jest zastosowanie uproszczenia polegającego na nieuwzględnieniu biernego rozliczenia międzyokresowego kosztów i zaliczeniu całej kwoty usługi w koszty okresu otrzymania faktury. Takie rozwiązanie musi być zapisane w polityce rachunkowości, stosowane konsekwentnie i nie może prowadzić do zniekształcenia obrazu sytuacji majątkowej, finansowej ani wyniku finansowego jednostki.

Zaliczki na poczet usług

Pytanie 8

Jednostka otrzymała zaliczki na poczet usług, które zostaną wykonane w kolejnym roku obrotowym. Czy kwoty te powinny zostać ujęte jako zobowiązania, czy jako rozliczenia międzyokresowe przychodów?

Odpowiedź

Otrzymanie zaliczki stanowi zobowiązanie krótkoterminowe wobec klienta. Na dzień bilansowy prezentuje się je w pasywach jako zobowiązania, a nie jako przychody.

Uzasadnienie

Otrzymanie zaliczki oznacza, że jednostka zobowiązała się do wykonania określonych świadczeń w przyszłym okresie

sprawozdawczym. Do momentu wykonania usługi i rozpoznania przychodu otrzymana kwota nie stanowi przychodu, lecz zobowiązanie wobec odbiorcy.

Jak wskazuje stanowisko Komitetu Standardów Rachunkowości w sprawie rozrachunków z kontrahentami, otrzymaną przedpłatę sprzedawca ujmuje w księgach rachunkowych jako zobowiązanie w wysokości faktycznie otrzymanych środków pieniężnych, obejmujących:

- część wartości (ceny) przyszłego świadczenia oraz związane z nim obciążenia publicznoprawne (np. VAT),
- wyłącznie część wartości (ceny) świadczenia – jeżeli sprzedaż jest zwolniona z obciążeń publicznoprawnych lub sprzedawca korzysta ze zwolnienia podmiotowego.

W zależności od rozwiązań przyjętych w polityce rachunkowości otrzymana przedpłata w kwocie netto może być ewidencyjnie ujmowana jako rozliczenia międzyokresowe przychodów. Nie zmienia to jednak jej prezentacji bilansowej, która na dzień bilansowy powinna nastąpić w pasywach jako zobowiązanie krótkoterminowe.

Zaliczki otrzymane od klientów prezentuje się w bilansie:

- jako zobowiązania z tytułu dostaw i usług – w przypadku otrzymania przedpłat od jednostek powiązanych lub jednostek, w których jednostka posiada zaangażowanie kapitałowe (odpowiednio poz. B.III.1a, B.III.2a),
- jako zaliczki otrzymane na dostawy i usługi – w przypadku przedpłat od pozostałych jednostek (poz. B.III.3e pasywów bilansu),
- jako inne zobowiązania krótkoterminowe – jeżeli przedpłata dotyczy sprzedaży niezwiązanej z podstawową działalnością operacyjną jednostki, np. sprzedaży niefinansowych aktywów trwałych (odpowiednio poz. B.III.1b, B.III.2b, B.III.3i pasywów bilansu).

Naliczone odsetki od kredytów i pożyczek

Pytanie 9

Jednostka ma zobowiązania finansowe, w szczególności kredyty i pożyczki. Na dzień bilansowy naliczone są odsetki, które nie zawsze zostały jeszcze zapłacone lub zafakturowane. Czy naliczone odsetki należy ujmować jako odrębny koszt, czy też powinny one zwiększać wartość zobowiązania prezentowanego w bilansie?

Odpowiedź

Tak, naliczone na dzień bilansowy odsetki od kredytów i pożyczek powinny zwiększać wartość zobowiązania. Trzeba je prezentować w bilansie łącznie z kredytem lub pożyczką.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 8a u.r. zobowiązania finansowe mogą być wyceniane według skorygowanej ceny nabycia, a w określonych przypadkach według wartości godziwej. Użycie w przepisie sformułowania „mogą” oznacza, że jednostki mają również prawo naliczać odsetki według stopy wynikającej z umowy, bez stosowania metody skorygowanej ceny nabycia, jeśli przyjęte rozwiązanie jest spójne z polityką rachunkowości.

W przypadku zobowiązań finansowych, takich jak kredyty, pożyczki, leasing finansowy czy zobowiązania z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych, kluczowe znaczenie ma ich prawidłowy podział na część długoterminową i krótkoterminową w zależności od terminu spłaty poszczególnych rat. Kredyty i pożyczki wykazuje się w bilansie w kwocie podlegającej spłacie, przy czym część przypadająca do spłaty w ciągu 12 miesięcy od dnia bilansowego ujmuje się jako zobowiązanie krótkoterminowe.

Przykładowo w pozycji „Zobowiązania długoterminowe – kredyty i pożyczki” wykazuje się kredyty i pożyczki zaciągnięte przez jednostkę bez względu na ich przeznaczenie – zarówno na finansowanie nabycia i budowy środków trwałych oraz innych składników majątku trwałego, jak i aktywów obrotowych, wyrażone w walucie polskiej lub obcej. Zobowiązanie z tytułu kredytu wykazuje się w pasywach bilansu w pełnej kwocie podlegającej spłacie. Jeżeli termin spłaty przypada w ciągu 12 miesięcy od dnia bilansowego, odpowiednią część kredytu wykazuje się jako zobowiązanie krótkoterminowe w pozycji „Zobowiązania krótkoterminowe wobec pozostałych jednostek – kredyty i pożyczki”. Jeżeli zgodnie z umową środki otrzymane z tytułu kredytu lub pożyczki są niższe od kwoty, która będzie podlegała spłacie, a różnica wynika z potrącenia odsetek pobranych z góry przez bank, kwotę tę ujmuje się w aktywach jako czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów i rozlicza w czasie. Wykazuje się ją w bilansie jako inne długoterminowe rozliczenia międzyokresowe czynne – w pozycji A.V.2 aktywów.

Naliczone odsetki, jeżeli zgodnie z umową stają się wymagalne po wykorzystaniu kredytu, ujmuje się w kwocie wymagającej zapłaty, zwiększając wartość zobowiązania. Równocześnie odsetki te zalicza się do kosztów finansowych albo do kosztu wytworzenia środka trwałego, lub wartości niematerialnej i prawnej, jeżeli dotyczą składników majątku w trakcie budowy lub dostosowania do użytkowania. Sposób ewidencji naliczonych, lecz jeszcze niewymagalnych odsetek może wynikać z polityki rachunkowości jednostki. Mogą one być ujmowane na odrębnym koncie analitycznym powiązanym z kontem kredytu lub pożyczki, co ułatwia uzgadnianie sald z bankiem lub pożyczkodawcą. Niezależnie jednak od przyjętej techniki ewidencyjnej w bilansie odsetki prezentuje się łącznie z zobowiązaniem głównym.

Dokonując wyceny zobowiązań finansowych na dzień bilansowy, jednostka powinna również ustalić, czy stosuje wyłącznie przepisy u.r., czy także przepisy rozporządzenia ministra finansów z 17 listopada 2024 r. w sprawie uznawania i metod wyceny oraz ujawniania i prezentacji instrumentów finansowych. Jednostki mikro korzystające z uproszczeń, a także jednostki małe mogą – na podstawie art. 28a i art. 28b u.r. – nie stosować przepisów tego rozporządzenia. Nie zwalnia to ich jednak z obowiązku ujmowania naliczonych odsetek w wartości zobowiązań wykazywanych w bilansie.

Wartość zobowiązania leasingowego

Pytanie 10

Jednostka posiada umowy leasingu finansowego i na koniec roku obrotowego otrzymała faktury obejmujące raty leasingowe należne za styczeń kolejnego roku. Jak prawidłowo ustalić wartość zobowiązania leasingowego wykazywanego w bilansie oraz jak ująć te faktury na przełomie okresów sprawozdawczych?

Odpowiedź

Przy ustalaniu wartości zobowiązania leasingowego należy uwzględnić wyłącznie część kapitałową rat przypadającą na dany okres sprawozdawczy. Faktury

dotyczące przyszłych okresów nie zwiększają zobowiązania na dzień bilansowy i należy je ująć jako rozliczenia międzyokresowe.

Uzasadnienie

Jeżeli jednostka posiada umowy spełniające kryteria art. 3 ust. 4 ustawy o rachunkowości i nie korzysta z uproszczeń, przedmiot leasingu finansowego ujmuje się w księgach rachunkowych korzystającego jako środek trwały podlegający amortyzacji, a po stronie pasywów jako zobowiązanie z tytułu leasingu. Opłaty leasingowe rozlicza się jako:

- część kapitałową, stanowiącą spłatę zobowiązania,
- część odsetkową, ujmowaną w kosztach finansowych.

Na przełomie okresów sprawozdawczych kluczowe znaczenie mają zasady memoriału i współmierności przychodów i kosztów. Oznacza to, że w księgach rachunkowych danego roku obrotowego ujmuje się wyłącznie te koszty, które tego roku dotyczą, niezależnie od momentu ich zapłaty lub otrzymania faktury. Oznacza to, że faktura za ratę leasingową wystawiona i opłacona w grudniu 2025 r. powinna zostać ujęta w księgach rachunkowych grudnia 2025 r. Jeżeli jednostka otrzymała w grudniu fakturę za leasing dotyczącą stycznia kolejnego roku, rata ta może pozostać w całości na koncie „Rozliczenie opłat leasingowych” i zostać rozliczona dopiero w styczniu 2026 r., tj. w miesiącu, którego dotyczy, w podziale na część kapitałową i odsetkową. Prawidłowym rozwiązaniem jest również przeksięgowanie jej na konto „Pozostałe rozliczenia międzyokresowe”, z którego nastąpi rozliczenie opłat w 2026 r. W bilansie sporządzanym według załącznika nr 1 do u.r. kwotę zobowiązań wobec finansującego z tytułu leasingu finansowego prezentuje się w podziale na krótkoterminowe i długoterminowe odpowiednio w pozycji:

- B.III.3 lit. c) „Zobowiązania krótkoterminowe wobec pozostałych jednostek – inne zobowiązania finansowe”,
- B.II.3 lit. c) „Zobowiązania długoterminowe wobec pozostałych jednostek – inne zobowiązania finansowe”. Saldo konta „Rozliczenia opłat leasingowych” dotyczące nierozliczonych opłat ujmuje się w aktywach bilansu w pozycji B.IV „Krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe”.

Podstawa prawna:

- ustawa z 29 września 1994 r. o rachunkowości (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 120; ost.zm. Dz.U. z 2025 r. poz. 1218)
- rozporządzenia ministra finansów z 17 listopada 2024 r. w sprawie uznawania i metod wyceny oraz ujawniania i prezentacji instrumentów finansowych (Dz.U. poz. 1750)
- komunikat ministra finansów z 27 grudnia 2018 r. w sprawie ogłoszenia uchwały Komitetu Standardów Rachunkowości w sprawie przyjęcia aktualizacji Krajowego Standardu Rachunkowości nr 7 „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, wartości szacunkowych, poprawianie błędów, zdarzenia następujące po dniu bilansowym – ujęcie i prezentacja” (Dz.Ur. Min. Fin. z 2019 r. poz. 2)
- komunikat ministra finansów z 1 sierpnia 2019 r. w sprawie ogłoszenia uchwały Komitetu Standardów Rachunkowości w sprawie przyjęcia stanowiska Komitetu Standardów Rachunkowości w sprawie rozrachunków z kontrahentami (Dz.Ur. Min. Fin. z 2019 r. poz. 83)
- ustawa z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (tj. Dz.U. z 2025 r. poz. 1071; ost.zm. Dz.U. z 2025 r. poz. 1508)
- ustawa z 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 1790)

Zapraszamy do zadawania pytań

ria@gazetaprawna.pl

Redaktor prowadząca:

Magdalena Sobczak – magdalena.sobczak@infor.pl

Zmiana wartości szacunkowych przed zamknięciem ksiąg nie jest korektą błędu

Problem Jednostka przygotowuje się do sporządzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2025 r. Na dzień bilansowy ujęła w księgach rachunkowych m.in. rezerwy na zobowiązania, odpisy aktualizujące należności oraz ustaliła okresy ekonomicznej użyteczności środków trwałych na podstawie informacji dostępnych na ten dzień.

W styczniu 2026 r., już po dniu bilansowym, lecz przed zamknięciem ksiąg rachunkowych i sporządzeniem sprawozdania finansowego, jednostka uzyskała dodatkowe informacje, o których nie wiedziała na dzień bilansowy, w szczególności: – nowe dane dotyczące ściągальności należności, – wyniki inwentaryzacji, – rozstrzygnięcie toczącego się sporu sądowego, – informacje wpływające na zasadność i wysokość utworzonych rezerw.

W związku z tym powstała wątpliwość, czy jednostka może ująć skutki tych informacji w księgach rachunkowych roku 2025 poprzez zmianę przyjętych na dzień bilansowy wartości szacunkowych, a jeżeli tak – do jakiego momentu takie zmiany są dopuszczalne. Czy ujęcie tych zmian nie będzie traktowane jako korekta błędu albo zmiana przyjętych zasad (polityki) rachunkowości?

Marek Barowicz
ekspert z zakresu rachunkowości

Odpowiedź

Do momentu zamknięcia ksiąg rachunkowych jednostka ma prawo zweryfikować i zmienić wartości szacunkowe przyjęte na dzień bilansowy, jeżeli po tym dniu uzyskała nowe informacje, które wpływają na zasadność lub wysokość tych szacunków. Weryfikacja ta nie jest traktowana jako korekta błędu ani jako zmiana zasad (polityki) rachunkowości.

Uzasadnienie

Zgodnie z krajowym standardem rachunkowości nr 7 „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, wartości szacunkowych, poprawianie błędów, zdarzenia następujące po dniu bilansowym – ujęcie i prezentacja” wartości szacunkowe to przybliżone kwoty pieniężne przyjęte przez jednostkę do wyceny określonych składników aktywów lub pasywów oraz przychodów i kosztów, gdy nie ma możliwości ich dokładnego ustalenia.

Kiedy i dlaczego weryfikacja

Wartości szacunkowe podlegają zmianom, czyli weryfikacji, jeżeli jednostka pozyska nowe informacje stanowiące podstawę szacunków lub nabierze większego doświadczenia w zakresie wyceny składników aktywów i pasywów oraz przychodów i kosztów. Weryfikacja szacunków nie odnosi się do poprzednich okresów. Jest skutkiem oceny bieżącej sytuacji oraz oczekiwanych przyszłych korzyści ekonomicznych lub obowiązków związanych z pozycjami wykazanymi w sprawozdaniu finansowym. Zmiany wartości szacunkowych nie są więc korektami błędów ani zmianą zasad (polityki) rachunkowości.

Ustalenie wartości szacunkowych następuje w drodze osądu jednostki, na podstawie wiarygodnych informacji oraz z zastosowaniem metod szacunku właściwych w danych warunkach. W tabeli przykładowe przedmioty szacunku.

Wartości szacunkowe wymagają weryfikacji przez jednostkę oraz – w razie potrzeby – aktualizacji, jeżeli

zmieniły się okoliczności stanowiące podstawę dokonanych szacunków, jednostka uzyskała dodatkowe informacje wcześniej jej nieznanne albo nabrała większego doświadczenia gospodarczego. Weryfikację przeprowadza się nie później niż na dzień bilansowy.

Polityka rachunkowości

Zmiana wartości szacunkowych, a także zastosowanie szacunków do wyceny aktywów wykazywanych dotąd w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia, ewentualnie pomniejszonych o odpisy z tytułu utraty wartości (np. Wn konto 76-1 „Pozostałe koszty operacyjne”; Ma konto 07-1 „Odpisy z tytułu trwałej utraty wartości środków trwałych”), nie stanowi zmiany przyjętych zasad (polityki) rachunkowości.

Również zastąpienie wartości godziwej skorygowaną ceną nabycia albo ceną nabycia – w przypadku braku możliwości wiarygodnego ustalenia wartości godziwej – nie jest traktowane jako zmiana zasad rachunkowości.

Uwaga! Natomiast zmiana zasad wyceny, np. materiałów wycenianych w cenie zakupu zamiast w cenie nabycia, albo zmiana metody wyceny rozchodu zapasów, np. zastosowanie metody FIFO „pierwsze weszło, pierwsze wyszło” zamiast metody cen przeciętnych, stanowi zmianę przyjętych zasad (polityki) rachunkowości.

Uwaga! Jeżeli występują trudności w odróżnieniu zmiany przyjętych zasad (polityki) rachunkowości od zmiany wartości szacunkowych, przyjmuje się, że nastąpiła zmiana wartości szacunkowych.

Ujęcie skutków

Zmiana wartości szacunkowych powoduje konieczność skorygowania

wartości wykazanych w księgach rachunkowych oraz w odpowiednich pozycjach aktywów lub pasywów bilansu.

Skutki zmiany wartości szacunkowych, w tym wynikające z ich weryfikacji, ujmuje się z zastosowaniem podejścia prospektywnego, polegającego na stosowaniu zmienionych wartości szacunkowych od dnia dokonania zmiany, z wyjątkiem zmian dotyczących okresu ekonomicznej użyteczności środków trwałych.

Skutki te odnosi się odpowiednio w ciężar lub na dobro wyniku finansowego albo kapitału własnego: – roku obrotowego, w którym nastąpiła zmiana, jeżeli zmiana dotyczy wyłącznie tego roku, – roku obrotowego, w którym nastąpiła zmiana, oraz lat przyszłych, jeżeli zmiana dotyczy również tych okresów.

W dodatkowych informacjach i objaśnieniach należy przedstawić wyjaśnienia dotyczące rodzaju, przyczyny oraz kwoty zmiany wartości szacunkowych, które wywołują skutki w bieżącym roku obrotowym oraz – według przewidywań – mogą wywołać skutki w kolejnych latach obrotowych.

Jeżeli nie jest możliwe wiarygodne ustalenie liczbowych skutków zmian wartości szacunkowych dotyczących przyszłych okresów (nie jest praktycznie wykonalne, mimo podjęcia racjonalnych działań), jednostka powinna ujawnić brak możliwości takiego oszacowania.

Podstawa prawna:

- komunikat ministra finansów z 27 grudnia 2018 r. w sprawie ogłoszenia uchwały Komitetu Standardów Rachunkowości w sprawie przyjęcia aktualizacji Krajowego Standardu Rachunkowości nr 7 „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, wartości szacunkowych, poprawianie błędów, zdarzenia następujące po dniu bilansowym – ujęcie i prezentacja” (Dz.Urz. Min. Fin. z 2019 r. poz. 2)
- ustawa z 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 120; ost.zm. Dz.U. z 2025 r. poz. 1218)

Tabela. Przykładowe pozycje objęte szacowaniem oraz ich ujęcie księgowe

Przedmiot szacunku	Zakres / opis	Ujęcie księgowe
Okresy użytkowania składników podlegających amortyzacji	Środki trwałe, wartości niematerialne i prawne oraz inwestycje w nieruchomości i prawa	Wn konto 40 „Koszty według rodzajów – amortyzacja” lub odpowiednie konto zespołu 5; Ma konto 07 „Odpisy umorzeniowe środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz inwestycji w nieruchomości i prawa”
Należności o wątpliwej ściągальności	Należności, co do których istnieje ryzyko nieściągальności (na które są tworzone odpisy aktualizujące)	Wn konto 76-1 „Pozostałe koszty operacyjne”; Ma konto 28 „Odpisy aktualizujące wartość należności”
Zapasy wyceniane w cenach sprzedaży netto	Zapasy, które utraciły przydatność gospodarczą (na które tworzone są odpisy aktualizujące)	Wn konto 76-1 „Pozostałe koszty operacyjne”; Ma konto 34 „Odchylenia z tytułu aktualizacji wartości zapasów materiałów i towarów” lub konto 62 „Odchylenia z tytułu aktualizacji wartości zapasów produktów”
Aktywa i rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego	Różnice przejściowe pomiędzy wynikiem bilansowym a podatkowym	Wn konto 65 „Pozostałe rozliczenia międzyokresowe”; Ma konto 87 „Podatek dochodowy i inne obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego” oraz Wn konto 87 „Podatek dochodowy i inne obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego”; Ma konto 83 „Rezerwy”
Rezerwy na zobowiązania oraz bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów	Są to m.in.: – rezerwy na świadczenia pracownicze, – straty z tytułu transakcji gospodarczych w toku, w tym skutki toczącego się postępowania sądowego, – gwarancje i poręczenia.	1. Rezerwy na świadczenia pracownicze Wn konto 49 „Rozliczenie kosztów” lub odpowiednie konto zespołu 5; Ma konto 64 „Rozliczenia międzyokresowe kosztów”. 2. Straty z tytułu transakcji gospodarczych w toku, w tym skutki postępowania sądowego Wn konto 76-1 „Pozostałe koszty operacyjne”; Ma konto 83 „Rezerwy”. 3. Gwarancje i poręczenia Wn konto 75-1 „Koszty finansowe” lub konto 76-1 „Pozostałe koszty operacyjne”; Ma konto 83 „Rezerwy”.
Koszty wytworzenia długoterminowych, niezakończonych usług	Usługi rozliczane według stopnia zaawansowania, w tym koszty ustalane wskutek oszacowania oraz rozliczenie różnicy między rzeczywistym kosztem wytworzenia a kosztami ustalonymi proporcjonalnie do stopnia zaawansowania usługi	1. Ujęcie kosztów poniesionych Wn konto 40 „Koszty według rodzajów” lub konto 50 „Koszty działalności podstawowej – usługowej”; Ma różne konta. 2. Przeniesienie kosztów na rozliczenie działalności Wn konto 58 „Rozliczenie kosztów działalności”; Ma konto 50 „Koszty działalności podstawowej – usługowej”. 3. Koszty ustalone wskutek oszacowania (stopień zaawansowania) Wn konto 70-1 „Koszt sprzedanych usług”; Ma konto 58 „Rozliczenie kosztów działalności”. 4. Rozliczenie różnicy między kosztem rzeczywistym a kosztem ustalonym proporcjonalnie do stopnia zaawansowania Wn/Ma konto 58 „Rozliczenie kosztów działalności”; Ma/Wn konto 64 „Rozliczenia międzyokresowe kosztów”.
Wartość godziwa	Nieruchomości inwestycyjne, wartości niematerialne i prawne oraz aktywa i zobowiązania finansowe	Ujęcie zgodnie z zasadami wyceny w wartości godziwej, w zależności od rodzaju składnika